

ବୁଝୁବେ ଜୀବି

The Young Men's Association Book No. I.

പ്ര ച്ചോജ ലി

PUBLISHER

THE SECRETARY
YOUNG MEN'S ASSOCIATION
CHIRAYINKIL.

[All Rights Reserved.]

Printed at the
V. Press Branch, Trivandrum.

1113.

കാസ്ടി 1000

[വാല ക്രന്റ് 21.

മുന്നുപ്പോൾ ദുരയില്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജനിക്കിത്തമാക്കണ.

H. H. THE MAHARAJA OF TRAVANCORE.

DEDICATED TO
M. R. Ry. S. Chattanatha Karanavar Avl., M. A. B. L.,
DEPUTY PRESIDENT,
THE SRI MULAM ASSEMBLY.
TRAVANCORE.

BY
THE MEMBERS OF THE
YOUNG MEN'S ASSOCIATION,
CHIRAYINKIL.

പ്ര സ്തോവന .

വിജയാനപ്രദാന്തം, വിമർശനപാദങ്ങളിലെ മായ ലേഖക്ക് നാഞ്ചിടന്തിയ ഈ ഗമം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന അവസരം നീൽ ലേഖനകത്താക്കളുടെ യോഗ്യതകളേയോ, ലേഖന നുജുടെ മാറ്റാത്മകതയേയോ വല്ളിച്ചു് ഇതു വായിക്കുന്ന സഹായരും നിജത്താസുക്കളാക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ അവലോമിലും. കേരളീയരായ സഹായകൾ സുപരിചിതരായ ലേഖനകത്താക്കളുടെ പേരു കേൾക്കുന്നതോടുകൂടി അതും ഈ ലേഖനങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിനു താല്പര്യമുള്ളതും രായിത്തീരുമെന്നുള്ളതു് നിങ്ങയമാണ്. അതിനാൽ ഈ ശ്രദ്ധത്തിന്റെ പ്രസാധനത്തിനുവേണ്ട സറ്റായങ്ങൾ ദൂര തന്നെ മാന്ത്രമരഹത്തുക്കളോടുള്ള അഭക്കതവമായ കൂദാശയ്ക്കു പ്രകാശിപ്പിക്കുകമാത്രമാണ് ഇവിടെ കരണ്ടിയ മായിട്ടുള്ളതു്. മതിലേഡ്യു സദയം ലേഖനങ്ങൾ തന്നു സറ്റായിച്ചിട്ടുള്ള ബഹുമാന്തരായ ലേഖനകത്താക്കളോടും ഇതിനെ തംഗിയായി അള്ളടിച്ചുതന്നു തിരുവന്നതപുരുഷി. വി. വി. പ്രസ്തുകാരോടും, ചീറയിൻകീഴു് “ദി യദ്ദു” മെൻസ് അംഗോപ്യപ്പണ്ഡിതനു് പേരിൽ തൊന്തർ കൂത്തജൈക പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു്, സിന്തുരി

ജീ. സദാശിവൻ നായൻ..

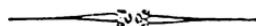
വി.എ യ വി വരു .

1. പിയിയും പെശ്രഷ്ടയും
രാവുസാഹിവിം മഹാകവി ഉള്ളിൽ ഏറ്റ്. പരമേശ്വരൻ
അവർക്കു M. A. B. L.
2. ഭാഷാസാഹിത്യം
വി. കൃഷ്ണൻതവി B. A.
3. മഹാഖാത്തട അവലോം
എൻ. കെന്തുരാമൻപിള്ള അവർക്കു M. A. B. L.
4. കേരളീയകവിതാരീതി
പി. അനന്തൻപിള്ള അവർക്കു M. A.
5. പഴ്ചത്വാല്പുകൾ
Dr. കെ. ഗോപാലൻ അവർക്കു M. A. Ph. D. (London.)
6. കാന്താരത്തിലെ കാമ്പനഗരി
കേന്ദ്രിയൻ കെ. ലീനാക്കിഞ്ചു അവർക്കു M. A.
7. സ്വച്ഛന്തരീതം
ആരംഭ പി. എൻ. കെന്തുരാമൻപിള്ള അവർക്കു M. A.
8. സർ അമ്മതോഷ്ഠുകൾജി
കെ. പി. കൈസാകരമേനോൻ അവർക്കു M. A.
9. യുവലോക്യും സാഹിത്യവും
വി. ആനന്ദവല്ലിഞ്ചു അവർക്കു M. A. (Hons.)

പുണ്ണം ഞജലി .

I. വിധിയും പെണ്ണങ്ങളും

2.

[രാധുസാദേഹമ്മു് മഹാകവി ഉള്ളടപ്പില്ലു്. ചരംമേരപരമുർ
എം. എ., ബി. എൽ., എം. എൽ. എ.]

ഹിന്ദുജാതി വിധിയിൽ ഭാഗമായി പിരപ്പിക്കുന്ന
വരാജനനം അഥ വിരപാസം അവരെ അലസമായം അമു
ഖ്യിക്കുന്നികളുമാക്കിത്തീക്കണ എന്നും രഹവാദം നാം
ചിലഫ്രോറി കേൾക്കാഡാണ്ട്.

“വിധിവിഹിതമേവരം ലംഘിച്ചുകൂടുമോ.”

“അലഭദ്ധമനീഷാ കമലാസനാജതാ” എന്നംമററും
ചില മുറിവാക്കുങ്ങലിലും അപവാദത്തെ സഹായിക്കുന്ന
പോലെ പ്രമമഭിഷ്ഠിയിൽ തോന്നുമെങ്കിലും നൃക്ഷുമാലോ
ചിപ്പാൻ ഹിന്ദുജാലേപ്പുംലെ വിധിയുടെ ബലത്തിനു
സീമാനിയത്രം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളവരും പെണ്ണങ്ങളിന്റെ
പാരമ്പര്യത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെള്ളിട്ടുള്ളവരും മറ്റാതമില്ലെ
നു ഭോധപ്പെടുന്നതാണ്. “പാപം ചെയ്യുതതു്; യണ്ണം
ചെയ്യുണ്ടു്” എന്നും, “പരവീഡനത്തിൽ പഞ്ചവസാനി
ക്കുന്ന പ്രയുത്തിയാണ് പാപം; പത്രാപകാരത്തിൽ പഞ്ചവ
സാനിക്കുന്ന പ്രയുത്തിയാണ് യണ്ണം” എന്നും, നഞ്ചുടെ സ
കല പ്രമാണാഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഉണ്ണിയുന്നിയുറപ്പിച്ച അണ്ണം

വിച്ചിട്ടണ്ട്. ഇംഗ്രെഷൻ കമ്മുസാക്സിയും കമ്മുലപ്പറ്റിനുണ്ട്. സ്ഥലരേറിം ത്രജിച്ച പരലോകത്വങ്ങൾ അംഗന ജീവാന്താവിനെ വിദ്രിയും കാഞ്ചുവും പുവ്പ്രജനയും അന്നത്തിനും എന്നും പ്രവർത്താരണ്യങ്കാപനിഷത്തിൽ വ്യവസ്ഥാപരം ചെയ്തുകാണുന്നു. പുവ്വാന്ത്രവിഷയമാണ് പ്രശ്നതയാക്കുന്ന പുവ്പ്രജാ; മുൻകെയ്യു കമ്മുസാളും അന്നത്വിക്കുന്നതിനാളും വാസനാഭയനും അഭിനു വ്യാപ്തി നിക്കാം. അതിന്മേഖലിൽ ജീവാന്താവിനു വീണ്ടും കമ്മും ചെയ്യുന്നതിനും കമ്മുലപ്പറ്റം ഭജിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്ന തല്ലു. കമ്മുസാളും സബ്വിത്രമനും അതാമിയെനും രണ്ടും ഒരിപ്പിക്കാം. സബ്വിത്രമനുതു മുൻപു ചെയ്തുള്ളു; അതാമി ഏനുതു മേൽ ചെയ്തുകൂടു പോകുന്നതും. സബ്വിത്രത്തിൽത്തന്നെ ഒരു ചെറിയ അംശം ഫലഭാഗത്തിൽ തക്കവല്ലം വാസനയുംസരിച്ചു പരിണാമമായിത്തീരുന്നു. അതു രത്തിലുള്ളവയെയാക്കുന്ന പ്രാരബ്ദ്യക്കമ്മുസാളുന്നു പറയുന്നതും. പ്രാരബ്ദ്യക്കമ്മുസാൾ ഭജിക്കുന്നതിനും, സബ്വിത്രങ്ങളും അതാമികളുമായ കമ്മുസാൾ തത്പരതാനും നിമിത്തമുണ്ടാക്കുന്ന പരിപൂർണ്ണമായ വാസനാക്ഷയത്താൽ നാലിപ്പിച്ചു മൊക്കപദം പ്രാപിക്കുന്നതിനും അക്കുന്നു. ജീവാന്താവിന്റെ വൈഹികമായ പുനരാഗമനം, അമവാ പുനർജ്ജനം ഔഖ്യാധിസ്ഥാപനപരാവരാനകല്പലയയിൽ ദശകമ്മുസ്തുപ്പത്രവദാനും എന്ന പ്രകാശനത്തിൽ ചേഷാമദ്ദമഹാകവി ഷുഖ്യഗ്രഹവാൻ തന്നെയും തന്നെ കാൽപ്പെതവിരലിൽ ഒരു പുസ്തക തടസ്സി പത്രം രോഗങ്ങൾം അന്നത്വിക്കേണ്ടിവന്നതു പ്രാശസ്ത്രങ്ങളും ഒട്ട ഫലമാണെന്നു അംഗീകരിച്ചു ഉദ്ദേശ്യാധികാരിയും ചെയ്യുന്നതായി വല്ലിക്കുന്നു.

ഈ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും മരണം പാഠത്തിലും സപാതത്തിലും ഏതുമാതൃകയെങ്ങനെ വിശദമാണെന്ന്. മരണ പ്രശ്നങ്ങൾ പാഠത്തിലും സപാതത്തിലും അഭ്യവഹിച്ചും പ്രശ്നങ്ങൾ നില്ലാംമാണ്. “കാമമയരൈവായം ഷുദ്ധശ്വസം കുമ്മാ കാമോ ഭവതി തൽക്കുള്ളംവതി; യൽക്കുള്ളംവിതൽ ക്രമംവരുത്തേ; യൽക്കമ്മക്രമത്തേ തദ്ദിസംപദ്ധതേ” എന്ന് വിശേഷം ഐവാദാരംനുകോപനിഷത്തു അഭാവിക്കുന്നു. ജീവാ തഥാവു കാമമമയനായെന്ന്; അഭവൽ യാതൊന്നിനെ കാമിക്കു നാഭോ അതിനായി അല്പവസായം ചെയ്യുന്നു. യാതൊ നീൽ അല്പവസായം ചെയ്യുനാഭോ അതു നേട്ടംനാതിനു ഒരു ക്രമം ചെയ്യുന്നു. യാതൊരു ക്രമം ചെയ്യുനാഭോ അതിനും ഫലം ലഭിക്കുയുംചെയ്യുന്നു എന്നാക്കുന്ന ഈ വാക്കുജാതിനുംഅംഗം. വിഷയങ്ങളോടു ചേരുന്നപറ്റിനാം; തന്നെ സ്ഥരിക്കുന്നവക്കും മനസ്സും തന്നിൽ ലഭിക്കുന്ന എന്നാം ശ്രീകൃഷ്ണ ഗ്രഹാൻ ശ്രീതയാർ അതളിച്ചുള്ളിട്ടുള്ളതിനുംതാല്ലെല്ലാം ഇതുതന്നുണ്ടാണ്. വനസ്പതാം നിമിത്തമുള്ള വ്യതിക്രമിക്കുവാൻപാടില്ലാതെ ശേഖരിക്കുവി ധന്മാര്യാവായ തന്നെ ഭർത്താവു യൂധിപ്പിരുന്നുവെന്നോടും,

“നമാത്രപിത്രവദാജ്ഞൻ, ധാതാഭ്രതേഷ്വവത്സത;

അഹാദിവപ്രവൃത്തതാഫയം ധമായമിതരോജനഃ”

അതായത്തും ദൈവം ജീവജാലങ്ങളോടും അമുഖങ്ങളാ, അച്ചുനേരങ്ങാപോലെ പെരുമാറ്റനില്ലെന്നും കോപത്താട്ടക്കൂടി സാധാരണനങ്ങളായ ഇതരഭ്രതങ്ങളെ ആപ്പോലെയാണ് പ്രവത്തിക്കുന്നതെന്നും സങ്കരപ്പെട്ടുന്ന ക്രയ

ഖട്ടം മഹാഭാരതം വന്നപബ്രത്തിലുണ്ട്. അതിനു യുധി
ഷ്ഠിരൻ ആ സാധപിണ്ഡാട്ട് പുത്രം സങ്കടങ്ങൾം നേരിട്ടാണും
മരണ്യുന്ന ധന്തിൽനിന്നു വൃത്തിചലിക്കുത്തെന്നാം അണ്ണ
നെയിരുന്നാൽ അതിനു മാവുണ്ടാക്കുമെന്നാം,

“അഭ്യദലായദിയമ്ഃ സ്വാച്ഛരിതോധമ്മഹരിഭി:
അപ്രതിജ്ഞാതമണസ്യ തജജഗ്നാജ്ഞനിന്ദിത.”

അതായതു ധന്തിലുണ്ടും അതചരിക്കുന്ന ധന്തിനു
മലവിലുണ്ടും വന്നാൽ ഈ ഷാന്തതും നിലയില്ലെങ്കിൽ അണ്ണ
കാരത്തിൽ അഭ്യന്തരപോക്കുമെന്നാം മറ്റൊരു യുദ്ധത്തിലും മരണായ
ഉപദേശം നൽകുന്നു. പുംകാതണിക്കുന്നായ ശ്രദ്ധനിയ
നൊപ്പിന്നും നെന്നർപ്പണ്ണും (കാരണ്യവീത) അതാഥവി
ക്കുന്നതിനേക്കാൾ അസംഖ്യാസ്ഥാം മരണാനുംതന്നെ
യില്ല. ഈ തത്പരം മഹാകവി വൈക്കാധപാഠി വിശ്വപ്രഗ
ണാകർശനത്തിൽ ഏഴുംഗമമായി പ്രപാദനംചെള്ളിട്ടുണ്ട്.

“ഓ ശത്രൂഗക്കുതേ പ്രിതേനക്കാണതപദ്ധനദേഹന്മ
സപാനത്മംബത! ജന്മതാജ്ഞയതിചെന്നുത്തന്നിയുള്ളും കത്തും?
രേണുശ്രേതുജയാധിനജ്ഞതാഽതേത്യമുഖം

[ഒച്ചൽ]

വുദ്രാധനതിനിജംവച്ചുകുമയാതെതത്താവശ്യായിക്കതഃ.
ശാസ്ത്രംശ്രൂനിജസപ്രാപ്തമതഭേദസപാനതാധനാത്മംവച്ചു
സപാധ്യാനാധനായ മന്ത്രജ്ഞലിമനാലാംലാബും ച രീതമാ
[ദിക്കം]

തത്പരാന്തരപ്രാപ്തേഷം മുന്തമഹ്നും ദത്പരാന്തരഹം സാ
സംസാരത്തെപിന്നുമെമയദിക്കിംകുവീത സദവേദപരഃ”

പ്രിനാക്കന്ന അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്. ഫോറേഡാളു നബിപ്പിക്കുന്നതിനായി പദ്ധതിയാഡികരണമെല്ലായും ഒപ്പവേദതയും നമ്മക്ക് ജഹന്നിയന്താവു തന്നിരിക്കു അവ രൈക്കാണ്ട് നാം അന്തർമ്മത്തയാണു് സന്യാദിക്കുന്നതെ ക്ഷിൽ അതിനു് അവിട്ടുന്നാണോ കുറക്കാരൻ? ശത്രുക്കാളു കൊല്ലുന്നതിനായി അച്ചുറ്റ് മകൻറു കൃതിൽ വാർഡ് കൈ കുക്കുന്നു, അത് വാർഡ് കൊണ്ട് മകൻ കുത്തമഹത്തു ചെയ്യുന്നു, അഭ്യന്തരം വത്തവോർഡ് അതിനു അപരാധം അച്ചുറ്റുന്ന മകൻ? തന്നു സപ്തത്രം അറിയുന്നതിനു ശരീരാന്തരയും, തന്നു യുണിക്കുന്നതിനു മനസ്സുണ്ടു, നിംഫലമായ ഷൈ ബി ജൂനിക്കുന്നതിനു പ്രയാഘാഡി തീത്മണ്ണെല്ലായും, തന്ത്രാവാ ദേശം നംകുന്നതിനു് ഉത്തമല്ലത്ക്കമ്മാരെയും തന്നു സഖ്യൻ പ്രേരം നമ്മു അനുഗ്രഹിക്കുന്നോഴും നാം സംസാരത്തിൽ തന്നു ഭൂമിക്കുന്ന പ്രക്രിയ അതിനു് അവിട്ടുന്നു് പ്രിയും ചെയ്യും പ്രിനാണു് ഇംഗ്ലോക്കുന്നെല്ലടു അത്മം. നോക്കുക! മനഷ്യൻ സപ്തത്രാഭോ അസപ്തത്രാഭോ? സപ്രൂതതിലേ ഞ്ഞും നംകത്തിലേഞ്ഞും യുദ്ധമുണ്ടും പ്രയാഘം ചെയ്യുവാൻ അവൻ കഴിയും. അവൻറു ഗതിയെ ഒപ്പവും ഒരു വിധ ത്തിലും പ്രതിഭായിക്കുന്നില്ല. നേരു മരിച്ചു്,

“ഈംഭാരം പുരഖോദ്ദോഷം
മനസാഹി വ്യവസ്ഥാ
ഒപ്പവേദവ യുവം തസ്മ
സാഹായ്യാപചർത്തേ”!

യാതൊരു ഭാരതത്തെ പുരഖന്നു വഹിക്കണമെന്നു
മനസ്സുകൊണ്ട് നിയുഗിക്കുന്നവോ അവൻ സാഹ്യയും

നർക്കവാൻ ദൈവം നിശ്ചയമായി വന്നതേരക്കരന്ന ചെയ്യുന്ന ഏന്ന വ്യാസദാവാൻ വ്യക്തമായി പ്രസ്ഥാവി ആട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു വാസ്തവമാണെന്ന സർ ഹാളിവർഗ്ഗോ ഡേംജു് മുതലായ പാഞ്ചാത്രഭാരായ അതിന്റെയും താന്ത്രാന്തിരിയജ്ഞതാന്തരായ നന്ദാർ മുക്തകജന്മമായി സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

യുധിഷ്ഠിരോപദേശരതാൽ ഉദ്ദേശ്യം പാഞ്ചാ ലി പറയുന്നതു കൊംക്കക്ക. “യത്രോളം തെ യബിനസില്പം തിരുക്കാത്രും ദോഷഃ” എന്ന വാക്കുതനിൽ അടങ്കുന്നീടുള്ള തത്പരം അ സ്ത്രീരതാം രഘു സമജ്ജസമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ചുമ്പാ തനാക്കക്ക.

“ചുമിവീംഖാം റാലേനഹ ത്രഷ്ടപാബിജിജംവചത്രുത
ജാദേസു ഫ മകഹകസു ത്രം പശ്ചാന്ത്രം തുകാരണം
പുഷ്ടിയേവനാംഗഹ സ്ത്രീയാദഭനനനാസ്തുകരംശകഃ
യദന്ത്രഃ പുതശഃ കശ്ത്രാത്തഖ്തതം സഹാംമധാ
തദേപദം ധാമസ്തൂകമഹരാഡ്യാനമേ കപചിൽ,
ഇതിയിരോഗപജവക്ഷവനാത്മാനാംതത്രാഹംഗൈൽ.”

ക്രേമി നല്ലപോലെ കലപുകൊണ്ടുതിട്ടു് വിത്രു പാഞ്ച
ക ചുമ്പാ തുഷിക്കാരൻന്നു അഞ്ചാലിയാക്കന്ന; മഴപെ
ഞ്ചുംതു പർശ്ചാന്ത്രാജവക്കൻറ തുമതലാധാണാ്, മഴ
പെയ്ക്കില്ലെല്ലുക്കിൽ അതിന്നൻറ ദോഷം തുഷിക്കാരനെ മാ
ധിക്കന്നത്പ്പു. “മരഹാത പുതശിനാൽ ചെയ്യാവുന്നതു്
തനാനം ചെയ്യ. എൻ്നു അപ്പുളി എന്ന സംബവിച്ചി
ടന്തേതാളിം ഇനി കനം അവഗ്രഹിച്ചിട്ടിട്ടില്ല; എന്നിട്ടിനാ
ണു് ഫലമെങ്കിൽ എന്നിക്കതിലപരാധമല്ലു്” എന്ന ധീര
നായി അവൻ മനസ്സുകൊണ്ടുള്ളു് അതന്മാവിനെ നിന്തി

അബത്തയിരിക്കണാം. പിന്നെയും പ്രവർത്തിക്കണാം. ഏറന കിലും ഒരു പ്രവർത്തിയുടെ ഫലം അവൻ ലഭിക്കാതെ നില്പ തനിയില്ല.

“താൻപാതി ദൈവാപാതി” എന്ന പഴക്കമാല്ലോ^{*} എന്തേങ്ങാം പാമാൽമാണോ. ഉഴുത ഭൂമി എന്നുണ്ടെന വിള്ളു പാകിയില്ലെങ്കിൽ വിള്ളുകയറ്റില്ലെങ്ങാം, അനുശപാലെ പുന്ന ഷപ്രഖനം തൃടാതെ ദൈവാനഗ്രഹം ഒനിക്കലും ഉണ്ടാക്ക കുറിപ്പു. ദൈവം പുതിയാക്കാരവും ഒരു വാടിയുടെ രണ്ടു മക്കളും ജീവാനം വാടി മുന്നോട്ടോടണമെങ്കിൽ രണ്ടു മക്കളും ഒന്നില്ല ചേര്ന്ന് പ്രവർത്തിക്കണമെന്നം അതും തുന്നാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നണ്ടോ. പ്രഖ്യാതാലിനയ ദൈവം അബനഗ്രഹിക്കുന്നതു^{**} ഒരു വാടിയിൽ പുട്ടിട്ടുള്ള രണ്ടു കാള കളിൽനം ബവവരുത്തും ഉംഖജസ്പലചുമാണെങ്കിൽ അതു^{***} അലസചും അനാനുഭവവുമായ മരുന്തിനെന്നുട്ടി വലിയു കൊണ്ടു പോകുന്നതുപോലെയാകുന്ന എന്നതേ ഏറന്നു അഭിപ്രായം. അതുതനുണ്ടാണോ “ഉന്നതിക്കായിക്കൂടാണു പ്രഖ്യാതം ചെയ്തിട്ടും വന്നതുവന്ന; പിന്നെ ദൈവം തു സ്ഥാപിച്ചും” എന്ന പദ്ധതിനുവാക്കുത്തിരുന്നും “ദൈവം നിരുത്തു ക്ഷയപെഉത്തവിമാനമരശ്ശു” എന്ന. തെന്തുവരി വാക്കുന്നതിരുന്നും തത്പരം. “താൻ ഉദ്ധൂമിക്കണം; വിധി തുതപോലെ വരും” എന്നുള്ള മനസ്മിതിയന്തേ സദേശം പരി വഞ്ഞനീയമായുള്ളതു^{****}.

“അക്കത്പാ മാറാഷം കുമ്മ

ഡേഡാ ദൈവമനാവത്താതെ

ലുമാ ശ്രാമുനി, സന്ത്രാപ്പ്

പതിം കൂടിവെമിവാദ്ദനാ”.

എന്ന വ്യാസദഹവാൻ അനംഗാസനപവർത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ തെരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു കഥയാണ് ദാൻ ചെയ്യാൻമുള്ള കൂത്രം ചെയ്യാതെ ദൈവത്തെ നോക്കി വായും പൊളിച്ചു കൈയും കെട്ടി തുണം ചാരി നില്ക്കുന്നതു സന്താനത്തിനവേണ്ടി കേവലം നഘംസകമായ ഭർത്താവിനെ സ്നീ പ്രാപിക്കുന്ന തുപോലെയാക്കുന്ന പ്രീനങ്കു ആ മറബ്പിവയ്ക്കും പാമര നാരായ നമ്മു, നമ്മുകു കേട്ടാൽ മനസ്സിലാക്കുന്ന ഭാഷ. യിൽ പറിപ്പിക്കുന്നതു്: അതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്ക; ഉത്തരാ നം ചെയ്യുക; ഉപയുപരി പ്രയതിക്കുക; ഉദ്ദേശി നമ്മു സ്വരം വരിക്കാതെ എന്തു ചെയ്യും? ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാ ഒളി; നാലേയല്ലെങ്കിൽ നാലുനാം കഴിഞ്ഞിട്ടു്; പക്ഷേ പ്രയതിക്കുണ്ടാം; വിജ്ഞഭദ്രവാൻകൂടി യോഗനിദ്രാവ്യാജേന പാലാഴിയിൽ ലോകസമിതിയെ ലക്ഷ്യിക്കരിച്ചു പ്രയതിക്കുക്കുന്നു; പോരാ തപസ്സചെയ്യുന്ന പ്രീനങ്കു പുരാണവചനം.

“അതേമാഹത്മസ്മൃതാക്ഷാത്രം കിംകരിഷ്വന്തിതാരകഷി?”
“അത്യധികാരിയാണു് അത്യധികാരിയാണു് ഗ്രഹം. നവഗ്രഹ ഔദ്ധൂലം മറ്റൊരു വിചാരിച്ചാൽ ഉത്സാഹാദിവൈന പ്രീനും ചെയ്യാൻ കഴിയും” പ്രീന ചോദിക്കുന്നു. ചാത്രമുഖം ചെത്തിയായി വാഴിച്ചു മഹാത്മാചും കമ്മ്രൂർന്നാമായ അതു ശാസ്ത്രകാരൻ കെട്ടില്ലെന്ന്. വ്യവസായാദിവൈന അധികാരിമാരുമല്ല ഇംഗ്ലീഷു മാനാക്കം; സ്കൂൾവിക്കം; അറബിക്കം. അതുകൂടിക്കുമായ വ്യവസായം മാത്രമാക്കുന്ന തപസ്സു്.

II. ഭാഷാസാഹിത്യം.

[വി. കുമ്മൻതയി അവർക്കൾ ബി. എ.]

കേരളത്തിന്റെ പരിമാണവും ജ്ഞാദശബ്ദപൂര്വ്വക്ഷണങ്ങൾ നോക്കുന്നും കൈരളിക്ക് സിലമായിരിക്കുന്ന സാമീത്യം അതിവിചുലമാണ്; അതിവിശിഷ്ടമാണ്; അതു താവരംമായ രീതിയിൽ വിവിധപ്രസ്താനങ്ങളാൽ ശാഖേം പാലാവമാണ്. ഈ കുറച്ചു അക്കുകൾമാത്രം സംസാരിക്കുന്ന മരിറാക ഭാഷയിലും മുത്തു സംസ്കാരവും പാക്കട്ടു ലഭിച്ച ഒരു സാഹിത്യം കാണുന്നില്ല. ഇതിനു കാരണം, വളരെ മുൻപു മുതല്ലുതന്നെ കൈരളീയർ ഉയർത്തരത്തിലും നാംസ്കൃതിയും സമ്പ്രദയത്പരവും സന്ധാരിച്ചിരുന്ന ചെന്നാശുതാണ്. സംസ്കൃതഭാഷ, എതാനം ദ്രാവിഡഭാഷകൾ, ഏജനിവ നല്ലപോലെ പഠിക്കുന്നതു കേരളത്തിൽ പാണി തുടങ്ങി മുടക്കാലംവരെ നടപ്പുണ്ടു് ഒരു സാഹിത്യമായി മാറിതന്നു. മുടക്കാവത്തു് മുംഗുംഖം അഥ ഭാഷകളുടെ നിധാനം കൈഞ്ഞു. ഏന്നാൽ, ഇങ്ങനെ മറ്റൊരു ഭാഷ. കളിച്ച സാഹിത്യം വഴിയായി സംസ്കാരം ലഭിക്കുന്നവക്ക് പലങ്ങളും പററാറുണ്ടു്, വേൽസിറം (Wales) അയൽ ലംഭിനം (Ireland) പററിയതുപോലെ, സപറ്റഭാഷ ചെറും അട്ടക്കളുംഭാഷയായിത്തിന്റോ അതിലെ സാഹിത്യം ഒരാൾക്കിട്ടു നശിച്ചുപോവുകയാണ്. കൈരളീയക്കാക്കട്ടു, മുദ്രാഗം ഭരിക്കുക, വാദിക്കുക, പടവെട്ടുക, കച്ചവടം

നടത്തുക മുതലായതു് എത്ര ഭാഷയിലും അക്കാൻ വിഭരം ഡമില്ലേക്കിലും, ചിഹ്നങ്ങൾ, കരയുക, ഖണ്ടാക്ക, പ്രസാദങ്ങൾ മുതലായവയെ സ്വന്തത്ഭാഗം വേണാമെന്നു് അന്നും ഇന്നും നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ടോ. ഇവയാണു് സാമ്പാദിക്കാനു് അടിസ്ഥാനമും, പുതുതായി കണ്ണം മുഴുവായ പദ്ധതിയാണു് ഒക്കളീൽക്കുടെ ഇം പൂരാതനമായ അടിസ്ഥാനമുണ്ടോ. അതിനാൽ, ഒക്ക കൂടീയതുടെ സ്വഭാവം മാറ്റുന്നും അവക്ക് ചിരാനന്ദമായ, ബഹുമാർഗ്ഗപ്രവൃത്തായ സംസ്കൃതിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കിൽക്കൊണ്ടുവന്ന മുതൽക്കൂട്ടുവാൻ അവരു പ്രേരിപ്പിച്ചതും, ഇതു എമനാറിട്ടി (വിരളിപ്പക്ഷ) സമ്പദായമായ നേരുക്കു് ഇതു വിചുലാധും വിശിഷ്ടമും അതു സാധിത്തും സീലിപ്പമാക്കി വാൻ ഇടയാണിയിട്ടുള്ളതും. ഇതു നൂൽക്കു് ഏതുയും അഭി മാനജനകമാണു്. ഏപ്രിലാൽ ഇം ഒരു വസ്തു നേരുടെ സാധിത്തുണ്ടിന്നെങ്കിൽ വളരുത്തുയെ മരുന്നാൽവിധിത്തിൽ നിശ്ചാരിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന ഇരാക്കണം. മുൻപെന്നാലോപാലൈ ഇന്നും നമ്മക്ക് പരിക്കാവാരാളും ഭാഷ കന്നു്, പറയാനാളും ഭാഷ ചുവരാനു് ഏന്ന വൃത്താർജ്ജം ഉണ്ടായിട്ടിരുത്തെന്ന ചെങ്കും. പണ്ണു് സംസ്കൃതത്തിലെ തങ്കായും വേദാന്തത്തിലും വ്യാകരണവും അലങ്കാരവും പറിച്ചുകുടിട്ടിയ സംസ്കാരം, മലയാളത്തിൽ രാമായണമായും കൂൺഗാമയായും ചവച്ചക തിായും മരും പകൻ. ഇം ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വികസിച്ച ശാഖാശൈ കാണാൻ തത്രക്ഷസ്ത്രങ്ങൾക്കു കുറ്റാമായ സാധകവായക ചിത്രാം ചെങ്കും സുത്രകാശ്യവും ഗതാധ രീയവും അതം മലയാളത്തിൽ ഏഴുതിയില്ല. ഇന്നു

പാഠ്യാത്രത്തെ ¹Sociology-യും, ²Philosophy-യും, ³Poetry-യും, ⁴History-യും, മറ്റൊ പഠിച്ച ലഭിച്ച സംസ്കാരത്തിന്റെ സാരവും സാരസ്വത്യും ഉംർജ്ജസ്വല ണ്ണളായ ഉത്തോഴ്സ്വാഗത്തിൽ പകർവ്വതനാണ്⁵. ചീനാൽ ഒരു ശാസ്ത്രത്തിൽ ഏറ്റവും അക്കടേ ഉദ്ഗതിയും അതു പാഠ പകർച്ചി തനിക്ക് താൻ ഘോഷി നില നേടാൻ കൈകാളിക്ക് പരിക്കല്ലും സാല്പ്പമല്ല താനം. സപ്ത്രംഗങ്ങളായും ഉയർന്നന്തരത്തിന്റെ പാഠിയി പരിമിത മാണം⁶. അന്ത്യഭാഷകൾ പഠിച്ചു പല വിശ്വാനാവ കളിക്കുന്നും ശ്രീപാണ്ഡിതിൽ സുമാനം /പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില പണ്ഡിതന്മാർ, ഇന്നി പരിക്കുവക്ക് മാത്രഭാഷാ മുപേന ബീ. എ., ദേഖ എം. എ., ദേഖ കൈ പാസ്സാ കുന്നതാബാം⁷ അഭിമാനകരമെന്നും അതായു വിഷയങ്ങളിൽ എത്താനം പാരുപ്പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതി ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിര നാൽ മരിയാക്കുമെന്നം ഇപ്പോഴും ഉദ്ദോഷാധിച്ചു കേൾക്കാണ്ടു⁸. കേരളീയത്തെ സംസ്കാരത്തെയുപറ്റി പണ്ണേ യുള്ള വിള്ളതിക്ക് സൗഖ്യനാശം നേരിട്ടവാൻ വേരെ മാർപ്പം ഭവണം. നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിന്റെ സപ്ത്രംഗ ഗതിക്കു⁹ അതിതകർ ഉണ്ടാക്കുമുള്ള സവ്പത്രുകൾമായ സംഗതി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു എന്നുള്ളൂ.

2. കൈരളിയുടെ ഇന്നാന്തര സാധിത്ര്യസ്വത്തിന്റെ നിലയെയുപറ്റി അല്ലോ അതലോചിക്കുന്നതും നമ്മുടെ മുത്രുമാണെന്നു തോന്നുന്നു. സാശക്തൃത്വത്തിനുവേണ്ടി

1. സഭാധാരണയാസ്ത്രം. 2. തന്ത്രപരിമിംഗം. 3. കമ്പിത. 4. ചാറും.

സാഹിത്യത്തെ ഖവിടെ രണ്ടിനമാണി പിരിക്കുന്നു. അഭിനയം, സംഗ്രഹം, കളികൾ വിനോദങ്ങൾം മതലായ വയ്യ ഉപജീവിച്ചുകാണുന്ന സാഹിത്യത്തെ ആശോഗിക്കുന്ന വിനോദ വിവക്ഷിക്കാം; അംഗിഡായി, അതു തന്നെ പ്രധാനമായി മറ്റൊരു കലയുടെ സാഹിത്യം തുടങ്ങുന്ന സാഹിത്യം തുലസാഹിത്യമെന്നും പറയാം. (Pure and applied Literature) സാഹിത്യചുമ്പാ നോക്കുന്ന ഒന്നാൽ പരമകാഴ്ചയാൽ ചുത്തുവാൻ സാല്പുമാക്കുന്നതു് തുലസാഹിത്യത്തിനു മാതൃമാനപ്പോ. അപ്രകാരമുള്ള തുലസാഹിത്യത്തിൽ അതാഞ്ചിക്കുന്ന പല തുതികളും ഇന്നാണെങ്കിലും അതിന്റെ അന്തരീക്ഷം ഏററെവും കുഞ്ഞുമായിട്ടാണ് കാണുന്നതെന്നുള്ള വസ്തുത മറക്കാണോ മറഞ്ഞാണോ തരിക്കുള്ള. പ്രസ്ഥാനങ്ങളേല്ലപ്പറിയും ചില ഉറച്ച ഖപ്പാനിപ്പുങ്കൾം നിമിത്തം പലക്കും പല കവിതകളും വായിക്കുവാൻതന്നെ സാധ്യംബാശ കണ്ണി കുണ്ണ്. ഈ പ്രസ്ഥാനവിശ്വേഷങ്ങളുടെ സ്വന്ധാവനങ്ങളും അവയുടെ പുതുമയേയും പഴയും പരി വളരെ സ്വപ്രമാണങ്ങൾ നിശ്ചാർപ്പിക്കുന്നതു് അപ്രസ്ഥാനത്തിലാവുകയി പ്പോ. ചുല്ലി തുതികളിലും, പ്രായാന്ത്യമനസ്തിച്ചും, സംക്രമിക്കുന്നതിലും മുന്ന് പ്രസ്ഥാനങ്ങളേങ്കാം ഉള്ളതായി സങ്കല്പിക്കാം. കമന്തരിരിയിലും വള്ളംനാരീതിയിലും ഉള്ള കവിതകൾ ഒരുരം ഒരു ചിന്നിച്ചിരുന്ന വ്യംഗ്യങ്ങളാണി അഭ്യാസം കമാഗതിയെ സുവള്ളംവേഖകൾക്കാണ് നമ്മുടെ

എഴുന്നുള്ളിൽ അരലുപനംചെയ്യുവാൻ ദോതന ഈ കവിക്കൃത്യനിന്ന് ഉത്തമമാണെന്നും രഘുവംശ മംഗം^۱. എറു പ്രാഥമാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഈതിനെ വേർത്തിരിക്കുന്ന സംഗതി കവിയുടെ മണ്ണാഭാവമാണ്^۲. കവി അഭിഭവി ക്കുന്ന രസം ഒന്നാബന്ധന പരയുന്നമെങ്കിൽ അതു^۳ ശാന്തര സ്ഥാണം^۴. അചാ.സംബന്ധജനമാണി വേംബം ശ്രദ്ധാത്മ്പപ നികാഡങ്ങളാക്കുട്ടി മറു രസങ്ങൾ അംഗ്രേഷപ്പേരാം ഈ ശാന്താണം അത്രുചീജനാവൈഭവങ്ങളുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ ഒരു പ്രാഥമാനം ഇംഗ്ലീഷിൽ Lyric എന്ന പരയുന്ന താണം^۵. “ഹാദേ” എന്നും അതിനു പേരുകൊടുക്കു നാണിൽ ഒച്ചിത്രം കണ്ണായ്യാം. ഒരു പ്രത്യേക പരി തഃസമിതി സങ്കല്പിച്ചു^۶ അതിൽപെട്ട നായകന്നീരയോ നാഞ്ചികയുടേയോ മണ്ണാഭാവങ്ങളാക്കു കവി അഭിഭദം സന്ദൂക്കിക്കുന്നവൈന്നതാണു^۷ ഈ പ്രാഥമാനത്തിന്റെ വിശദാധി. ശിശ്രൂനാം സംഭവിച്ച മാതാവി നേരിതാണു^۸ പരിശാസമിച്ചിയെങ്കിൽ കവി അ മാരാ ഹിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു^۹ ലോകം മുഴുവൻ ശിശ്രൂവിന്റെ ലീഖകളെ അഭിസ്ഥാപിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടുതനെ കാണുന്നു. നായണിഞ്ഞതു തിരാമാലകളും മലരണിഞ്ഞതു വല്ലികളും ഉച്ചി യിൽ തബക്കട്ടി പിച്ചിപ്പു ചുടിയ ഏപ്പതലായി ചുമയും. ഇത്തരം കവിതയുടെ പാരമ്പര്യം മേംഡറ്ററിൽ കാണുന്നുണ്ട്^{۱۰} നായകനായ യക്ഷിന്റെ, അരല്ലേക്കിൽ കവിയുടെ പ്രസ്തു യിൽ പ്രത്യേകി മുഴുവൻ തുംബാരകലവിയുടെ പിവിയചിത്ര ണ്ണമിം മാതുമാണു^{۱۱}. മേംഡറ്ററത്തിന്റെ അരലൈക്കരണങ്ങളിൽ ഈ രസങ്ങൾവു ചിലപ്പോൾ കാണുന്നവെങ്കിൽ കവി ഈ സങ്കല്പപശിയിയിൽനിന്ന് തെററിമറിഞ്ഞു^{۱۲}, മാർഗ്ഗവൺ്നനു

യില്ലോ, മറ്റൊ കേവലം ഖനനത്തെ തു ധാതുക്കാരനായി തന്നീതന്നതുകൊണ്ടാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നോടും ഏതാണോ കവിതപും അവർ സമ്പാദിച്ചിരിക്കാം. ഏന്നാൽ അതു് കമന്നരീതിയില്ലോ കവിതപമാണ്. Lyric Poetry യാകനില്ല. മുന്നാമത്തെ പ്രസ്താവനം ‘lytic’ കവി തയാണ്. ഖവിടെ മിക്കവാറും അല്പുംതനികമായി ഭീമിച്ചു് അഹായമായ ചിന്താരേകനിയോടുള്ള ലോകരംഗത്തെ ക്രാന്തപ്പും കൊണ്ടു് നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്ന കവിയു് വാക്കുകൾക്കും കാവിജാൻകുൾക്കും കഴിയാത്ത ചില അനാഞ്ചികൾം സിലപിക്കുന്നു. ഏതാണ്ടു് സമാനാരാഞ്ചതിയുള്ളൂട്ടു് വത്തു് അന്തഃകരണത്തിൽ മാത്രം അങ്ഗേക്കത്തിന്റെ വാക്കുകൾക്കു് ഒരു പ്രതിധനപനി ഉണ്ടു് വാറും അതും അനാഞ്ചികൾം പക്കുന്നവാണും സാധിക്കും. കവി ഖവിടെ റസാരീത നാണ്. മുത്തരഞ്ഞിലും കവിതയുടെ മെച്ചു് കാണാനും ഉപനിഷത്തുകളിലാണ്. ഖുഡിടെ മിസ് റിക്സ് കവിതപദ്ധതിയും അക്കേഷിപദ്ധതിനും പ്രാതമായിട്ടുണ്ടു് സൈക്കിൾ അതു് അതുതു് കൂപ്പുമായ ഖും പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും കുറമല്ല. ഇനി ഖും പ്രസ്താവനങ്ങൾ പ്രാചീനകവികൾക്കു് ഏതുരുത്താളും അതരണിയമായി തോന്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഏന്നാലോചികകയാണെങ്കിൽ, മഹാഭാരതവും രാമായണവും ഖും മുന്നാ പ്രസ്താവനങ്ങളും അംഗീകരിച്ചു്, വെള്ളുവാംഖലി ഖവയെ അവലുംബിച്ചിട്ടുണ്ടു് മറ്റു തുതികൾക്കു് ഖുന്നൊളും അതിരേഖിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടിട്ടില്ലാത്ത മെച്ചുതേതാടുള്ളി ഏകത്ര തുട്ടിയിനക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഖവയിലെ നാശരാവണ്ണവും പ്രത്യുക്കം പിരിച്ചെടുക്കുന്നപദ്ധം ഖും മുന്നാ പ്രസ്താവനങ്ങൾക്കും വിശിശ്വാദാരം

ബാജാളിയിനിക്കും. ഒരു ലത്തിൽ ഖലയും തളിതും പുവ്യും . അപദേശാശാഖാം ഈ കൃതികളിൽ ഈ മൂന്ന് പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ മെച്ചിട്ടു കാണാനായും. പിൻകാലങ്ങളിലെ വിശകലനം നിന്മിത്തമായ വണ്ണകാവും അംഗം മൂന്ന് പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ എഴുന്നിനെ വെള്ളുറായി അംഗകൾക്കാണെന്നു. രണ്ടു സംഗ്രഹാശ്വും മൂന്ന് കാഴ്ചികാസങ്കരയും, മൂന്ന് ടാഗ്രൂറി നേരയും വാഹിങ്ങവയും ഉണ്ടെങ്കിലും നല്ലിലും ഉപനിഷദ് ദിരിധാസങ്ങളിൽ പ്രസ്തുതമായ ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് പുതുമയും പചമയും അതോടൊപ്പിക്കുന്നതു തക്കണ്ണം സുഖിക്കു വ്യാഖ്യാമം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം അതുകൊണ്ടു യാഥാർത്ഥിക്കാരാണെന്നു സാരം. ഇടകാലത്തുന്നതു സാധിത്രകാരാഡക്ക് ടാറോ ഫ്രോക്കൺഡിലും, അലക്കാരാഡി വൈച്ചിത്ര്യങ്ങൾ വേണ്ടെന്നുള്ളതു നിർബന്ധാശം ഫോറുന്നതു പുഴുതുന്നതോക്കെ പ്രിനിക്കോ, 'മിസുറിനിക്കോ' അതുകൊണ്ടു അതുകൊണ്ടു ദം യുക്തിയുക്തമല്ലു. കമനറ്റിയും വല്ലനാരീതിയും ഡാരാളം കവിതപത്തിന് അവകാശം നല്ലുന്നുണ്ടു്. അതു അത്യന്തം അവസ്ഥയുമാണു്. ഭാരതരാമാധ്യാഖി കളിടെ സൗംഘ്യങ്ങളിൽ പൊട്ടിക്കുള്ളണായ തളിതകളും പൂക്കളുമാണു് വണ്ണനാമാഖിയായ അന്വിതജ്ഞൻ, 'ചിനാവി ഷ'ടയായ സീത', 'പിംഗ് റാളു' മുതലായവ. വാച്ചീകിയു ദേശും വ്യാസങ്കരയും സൂഷ്ടികളായ അന്വിതജ്ഞാദികളിടെ പരിചയമാണു് വണ്ണകാവും അംഗിൽനിനും നടു കാണ്ടാക്കുന്ന റസത്തിന്റെ ഉറവു്. തുണ്ണിഗാമ മുതലായ വയുടെ മാതൃകകൾ പച്ചവുന്നായിപ്പോയി ഏനും ചില ഔസ്തവിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം അറിയുള്ളതുകൊണ്ടാണു് ഇതുയും ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതു്.

ക്രാഡിനാവിത്രതിലെ ഗദ്ധത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ നോവലുകളാണ്⁹ പ്രമാണനാനിയമായിട്ടുള്ളതു¹⁰. ഇവയിൽ ചരിത്രാവ്യാധികകൾ മാത്രമേ നമ്മൾക്കു പൂണ്ടാണിമാന്തരിനു വകയാളിത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമേ നമ്മൾക്കു പൂണ്ടാണിമാന്തരിനു വകയാളിത്തിന്റെ വളരുമ്പുറമേ അഥവാ കുളം. ഇന്ത്യലേവയ്ക്കും രാരഡയ്ക്കും പരമാത്മനാിൽ സഭയോട് ചെറിക്കിട്ടുന്ന ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ചെറുകമാപ്രസ്ഥാനം അഭിവിജ്ഞാനിയിലും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഉത്തുപുഴുമെന്ന പറയുമാറും ചീല തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മാവിതസാമ്പത്തിലും നമ്മൾക്കു വിലയേറിയ ചീല തുടികൾ ഉണ്ടും.

ഃ. പ്രാഞ്ചാഗിക സാമ്പത്തികം: — ക്രൈസ്തവ സാമ്പത്തികം തനിന്റെ മേരു ഇതിനൊരിക്കലും സംഭവിക്കായില്ലെങ്കിലും ഇതു ഭാഷയ്ക്കും അത്രുന്നാവേക്കണിക്കിത്തമാണ്. ഏതുയും ഇളം വായ്പുകളും ചർച്ചയിലും പരിചയ നില്ക്കുവോന്നതായ താരാട്ടപാട്ട്, ഉണ്ടത്താൽപാട്ട്, ശാന്തപാട്ട്, കല്പാംശാളിപ്പാട്ട്, ബ്രാഹ്മണിപ്പാട്ട്, വാദിപ്പാട്ട് തുഡിപ്പാട്ട്, തുളിപ്പാട്ട്, കമകളിപ്പാട്ട് എന്നിങ്ങനെ പലമാതിരി പാട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരാൻ. കൊള്ളിയും എല്ലാ പ്രധാനപ്രവുഠക്കം അപരിഹാരുമായിരാൻ പാട്ട്. ഇങ്ങനെ ജനിച്ച വാസനയുടെ മലമായിട്ടാണ് കൈരളീസാമ്പത്തിക്കം പ്രണയവും രസികപ്രച്ചവും അവക്കു സിലമായതും ഒട്ടവിൽ ഉത്തുപുഴുങ്ങുന്നും കാപ്പിത്തും രസികവാനം ആസപദിക്കവാനം അവക്കിടയായതും. സർവ സ്ത്രീകമായ രക്തത്തിനും തുടിയും ഇംഗ്ലീഷിന്റെയും, സംസ്കൃതത്തിന്റെയും, തമിഴിന്റെയും ഇംഗ്ലീഷിന്റെയും

ഖുണ്ടയും ഉപചർദ്ദം പ്രഖ്യവനാശിവിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മുൻ
വരത്തെ താത്തിലുള്ള പ്രാഥീയാർട്ടിക്സാഹിത്യം നമ്മക്ക്
പ്രത്യേകിച്ചും അവശ്വരമായിണ്ണിന്നിന്നിട്ടുണ്ട്. ഏതു മഹാക
വിക്രി എന്തു അനുതയാരം പൊഴിച്ചാലും ഒക്കരളീപ്പിലെ
അനിജ്ഞാട്ടം കോളീഡ് സംസ്കാരങ്ങാട്ടംകുടി വളരാത്ത
അക്രളീഡക്ക് അന്തു അകൾപ്പിക്കുമാക്കാതെ പോകം; അന്തു
മനസ്സിലുംവാൻ രേഖിയില്ലാതെപോകം. നമ്മുടെ
ബുംബന്നപ്രാഥീയാർട്ടിക്സാഹിത്യം സാധിത്രഭാഷിപ്പാലത്തും മുപ്പൊരി
നാവേഷകനാക്കംമാനും അവശ്വരമായിരിക്കുന്നതെയുള്ളൂ.
മറ്റു പലതും കുമേഖ ക്ഷേത്രിച്ചു അപ്പിരോഹ അസ്ത്രമീക്കു
ക്കുന്നു നിലയിലായിട്ടുണ്ട്. തന്നുംതുണ്ണ ഇന്ന വേണ്ട
മട്ടിൽ നിലവിച്ചിരിക്കുന്നമില്ല. പുതുതായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ
പലതിക്കരിക്ക് ഇന്ത്യയും ഉറ്റപ്പു കിട്ടിട്ടില്ലതാണ്. നമ്മുടെ
സാഹിത്യത്തിനു ശ്രദ്ധയ്ക്ക് അപ്പുനമായിത്തന്നെന്നയിരിക്കു
ണ്ണമെന്ന കാംക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, ഇന്നതാം സാധിത്രത്തിനും
അവലുംവായിതന്നിട്ടുള്ള കലകളിൽ മേഖം പോഷിപ്പി
ക്കാനുവകും നല്ലനാവെയു ചീല്ലാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ
അണ്ണും ഉഡരിച്ച അരിപ്പുംക്കയാണ്. നമ്മുടെ അപ്പ്
കുത്രും. അപ്പകാരമുള്ള കലകളിൽ പ്രധാനമൈപ്പുട്ടവർക്കു
മാത്രം ഇവിടെ ഒന്നിക്കുന്നു.

2. കൂടുകളി:—ഇന്ന് ഇതിന്റെ മേഖയൈപ്പറി
പ്രസംഗിക്കേണ്ട അവശ്വരമില്ലാത്തമട്ടിൽ അതിന്റെ യശ
സ്സും വിശ്രദിത്രംതമായിത്തന്നിന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനും മഹാ
കവി വളരുത്തൊരി ഏകനിഭാനവുമാണ്. ഏന്നാൽ കമ
കളിയുടെ മെച്ചപ്പെടുത്താണും? എന്തു ചുതിയ തത്പരമാണോ?

കമകളി കലാവിഷയക്കാരി! അംഗത്വിനാപദ്ധതിക്ക് നന്തരം പ്ര്യയം മോദ്ദസിനു എൻഡിയായെ ഉത്തരാധികാർണ്ണ്. കമകളിയിലെ അഭിനാശം, തിന്നൽക്കിടിയിലാജ്ഞാക്കിംബ്, നാടകത്തിലും കാഞ്ചാം. ശ്രദ്ധ, സ്വിംറം, റഹസ്യം മുഖാഖ്യവായുടെ ചാത്തുകാശവർദ്ധിച്ചായും, സർവ്വാംഗസഹക്രമങ്ങായും ത്രിനിക്രണാവും അച്ചുപ്പാറാണാവും ഇംഗ്ലീഷ്ടെക്കുംബാനിക്കും ചില ഘാഷാവും ത്രാവും ത്രാവും ചാത്തുകാശവർദ്ധിക്കുന്നു. പ്ര്യന്താൽ അലാക്കത്തിൽ അബാദാനാഭിനാശക്കാണിലും കാണാതു തത്വിഭ്രംശം കമകളിയിലുണ്ട്. അതായതും അഭിന്നത്തക്ക് ലജ്ജയും അപ്രതിഷ്ഠത്തൊഴ്ച സ്വന്തത്രംപ്രായം സംശ്ലോഭനായും കമകളിയിലെപ്പും മരിക്കുന്നു കാണാക്കുന്നു. നാടകത്തിൽ, ‘കൊമ്പനാന വദനാനിൽക്കുന്ന’ ഫീറനാതന്നടർപ്പം പറത്താൻ വല്ലതും അഭിനാശം സ്വീഫ്റ്റർക്കണാമെങ്കിൽ, അതും, അതു പാകപ്പാണാതു കഴിയുമ്പോൾ അഭ്യസാനിപ്പി ആകൊള്ളുന്നാം. അവിടെ ഹാടകശാഖാം പ്രത്യേകമെങ്കിൽ ഉടൻ ഹാടം നട്ടിച്ചുകൊള്ളുകയും ഒപ്പം. പ്ര്യന്താൽ ക്ഷണം കൊണ്ടാണും വുഡ്വാജേഖിക്കും ദന്തിലും കൊണ്ടാണും വളരെ പ്രയുണ്ടിക്കിട്ടുന്നുണ്ടും അവിടെനടക്കിംബാണ്. ഇവ ഒക്കെ വിട്ടിട്ടും കേവലം വാരവും ചൗപ്പിയായും ഹാടംമാത്രം നടക്കി നന്തരം അമാത്മാഭിനാശമല്ല. അഭിനാശാഭാസമാഖാം. കമകളിയിലാകട്ടെ കൊമ്പനാനായുടെ അക്രൂതിയും പ്രത്യേകിയും മഹാമുത്തയും, അതു കാട്ടിട്ടും അതു പാത്രത്തിനും റിക്കം രവും ഒക്കെ അഭിനാശിച്ചും അരംമണിപ്പുൾ കഴിച്ചുവോന്ന വരാം. പാട്ടുകാഞ്ചൻ ‘കൊമ്പനാന വദനാനിൽക്കുന്ന’ ഫീറാം ഏതുവെണ്ണ വേണ്ടുമെങ്കിലും അതുന്തിച്ചു പാട്ടിക്കാം

ഉള്ളൂർ, അംതായതു് സ്വര്യില്ലോ അക്കിനാഡാനീരോ താസ്പും നാടിലു് സമശം കാത്തുനിന്നുണ്ടാൽ. ഈ ദാസംഗ മഴപ്പു, കുചിലുടംഗമല്ലേ എന്നൊക്കെ, ദചാല്പരു ചാക്കാം. ഏന്നാൽ, സദാപുർ രസിക്കുവന്നു ചെ ആണ്. ഒച്ചിപ്പുത്തിനോ ഫേരം ഭംഗില്ലെന്നു് അരഞ്ഞാ ചിത്രാൽ ദൃശ്യമാക്കം. ഒരു കാനിനെയും ഒരു പന കേരും ഒരു മാപ്പുനോളും അടുത്തുള്ളതാണ്, ഏകാബ്ദി ഒരു ചുവിപ്പുത്തിൽനാനു, ചില്ലീകൾ ചിത്രകാശാനു ചെച്ചനീ സുക്കുകളിലും ഭാസികളും, തുല്യങ്ങൾക്കു സംഭരിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ സാല്പദ്ധനോ ഈ വച്ചില്ലോച്ചുപുത്തിനെൻ്റെ കൂദലും ശബ്ദമാശിട്ടു തോന്നുന്നില്ല. സർവ്വക്കാരൻ അംഗരീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വച്ചില്ലോച്ചുപുല്ലു കലാകാരൻ കുറച്ചീകരിക്കുന്നതു്. സംഭവിക്കാരൻ ബാധ്യദശ്വിശയ പ്രമാ സ്ഥാപനാവകിൽ കലാകാരൻ അപ്പാവ്യാകൾ മനസ്സിൽ സകലിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തെ പ്രമാണംജാക്കിയായി നിശാം വലിപ്പിച്ചുദില്ലോ നിയേയിക്കുന്നതു്. കൂടാതെ കലയെ സംഭാധിച്ചിട്ടുണ്ടോളും മുദ്രാവാഹനമായ സംഘ തുടിനെൻ്റെ സന്നിധാനത്തിൽ കണക്കുകൾ ദചാല്പരുപ്പുടു കൂടില്ല. ഇങ്ങനെ അഭിനയത്തിനു സപത്രുതാതി നൽകിഛിട്ടിള്ളു ഒരാറാണ കല്ലുപ്പിംഗമാണോ കമകളി. ഗ്രതം, സംഭരിതം, സാധിത്രും ഏന്നീകലകൾക്കും ഇതിൽ ആംഗീഖാളം അവകാശം സിലിച്ചിട്ടിട്ടാണോ. ഇപ്പകാര മുള്ളു ഈ കമകളിശയ പോഷിപ്പിക്കുംതു് നമ്മുടെ അതിപ്രധാനമായ കമ്മമാണോ. അതിനു് രണ്ടാമാർഗ്ഗമേ യുള്ളൂ. മുൻപിലത്തെപ്പോലെ ഇന്നത്തുകൂടും അതു സ്വല്പ മാക്കിക്കാട്ടുന്നും. ഏതാണ്ടതറിച്ചുപോയ വാസന വീണ്ടും ഉണ്ടത്തും. ഇങ്ങനെ വരങ്ങുവാൻ ഏതുനേരാ നടമാക്കം ഗായകമാക്കം തൊഴിൽ കിട്ടുകയും അതിനെൻ്റെ

പരിശീലനമായി ഏതാനം ഉത്തീർണ്ണരായ നടമാരം ഗായകരായം ഫല്ലോക്കാലത്തും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. തിരവന്നതചുരുത്തെ കമകളില്ലെന്നീൽ അഭിമുഖ്യത്തിൽ അണ്ടുതോറും രണ്ട് കാലങ്ങളിലായി പത്രങ്ങളും കളിപ്പിതം നടത്തുന്ന സമ്മൂഹങ്ങം ഒക്രളിൽവെല്ല ഫല്ലോ പ്രധാനപ്പെട്ട നാരങ്ങളിലും നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു മേൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം കമകളിശ്ശേ വീണ്ടും സജീവമാം പരിപൂർണ്ണമാക്കം.

b. തിരവാതിരകളി:—സാഹിത്യപ്ലാറ്റൂ വളരെ ഉത്തീർണ്ണങ്ങളുകളിലും മനോഹരങ്ങളായ തിരവാതിരപ്ലാറ്റുകൾ നമ്മക്ക് ഉണ്ട്. അവയുടെ സംഖ്യയും വാദ്ധിക്കണം. കളിക്കത്തന്നെ പല ഒക്കുങ്ങളിലും പററിക്കാണുന്നുണ്ട്. വളരെ അടുത്ത കാലത്തുന്നെന്ന നൃഥ കണ്ണ പരിചയമുള്ള കളിയുടെ സാഹസ്ര്യം വിലാസമും വിള്ളു ചിലവെന്നു വെറും സക്രിയാക്ട്രായി പരിശീലിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമവും കണ്ണാക്കളും ദാരം സാഹരിത്യം കലന്തി സംഗീതവും ഒട്ടവളരെ കുറന്നതുണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതുകാലത്തും അടിക്കാനപൂര്ണമാം പ്രഭാഗ്രാമിക്കാവുന്ന നാടുടെ ഒരു പ്രധാന സമ്പദത്താണ് തിരവാതിരകളി. നാമന്നല്ലായുള്ളകാണ്ട് അതിനു വന്ന കൂടിച്ചുള്ളൂടും അതിനെ പാടേ നാലില്ലിക്കാൻ പോതുന്നതു മായ കളക്കങ്ങളെ എത്തു ബുദ്ധിമുട്ടിയും നാം പരിഹരിക്കുണ്ടാണ്. അതിനുത്തമമായ മാറ്റും ഒക്രളിൽവെല്ല പല ഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള വിഭഗംഭകളിലും വിഭിഷികളുമായ മഹതി മാർ ചേർന്ന് ഒരു യോഗംകൂടി ഇം കളിയുടെ ചുവട്ടുകൾ കുറഞ്ഞും സമ്മൂഹങ്ങൾക്കും നല്ല മാതൃകകൾ ഏപ്പുട്ടുള്ളക

ಹಾಗಾಂ. ಏಂಬಿಡ್ ಸುತ್ತುಷ್ಟಿಕಳಿಂದ ಪಾರಿಕಣಣ ಎಪಳಿಕೆತ್ತಿ
ಹಿಡಿಸಿ ಇಲ್ಲ ಮಾತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ವಾಸ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿಲ್ದಿಸಿ ಗಳ್ಳಿದ್ದು
ಘೋಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿರುವುದು.

೬. ಸಂಗೀರಂ:—ಮವಾಹಾತ್ತಿಕೆ ಪಾತ್ರಿಕೆಲ್ಲಿನಾಡ ವೆ
ಡಂ ಪರ್ಶಿಯಿಂದಿಂದು. ಮಲಯಾತ್ತಿಕೆ ನೃಹಿಂಧಿಲ್ಲಿನಾ ಮಂತ್ರಾಭಯಿಲ್ಲಿ
ಣಾ ಪಾಹುಣತ್ತು ಇತಿಹಿಂ ತ್ರಿಂತಿ ಸರ್ವಪ್ರಾಂ ಸಹೃದ್ಯಮ
ಯಿರಿಕಣಂ. ಏಂಬಾತ್ತೆ ಪರಿಹಾ ಪ್ರಾಣಿ ನೆಟಿಯ ಸಂಗೀತ
ವಿಽಪಾಹಾತ್ತಂ ವಿಽಧಿಕಾತ್ತಂ ಇನ್ನ ನಂಜುದೆ ಇಟಾತ್ತಿ ವಾ
ಂ ವಿಂತಿಮಾಣಣಾತ್ತಂ ಸರ್ವಪ್ರಾಂಮಾಣಾಂ. ಇಂತಿಗಾ ಕಾರ
ಣಾ ನಂಜುಹಿ ಸಪತ್ರಾಮಾಹಿತಿಗಾ ಸಂಗೀತಕಲಬಯ ನಾಂ
ಪೂರ್ವ ವೆಟಿಣಿತ್ತು ಅರಣ್ಯಸಾಗ್ರಹಾಯಂತರಣಾ ಅಂಗಿಕರಿತ್ತ
ತಾಗಾಂ. ಆಗಾಕರಣಣಾಪಣಿವಾಂ ನಂಜು ಹರಿಹಿಂಧಿಲ್ಲಂ ಣಣಾಂ
ಹಿಡಿತಿಂಬಿಲ್ಲಿ ಕಡತಿಂಪಿತ್ತಿಕಾಂತಿಲ್ಲಿ. ಗ್ರಹಿಂಧಿಯ ಭಾಸ್ಯಾತಿಲ್ಲಂ
ಘಟ್ಟು ಹಲ್ಲಾವಿಷಯಹಿತಾಂ ತಾಸ್ಯಾಮಾಣಾ ಮಾಂಷ್ಯಾಗಣ ಘ್ರಾಣಣ
ಣಾಣ್ಯಂ ತಾತ್ತ್ವಾತ್ತು. ಪಾಣಿಖಿಂಧಿತ್ತು ವಾ ಪಡಿತತಾತ್ತುತ
ರಿತಿತ್ತು ನಂಜುಣಾವಾಲೆ ನಾಂ ಸಂಗೀತಿಗಾಂಧಾರಿಕಿ ಕಿ
ಂಡಣಾತ್ತ ರಿಂಬಿತಿಗಾಂ ಸಾರ್ವಾತಿರಿಂಬಿತಿತಾತ್ತುತ್ತಿ ಉತ್ತಂಹ
ಅಂತಿಮಾತ್ತಾಯ ತ್ವಾತಿಕಿರು ಉತ್ತಿಪ್ಪಿಕಣಾ. ಸಪಾರೀತಿತಿಂಬಾತ್ತಿ
ನೆಂದ ತ್ರಿತಿಕಿರು, ಇರಾಹಿಂಧಿರು ತಾಪಿಯಾದ ತ್ರಿತಿಕಿರು, ಚಿಲಾ
ಹಿಡಿತಿಂಪುತಿತಾತ್ತು ಘ್ರಾಣಿ ಘ್ರಾತಿತಾ ತಾನಿ ಇಲಯಾತ್ತಾತ್ತು
ಹಿಡಿತಿಂಪಿ ಹೋಗಣಾಪಾತ್ತಾಣಾಂ. ಕರಣಿಗಾ ಸಂಗೀತಾಂಗ್ರೂ
ಹಣಾಗಾ ತಾನಿ ಪತ್ತು ಪತ್ತಿತಾತ್ತುಮಾಣಾಂ. ಇವರೆಯತರಣಾ ನಾಂ
ಪ್ರಾಯಾಣ್ಯಾಗಾ ಅರಣ್ಯಸಿಕಣಾಂ. ಏಂಬಾತ್ತೆ ಏಂಬಾತ್ತು ಇತ್ತಿ
ಣಾತ್ತಾಯ ತಾನಿತ್ತು, ತಾತ್ತುಪಿ, ಯಿಂದ್ರಾಣಾಗಾ ಮತಲಾಯ ಸಂಗೀತ
ರಿತಿತಿತಾತ್ತು ನಾನ್ಯಾತ್ತಿತ್ತು ಅರಣಿಗಾವಾಂ ಹರಿಹಿಂಧಿಲ್ಲಂ ವೆಟಿತ

ബന്ധമന്നു. ദുർവ്വ നമ്മുടെ സപന്തസ്രൂപായാൽ പാറി ചയം സിഡി ത്രിക്ക്¹ മുവ പരിശാശ്വമങ്ങയുള്ളൂ. ഈ സംഗതിജ്ഞപ്പുറി വേണ്ട ചത്രചയ്യു പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗം ഒരിഞ്ഞിക്കുംബാൻ ദുർവ്വരംതഭ്യാലോ എങ്കിലും ഏറ്റെപ്പറ്റി കുക്കത്തോന്നു വേണം.

വംശമാട്ടി സാംഗിത്ര്യാദ്യോദ്യവ ചിഠ്ടിയുടൊരു നാഥമാട്ടി സാംഗിത്ര്യാദ്യം നമ്മുടെ വളരെ ദുർഘട്ടനാ തണ്ടാളിത്തന്നിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭക്തിപ്രധാനവും മഹാപ്രധാനവും മായിട്ടുള്ള ഈ സാഹിത്ര്യം, പ്രാബല്യം, ത്രിശ്രീ² മുതലായവ തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മുഴുവായും നാശമുവും അന്തരു നീം രസിപ്പിക്കുന്നബേജകിട്ടും ഔദ്യോഗിക്കുന്നും അംഗീകാരിച്ചു പള്ളം കിടന്നംപോലുള്ളതാബാട്ടു³ മുവയ്ക്കു കാലേം ചിരാമാഡി വാളും. സിഡിക്കാവാൻ മുടഞ്ഞുടിപ്പിലും അതഭർണ്ണിപ്പിലും അതഭരണങ്ങൾഭാഗം കാലാന്തരാഭാംഗി വാന്നം പോരുട്ടുള്ള ഷ്ടൈപ്പാർക്കു⁴ മുവയിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന കാണ്ണ നീലും. അന്നുവെന്നു സംസ്കാരാഭാവിന്റെ ഉച്ചസ്ഥാനത്തിൽ നിഖിലകാബാട്ടുവരാബാട്ടു⁵ മും കമ്പകളിപ്പാസ്മാനം അംഗം⁶ അതാംഗിച്ചതും. മുന്നും സംഖ്യാരാഖ്യാനാട്ട് നിക്കുവാറും ഡാക്തറായും പ്രദർശിപ്പിക്കാത്തവരുടെ ക്രയും ലാംഗം⁷ മും⁸ അതു സ്വിറിപ്പചയ്യുന്നതും⁹. ഈ വിശിഷ്ടക ലഭ്യ അകാദ്യനിടത്തോളം കാലേം ചിത്രമാണ്ണം കിടരാനും¹⁰ നീം പ്രവർത്തിക്കാബാട്ടുണ്ട്.

തമിഴിലെ സംഗിതസാഹിത്രാടക്കിത്തായ റാറികമാ പ്രസ്ഥാനവും നമ്മുക്ക്¹¹ അതഭരണിയമാബാം. പ്രിനാൺ പാറി ചുമ്പുംജലി സാംഗിതകവൈശ്വര്യം കാണാപ്പെടുവ ച

നംചെയ്യുസാമക്കിൽ കമകൻ നൃപ സാരിത്രജനിലും അണി നാശനിഗ്രഹ പ്രവചനങ്ങൾിലും സംഗ്രഹിതനിലും ഒരുപ്പാലെ ആവീണ്ടും സന്ധാരിച്ചിരിക്കുന്നും. ഇതും തുടിച്ചെരും ക്രിച്ചവാൻ വിഷയവുമാണ്. നൃപ ക്ഷേമാധ്യമുന്നുവും അരലും പ്രവചനസാരമുന്നുവും ഇഞ്ചിലുമായിട്ടുള്ളവർ കണ്ണക്കാം. ഇവക്ക് തോന്നുന്നതാക്ക പരശ്രമകാരിയും സാരി സ്വന്തരുപ്പം കൊടുങ്കാതത്രാൽ അമന്ത്രിനു ഗ്രാമത്തിലും തയ്യാറാണും ഒക്കിലും വിശ്വാസിച്ചു വോ ലഭ്യമാക്കുന്നും കാരി, പുംസനാരിങ്കു ദ്രോഡാഖ്യാനവും മലമാ കബിനാളിത്തന്മാണ് നാം ഒക്കുട്ടിച്ചുണ്ട് പാല പ്രവചനങ്കളിലും പ്രാഥ്യാന്തന്മാണ്. ശ്രദ്ധാജ്ഞന്തിൽ ഉത്തരിപുമാനായ ഈ പ്രാഥ്യാന്തനിനു തുത്തുകരിംകും ദരഭുളിക്കായിരുന്നിട്ടുള്ള പ്രപാലാ ആദി ദരശിൽ നിക്ഷവാരി ഏടുചെറിയും അ ചുമ്പുലുമായി മാത്രം സ്വന്തരുപ്പും അവലംബിച്ചുണ്ട് ഒരു നീതി ഏഴുപ്പട്ടം തുക്കാക്കാതുകയാണിരിക്കും നല്ലതു്. സാരിത്രത്തിൽ ഒരു ഏഴുപ്പാം പ്രധാനാകാഖ്യനാം ഈ രംബപിഞ്ചു നാം ഉത്തു തുപ്പണാഴ്ചയും മാത്രകക്കിൽ ഉണ്ടാക്കിക്കാട്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഏറ്റവും ബീഭ്രംഘമായ ഒരു കമകളിപ്രാഥ്യാനാം കേരള നാഞ്ചിൻ ആദാച്ചുംപോക്കരാനാം ചെയ്യുമെന്നു് നാം ഓക്ക് എന്നും. സാരിത്രകാരജാർ അഭനാഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലാതെ പുതിയ പരമാഖ്യാനിൽക്കൂടി ഭാവാക്കരച്ചി ചാഞ്ചു തുടങ്ങുന്നുവോരി അവർ അഭനാഗ്രഹി മാറിനിൽക്കുന്നു വേണ്ടതു്. ആ പുതിയ പരമാഖ്യാനിൽക്കൂടി സ്വീകരിച്ചു സംസ്കരിക്കുവാനും മുമം ഉടൻ ആരംഭിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്.

3. നാടകം:—പിടിവിടാതെയും പിടി തരാതെയും അരംഭാന്തിൽ സർവ്വത ചംത്രക്കണ്ണ ചെയ്യുന്ന ഒരു കലാ

ഓ° നാടകം. അഭിനയത്തെപ്പറ്റി പണ്ടേക്കുതൽ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടിബാധിതന്നെന്തു° തുട്ടിലേഡും തുടിയാട്ടത്തിലേഡും കമകളിയിലേഡും പരാമാവനാസരിച്ചാണ്ടോ. ഇന്നു° നാടകം എന്ന പരയുന്നോരി നാം ധരിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു കലാ വളർച്ച അർവാചീനമായിട്ടു ഉണ്ടായുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിന്റെരഹിതും തമിഴിന്റെരഹിതും രീതികൾക്കു കണ്ടിട്ടാണു° അതു° ഉം°വീച്ചിട്ടിട്ടിട്ടുതും. അതിനാബാധിട്ടിട്ടിട്ടു വിപരിണാമ ഞഠം ഏവക്കും അരിച്ചുള്ളതാണു°. ഇന്ന കാശ്തൈകളിലും സ്ക്രീഞ്ചകളിലും ചായനാഡാകളിലും മറ്റൊരു ഒരു ഗ്രൂപ്പാടകം അഭിനയിക്കുക എത്ര വാർഷികച്ചുടങ്ങാധിക്കുന്നിന്നിട്ടുണ്ട്. വളരെ നല്ല ഗ്രൂപ്പാടകങ്ങളിൽ ഏതാണു ചീലതുബാധിട്ടുണ്ട്. അഭിനാശത്തിനാും അതിസ്മർത്തരായ അനവധി അള്ളകൾ ഈ നാട്ടിലുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയും സർവപ്രത്യക്ഷമായിട്ടുണ്ട്. ഇന്നേന്ന പ്രകാശിയിട്ടും നാടകം വിജയകരമായ ഒരു രാജാവിഭാഗം നിലവിൽ ഇന്നിലും ഏതിയിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി നന്ദകുമാരൻ കാംബാദ്ധമില്ല. ഏതെന്നും റെക്കിമഡുടെ പുന്നപോലെ നാടകത്തിന്റെ വിഭാഗത്തിലും അസംസുതുരാത്രെ അപ്പാച്ചാവാരി തും ഏതുണ്ടാളിം ആപത്തുകരാകാമെന്നു° തമിഴിലെ ചില നാടകങ്ങളാണെൻ്നു നമ്മുടെ ധനക്കാര്യം ഭാഷയുടെ വ്യാപ്തിക്കുവും ജീവന്തെളുടെ ഉത്സാഹങ്ങൾവും നമ്മും ഇവ കൂടിയും നമ്മും ആപത്തിന്റെനിനാം ഇതുവും കാലം രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏന്നാൽ ഈ രക്ഷ ചീരണകമായി രിക്ഷമെന്ന വാചകം താമില്ല. അതുതിനെപ്പണ്ടുവും ഗാനമംഗലത്വവും ചേന്ന് യുവതീയുംബന്നും യോഗങ്ങൾ ചേന്ന Talkies-ലെ തമിഴ് കമകളുടെ നീചാനകരണം

ളായ നാടകാഭിനാശഭിന്ദുകാണ്ട് നബഹ കാവാളീകരിക്കുന്ന കാലമാണിതു്. ഇപ്പോൾ നാം ജനങ്ങളുടെ തച്ചി ഗതിക്കു് നിഖാമകങ്ങളായ മാതൃകകൾ സ്വീകൃതി പദ്ധതി കൈഭരണതു്. സംസ്കൃതാധ്യാത്മക കലാരംഭിക്കും ബുദ്ധി നൈപുണി ഗാന്ധാരി ഗാന്ധാരി അതഭേദാച്ചിക്കുണ്ടാം. ഒരു മുലയന്നാം സമ്പാദിക്കുണ്ടാം. ഏതാനം സമർത്ഥരായ നടക്കിനടക്കാരരം ചേതു് ഒരു ഭാഗമുണ്ടാക്കുണ്ടാം. നല്ല നാടകങ്ങൾ തിരുവെന്തത്തു് അവരെ നല്ലുംപാലെ അഭ്യസിപ്പിക്കുണ്ടാം. കേരള മുഖമാട്ടുക്കു സാമ്പാദിച്ചു് ഭാദിനാശഭിന്ദു നടത്തുണ്ടാം. ദാനക്കുപ്പാ ഇതു വിജ്ഞാനായിത്തന്നെ പ്രാരിജ്ഞനിക്കുമെന്നുള്ള തിരഞ്ഞം സംശയമില്ല.

പ്രാണാഗ്രികൾസാഹിത്യത്തുപുറവിയും അതു് അവലും ബിളിച്ചുണ്ടും അവലും ബിഞ്ചലൈറ്റുമായ കാലവിശേഷങ്ങളുടെപുറവിയും കുറൻ ലീംഡാമായി പറഞ്ഞു ഫോയിട്ടുക്കു—പ്രാനന്നാഗ്രികൾതന്നെ അഭ്യാസപ്രാശ്നാശാം. ഏറ്റാൽ ഏററുവും പ്രധാനരായ ഒരു വിചയമാണു് ഇതു് ചുമ്പാം അതും സംശയിക്കുമ്പോൾ. കേരളീയ സംസ്കാരം മുൻപിലെത്തു ഫോലെ വശ്വർമാനായിജാാബാണാമെങ്കിൽ, കേരളസാഹിത്യത്തിനു ഷുഠി—ശാസ്ത്ര—ലീംഡാകാലാദിനങ്ങളും സന്തതരാനെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ശൗഗിക്കണ്ണിനാം അതിമുഖ്യം നൽകിന്ന കാലകൾ നമ്മുടെ സാഹിത്യംകൊണ്ടു—നമ്മുടെ മെത്തരത്തിലുള്ളു സാരംത്രുടെകാണ്ട്—അഭന്നഗ്രഹിതമായിരിക്കുണ്ടാം.

ഒരു സാഖ്യമാക്കുകവിധത്തിൽ വേണ്ട പ്രവൃത്തി ചെയ്യുണ്ടതു് പരിഷത്തിന്റെ പ്രധാന ക്രാന്മാശാം.

ക്രൈസ്തവരിൽനിന്ന് പുരോഗതിക്കു നശിച്ച അമർത്ഥിക്കുന്ന വലിയ അവക്കുറ്റമില്ല. സാഹിത്യവർഷിയിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രമേയരും ഒരു കാർഡിനാലേയോ ഒരു വാനി ഡാടി പക്ഷിയെല്ലാം ഒരു കവിതയെല്ലാം മുത്തുവരെ ബാധിച്ചതായി അഭിഭവമില്ല. കവിതശൈല്പിയിൽ ഒരു കവിതാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം വിമർശനങ്ങൾ നാം ചെയ്യുന്ന ആണ്ട്; ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്. അതു നശിച്ച സംസ്കാരം സംസ്കാരത്തിനാഭവാടിയാണ്. യാമാത്രമുണ്ടാക്കിയാണ് നശിന്നു. പുനാദി സാമൂഹികക്കാരാക്കുന്ന നാം വേണ്ട ആവാസം ഓപാഫിസ്റ്റിക്കയും നിയമീക്കകയും ചെയ്യുക അതും പാലുമാണ്.

4. മുൻപിലുന്നതു അഭിപ്രായാന പ്രശ്നങ്ങളാണ് തന്നീന്തിക്കുന്നതു ഒക്കുളം സർക്കാരാലോപാദായപ്രസ്തുതി അണ്ട് പ്രസ്ഥാനവിച്ഛേഖകാളും ഒരു ഐണിഡൈഷ്‌സിററിക്സ് റബ്ബു പ്രശ്നാജ്ഞനങ്ങളാണെന്നു തുടർന്നു. അവ യുവജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാതെ ധാരാളം ആംഗീകാരം ഏഴുല്ലാം മാറ്റാസിക്കുമ്പോൾ സംസ്കാരം നാല്പുക്കും കാരണം വിഷയത്തിലും നാം സാമ്പത്തികിട്ടുന്നതു അഭിഭാവം ദിശാനാഭ്യന്തരിനാം വളരുന്ന് സാമ്പാദിക്കുന്നും അതുനാം ആജനങ്ങളുടെ സംഭവനമാണു സംസ്കാരിക്കുന്ന ആവാസം വിഷയങ്ങളുടെ വജ്രപ്പെടുക്കാം പ്രധാനായി കൗൺസിൽ വിഷയങ്ങളും വിഷയങ്ങൾക്ക് അഭിഭാവം പുണിനില്ലെങ്കിലും അപൂര്ണി പരിപാടിപ്പിൽ ഉംബുദ്കൗൺസിൽ നന്ന വേർത്തിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന Research Institute-ന്റെ കൂത്രമാണ്. അ

തിൽ ബുദ്ധിക്കന്നതു് ചില അദ്ദേഹ തച്ചിക്കൂട്ടു്
എത്രാനു് വിഭ്രാത്മികരം മാത്രമാണോ. യൃഥിക്കാഴ്ചാംസിറി
യുടെ പ്രധാന കൂത്രമായ സംസ്കാരി വിതരണത്തിൽ അംഗി
പ്രനാമമായ ഏംഡമാണോ വിഭ്രാത്മികളുടെ പരാമ്പര
സമേരുന്നു. ഉത്തരക്കടലാസുകളുടെ സമേരുന്നു മുന്തരം
സംസ്കാരങ്ങൾക്കും ഉപിംബരുടുക്ക് വിഭ്രാത്മികളുടെ സംഭേദന
ശാഖിരിക്കണം വിശ്വാദാനിയുടെ അടക്കം. അതു സാല്പ്പ
ക്ലാസ്കിലും ഭാഷാത്തിൽ താന്നായും ചുമ്പും അവാനാതരവി
ഭാഷാഭ്രാഹിലും ഉപിംബരുടുക്ക് ശൂന്യാജ്ഞങ്ങളുടെ പരാമ്പരസന്ധാക്കം
അവാദ്വാസന്ധാനിയും. തില്ലിയിൽ ഒരു വിശ്വാദകലാ
ശാഖാഭ്രാഹികളും ഭാരതാജിവല ഹാരോ ഫോറൂത്തനിനും
തന്ത്രഭ്രാഹിയരാം ആവാക്കന്തുക്കും സംക്ഷേപപ്രശ്നാഖി എത്ര
വിശ്വാദകലാശാസ്നിമയിൽ കാണുംകരം സ്ഥാപിക്കുമ്പു
ടക്കും ചെയ്യുന്നവകിൽ നാഞ്ഞുടെ അടക്കംനിനാം അതു
ആജിത്തിരിക്കാം. ഇന്ത്യാന നാഭോ അദ്ദേഹം പ്രജ്ഞ
ക്രാനാലകൾ അവലേപ്പുകുറഞ്ഞും. പ്രജ്ഞൻ ശീരി
ഇതാജിത്തിക്കാമമണ്ണായും. ഇന്നെത്ത കലാശാഖകൾ
പോലെ അംവ ഇൻഡ്യൻ ഉപാധികൾ വാഡിക്കിരിക്കു
തതു്. പരാമ്പരം ദോഷിപ്പിജകും ചെയ്യുന്നും. ‘അത്സീ
ഫോർഡ്’ യൃഥിക്കാഴ്ചാംസിറിയും ‘കേരംബ്രിഡ്ജ്’^ഒ, യൃഥി
ഓച്ചാംസിറിയും ‘വണ്ടൺ’ യൃഥിഓച്ചാംസിറിയും ഗ്രൂപ്പ്^ഒ
സാത്രാജ്യത്തെ ശൂന്യായി പകിട്ടിട്ടില്ല. ക്രിക്കറ്റ് ഫോഷി
പ്പിച്ചിട്ടും. ഒരു കോളീയ വിഭ്രാത്മിക്ക് ഒരു പ
ഡ്യൂബി വിഭ്രാത്മിക്കാണോ എംബാളിവിഭ്രാത്മിക്കിയോടോ
അടുത്തു പെങ്മാറുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു് പാരമ്പ്രാഥം

ప్రాణిల లుతు నట్టితే వాగించిని శుంఘి
యితే ఈ పొత్తుజీవిల్లుకు అపాపిత్తుతాచూచావా
గుం మాత్రం ఆశ్రమిస్తున్న డోపారానుభుతుకాణాడు
అంటేగా నట్టితేవాగు కాలువయి స్థిరమయ్యానుతు
చెంకాణాడు అంశ్యుగుణాయి నద్దుంపోలె గూళ్లు ప్రత్యుమి
కఱ సప్పికలుండాలు స్థిరించివాఁ నించుచూపితాంగి
తింగినీరింజిం. లుపుకుం నించుచూపితాంగాలు
అంబుయిం వాగుఁ ఉండితగు ఈ సప్పికలుండాలు

സ്ഥാപിക്കവാൻ ഉദ്ദമിക്കണം” എന്നാൽ പ്രമേയം കൊണ്ടുവരുന്നതും ഗൃഹം തന്നായാണ്. ഏന്നാൽ ഏൻ എങ്ങാൽ വിനീതമായ അട്ടിപ്രാശ്നുള്ളതു് കേരളസംസ്കാര ഫോൺഗാഹരമായും ഗഞ്ചപ്പണവരമായും ഒരു “റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്�ൂട്ട്” ഉടൻ സ്ഥാപിക്കവാനുള്ള ശ്രമം നാം ചെയ്യുന്നതുടങ്ങാമെന്നാണ്. യൂണിവേഴ്സിററിയൂട്ടെട ഉദ്ദേശം എന്ന്. അതിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനു നമ്മിൽ ഒരു മുട്ട് ശ്രമിക്കുന്നു. റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ടിന്റെ പ്രയോജനം വേദാന്താണ്. അതിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനാവേണ്ടി പ്രത്യേകിച്ചു വേദാന്ത ത്രിക്കം ശ്രമിക്കണം. റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ട് യൂണിവേഴ്സിററിയൂട്ടെട അംഗമാക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് രബട്ടിനാംജലി തത്തമിച്ചു ശ്രമിച്ചാൽ ഉത്തിയാക്കുന്നല്ലോ. എന്നാൽ അട്ടിപ്രാശ്നഭാഗങ്ങളാണ്. അതിനും സമാധാനം പറയാം. യൂണിവേഴ്സിററി സ്ഥാപിക്കവാനുള്ള പണി ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തെന്ന് അതരംഭിച്ചാലും അതു സ്ഥാപിത മാക്കവാൻ കുറെ കൊല്ലുന്നതാണ് വേണം. ഒരു റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ട് സ്ഥാപിക്കവാൻ ഇന്ത്യാരംഭിക്കുന്ന പക്ഷം കുറച്ചതെന്നും സമേരുന്നതിനു മുൻപു് അതു് സ്ഥാപിത തമാവും. അതിലേപ്പിള്ളു വേണ്ടുന്ന സാമഗ്രികൾ എല്ലാം കേരളത്തിലെ ഗവണ്മൻറുകളുടെ അധിനന്തരയിൽ ഇന്ത്യൻ സഖ്യജനങ്ങളാണ്. സിൽവന്യികളും തരുംഭജനു്. കേരള സംസ്കാരത്തിന്റെ വിവിധരാഖകളിൽ ചിരകാലത്തെ സ്ഥിരപ്രയതിം ചെങ്കിട്ടുള്ള മഹാജനങ്ങൾ എല്ലാം മാറ്റി പങ്കെടാളുംവാനം കാത്തിരിക്കുന്നണ്ടു്. നിംജ്ഞിവ ജോഡി തുടങ്ങിയ കേരളീയ കലകളെ സജീവങ്ങളാക്കു

വാൻ സദാപ്രഭ ശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാഴ്മ ഉത്തരാളം, ഉൽക്കുകാവുവെന്നുത്തിനിടയിലും ഉദ്ദോഗകാര്യരൂപത്തിനും അഭിഭ്യർദ്ദിച്ചതുവാനും ചാരിപ്പിച്ചുവരാൻ കൂട്ടുവാനും നടത്തുവാനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട് ഉള്ളൂടും, അക്കാദാമായ പാഠാധിക്രമം ഏകാണ്ടം എക്സ്പ്രസ് സ്ഥാനമായലിഡിനുകൊണ്ടും ഗവ്യഭാരിപ്പിച്ച ഇങ്ങളാണും പ്രശ്നാഭാഭ്യർഥിൽ പിയി പരഞ്ഞുവാൻ വിചാരിക്കുന്ന നായ പി. കെ. യും, സഖ്യാപനി കേരളീയ സംസ്കാരിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഏതു പിഷ്ടത്തിലും അവാനാറവും നിസ്ത്രേഖനരഹായ രാജന്യസംഘജന്മം സമരജ്ഞനമഡ്രാമായ സാധിത്രുദരണ്ടും അതന്റെ അദ്ധ്യാർഹ തന്മാനൾ റിതമനസ്സുകൊണ്ടും, ഇവരോടൊപ്പുംതന്നെ പ്രശ്നാഭാഭ്യർഥിക്കുന്നും ഇടുകയിട്ടില്ലെല്ലുകുണ്ടും ഏതപ്രതിഷ്ഠകമായ പ്രശ്നത്തിലും പ്രയത്നിച്ചും ഓരോ പിന്നോട്ടുമല്ലാത്ത അനാവധി സഹായം അഭിരോഗാമാനികളും ഇല്ല ചന്ദ്രാവിനന്തരമായിരുന്നതുവാൻ സന്ദർഭരാണും. ശാന്തമായി എസ്പ്രംമായി റഹിടത്തിൽ നാം ആപ്പാജിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അറബവാദവും അവക്കും ഒരു ശിക്ഷന സൂപ്രസംഗത്രാദികളും ലാഭിക്കുമെങ്കിൽ ജീവിതം മുഴുവൻ കൈരളീണസവയിൽ കഴിക്കുവാൻ അംഗ്രൂദവഹമുള്ള പലതരമുണ്ടാക്കും. അതുപോലെതന്നെ ഇത്തരമൊരുദയം സ്ഥാനം ചീരക്കാലമായി കാംക്ഷിച്ചും പലാ കൈരളീയ സന്താനങ്ങളായ കലകളും പോലെ പ്രതീക്ഷിച്ചും കഴിക്കുന്നു. ഉത്തരഭാര്ത്തത്തിൽ സജ്ജാതങ്ങളാണെങ്കിലും കേരളീയതടക കാലാളന്തരിൽ പുതിയ പ്രശ്നാധനക്കും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടും ഇന്നു പ്രായോഗികമായ പ്രയോജനം

ବନ୍ଦ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାରେ ବିଶେଷଜ୍ଞତାପ୍ରଦାତା, ଅଞ୍ଚଳୀକାରୀ
ମୁଖ୍ୟ ଆଧୁନିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ, ଉତ୍ତିକା ଶୈଳୀକାରିକାରୀଙ୍କ କାମ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଲାଭ ପାଇଥାଏଛି । ଉତ୍ତିକା ଏକ ଉତ୍ତିକାରୀଙ୍କ କାମରେ
ପରିପାତିକା ସାହିତ୍ୟର କାମ ପରିପାତିକାରୀଙ୍କ କାମ ଉତ୍ତିକାରୀଙ୍କ
ପ୍ରକାଶିତ ଗୁଣାଳ୍ୟରେ ପାଇଥାଏଛା । ଆତିକରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମିତି
କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକାଶିତ ଗୁଣାଳ୍ୟରେ ପାଇଥାଏଛା । ଆତିକରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରକାଶିତ
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମିତି କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକାଶିତ ଗୁଣାଳ୍ୟରେ ପାଇଥାଏଛା ।

III. മഹാമാജന്ത ആവശ്യം.

—പ്രസി. ദാതരുംഗമൻപിള്ള അവക്കിൽ എം. എ. ഡി. ചുമ്പാജലി

മഹാമാർ ജനതയുടെ ക്ലാബ്സ്. ഉദ്ധമായ ഒരു വകുപ്പിനിലേയും പ്രധാനം ചെയ്യുന്നതിനും ഓഹരാമിക ത്രായി അവർ മറ്റൊള്ളവരു പ്രതിപ്രിക്കയും, പ്രാതിശാരി സ്വികയും, മാർഗ്ഗാഞ്ചിലും ലാറ്റുക്ഷികയും ചെയ്യുന്നു. വസ്തു തകളുടെയും സംഭവങ്ങളുടെയും നിഖാമകങ്ങളുായ അന്തരം അതിക്രമിച്ച കണ്ണിന്ത്യിരിക്കുന്നതിനാൽ ദേശവാദമായ വഴിവിട്ടും സുഗമമായ പരമാക്രമിപ്പുടെ തന്ത്രങ്ങളുടും ബഹുജന ജന്തുക്കളും പുരോഹതിക്കു നിഖാമകന്തിനും അവർക്കു സാധിക്കുന്നു. ജാതിയും വംശവും ദേശവും റാഡിଓവും തന്ത്രങ്ങളുടെ ജനനാംബന്ധം മാറ്റിമാറ്റുമ്പുടക്കയും, പ്രോകാഡിപ്പ പ്രക്രിയ തന്ത്രങ്ങളുടെ ഭാഗം നിറവേറിട്ടും “മുഖിനി വരാത ചുമ്പാം” മറയുമ്പോൾ പഠിത്തുമണ്ഡനകമായ ഈ പ്രചാരണ തുണ്ട് പാമതിലെ കാപമികൻും ശാരൂപത്തമായ ഒരു തീവ്ര സ്ഥാദിവും ഓസ്റ്റോക്ലാമായ അംശപനിനിന്നും അനുഭവിക്കുന്നതും മായും ഒരു നിഖാസസ്യമാനവും അയി ഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മഹാമാരിൽ വിശ്രദിപ്പിക്ക സ്വാഭാവികമാക്കുന്നു. ഏപ്പോൾ ജനതയുടെയും പുരാജനതിഹാസങ്ങളിൽ മനസ്സാൽത്തെ മായ രേഖകളിലുള്ള ദേവമാരുടെ കാമകൾ കാണുന്നണ്ടു്. മതത്തിലും അവരാണു മുമ്പിട്ടു നില്ക്കുന്നതു്. നിത്യമായ ക്രായല്ലിനുള്ള അതലുവം അഭിജാതത്തനെ ജീവിക്കുളിൽ ചുടിക്കുണ്ടിരിക്കായാൽ പ്രയസ്സിനെ ജയിച്ചു മഹാമാരാ

മഹാമാരിൽ വിശ്രദിപ്പിക്ക സ്വാഭാവികമാക്കുന്നു. ഏപ്പോൾ ജനതയുടെയും പുരാജനതിഹാസങ്ങളിൽ മനസ്സാൽത്തെ മായ രേഖകളിലുള്ള ദേവമാരുടെ കാമകൾ കാണുന്നണ്ടു്. മതത്തിലും അവരാണു മുമ്പിട്ടു നില്ക്കുന്നതു്. നിത്യമായ ക്രായല്ലിനുള്ള അതലുവം അഭിജാതത്തനെ ജീവിക്കുളിൽ ചുടിക്കുണ്ടിരിക്കായാൽ പ്രയസ്സിനെ ജയിച്ചു മഹാമാരാ

ಅರಗೆಪಷಿಹಿಕಾರ್ಥಕ್ಯಂ ಅರವತ್ತಿತ್ತೇ ಪಿಂಚಪಸಿಹಿಕಾರ್ಥಕ್ಯಂ ಆರ
ವರ್ತಿತ ಅಥಾಯಿಹಿಕಾರ್ಥಕ್ಯಂ ಖರಿಹಿಕಾರ್ಥಿನಿತ್ತು ಹತತಹಕ್ತಿ ಕಾಫಿ
ಹುಣತಪ್ಪೆ. ವಾಸ್ತವತತಿತ್ತೇ, ಮಹಾಮಾರ್ತಕ ಯಂತ್ರಗಿರತಹಕಾ
ಣಣಾಂ ಖುಂ ಲೋಹಂ ನಿಲಗಿಳ್ಳಣತ್ತು. ತ್ರೈ ವಾಸಣ್ಯಾ
ಗ್ರಾಹಂ ಜ್ಞೈವಿತಂ ಅಥಭಾಜಿನಾಕಾರ್ಯಂ ಅರಹಿನಾತ್ತು ಅರವತ್ತಿ
ತಮಾಂ. ಅರವತ್ತಮಾಯಿ ಸಂದರ್ಭಸಿತ್ತಿಂತ್ತು ಭಾನ್ಯವಾಹಾ
ಕ್ತೇ ಜೈವಿತಂ ಪ್ರಸಾಗಮಯ್ಯಾರ್ಯಂ ಅರಹಣಣ್ಯಾರ್ಥಜಾಕಾರ್ಯಂ ಘೃಷ್ಟಿ
ಪ್ರಾರ್ಥಂ ಅರಣಿ ತ್ರಾಗಿಯಿಸಿಹಿಕಾಗಾಂ. ಗಂಧಿಕ್ತಂ ಅರವತ್ತಕ್ತ
ಸಂಬಂಧಂ ಘೃಷ್ಟಾಜ್ಯಾರ್ಥಂ ಉಣಾಯಿಂಹಾಣಾಣಿರಿಹಿಕಾಗಂ. ಗಂಧು
ದೆ ಘೃಣಾಪಾಕ್ತಾರ್ಥಂ ಅರಹಿತ್ತುಕರ್ತಿಕ್ತಂ ಗಂಧಲಂಡರಿಂಹಿಕ್ತಂ ಅರವತ್ತ
ದೆ ಪ್ರೇತಹಿತ್ತಾಣಾರ್ಥಂತ್ತು; ಅರವತ್ತಕ್ತ ತ್ರಾತಿಕಾಳಂ ತ್ರಾತಿಗ್ರಂ
ತ್ತಂ ಘೃಷ್ಟಾಯಿತಂತ್ತಾಂತಿಲ್ಲಂ ಕಾಣಾಗಾ; ಗಂಧುದೆ ತೆರಿಗಂತಿಗ್ರಂತ್ತ
ತ್ರಾತಿರಿಹಿಕಾಣಿಲ್ಲ; ಘೃಣಾವೇಣಾ ಮಲಪ್ರಾಲಿತ್ತಿತ್ತಂ ಅರವತ್ತ
ಗಂಧುದೆ ಉತ್ತಾಂಲೆಣ್ಣು ಪ್ರವೇಣಿತ್ತಿರಿಹಿಕಾಗಾ.

ಮಹಾಮಾರ್ತಹಕಾರಿತ್ತಂ ಅರಗೆಪಷಣಂ ಚೆಡ್ಡಪ್ರತಿ
ಲೆ ವಿಗೋಡಹರಮಾಯ ರೆಡಿಲಾಂಪಿಯ್ಯಂ ಪ್ರೇಷಸಹಾಲತೆತ
ರ್ಹಾರವಾವಹಮಾಯ ಜ್ಞಾಲಿತ್ತು ಅರಹಿನಾ. ಅರವತ್ತಕ್ತ ಗ್ರಂ
ಣರಿ ವಾಯಿಹಿಕಾರ್ಥಿಗಾರ್ಥಂ ಪಿಪಾಸಾರ್ಯಂ ಅರವತ್ತಕ್ತ ತ್ರಾತಿ
ಣರಿ ಕಾಣಾಗಾತಿಗಾರ್ಥಂ ಒತ್ತಿಸ್ತುಕ್ರಾರ್ಯಂ ಅರಣಾಮಿಷಂ ವಳ್ಳಿ
ಹಣಾ. ಅರವತ್ತಕ್ತ ಪಾವಕಮಾಯ ದರ್ಶಾಗಾತಿಗಾಂ ಘೃತ್ತಂ
ಪೋಕಣಾಮಹಿಲ್ಲಂ ಗಂಧಿಕ್ತ. ತ್ವಿಂಗಿಲ್ಲ. ರೆಡಿತ್ತ
ವಾಸ ಸಂಕಂತಿತ್ತಂ, ರೆಡಿತ್ತ ಸಾತ್ವಂ ಸಂಪತ್ತಂ, ಮರೊಂ
ರೆಡಿತ್ತ ಮಣೊಂದಾಮಾಯ ಕಾಳ್ಜಿತ್ತಂ ಉಣಾಯಿ ಘೃಣಾ ವಣೆ
ಣ್ಣಾಂ. ಘೃಣಾತ್ತ ಸ್ವಾಬವಾಸಾರ್ಥಿಗೋ, ಯಾಂತ್ರಿಕಾರ್ಥಿಗೋ,

നയനാനദിയിൽ, അസ്സറവച്ചുമ്പുമാണ് പെതശാരംതാനി നോ അല്ലെങ്കാൻ ചെയ്യേണ്ടതും ചെയ്യേണ്ടതും. അവ തുട്ടുണ്ട് ഉണ്ട് സഹചാരിഭാവങ്ങൾമാതും. യമാത്മമായി ശ്രീവിക്രീഡ ആകർഷിക്കുന്ന അശ്വസ്ത്രതം ഏവിടെ ഇരിക്കുന്നു, ബുദ്ധജനമനഃപത്രങ്ങളേ വിക്രിക്കുന്ന ജനങ്ങളാണും എ ഏവിടെ ഉദയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു, അനദിമഹരം അനേപശിച്ചു വലായുന്ന ചിന്താക്രാന്തായ ദാഖലപാതകളുംകൂടുതുമാണ് സുരഭിമാഹസുമം ഏവിടെ ഉൽപ്പാദ്ധമായിരിക്കുന്നു, പരിത്രണവസ്തുക്കില്ലെങ്കും അ സ്ഥലത്തു പുത്രന്നന്നപക്ഷം അന്തരാജാവില്ലെങ്കും ഒരാട്ടനാശിലൊരുതാമ്മന്തരായും വുംബുമായ നാന്ദനക്കുമായി ശ്രീരാമാനും തിരിയും അവിടെ തനിഞ്ചു ഉണ്ടാക്കുവില്ലോ?

വാസ്തവത്തിൽ ‘മഹാൻ’ എന്ന നാമദ്യയന്തരിന് അവർത്ത ആക്ഷണ്ടും? അന്തരാജവിഭവയുക്കാമായി അഡിവംബരച്ചുണ്ട് മായി പ്രതാപസമ്മതമായ ഓദ്ദേശ്യത്തം മഹത്പത്രിനു മുമ്പാണിക്കുത്താമോ? വിസ്തൃതമായ അധികാരസീമയും ഗംഗിരമായ ആളുകാരേക്കിയും അംതിനും അവകാശ സ്വീകരിക്കുമോ? നമ്മുടെ കായ്ക്കിസൗകര്യങ്ങളേ ശരിപ്പെട്ട അത്തിൽ കൂടുതലായി പറഞ്ഞതക്കു പ്രത്യേകം പ്രശ്നാജിനമാണോ ഇവക്കുള്ളതു്? ആചാരാദിചത്രപ്പും ഉഖപക്ഷി ജന്മക്കാർഷം സാധാരണമായുള്ളതല്ലോ? മഹത്പ്രാം ഇവയിലും, നിന്മയം, ഉത്തരവും ഉദാത്തവുമായ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്മത്തെന്നും ശ്രീവിക്കുന്ന രാമാനും ‘യമാത്മമാണ് മഹത്പ്രാം. മഹാജ്ഞവർ വഴ്തിയും വിശമിച്ചും കുറഞ്ഞത്തുണ്ട്’ എന്നും അദ്ദേഹത്തിനു നിന്തുപാരിചയമുള്ളിട്ടാണോ. സംഗതി

കൊള്ളുന്ന അവയുടെ സൗക്ഷ്മായ തുപ്പന്തിലും പരിമാണാത്തിലും യടാവുവായത്തിലും അദ്ദേഹത്തിൽ കണ്ണി തുടങ്ങേണ്ടാൽ തന്നെ കാണാം. മറ്റുള്ളവർക്ക് കൂടുതലുണ്ടെങ്കിലും താണ്ടിച്ചുകൊണ്ട് സദാ ജാക്കനുകമായിതന്നു് ശാസ്ഥമായ പത്രാവുകൾണ്ണം ചെയ്തുണ്ടിവരുന്നു. പിച്ചുകാത്തിൽ സെഴ്ച രഭ്യാം റംഗാഡ്യു പാവനത്രവും പുള്ളത്രാം ഉള്ളതാണ്. മറ്റുള്ള ചർച്ചാകാണംകൊണ്ട് വലയുണ്ടും അദ്ദേഹം സ്പാതാജ്ഞാവി ഏറ്റവും ലാഭുവായി നിംഫിക്കുന്നു. കാഞ്ചുപ്രാവിണ്ണും പ്രഖ്യാതിലാഡാവം കൊടുക്കുന്നതാണെല്ലോ.

എന്നമാത്രമല്ല, മഹത്പാഠ മഹത്പത്രത്തെന്ന വിള റിക്കണ്ണം വ്യാപാരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുന്നു. കസ്ത്രൂരിക്ക സുഗ്രാഡ്യുംപോലെയും അഗ്നിക്ക ചുട്ടും വെളിച്ചുവുംപോലെയും സാധചത്രപരിയിക്കുന്നിൽ പെടുന്നവരിൽ മഹാ നൂർ ഒരു വിഭ്രഷക്കതിപ്രവാഹം പറയുന്നു. ലീനമായ ഉഭാരവികാരങ്ങളെ പുള്ളുക്കമാക്കുവാൻ, തദ്ദീവരേമായ അതുകൊക്കിക്കൊള്ളുന്ന ഉൽച്ചുല്ലമാക്കുവാൻ, വടിവുറയ്ക്കാത്ത ചാരിത്രത്തിനെ അപൂർവ്വവമാക്കി ബലപ്പെടുത്തുവാൻ, മഹത്പത്രത്തിൽ മാത്രമേ സാധിക്കു. ഒരു ചുഡ്യുംപോലെ അതിനെ നിഷ്പത്യാസം ഭാനം ചെയ്യുന്നതിൽ മഹാഞ്ചക്ക കഴിവുണ്ട്. അവൻ നമ്മോട് ഏറ്റവും അടുത്തിരിക്കുന്നു. അവരെ കാണുന്ന മാത്രാഖിൽത്തന്നെ നാം അഭിയുക്തനും. നമ്മുടെ അതശൈക്കളും ചുരിപ്പിക്കായും, അതശൈക്കകളും അകറ്റുകയും വിഷമങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജീവിതത്തിൽ എത്തനമായ അത്മാജീളം അവരിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നു. നാം സംത്രപ്പിയും അടയുന്നു.

ഇല്ലാതന്നുവെന്തിയിലും ഏതു കമ്മക്കുത്തിയിലും പ്രത്യക്ഷിച്ചുട്ടോ. എന്തുപറ്റിക്കളിടുന്ന എല്ലായ സമേരുന്നും ഏതു ചെറിയ സംഭവതിന്റെ ഒരു മഹനീയമാക്കിയിട്ടും. ഒരുപിരിപെഴും മുൻപു ഡാഹാ ഉം വിശ്വിട്ടുണ്ടാക്കിയിലും സ്ക്രിപ്റ്റിനും പെട്ടെന്നും അതു ഒരു മഹത്തായ പ്രമാണത്തിനും ലക്ഷ്യമായി പരിണമിച്ചു. എക്കാളംവും മേരുപ്പുറത്തു മുട്ട നിറുത്തിയതു അപാരല പ്രവൃത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞതാൽ “ഇതാണോ” എന്ന നമ്മൾ അതാന്നിനേയക്കാമകിലും അഭ്യവരെ വഴി ഏതാണെന്നുവി ക്കാൻപോലും കഴിയുണ്ടായിരിക്കയില്ല. പാരോാറികലും ഉള്ള വാക്കകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും അതാരു സന്ദർഭത്തിലേയും ഉത്തമമായിരിക്കും; മറവുസംത്തിലേയും, മറുജൂദവക്കാ അംഗകരണസാധ്യമായിരിക്കയുമില്ല. മഹാമാത്രന്ത പ്രതി ഭാഖക്ക് എപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നുംകൂട്ടുടിത്തനെയിരിക്കും. വെ തു തന്ത്രിൽ വാക്കുന്നപോലെ പരിസരങ്ങളിൽനിന്നും അതു പാതേരുക്കരി ഏപ്പോഴും മുന്നാണിയിൽത്തന്നു നില്ക്കുകയും ചെയ്യും.

പരിസരങ്ങളെല്ല ഇതിനിലേ പിബത്തനും ചെയ്തിക്കുന്നതിനും അവക്ക് പ്രയാസമില്ല. അങ്കതിയിലുള്ള കാരോ സാധനവും ബഹുജനങ്ങൾംകൂം ഉപകരിക്കുന്നു വണ്ണം അവർ ത്രാവാതരംപുട്ടത്തുനും. അഥവാ, അവിരുദ്ധതി, കാതരക്കാൻ, വിത്രച്ചുക്കാൻ, ഇരയും, കണ്ണാടി, പഞ്ചാ, കലാസും, ലിപി, അച്ചടി, ഭരാംഡം, പ്രസിന്തം, സുക്ക മാരകലകൾ ഇവ കാരേംനും കണ്ണുപിടിച്ച അള്ളകൾ പിന്നിട്ടുള്ളവക്ക് മാറ്റും ഏതു സുവസ്തന്നാരങ്ങാഗ്രമാക്കി

നീതിപ്രകാരമാണ്. ഓരോത്തതയും പ്രതിയുടെ ഓരോ അംഗമാണി പ്രത്യേകം വാസ്തവപ്പോലെ തോന്നാം; അതാതംശങ്ങളെ ലോകദിശിയിൽ പെടുത്തുന്ന എജൻറായും, അവയുടെ നിസ്താരാത്മഞ്ചളെ വെളിപ്പുത്തുന്ന ഒരു ഭാഷ്യകാരനായും ഭവിക്കുന്നു. അപ്രകാരമാണ് മാതംഗ മഹർഷിക്കു മതംഗത്തിൽനിന്നും, കണാറൻ കണികക്കഴി ഫയും, സ്കൃത പ്രചരണങ്ങളുടെയും ലിഖനങ്ങളിൽ ഒപ്പം ധിക്കളുടെയും, മാംഗകാന്നിക്കു വായുതരംഗങ്ങളുടെയും അത്മം മനസ്സിലാക്കവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതും.

മനസ്സുന്നമായി ഇടപെടുത്തുവാംാണ് ഇവമായ ഓരോനം സജീവമാക്കുന്നതു്. അയാൾ മാലയ്ക്കു എല്ലപ്പോലെയാണ്. റാന്റുവവാഹ്നിങ്ങളായുള്ളൂ സകലതും, ലോഹാ ലോഹങ്ങളായുള്ളൂ സകലതും, ചേതനാചേതനങ്ങളായും ചരാചരങ്ങളായുള്ളൂ സകലതും, പരസ്പരബന്ധം അറിയുന്നതും മനസ്സിൽ കൂടിയാണ്. ഭൂമിയുടെ പരിഗ്രമണ തനിൽ ഓരോ ഭാഗവും ഓരോ സമയത്തു സൂച്ചുന്നൊടു നേരിട്ടുവരുന്നാണ്ടുപോ. അതുപോലെ പ്രതിഥിതിൽ പുതിരിക്കുമായ ഓരോനം മനസ്സുബന്ധത്താൽ പ്രകാരമൊന്നമായി ഭവിക്കുന്നു. ഓരോനിനും അനാതമായ കാലത്തേയ്ക്കു പ്രതീക്ഷിപ്പാടിവരുമായിരിക്കും; ഏന്നാൽ ഏതെന്നകിലും ഒരിക്കൽ ഈ സമയം ഉണ്ടാക്കാതെ കഴിക്കില്ല. ഏതു നിസ്സാരവാസ്തവിനും ദിവ്യമായ ചാംരേജിനും. അതു വെളിപ്പെട്ടുത്തുന്നതു മനസ്സിനിൽ കൂടിയാണെന്നമാത്രം. ചെടികൾ മണ്ണിനെ വസ്തു ഭേദപ്പെട്ടുത്തി ജീവിക്കാംക്കു തുല്യമാക്കുന്നതുപോലെ മനസ്സിന് മററല്ലാറില്ലോ തന്നിൽത്തന്നെയും

ഉള്ള ദിവ്യതപത്തെ പ്രത്യക്ഷിച്ഛുട്ടുത്തുന്നു. അത് ദിവ്യതപം അഭ്യുക്തിൽ എഴുപത്തുണ്ടിലേയ്ക്കാണ്ടാറുണ്ടോ എല്ലാറിങ്കും യും കരി. ബാഹ്യം ഘനനിഭവിച്ചു മുത്തായും, മുള്ളു് ഹഷയിക്കായും, ഒഴംഗിയി തുറമായും, തുന്നം മനനം ചെയ്യുന്ന മനസ്സുനായും ഭവിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ മനസ്സും മുഖം ഒന്നിൽക്കൂടി മനസ്സും മുള്ളും മാടിക്കുവോലുണ്ടാണ്. ജീവതെച്ചത നൃമുത്തിക്കലെ ഏകകാലത്തിൽ പ്രക്രതന്ത്രവിൽ ആയും മോചിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ടിനേയും പ്രതിനിധികരിക്കുന്നു; രണ്ടി കുറയും ഭാഗഭാഗങ്ങൾക്കും ചെയ്യുന്നു. അഭ്യുക്തിൽ മേല്ലി റഞ്ചത്തെ സംഭ്രാജന സാധിക്കുന്നതല്ല. സമാനളണ്ടിൽ ഉള്ള വജ്ജേ പരസ്യരാധാ സാധ്യമായി.

മനസ്സും, പ്രത്യേകിച്ചു് മനീഷിക്കരിക്കു് ഉള്ള ഈ ദപ്തിനാശിതപം ലോകത്തെ സന്തുന്നവും വലിമാനറ്റും അതുകൊന്നും പട്ടാളത്തിനു വച്ചിവെച്ചുകൊണ്ടപ്പോലെ അവവർ മുന്നടന്ന മാർഗ്ഗവിധിയാണു ചെയ്യുന്നു. അവവരുടെ അദ്ദോഷി സ്ഥാപണ വെച്ചുള്ളംപോലെ നിമു് നോന്നാത്തുനാളിൽ ഒരുപോ ചെയ്യുന്ന പരക്കായും ത്രണാനന്തരത്തെല്ലം അതിഞ്ചുവാത്തജിൽ ഉയരക്കുയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീടു മുത്തനവർ ഈ ഉയർന്നതലു തനിൽനിന്നു പ്രഖ്യാനം അരംഭിച്ചാൽ മതിയാക്കും. ഇങ്ങനെന്ന നമ്മുടെ ജീവിതം ഒരേ സമയത്തു വിചുദ്ധവും സാന്തുന്നവും, നമ്മുടെ വീക്ഷണങ്കേരും സൂക്ഷ്മവും, സൂടവും, അന്തരുജീവികളുമായും നമ്മുടെ ബഹസ്യങ്ങൾ എത്തനവും, അവവരുടു പെരുമാറ്റം പ്രേമപ്പേണ്ടവും അയയ്ക്കാതിനിരുത്തുന്നു. പഴയ തിൽ പുതിയ അത്മം കാണണന്നതും പുതിയതു കിട്ടുന്നതിനു തുല്പരമാണു്. പുംബാർജ്ജിതമായ ഈ സ്വത്തു് പാടങ്ങളിൽ

കും പറവുകളും കാം വിവരങ്ങൾ താഴെ⁵. ഈ ഒരു ദശ
സംബന്ധികമാക്ക മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതല്ല. ഇതിന്റെ
കാരണി വാദ്യനാത്രി നീതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങാട്ടതികളുടെ സഹാ
യം ഡോണ്ട്; ഇതിന്റെ അവധാരം അഭാദ്വിക്ഷന്റെ
നികത്തി ഏപ്പെട്ടുനാതുമല്ല. പ്രജാമില്ലാത്ത ധനവും വിനാതി
യില്ലാത്ത ഗതിയും പ്രതിചലനമില്ലാത്ത ചലനവുമാക്കാം
ഈതു⁶.

മനസ്സും, ഭൂഖി, അതുകൂടുതലിനാകുള്ളിവയാണും
ഈ ദശാത്മ സഹായം. മറ്റൊരു സഹായങ്ങൾിൽ ക്ഷേമിക്കങ്ങളും
തുച്ഛങ്ങളുമാണും. ദാനിപ്രദാക്ഷണം അനുവാദാഭിപ്രാന്തങ്ങൾിൽ
ചീതു നിന്മിപ്പണാരഞ്ഞയ്യാണുപകരിക്കുന്നതും. അതു കഴി
തന്ത്രാർ അവത്രെ സ്ഥിതി മുമ്പിലും അക്ഷയത്രുതനെന്ന. നെന്തി
കരക്കുതി, ചാരിത്രവീംഗ്രം, അതുണ്ടെല്ലം മുഖ അക്ഷയത്രുമായ
ഗ്രാന്താഭാ പ്രഭാനം ചെയ്യും. അതുള്ള യാർഡ് അറിഞ്ഞും
അറിയാതെയും ചുരോപകാരം ചെയ്യുന്നു. ജ്യോലിക്ഷന
അഗ്രിപ്പാല ഉദ്ദേശിക്കാതെവക്കുംതുടി അതു പ്രയോജന
പ്പെടുന്നു. കാർണണജിയുടെ ധനത്രൈക്കാം അദ്ദേഹത്തി
നെന്നു ധനാർജ്ജനം ചെയ്യല്ലി അംഗമാണും. അഭ്യന്തരിന്റെ
തിഹപിജയാന്തരാം മെച്ചപ്പെടുത്തു ആ ക്ഷാത്രവീംഗ്രം
അദിമന്ത്രവിന ചാഡിച്ചതും? മഹാരാത്രെ ജീവചരിത്രം
കോണ്ടുള്ള പ്രയോജനം ഇതാണും. ചീരന്തനമായ ഫലം
നൽകുന്നതും സ്വദാവർത്തിൽ തൃശ്മൂലമാക്കുന്ന കവാല്ലം
രേഖക്കുറിയ താവഞ്ഞെളി പ്രശ്നാന്തപ്പാർവ്വത പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന
തിനാല്ലാക്കന്നു.

സൂക്ഷ്മായി നോക്കുമ്പോൾ തെന്തേങ്ങ് എന്നും ദാനം ചെയ്യാൻ കഴിവില്ല. ദാനം എന്നതു് അക്കതിയുടെ ധർമ്മ ത്വിനു വിപരീതമാകുന്നു. ഒരുമാവിനെപ്പോലെ ഒടിച്ചുവച്ചു വളരുന്ന സാധിക്കുന്നില്ല. മനഷ്യൻ സ്വന്തമായും സ്വതന്ത്രമായും വളരുന്ന ജീവിയാകുന്നു. കൃഷിക്കാർന്ന് ചാലുകളിൽ ജീവം സംഭരിക്കുന്നതുപോലെ സ്വരൂപനികളിൽ ബീജമായി മനഷ്യനിൽ സംഭരിച്ചിരിക്കുന്നു. അണ മുറിക്കാതെ താമസം, അതു നിലനിൽക്കുന്നതിൽ പാണ്ടുങ്ങപായി വിളുവിനെ ഘൃഷിച്ചുകൂതുന്നു. വിച്ഛ്രാഞ്ചാസംകാണ്ട് ഈ അണ ശുറിക്കമാതുമേ ചെയ്യുന്നതു്. അതിനാൽ അന്തരെ സഹായിക്കുന്ന ചുണ്ടു് ഒരുദശത്രുപ്പോലെക്കുമായ മിച്ചുങ്ങവായമാകുന്നു. ഹാസരായം വാസ്തവത്തിൽ അവാവക്കംതന്നെ സഹായമായി പരിണമിക്കുന്നു.

എപ്പിലും മഹാസംസ്കൃതം നമ്മുടെ ചാരിത്രത്തിനു സങ്കീതമാക്കി നിറുത്തിയിരിക്കുന്ന അണായിൽ വേഗം ഭേദിക്കുന്നതിനു നമ്മു പ്രാപ്തിരാക്കുന്നു. ഉദ്ദേശം ശീപ്രാപ്തം പടർപ്പിടിക്കുന്നതാണു്. അവർ ദർശിക്കുന്ന കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നു ദർശിക്കാനും അതേ വിഷയങ്ങളുമുട്ടി സംഭാഷിക്കാനും നമ്മുടെ നമ്മുക്കു വരുമാകയും ആവാരെ ആകർഷിച്ചു ആനന്ദം നമ്മുക്കു ലഭിക്കാൻ ഖുടായാക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ശാത്രുവിനോടു കൂടുതൽ ചുരുക്കുന്ന ചെയ്യുന്നതുനു് നെപ്പും ഉഡിയൻ പഠാണുണ്ടാക്കുന്നു. നമ്മുടെ വൃഥതാനുണ്ടാണെങ്കിൽ അണായിലും മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുന്നും ഉണ്ടാണെങ്കിലും രംഭമായി ധാരാളം സംസാരിച്ചാൽ അഭ്യാസിച്ചു വിചാർസനാനിയെ നല്ല പദ്ധതിയാശാലാംപോലും നമ്മുക്കു സിലിക്കുന്നു. ആത്മാസര കാഴ്ച ലഭിച്ചതുപോലെ അദ്ദേഹാർഥ ഏതുന

മാഡി ചില ശ്വരീയകവാടങ്ങൾ തുറക്കുന്നതായിക്കാണാം. സംഭാഷിക്കുന്നവർിൽ തങ്ങളുടിയാത്ര സമ്പര്കത്തിൽക്കൂടുന്ന ഏറ്റവും ചുണ്ടിക്കാണിക്കുയും, ധനവാദമാക്ക് ആവത്രട ഒരിപ്രേം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുയും, ദരിദ്രരാക്ക് ധനാദ്ധൈ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുയും അണാം ആവത്രട പ്രവൃത്തി. മാലിന്യപ്രക്രിയയായ ദത്തത്തിലാണാം നില്ക്കുന്ന അതിനാശം മെന്നും അവാദവാത്താൽ ഫോയ്യർപ്പുച്ചുത്താം അതിനോടു നീഡുക വിംക്കി ജന്മിപ്പിക്കും. ഏറ്റവും തക്കില്ലാനും പ്രാണമാണില്ലടക്കതു ഒപ്പുവായും നിന്മലുകും സംഗ്രഹിക്കും അതു ഉയൻ അന്തരീക്ഷത്തിലോയും അതിസക്കി അങ്ങരിപ്പി ആട്ടക്കാണും ആ വൈരാഘ്യവുഡി ഉള്ളാഡിപ്പിക്കുന്നതും. കാല ക്രാമങ്ങൾ ജീവിതം ശൈരവാദമറിയതാണെന്നോ എന്നോ, ഗവ്വാട്ടോ വരുന്നിനഞ്ചുണ്ടായ ഒരു ലക്ഷ്യം നിന്നുമിത്തമാക്കി, തങ്കിലും കിരുന്നായും കവിതയുമായി പ്രഖ്യാതിക്കുന്ന നാം പ്രത്യേകിബാധിത്തിനിൽനാം.

ശരാത് 10 ചാംഗിത്രാജ്ഞപ്പാലപ്പ് പ്രസ്തുതിയിൽ ആശാനക്കു തുടർന്ന്. ശരാംഗാർ അബാപാനാതിനേരിൽ ടാങ്കറാഫട്ടി നിൽ ദശ്വിരിന്ത ചാലുന. അഭ്യർത്ഥനയിൽ അങ്കലം വളരെ യൃഥക്താരാം. അഭ്യർത്ഥനാലയിൽ സാമഗ്രികളുടെ വൈദിയ്യും കണക്കാനുഡിക്കുന്നതുപോലെ പ്രദോശനാനിന്ന് നാം നാം നൃക്കും ദാദിപ്പക്കാണാനുഡി പ്രതിഭാദക്കിയും എംബും, പ്രത്യേകിയും, ഇത്യും, ഇരുപ്പും കഴിയും, ധാരാം, ധാരാം നീഡും പട്ടിനെയും മുത്തും, മുന്തിരിനേരിൽ ചുറ്റപ്പും അശ്വാം മുത്തിഭവിച്ചു വിശരിപ്പുന്നായ പാല ലോകാന്തര രഘാവരയും ദർശിക്കാം. കാഞ്ചികാല്പാസംചയയും അംഗ നൃഡിക്കും മുഴുപ്പും ഉറപ്പും വരുത്തിക്കുള്ള മല്ലമാരക്കാണ

കമ്പാർഡ ഉണ്ടാക്കുന്ന ക്ലോറോറ ക്ലൗമ്മയും സുപ്രവൃം വിചാരിച്ചാൽ മെല്ലിനത്തെതും ഏററെക്കുറെ ഉൾദ്ധൂമാണ്. നാജു കുട്ടിക്കുട്ടിയും പാരതഗ്രൂം ഭവിക്ഷണം. ഏപ്രിലും ജൂൺ ലിക്കൻറു പിങ്കിക്കാഡോലു മരഹിമകണ്ടു മയ്യാറിയും ക്ലോമ്മാഡിയും അപാക്ഷം. മധുരായും അഡിക്കന്ദരയാൽ ചെടിക്കും. വിശ്രാംഗിച്ചു താരതമ്പ്രമില്ലാത്ത രബാട്ടാം ഫയാജി ആവര്ത്തന്നോർഡിം വച്ചതു ചെറുവിനാ ഗ്രാഫിക്കളും. ഇന്ത്യിലെങ്ങാൽ പ്രവർത്തനക്കുള്ളില്ലാത്ത റീൻറ് “അരഗാം അരഞ്ഞസ്റ്റല്ലോ” മുള്ളുകളായുമെ ഉള്ളു. അഞ്ഞേരു പ്ലില്ലാം തും കുതവിൽ വാത്താൽ ജീവിതത്തെ തച്ചികരാമാക്കുന്ന എവചിത്രം, നാലിച്ചു ആവശ്യിപ്പിക്കുന്ന ഏപ്രിക്കലും സ്വപ്രാഘരിക്കരായും, വീത്ര ശാധിത്രവും ഭവിക്ഷണം. പ്രീനാൽ സാക്ഷാൽ യററത്പരമും ആവർ മററുള്ളവരും തങ്ങളീൽനിന്നു രക്ഷിക്കാം. അവാർ സ്കൂളീക്സയും വർപ്പിപ്പിക്കുന്നും പ്രശ്നപ്രസ്തുതകളും അല്ലോടു കരിക്കാം നാലിപ്പിക്കുന്നില്ല.

അരഞ്ഞോന്നായുള്ളു പർ ജീവിതമാണരക്കു കഴിയുന്നതും മാലബുട്ടുള്ളിനത്തും മുള്ളുട്ടുള്ളിനത്തും. ഈ ജീവിതാവകുഞ്ഞിൻ്റെ അവര്ത്തന ആരാധനപരിഗിയാണെതുഖാസചന്മാണം. ബാറാളുവും മഞ്ചാചുവും ടിവിസംഭാദം വരുമ്പിച്ചു വരുന്ന കുഴന്നാളുത്തിപ്പാണം നാം കഴിത്തുള്ളുന്നതും. അന്നത്തെ സഭനാഡായത്തിൽ സുവമിക്കല്ലോ മാത്രമല്ല, അന്നുട്ടേപാത്തിൽ കുത്തകമുണ്ടാതാറാം. സത്രവും ചെപ്പുരാഗിവും ദൈടിയാതെ നസ്പുവന്നാകാറാം പ്രാദേശാധംചയ്യാതെ വലിയവനാകാറാം അസാധ്യമായിരിക്കുന്നു. അന്നസ്തില്ലാത്ത ക്രത യുഠി പ്ലില്ലാഡിത്തും കാണമാറണ്ടും. മെന്തുടെ

ചുററക്കിട്ടിൽ തുല്യമാരാത്രെ അതിനാദാംഗം, മനസ്സിലേപം, എവരുമു മുതബാധാവയുടെ ത്രിക്കൽക്കിട്ടിവിനെ അഭ്യുദയമാക്കിയാണ് ഗണിക്കുന്നതു്. ചുറനാൽ മഹത്തായ അടഞ്ഞംഡായും ഉൽക്കുള്ളമായ ജീവിതവും ഇപ്പോഴുള്ളവയെ സ്വീംഡായും വിഷയിലേവിച്ചിപ്പില്ലെങ്കിലും, ഈ മൽപ്പിടിത്തത്തെ വളരെ ശാഖയുടുക്കുത്തകയും കാഖാതരത്തിൽ മുഖകാമാ തിരികെ കയും ചെയ്യാതിരിക്കാണില്ല.

അപൂർവ്വചക്രവർഷനായ ഒരാറിക്ക് ഈ യുതികാലവ്യ യമാണുന്ന ദേഖാധ്യമാണും. ദിനക്രമത്തിൽ ഉഞ്ചാധ തെതാടെ ചുറതാം ദേഖാധേശമെങ്കിലും നടതാം. ചുറനാൽ അന്തിയായി കണക്കുട്ടിനോം നമ്മക്ക് ലാഭമാനമില്ല തന്നെ. ഈ ദാഖലക്കുമി അരി ദിവംമായു ഒരു ഇടക്കക്കവ ചീ; ഉള്ളാതാളും ഇവിടെ വളരെ ക്രമാം; അതിൽതന്നെ സമയം വളരെ കഴിയും; മിക്കവാറും വിശാലപോകാൻം ഇടയുണ്ട്. നമ്മക്ക് ഉറപ്പും വിശ്വാശവും മരിയുണ്ട്. നമ്മക്ക് ഉറപ്പും വിശ്വാശവും മരിയുണ്ട്. അവിടെ അഥവാനസ്ത്വപ്രയു കാട്ടു്. കാരണക്കുടി മുന്നോട്ട് നീണ്ടി അത്തീച്ചാജ്ഞന്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ അവിടെ തീരക്ക് കരയും; അവക്കലാവും കഴിക്കാം.

6

അവതാരങ്ങൾം അവിക്കപ്പെലുകൾക്കിടപോലെനാണു് ഒരാറി പറഞ്ഞിട്ടാണു്. അംഗസ്ത്വപ്രമസവ്യും അഞ്ചുക്കളെ തനി ചു് അചിക്കപ്പുറം കടത്തുന്നു. മഹാകാരം ഏലാണ്ടു ചെ ദിനാതിലും കൂപ്പുകളാണു്. റാമക്കൂപ്പുപരമധംസൻ, വിഭേദകാനദൻ, ഭാഗവതസസ്പതി, കേരവചന്ദ്രസേന നൻ അദിശായവർ മതത്തിലും രമേശചന്ദ്രതൻ, വക്കി മച്ചുൻ, വിക്രാംഗരൻ, ശിശിൻ, മെമക്കരിത്തുടങ്ങിയ

വർ സാഹിത്യത്തിലും; തുംഗശമാനത്തു ദിവ്യങ്ങാതിസ്ഥക ഉണ്ടി വിളംബിക്കാണ്ട് എന്നു താരാഗണാദാരു പ്രകാശി പ്രിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാത്മാജി, തിലകൻ തുടങ്ങി രാഷ്ട്രത്തെ മന്ത്രിലുണ്ടായവരെപ്പറ്റി പായാരംകിസ്തുണ്ട്. ഇതു താംതുരാഖ്തിലെ നാഗരികത്തും ഭാവിതോജ്ഞനുളിൽ കേവലം “കുടത്തും” അഥവി പരിശമിച്ചുണ്ടാം. രാമ സേതുവിനെ പണ്ട് അഭ്യന്തരം അരങ്കുപിച്ചുതുപോലെ ഇദ്ധൂഷണത്തെ ശ്രമങ്ങൾ ഇന്നിമേൽ മന്തിരപ്പാകയും യൂഡ തീതികൾക്ക് “മഹാത്തും” ചുവയ്ക്കും ചെങ്കയ്ക്കും. ഏകില്ലും ഈ നാമങ്ങൾക്കും ഭൂമിയും അക്കാദേവം ഉള്ള നാലൂടുക്കയും പ്രദയ്ക്കും ഘത്തമയ്ക്കും ഒട്ടം വാഴ്ത്തുട്ടാതെ ഭാസ്യാമായി പ്രഭാവിക്കാതെന്നു ചെയ്യും. കണ്ണം! കേരള ധൂമായി സംബന്ധിച്ചും ഇതുപോലെ ഒരു നാമവും ഉള്ളരിക്കാൻ മാറ്റുമില്ലെല്ലാ എന്ന ഭീമാനിത്രപ്രാസം ഉണ്ടാക്കുന്നു. രക്ഷരാചാർത്തരു വിളയിച്ചു ഭൂമി കേവലം ഉഖ്യാദിരാജാ യിത്താനിന്നപോരുണ്ടുണ്ട്. സാമ്പാദാജികമായും തുച്ഛരംഗരാഗങ്ങൾക്ക് ഒരുമുളിതെടുന്ന അളളുകൾക്കും ക്ഷാദവംകാസ കേരളയും വേദനാന്വധിപളവയുടുടങ്കും ഓരുക്കാളാട്ടുക്കി ഉദാഹരണങ്ങൾ അവസാനിക്കായും ചെയ്യുന്നു. പരിശാപക രമായ ഈ ഭരവസ്ഥമായക്കറിച്ചു ലജ്ജിതാനാത്തവരു നമ്മുടിക്കാതെന്നു വേണും. അതെന്നുണ്ടെന്നും ദിവാകര്ക്ക് മഹാമാരക്കറിച്ചുള്ള ഇവക്ക് സംശയികൾ അഭ്യലാച ക്കുന്നുവോടു മഹത്പത്രത്തിന്റെ ഒന്നന്തും ഉണ്ടാക്കാചുമോ കുന്നു. കൂദാശത്തുമായ വളരുത്തുയാണ് പ്രകൃതിയുടെ പ്രമാണം. ബീജത്തിനാസരിച്ചാണു മലവും. ചെന്നുട്ടാൽ തെന്നായിട്ട് മുളയ്ക്കുന്നില്ല. കുററിക്കാട്ടുകളിൽ കൂടുക്കാം

ଏ ଗାନ୍ଧିରଙ୍ଗାଳୀତି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲପୁଣ୍ଡିରାତର କାମରଙ୍ଗାଳୀତି ଓ କେସରି ପାଇବାତିଥି ରାଜିମାଲାଯିବିଲା କାଣୁ.

ମହାତ୍ମାପଦାତା ଆଧୀକାଳୀଠ ଅଚ୍ଛାଦନପାଠ ମହାତ୍ମା ଅଧିକାରିତାରେ ତା ସମ୍ମାନିତ କାଠ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲପୁଣ୍ଡିରାତା ଯିକୋଣାଠ. ପାରିଯିଶିଖିଲାଗାମ ଦଶପୁଣିଲେଖ୍ୟୁ^୧ ଅରଦ୍ଧକାଳତୋଢ଼ି ଅନନ୍ତ ରାମ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ. ଉତ୍ସନ୍ନିତାପଦାତାର ଅତ୍ୟାଶ୍ରୂଷାଳୀନାମ. ଅତିକର୍ତ୍ତ୍ଵରକେତନାଲେ ପ୍ରକାଶିତପଠା ନରୀତ୍ୱ ପ୍ରମୁଖ ଏକ ମାତ୍ର ପରିଶିଳାଠ. ବିଚାରାବୁଝ ବିଜ୍ଞାନାବୁଝ ଅତ୍ୟାଶ୍ରୂଷାଳୀନାମ କଥାରୀଯୁମ ଲ୍ରାଂଗନାକିଲେ ଏକବିଦ୍ୟାବିଦ୍ୟାବିତ ଦ୍ୱାଜାକିଳାନ, ପ୍ରାଚୀକାଳ. ଅରନ୍ତୁ ଓରକାଲାନିମିତାବେଳାକାଳୁ ଅଧିକାରିତମା ହିଂତରୁତମାନାମ^୨. ମୁଖୀବେଳାକାଳୁ ରେକଟିକାଳୀନାମାନାମ ସମାଧିଯା ଯୀନ୍ଦ୍ରନ୍ଧରାବ. ଅତ୍ୟାଶ୍ରୂଷାଳୀନାମ ଅତ୍ୟାଶ୍ରୂଷାଳୀନାମ ପ୍ରତିକଣ୍ଠର ନରୀତ୍ୱାଧିକାଳୀନାମ ଅତ୍ୟାଶ୍ରୂଷାଳୀନାମ ନରୀକଣ୍ଠର ନରୀତ୍ୱାଧିକାଳୀନାମ. ମୁଖୀବେଳାକାଳୀନାମ ଏକବିଦ୍ୟାବିଦ୍ୟାବିତ ଦ୍ୱାଜାକିଳାନ. ମହାତ୍ମାରାମାର, ଉତ୍ସନ୍ନିତାକାଳୀନାମ ମହାତ୍ମାର ଅତ୍ୟାଶ୍ରୂଷାଳୀନାମ. ଏକତରା ଅଧିକାରିଯୁଗନାତିର କାନାତପାବୁଝ କ୍ରିଯେ ତୀର.

ଯତ୍ପିତ୍ରି ମତୀ ସତପଠା

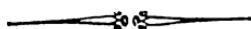
ଶ୍ରୀମତ୍ତବଜ୍ଞିତମେଵଵା

ତନ୍ତ୍ରଜଗବାବ ଗର୍ବତପଠା

ମମତେଜ୍ଞାନଶେଷପଠା

With the kind permission of Mr. N. Kunjuraman

Pillai M. A., B. L.

IV. കേരളീയകവിതാരിതി.

(പി. അനന്തൻപിള്ള അദ്ദേഹം ഏ)ം. ഏ.)

കവിതയുടെ അത്തമാവും ശ്രോരവും ഉന്നഷ്ടതെന്ത് അത്
അത്തമാവും ഒരീരുപുന്നോലെതന്നെ അരങ്ങൂരുശൈലിതു
ഞ്ചൂക്കാൽ അവാ രണ്ടും വേർത്തിരിഞ്ഞ് അകാരിപ്പിക്കുന്നു
നന്തു കേവലമൊരു ചുവാവഹാരിക ചുവാസായമെന്നു വി
ചാരിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. കവിതയുടെ അത്തമാവു കവിയുടെ
മനോമണിയല്ലത്തിൽ പ്രതിബിംഖിതമായിത്തീരുന്നു പ്രം
ഭേദത്തപ്രമാണിപ്പോ. സുന്ദരമായ ഒരു പ്രസ്ത്രാവലിയോ, റസ
കരമായ ഒരു സംഭവമോ നഞ്ചുടെ മനസ്സിൽ പതിയുണ്ടാർഥം
അതു പ്രകാരിപ്പിക്കുവാൻ നാം പല യന്ത്രങ്ങളിലും ചെയ്യു
ന്നു. ചിലപ്പോൾ സാധിച്ചുശാമെന്നുണ്ടുള്ളൂ. ഏന്താ
യാളും, അപ്രകാരമുണ്ടാക്കുന്ന ബാഹ്യതുപം അഥ എത്തന്നു
സ്വീഖിയായി പറിഞ്ഞമീക്കുന്നു. ഈ സ്വീഖിയുടെ അന്തരെ
മായ ചെത്തന്നുരോക്കു സാധിത്തുകലയിൽ കവിതയുടെ
അത്തമാവും ബാഹ്യതുപം ശ്രീരംഘമാണെന്നു സാമാന്യമാ
യിപ്പിരാം. പ്രാപദയികപദാത്മണം മനസ്സിൽ പതിയു
നന്തു പദ്ധവിയന്തിലുമായിരിക്കും, അതുത്തമവും അതിനു
ഘരവും അതു പ്രതിബിംഖംചുന്നോലെതന്നെ ചിലപ്പോൾ
അതിനികൃഷ്ടവും, ദേഹകരുമായ ചരായകൾ പതിഞ്ഞു
എന്നു വരാം. ഏങ്കണ്ണ അത്തമാളും ഈ മാനസസ്വീഖിക
കവിമനോധർമ്മം എന്ന പേരാണ് നിത്യപക്ഷമാർ നല്ലി
ക്കാണുന്നതും. അതുകുഞ്ഞുഞ്ചൂക്കായ ചാഴരാ വിഷയങ്ങൾ

അമ്പിനുഹാകവികളുടെ റൂദിയതലങ്ങളെ ഗുപ്തിച്ചേരുപ്പാർഡ് അബ്ദാഖായ വികാരത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിച്ഛായ കവിതാ ത്രജിയിൽ പ്രസ്തുതിചെയ്യുന്നത്. ആ കവിത വായിച്ചുവരിൽ അങ്ങെ വികാരത്തെന്ന് ഉരുത്തോമാശി പ്രീനാളുത്തിനാ സംശ യമില്ല. മുങ്ങേന്നയാശിനിഃജനം ത്രംഗാംാദി സംശ പ്രവസ്ഥാപിതാഃജഞ്ചാശാത്രു. പിന്നീടു ഓരോ സം വള്ളി ചു റഹിപ്പിജാൻ സ്വരാഹദവാജാനാത്തിന്റെ അഭ്യാവ തിൽപ്പോരം ശിക്ഷാഗംഡത്തുതാൽ കവികൾക്കു സാധി ചീടിണ്ടു. മുതിൽ ഏതെല്ലുംബന്നു കല്ലുനകർം പ്രീനം എത്തുപ്പാഹനാ അഭ്യാകരണങ്ങൾം പ്രീനം കാലാന്തരത്തിൽ അഭിഭാഷം മെലാതെ അപാരയകിൽ അതിലുള്ളതെല്ലുവരുന്നു.

ക്രുഖ്യച്ചിടുന്നത്തിൽ നന്ന വേടൻ വയിച്ചേരുപ്പാർഡ് അതുകണ്ടു ഉള്ളിക്കിഴുപ്പായ വാട്ടീകി മഹാഷി തൽക്കശണം സ്വജ്ഞിച്ച “മാനിഷാദാ”ദിപ്പള്ളം അഭ്യാ അത്രുതൈ കവി തന്നുനു പറയുന്നതിൽ പാശ്വത്രുവികൾക്കും അഭ്യാ ചി ലഭം കണ്ണു ചുജ്ജപ്പിക്കുന്നതെന്നിനാബാണുനിയുനില്ല. നമ്മു ടെ റാമായണാദാ ഭത്തിഹാസങ്ങളുടെക്കു കളുമാബാനു പറഞ്ഞാലും ഈ ക്രുഖ്യച്ചിടുന്നത്തിന്റെക്കാലുത്തിൽ പ്രാഞ്ചലേശമില്ലെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അമു വാ അനാത്ത തെ ചരിത്രസംഭവത്തിൽ അത ദീർഘാദർശി യായ മറന്തശി സ്വരാഹദവാദത്രും കണ്ടിട്ടു തെ മംഗാ കാവ്യം പ്രീഴ്തി ചുനു വരാവുന്നതാണല്ലോ. മുഹമ്മദ് വാനത്തേജബാധിപ്പിച്ചു പ്രീനാളുതായിരിക്കാം കളുക്കമു. തന്നെ കാലത്തും റാജ്യത്തിലും നടനു സംഭവം ലും മഞ്ഞു ധനിഭാട്ടുള്ളി തെ കവി പ്രതിപാദിച്ചതിൽനെന്ന അഭ്യാ

കർണ്ണത്തിന്റെ ചരായ വനിട്ടുള്ള സമിതിക്ക് അത് എന്ന്
സുംഭവാ അസ്ത്രമാക്കി പിന്നീട് പ്രഥമില്ലിട്ടുള്ള കാവ്യ
ജോലിക്ക് അതശ്രദ്ധത്തിൽനിന്നും ചുത്തമാതും അക്കൽമു വനി
സിക്കണം! അത് അകർശത്തിന്റെ പ്രകാരം അബാം! എന്നു
എമിറ്റിനാണ്ടിന്റെ കാര്യം രാമാധനം കമലിൽ ചുവിടെ
ചല്ലും ഏതെല്ലാം പ്രകാരത്തിൽ കവിയുടെ മനോഹരി
നൃക്ക് ഗുപ്തമായി കാണിച്ചതുമനം! ഒത്തുവയ്ക്കാതെന്നു
ജൂം മണ്ണാംരിക്കുന്നബാധ ദേവം, സീതാപിഞ്ചാഹതാൽ
ആരാധനബാധ ദേവം ഇങ്ങനെ കരാറന്നുന്നതിന്റെ
പ്രാബല്യം കാരംമാതും ഷുഠിചിച്ചു് അത് കാപ്പുത്തിന്റെ
ഉൽക്കർഷം നിരാക്രഷപമായി സ്ഥാപിക്കാവുന്നതാണു്.
ഖടയ്ക്ക പിപ്രംഭത്താം—അതേ, പിപ്രംഭകരാഡമാ
ചുനാ തീച്ചു് പറവാൻ നിപുത്തിച്ചില്ല—കവിതയുടെ
മരിറാത്മാദൂര്യത്തെ നിർദ്ദേശിച്ചു്. അതു പല മരാകവി
ക്കുള്ളും അകർഷിച്ചു് വരുത്താക്കി. ചുത്തമെയ്തു ചുത്തഷാ
ന്താജൈളിച്ചി ഇങ്ങനെ വായനക്കാരുടെ ചിത്രപ്പണികളെ
ഈ ശത്രുവയമിട്ടന്നുചിത്രൈളായ കവിമനോധാമം പ്രേ
രിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രാണ അംഗങ്ക.

അതി കവിതയ്ക്ക് അത്തമാപ്പും ശരീരധൂമങ്ങേക്കില്ലോ,
അത്തമാവിന്നതനെന്നയാണു മരത്തും കല്പിക്കേണ്ടതെന്നു മാ
നിശ്ചാദാദിപദ്ധതം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നബുദ്ധല്ലോ. യാതൊരു
രബ്ദംഗിയും അതിനുള്ളതായി തൊന്തനില്ലെ. എന്നാൽ
സാധാരണ മനഷ്യർ അവരുടെ അതശയങ്ങൾം പിനിമയം
ചെയ്യുന്നതുപോലെയല്ലെ, ചുത്തകില്പിരണ്ടുതാൽ പുത്തമുണ്ടാക്കുന്ന
അഭ്യം. ഇംഗ്ലീഷിൽ 'രിതം' (Rhythm) പ്രാണ
ചുവയുന്ന രബ്ദങ്ങളിടെ മുണ്ണു പുത്തമുണ്ടാക്കുന്ന

ചുന താൻ പറയുന്നില്ല. മുതം ഗദ്ധപദ്മംഗലം വേർത്തിരിക്കുന്നതെയുള്ളൂ. ‘റിതം’ അപുകാരം ചെഞ്ഞുനു ചുന പറവാൻ മെല്ല. ഗദ്ധപദ്മംഗലംക്ക് ഉദയസാധാരണമാ ഡിട്ടുള്ളതാണ ‘റിതം’. സംഗ്രഹത്തിന്റെ ഒരു ശക്തിയാണു പറയാമെന്നല്ലാതെ രേറിയായി നിപ്പിച്ചിക്കാൻ പ്രയാസം. ചുനാൽ സ്വന്നഭൂട്ടട അതഭോധാവദോധം കൊണ്ടുമാത്രം സിലെമാക്കുന്ന അസപാദ്യതയിലും ചുത്തു ഉപരിയാണു മുഖം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. പദ്ദങ്ങളുടെ അത്മം മനസ്സിലാക്കാൻ നമ്മൾ സാധിച്ചില്ലെല്ലക്കിലും സംഗ്രഹത്താബേം മാത്രമേ ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളൂ. അത്മം മനസ്സിലാക്കി, അതയുള്ള മനോധരമെന്ന തോന്നുന്നപക്ഷം ശബ്ദങ്ങളുടെ ‘റിതം’ നമ്മൾ അത്യുന്നതം രസപ്രദമായിത്തീരുന്നു. അപേപ്പാറം ‘റിതം’ ചുനതു് സഹാദയവുംഡയാഹം ഇംഗ്ലീഷ് മായ ചുമത്തുക്കൂരവിശേഷംതന്നെയെന്ന വന്നുള്ളുന്നു. സംഗ്രഹത്തിനികിനം സഹാദയനമായിട്ട് വളരെ അന്തരമുണ്ടുന്നുണ്ടു് ചുനിക്കു തോന്നുന്നതു്. തോന്നുന്നതു സാഹിത്യത്തെ നല്ല. ചുനാൽ നല്ല കവിത പാടിക്കുമ്പോൾ വളരെ കുത്രക്കുമ്പോൾു്. അതാണ ചില വല്ലിയ സംഗ്രഹസദസ്യകളിലും മറ്റൊരു ചുനാൽ നല്ല കവിതയും അതുകൊമ്പായിലെ ഒരു പദമോ പുന്നം നന്ദുതിരിയുടെ ഒരു ഫ്രോക്കുമോ ചൊല്ലിക്കേട്ടാൽ കൊള്ളുമെന്നു് അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. പക്ഷം, അപേക്ഷയുടെ അനുചിത്യം മറ്റുചിലക്ക് തോന്നാറുള്ളതുപോലെ ചുനിക്കു തോന്നാറില്ലെന്നുള്ളൂ.

അത്ഥാവിനന്നതുപമായ ശരീരം കവിതയ്ക്കുണ്ടാക്കുന്നതു് ചുനാനെന്നെയെന്ന വിശദമാക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമാണു്. നല്ലനല്ല അതശയങ്ങൾം മനസ്സിൽനിന്നുന്ന വെറിക്കു

മിക്കയോം നല്ലനല്ല മുച്ചേരു ആചിക്കരെനും, ഒഴികൊള്ളിയർ, കാളിഭാസൻ മുതലായ മറ്റാകവികളുടെ അതിരു യസയത്താണ് മനോധരപദാവലികളായി തീന്തിട്ടുള്ള തെന്നും നമുക്കു് അരംഭവുംകൊണ്ടുണ്ടിയാം. ക.വിതാനമി യുടെ ഉല്ലത്തിയാണ് പരിപ്രകാശമായിരിക്കേണ്ടതു്. പുരുഷു ടുകഴിഞ്ഞതിനുംനും ഓപാഷകനാൽകൂടായും മറ്റും എന്നു അതനു വിസ്തൃതമായിരുന്നീന്താണും, ജൂലത്തിനുംനും നന്ന തു ടിവരുമോ പ്രസാസനരായമാണ്. മുച്ചേരുമുത അതിനും ഏതെങ്കിലും കരംബത്തിൽ കവിച്ചുപയത്തിൽപ്പതിയുണ്ടാണും, കവിക്കണ്ണാക്കന്ന മാനസികമായും, കായികമായുംഉള്ള ഭാവങ്ങളും അക്കദ്ധാടന അഭിനന്ന സ്ഥാപിച്ചു വാഗ്രൂപമായി പുരുഷുട്ടനും. വാസനാവിഭ്രഹ്മംക്കു വല്ലതും രഹിളക്കം തഭ്രംബ താമസമായുള്ളൂ. പിന്നീടു വേണ്ടതെല്ലാം സന്ന സമായിരിക്കാണു്. ഇന്ത്യമതിയെ സ്വന്ത്യംവരമണ്ണം തനിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിച്ചുപോരാത്തനു സഞ്ചാരിസീഡിപ്പ ശീവ, തെങ്കവീമി ഇത്തല്ലാം ഒരോന്നായി കാളിഭാസനും മനോധനമുഖവാടമാഘ്രംഞ്ചളിൽ തിക്കിട്ടുടിത്തുടങ്ങി. അതിരു യവും അന്നത്രപദാവലികളും മുന്നുനെന്ന ഒരേ സമയത്തു ഉരുവിക്കുന്നും ആ കവിത നിസ്ത്രേമനനാവരമെന്ന പറയാം. എന്നാൽ ചിലതു പ്രമാദപ്പീഡിയിൽ മാത്രമേ അങ്ങു നെ തോനുകയുള്ളൂ. മുഖവാൽ കവി സ്ഥാപിച്ചു കവി ശ്രീകൃഷ്ണയാൽ മററാരാംക്കു സ്വന്തായിന്നുംതീരകയും അയാൾ അതു സാമത്ര്യത്തോടുകൂടി പ്രഭാഗിക്കായും ചെയ്യാൽ നാം ചരിത്രാനേപാശനംചെയ്യു് അഭിനും പ്രമാദക്കത്തുപത്രത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതാണോ? പക്ഷേ,

ക്ലേഡായിന്ത്യാൽ ഇതുവരെ റസിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനു അവശ്യം നേരിട്ടിട്ടില്ല.

സംസ്കാരിക്കുന്നതിനും അതരംഭാദ്വാനങ്ങളിൽ കൊക്കക്കയാണെങ്കിൽ രാളീകി, വ്യാസൻ ദൃതലായ മഹാകവികൾ പ്രക്രമിയെ പകത്തിവച്ചിരിക്കുന്നതായിക്കാണാം. പിന്നീട് മരഞ്ഞുതട്ടെ ഉന്നാരഗിക്കു കുമപ്പുഖത്താൽ വന്നുചേര്ന്ന മാറ്റത്താൽ പ്രക്രമിനിലീക്കിവണ്ണവും തദ്ദോരാമനോധമ്മത്തിവച്ചു പ്രബിക്കുവയ്ക്കും, അതിനും പ്രകാരം നും ഏതാണ്ടു വ്യത്യസ്ഥമായിത്തിന്റെ. ഇതു ഉംബ്പഗതി ഒക്കും അദ്ദോഹതിങ്ങുന്നു നിങ്കുലിച്ചുതെന്ന വണ്ണിത മായിപ്പുറവാൻ മേലും. ആക്കിലും ലോകം അംഗങ്ങിനും പരിഷ്കാരം തുടർച്ചയാണെന്നു പറയുന്നവരോടുള്ളിനുമുകളും ചേരാമെന്നായുള്ളൂ. അങ്ങനെന്നായാണെങ്കിൽ, ഈ പരിഷ്കാരം മരഞ്ഞുപ്പാരങ്ങളിലെല്ലാം ദർശിക്കേണ്ടതാണല്ലോ. കാളിഭാസമമഹാകവി വാസനാവിഭാഗത്താൽ പല കവിതയും സൗംഖ്യിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെതന്നെ അല്ലാസഖലനത്താലും അപ്രകാരം ചെറ്റിട്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞതാൽ അതാദുമദ്ദത്തിനും അന്നപ്രേരമായ ധരണ്ണിനും മാലിന്യമായി തീരുമോ എന്തോ? വാസനാഖലം എത്തുനന്നു ഉണ്ടായിരുന്നാലും അതമാവിനു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധാവംദുതൽ സിദ്ധിച്ചുവരുന്ന സംസ്കാരത്തിൽനിന്നും ചീതതുനിൽക്കാമോ എന്നും സംശയമാണ്. കവിതയ്ക്കു പ്രാഥേവവീക്ഷണത്തിൽനിന്നും ഗ്രാഹ്യമാകുന്ന ചൂഡായ ബാഹ്യത്രവരെ പ്രാപിക്കുന്നും സംസ്കാരത്തിനും പ്രേരണയ്ക്കും അധിനമായിരുന്നു എന്നും ആധിനമായിരുന്നു എന്നും അതുകൊണ്ടുമില്ല.

സീത പൽക്കലം ധരിച്ചതു ഭാസനൻറ മനോധമ്മം തനിന വിഷയമായപ്പോരി “സർവ്വമോറനീഡിം സുന്തുപം നാമ” എന്ന സ്വച്ഛിപ്പിക്കാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. രക്ഷണളിയുടെ വല്ലാലധാരണമാക്കുന്നു,

സരസിജമനാവിശ്വംഗൈവ

അലനാപിരമ്പും

മലിനമഹിഹിമാം ഫോർലാക്ഷ്യ-

ലക്ഷ്യീംതനോതി

ജയമയികമഞ്ഞാളതാവൽക്ക

ദേനാപിതന്ത്രീ

കിമവഹിമധുരാഖാം മണ്ണ

നം നാ തുതിനാം”

എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാളിഭാസനൻറ പ്രതിനിധിക്കാം സ്വാചക്ഷണമായ മനോധമ്മത്താൽ പരിഞ്ഞുതമായി. ഈ വിട ഭാസനപ്പറിയുള്ള കാലഘട്ടവാദജ്ഞാളിൽ തൊൻ പ്രഭവൾക്കുന്നില്ല. കാളിഭാസന സംഖ്യാചീടങ്ങളാണ് ഭാസനാടകമോ, അധ്യവാ ഈ ആശയത്തെ ഉത്തരാജിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റ വല്ല ഗമ്മദോ, അടിക്കുറയം വായിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ടനോ, ഇങ്ങനെയുള്ള പുംബാധിത്രുപരിചയം മഹാകവികൾക്കു യാതൊരുവിധത്തിലും അപക്രമിക്കാനി തനിതകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞെത്ത തീരു. എന്നാമാത്രമല്ല, ഈ സംസ്കാരം വാസനാവിഷയത്തിൽ ഒരുന്നതല്ലായോ എന്നും തൊൻ സംശയിക്കുന്നു. കാളിഭാസന മുൻപുള്ള സംസ്കൃത സാധിത്രയ്ക്കിൽ കടന വിമർശിക്കാറുള്ള ദൈയത്തും ഏകി ക്രിനിയും ഉണ്ടോക്കണ്ണതായിട്ടാണ്റിക്കുന്നതും. ഏകിലും,

വാല്ലീകി, വ്യാസൻ, ഭാസൻ, അപോദാഖാഷൻ മുതബാധ മഹാകവികളുടെ തുതികളും പ്രിനാഡവണക് അശാഖാലംവരെ ഉഖായിട്ടുള്ള സാഹിത്രശാസ്ത്രഗമ്മങ്ങളും കാളിഭാസൻ നല്പേപാലെ വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നും പ്രിനാൽ അ ഭേദ റാഡിന്റെ കവിതകളിൽ കാണാനു അസംഖ്യം സ്വത തത്രകല്പനകൾമുലമായി അവ ഒരു താരംജാനാനമയമാണെന്നു സ്ഥാപിക്കവാൻവേണ്ടിയാണു് ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചുതിഹ്രണങ്ങൾ നിന്മിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ഉംഗിപ്പാൻ പ്രധാസമില്ല. ദയതിമാതരെ പരസ്യാദ്ധേമതിലന്തർവേചിച്ചിരിക്കുന്ന “ആംഗാരസം” വിഘ്യാഹത്തിൽ കരംഗമായിത്തീരുന്നതു് മാനിഷാഭാദ്വാന്ത നതിൽനിന്നും രാഖായണത്തിൽ സംകുലിച്ചതു് സൗചിപ്പിച്ചു്. പ്രിനാൽ സുംഭാദം, വിപ്രലംഭം പ്രിനിങ്ങേനെ സൈചക്ര പത്തിയായിത്തീന് ആംഗാജത്തിന്റെ നേരം ഭാവദേശങ്ങൾ അതു മഹാകവി പിൽക്കാലികമാരായ ഏതുശയതു മഹാകവികളുടെ യഞ്ചാവിജ്ഞാഭാത്തിനു കുർഖ്ലങ്ങളാക്കിത്തീർത്തു് പ്രിനു നോക്കുക.

ഈ സാഹിത്രത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന കാണ്ണലിലായി കവിതയുടെ അത്മാവും ശരീരവും വലിയ മാറ്റമെന്നുംകൂടാതെ പലതടങ്കും സുപ്പീരിയുപങ്ങളായി നുക്കു കാണാനുത്തിനു കഴിയുമെങ്കിൽ ഭാഷ മാറ്റേബാഴത്തെ കാഞ്ഞും ചോദിക്കാനാണോ? ഈ വേഷംമാറ്റത്തെന്നല്ലെല്ലാം പ്രിനെന്നനിബാൻ മേലാനതവർ കണ്ണമടച്ചു കൊണ്ടു് അതരാധിക്കുന്നതു്? പരിഭ്രാഷ്ടരുടെ കാഞ്ഞും പോക്കെട്ട്. അതു ശരീരത്തിന്റെ വസ്ത്രധാരണങ്ങൾ വിചാരിച്ചാൽ മതി. സ്വതത്രുള്ളതികളായ കവിതകളുടെ

കത്തമാവും ശരീരവും സപ്രസ്ഥികളാണെന്നു തെളിയിക്കാൻ എത്തു കവികൾ സബ്രഹ്മണ്യം മുന്നോട്ട് വരുമോ. എന്നൊക്കെ അവരെപ്പോലെയുള്ള സംസ്ഥാരം സിഖിക്കാത്തവർ അഞ്ചുംതവരത്തുരായി പുക്കളാൻ ഒരുന്നേട്ടുകൂട്ടാം. മുലകുതികളിൽ പറിച്ചും സിഖിച്ചിട്ടുള്ളവരാക്കെട്ട് എത്താണ്ടുപുച്ചരസത്തിൽ ഭാഷയുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങാരില്ലോ നീണ്ടിക്കൊള്ളുക്കു എടു എന്നു ഭാവത്തിൽ ഒരു അനുഭവത്തിപ്പത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു മാത്രമേ ചെയ്യുകയുണ്ട്.

പ്രസാർ മുഴുവൻപുരാതന പ്രത്യേകമായ അനുഭവങ്ങളും അവരെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന റീതിയെങ്കും പററി മാത്രമേ പ്രധാനമായി പറയാവും. ഒരു കാവ്യം അക്കദ്ധാം എന്നോക്കെന്നതായിതനാൽ അതിനാം കരാത്തമാവും ശരീരം മുഴുംപെട്ടു. മുചിട്ടും പുരാണകമക്കെഴു ദേഹം പ്രാപിക്കുന്ന കവികൾ അപോധ്യവിശുദ്ധതരായിത്തീരുന്നില്ല. ഏകില്ലും പുരാണങ്ങളിലെ മണത്തുത്തറി വാരിയെടുത്തു കനകപ്പും ചിഠിയാക്കാനുള്ള ചിലതട്ടു അനുഭാദരേഖയും സാമർത്ഥ്യം അമാത്മകവിതാസ്ഥിയിൽ അന്തർവേച്ചതാണു ചിലർ വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹത്തും എററേക്കരെ പരമാത്മാക്രമാണും മാണം. കമാരസംഭവം, രാഷ്ട്രവംഭനിലെ രാജാധാനി ഭാഗം, ഉത്തരാമചരിതം നാടകം എന്നിങ്ങനെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും കാണും മഹത്തും ശരിയാണെന്നു തെളിയിക്കാം.

“തദ്യാർഥമാപ്രാത്മിതമില്ലിയാത്മാ
നാഭദ്രാഘാഃ സത്യസ്യചിത്രവസ്തു
പ്രാപ്താനാദ്വാഖ്യാപാന്ത്യപിശണ്യങ്കഷ്ട
സംചിന്തമാനാനിസ്ഥവാന്ത്യദ വൻ.”

ച്ചന്ന റബ്ബവംശപദ്മാണം വെള്ളിയുടെ മനോമ
ബ്യലത്തിൽ ഉത്തരരാമചരിതം നാടകത്തിന്റെ സൗഖ്യവി
ധാനത്തിനും കാരുചരിപാടിപ്പിള്ളിത്രത്തും ആ തൃതി
സൂക്ഷ്മാജി വായിച്ചും അറിയാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരം
ഞങ്ങളുടെ സംഭവ വർണ്ണിക്കണമെന്ന വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഈ അത്രസംസ്കാരം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഴിയായി നമ്മക്ക
സിബിച്ചില്ലെങ്കിൽ കൈരളിയുടെ സ്ഥിതി ഏന്തായിൽ
നേരുന്നു. സംസ്കാരവിത്രചുമായും പരിചയത്താൽ
സ്വദേശരജ്ഞതമായ മനോധിംഗം ദരിക്കൽ അസ്ഥമിതപ്രായ
മായി ചുന്ന ചരിയാം. ചുന്നാൽ ഈ സംസ്കാരം ഏതു
കാലംകൊണ്ടാണം കൈരളിത്തിൽ സംസ്ഥാപിതമായതു്? ഇല്ലോടും ചിലേട്ടുത്തു
പഴയ പാടുകൾത്തെന്ന പാടി
അരളുകൾ സാംഗിത്രാസം അന്നവീക്കനില്ലെന്ന പറഞ്ഞു
കൂടാ. ഉൽക്കുകവിതയാശൈക്കിൽ അതും പറയുവാൻ
വിദ്യാശാർ വേണം. ഏന്തെന്നാൽ അത്തരം കവിതയുടെ
ആശാഖാ ശരീരമോ ഗ്രംഡിക്കാൻ അവർ കൈതരാക്കുന്നില്ല.
പഴയ പാടുകൾക്കിം ഈ അത്മാധും ശരീരചുമില്ലങ്ങാണ്
പക്ഷേ നമ്മകിങ്ങും ആനു വായിച്ചുനോക്കിയാൽ ഈപ്പു
രഞ്ഞതു ഈ റണ്ടും ലബ്ലേന്നു തോന്നിയേണ്ണാം. അവരെ
ശരണം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഉൽക്കുകവിതയെന്നു പറ
ഞ്ഞു നാം അഭിമാനിച്ചുവരുത്തിനെന്നുറവിയും അപ്രകാരം
വിചാരിച്ചേണ്ണാം. വടക്കൻ പാടുകളിൽ നോയ ക്കെന്തി
അനുവിൻ്റെ പാടിൽ നായികയെ വല്ലിച്ചിരിക്കുന്നതി
ങ്ങനെയാണ്.

“ഈവക്കല്ലെന്നുണ്ടാം ഘുമീലുണ്ടാം
മാന്ത്രിനെന്നുണ്ടാം പൊട്ടിവീണോ

ചുമീനതനിയേരുള്ളുവനോ
എന്തനിരമെന്ന ചൊല്ലുണ്ടെന്നു.
കനത്തുകൊന്നയും ചുത്തപോലെ
ഈളംമാവിൻതെയു തിളിത്തപോലേ
ക്കൽത്തേതാലു അയയ്തിൻ വന്നുംപോലേ
കനിക്കുതവിൻറ വന്നുംപോലെ
വയനാടൻ മനതം മരിച്ചപോലേ.”

“മരംപ്രശ്നലോകാഖ്യലമാരിലീദരം
മനോജ്ഞമാം ത്രാവചുടിപ്പുതെന്നു
രാന്ധരം ഏവദ്ദൃതമായവിനുമാം
നിന്മായിലിബു”മേഖലിലുതുവിഷമോ”

എന്ന് കാളിഡാസകവിത പാട്ടകാരൻ കെട്ടിരിക്കുമോ
എന്തോ! അരുന്നുറാമാണ്ടിനെൻറ അതരംഭത്തിൽ ഇത്തരം
വന്നുനയിൽ അത്രുംസംസ്കാരംകൊണ്ടു വനിട്ടുള്ള മാറ്റം,
നാടൻ മനോധർമ്മത്തിനെൻറ പരിവാരങ്ങളുംകൂട്ടിയാണോ
കിഥും നമുക്ക് അത്രുതപരതത്തുരാക്കിത്തീക്കന്നതാണോ”.

“അന്നേപ്പുടയ്യുതി മുഖപദ്മനാഭ
ഒവദല്ലപ്പലീലാം
തന്നുത്തനോമുഴുവനറിയിപ്പുന്ന
യാത്രാവിലും
ഉന്നിദ്രാണാം തയനകമലം
വെല്ലുമരുചുവടിത്താ-
രന്മുണ്ണിണാമരിയകബവരീ
ഇഷണം മരിപ്പിയായാണേ.
മിത്രംപാത്താത്തിരവിരൽ പരം
പഞ്ചജാനത്തിലുണ്ടാനാം

ಮುಕಿತಾಜಾಲಲ್ಲತಿಮ್ಮಣಿವಗನಕಣಿ
ವೆಳ್ಳಂ ನಬಾಹೀ
ಗ್ರಹಂಹೋಸಂ ಷುರವಟಿವೆಟಿಗಣಿಫ-
ಮಹಿಂಧೋಭಾಂ
ಮಹಿಂಪ್ರಜಾಸ್ತಾಃ ಪ್ರಣಮರಿಕಣಾಹಾರೀಷಿ-
ಮಾಷ್ಟರಹಣಂ.
ಹಣ್ಣಂಗಿಲ್ಲಾಮಣಸಿಜ್ಞಮಣಿಶಚಿಷ್ಟಿ-
ಜಾರಾಪ್ರಾಷಾತಾ-
ದಣ್ಣಾಲುಷಂ ಹಾರಿಕರತಚಿಂಹಿಃ
ಮೃತಪ್ರಹಾಣಿಯಂ
ಅರ್ಣಂ ವಾಣಾಣಾರ್ಣಂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಃ-
ಮಾಡಮಾಹಣಾಂಭಾಂ
ಹಣ್ಣಂಪ್ರಜಾಣಾಂ ಪರಿಗಣಿಪಡಂತೆಚಾಳ್ಳಂ
ವಾಳ್ಳಂ ಪ್ರಿಯಾಣಾಃ.
ಹ್ಯಾಂತಂಥಲ್ಲಂ ವಷಾಳಿಕಣಿಮಹಾಂತಿಂ
ಗ್ರಾಂತಿಂಭಾಂ
ಹಾಣಂವೆಣಿ ಮಧುಗಿಂಧಿವಾಂಪ್ರಾಷ್ಟಾಂ
ರಾಮಾಂಭಾಂ
ಹಣ್ಣಾಣಾಂಪ್ರಾಃ ನಿಜಮಯ್ಯಾರಿಮಾ ಷ್ಣಾಂಗಾ-
ವಣ್ಣಂಗಾ
ಹಣ್ಣಾಲಾಹೀವಲಿಕಿಂತಿಂ ತಕ್ತಾಲಂ
ಚಿತ್ತಾಯೋಣಿಃ.
ಪ್ರಾಣತಂತಿವೆಳ್ಳಂ ಮಯ್ಯಾರವಾಗಂ ಚಾಂತಿಕಃ
ಮಂತಾಸಂ
ಹಾಣಾಂತಾವಲಿಮರತಕಾಂತಿಂ
ವೆಣುಕಿಷೋಂ

ക്ലാസ്സാന്റെന്നിനിയമൻമാൻങ്ങാക്കവൽ
വൊന്നാനേതും
ക്ലാസ്സുമാതാഴകുട്ടകളിപ്പോരോ-
ന്നയല്ലോ.”

ഈദൈനവേദപാശനം. അതക്കാണു് ഈ മുണ്ണദാക്ഷി
പ്രിയമുള്ളതു്?

“മുഖയ്യുൽചേന്ദനക്കവപാഴിഭവാ
തണ്ണനാലിക്കു്”

അങ്ഗത, ഒണ്ടയ്യുൽ ഉള്ളനീളി അഞ്ചയ്യുതനു. ഇതിൽ
നിന്നമൊക്കെ നാം പ്രിന്താണ മനസ്സിലാഡക്കണ്ണതു്? കവി
തയ്യുടെ അഥത്മാവു് പ്രിഞ്ഞനെയുള്ളതായിതന്നാലും അതു
നാം അതിനേറ്റ ശ്രീംകാഞ്ചേരി അറിയുന്നുള്ളൂ. അതി
നേരു ഉർക്കാവീപകപ്പണ്ണം ശരീരത്തെ അവലംബിച്ചിരി
ക്കുന്നു. അക്കാദിക്കു കവിതയുടെ ശ്രീം അത്മാവിനെ
ക്കാണി പ്രധാനദ്വൃട്ടത്ത്വാണു പ്രിന്ന സംശയിക്കാനും ഇട
വരുന്നു. ഇതു ഒക്കരളീയരായ നജ്ഞുടെ കുറുമല്ലു. സംസ്കാരം
താലംകാരിക്കും രീതിയെന്നു പറയുന്നതു് ഭാവാരീതി
യല്ല. പിന്നുണ്ടാ കവിതാരീതിയാണു്. അതായതു
കവികളുടെ നിരീക്ഷണം ഒന്നാക്കാണ്ടുമാറ്റം കവിത ഉണ്ടാ
യുകയില്ലെന്നും രീതിയാണ പ്രധാനമാജിട്ടുള്ളതെന്നും
അവർ വളരെ ഒന്നാത്തെ സ്ഥാപിച്ചു. ഒന്നാത്തെ പ്രിന്ന
വച്ചും ഏകദദ്ദേശം നഞ്ചുടെ കൊല്ലുവഫ്രാംഗന്തിനു
മുൻപു് കളിക്കാസനേരു കവിതയെ മാത്രക്കാഡിക്കാണ്ടു്
‘ഭണ്ണി’ പ്രിന്ന മഹാപണ്ണിത്തൻ അവിംകുപരം മാത്രമല്ല,
(കവിതാ) രീതിയും കവിതയും അവശ്രൂം വേണ്ടതാണെന്നു

സ്വാദിച്ചു. അദ്ദേഹം കൈഭിന്നഖണ്ഡം സ്വാക്ഷാരനായിരുന്ന തിനാൽ ഇവിടെയാണ് ഈ മതം അത്രമായി പ്രചരിച്ചത്. സിംഹാക്ലിന്റാടകരാജുങ്ഗളിലെ കവികൾ തണ്ടിയെ അബ്ദകരിച്ചതിൽ അതുകൊപ്പുവാനില്ലെന്നും അഭിപ്രായം കുറഞ്ഞും അലംകാരമായിരുന്ന കാവ്യത്തിന് അധികാരിയായി ഒവബ്ദത്തോന്ന് ഭാമവരാഭി നിത്രപ്രകടനാർ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. അത്യാലക്കാരണങ്ങളിലും ഏഴാം ശ്രോവദക്ഷാര സ്വാദിച്ചും കവികൾ അതിരിക്കാണിക്കുന്നതും അവർ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. തണ്ടിയാക്കെട്ട് “ശ്രൂർത്തമവ്യവച്ചിനാപദാവലി” എന്ന കവിതയെ നിപ്ത്തിക്കുകയാൽ ഈ ‘മാർഗ്ഗം’ അലംകാരത്തിനാം മേഖലാജീവനാണെല്ലാ വന്നതുകന്നതും. ഈ കവിരാമാത്രാത്തിന് ‘മാർഗ്ഗം’ എന്നാണ് അദ്ദേഹം പാഠത്തുകാണന്നതും. അതു രാജുക്കാത്തിലും വൈദികവൈദിക്കളും ഉദ്ഘാടനം അംഗീസ് ചെയ്തു. “വൈദിക്കി” എന്നാം “ഗൗഡിനും പേരുകളിലേന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. തണ്ടി ഇവയെ സഹിപ്പിച്ചും പ്രസ്താവിക്കിയെന്നും. ദ്രോഷം, പ്രസാദം, സമത മുതലായി പദപ്രക്രിയാഗതതിൽ വരുത്തേതണ്ടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അലംകാരം ചുണ്ടാക്കി പേരു പറത്തുകാണുന്ന ചുക്കിൽ അതു എററാവും വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിലും ജീവനും വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

തണ്ടിയുടെ മതം പ്രദേശകം ചിട്ടത്തും അതയതു സ്വപ്സമതമാക്കിരുന്നിക്കണമെന്നായിരുന്ന വാമനൻറെ ഉദ്ദേശം. അലംകാരംകൊണ്ട് ശീരണത്തെ ജമാടിപ്പിടിച്ചിട്ടും പോരുന്നും, ശീരാന്തസ്ഥിതമായ അത്മാവും കവിതയിൽ തെളിത്തുകാണണംതാണെന്നും, രീതികൊ

అంకె లుకు సాయికాయుళ్లు ఏటినం, ప్రతిషాంతితిలే రీతి తగెనయాశాం కార్యాత్మిగెలీర అథంబెనం అరణ్యం సిలుంగితిష్ట.

ఖండ అథాంత్రమాత్రం కాలం లుత్తువెన వణయిత మాయి నిఠణ్ణెలిత్తిక్కిల్లెళ్ళిభం, నంబుం కొట్టువరిషం గ్రంథున క్రిణ్ణుంబ్యం ప్రథ.అంగాట్కత్తి అంబతం సి బూగుతంబం డిషిగెంటుంబుల్లిత్త ప్రచారప్రచ్చురుంబుల్లాయి ఏటిన పరిషుంగాతిత్త అంపాక్కమణిం తెంగాంగిప్ప. అంగుంబుతంకెంబ్య కేవలైయ సంస్కృతకవికంి పరిషుం యిత్యుంగాంకియాస. రీతికిష్టం (వెవతంత్తియో గెంయియో ఏప్పతికిల్పం ఉన్నిం) తంత్తులుంకంి వ్యుతెన శ్రుతం గంతుకియింకింగా తాశికుంగాం. లుకు క్రమప్రపుఱమాయు బోయ సాయిత్యంవచిక్కుబ్య పరిశీలనాతిగెలీర మహి మాయిక్కాబుగాం పరియావుగార్తాశాం.

“అంగుం సంసుం నిఖిలజ్ఞు

ద్వింద జ్ఞయియు

త్రమాం మామదుమా పరమంత్వపుయు

పాత్రుషుమితం”

“అంగుం ద్వాత్యప్యునియాంరంపాండోజ్ఞా

లప్పాంప్రుతు

ఎణుయుంపాంప్రుషుపేతు

డెతిలిగుకొంగాంపోపులాబాయికా”

“శ్రీతాగునిభుర్తితాగునిభుర్తికుంపాయికా”

పెంపుల్లాహ్రమఃప్రథరంక్షతిభుపంచాంగ్సి”

“గుల్మినీఽంతాజులమతితంతు

తపపజ్ఞీవితమతిశయచపలం.”

കു. പി. പ്രംാമാണിക്കാട്ടക്ക് ഉണ്ടായ റങ്കാച്ചാ തു തു തികളിൽ കാണാന രീതിമാറ്റാൻമും നോക്കുക. ഈ എ തു ദം കുഡാ ശ്രീകുമാരൻ, ശ്രീകൃഷ്ണവിജയം, നാ രാധാകൃഷ്ണം, രാമപാണിവാദത്തികൾ മുത്രാചി സംസ്കൃത തികളിലെല്ലാം കാണാന മുശ കവി താലുക്കാം ഇൻഡ്യാരാജ്യത്തിന്റെ മുത്രാഹാണിലെങ്ങൊന്നും അനുസ്ഥിതമായി നിലനിന്നപോന്നിട്ടോ എന്ന സംശയമാണ്. മുശ തികൾ ഒരുത്തരാധനാരെ എത്ര മാത്രം ഒരുത്തപരാത്രാക്കിട്ടാണു്.

“അഭ്രപരശ്രാംഖിതജ്ഞാനിമുഖതരകളും
യാവലീലോന്നീയം
പീഞ്ചാപ്പാവിതോദം ഗദനതദ്ദേശര
ദിവ്യതകഭോജവശം
താരാജ്യാരംഭമും പാമസുപരാസാ
സപാദരോമാഖിതാംഗര
രാവിതംനാരഭാദ്രേഖ്യവിലഭിപനിഷ
സ്വന്നരീമണ്ഡബലംനു.”

എന്ന ശാന്തതിലാക്കേ, മറേറതു രസത്തിലാക്കേ
നീതിചമർക്കാംകാണ്ണമാത്രം ശ്രോതാക്കരെ അപദ്രവത
ചിത്തവുതികളാക്കന്ന കാവ്യങ്ങൾ കാളിഭാസഗന്ധശി
തതാൽ പിന്ന ആതു്, എവിടെയാണ നിമ്മിച്ചിട്ടിള്ളതു്?
കാളിയമർദ്ദനതിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ നത്തനം.

“കളിശിജിതരപുരമജ്ജമിള്ളതു്
കരക്കണ്ണസംകലസംക്രന്തിതം
എന്നും രാസകീയ,

ഒപ്പാനാദക്രമത്താനഭാനകളും
രാഹഗതിഖ്യാജനാ
ഡോഡനിയമുദ്ദപാദപാതക്രതതാസി
അമുളനമങ്ങാവറരം
പാണിസംകപണിതക്കജണംചുരുരംസ
ലംബിതകരാംബുജിം
അക്രാണിബിംബിതചലംബാംഡജനരാസ
കേളിരസധംബരം.

എന്ന വല്ലിച്ചിരിക്കന്നതു അഭക്ക. ഒട്ടവിലത്തെ ദ്രോക്കത്തിന്റെ അത്മം അഭക്കേണ്ട, അവപത്താണ്. ഒട്ടവിൽ കൂൺന “റസധംബരം” ഇവിടെ ഉഭാവരിക്കണമെന്നു വിവക്ഷയുള്ളൂ. റീതികൊണ്ടുള്ള ഇം റസധംബരം അനുവദവശ്ചനൾ കണ്ണിതനു ചുക്കിൽ “കാവ്യസാരമാധനി” എന്ന പരിയത്തക്കവല്ലംബുജുള്ളൂ അതനും വച്ചിച്ചുമതിമരനാപോകയില്ലായിരുന്നു. മഹടൻ കണ്ണിതനു ചികിൽ വാമനനെ അധിക്ഷപിക്കാത്തകവിയം മരാമതയായിത്തീരകയില്ലായിരുന്നു.

നഞ്ചുടെ ഭാഷയിൽ അടിക്കാലത്തുണ്ടായ മണിപ്രവാശിം കേവലമാരു ഭാഷാഭിതി മാത്രമാണെന്നു ത്രമിച്ചുപോയപലങ്ങും ഉണ്ടായിരുന്നു ചുക്കിലും അതിനെപ്പറ്റി തുലംകഷമായി ചുച്ചുചെള്ളിക്കുള്ള ലിലാതിലകകകാരൻ “ഭാഷാസംസ്കൃതങ്ങാഘാമണിപ്രവാശിം” എന്ന സാമാന്യമായിനിപ്പച്ചിച്ചതിന്റെരുഞ്ഞേഷം പിന്നീടുള്ള നീഹരം സുത്രങ്ങളിലും റസദത്താടക്കുടി ദാടിപ്പിച്ചാണ് അതിന്റെ വൈശിഷ്ട്യപ്പെട്ടതുന്നതു. ചുതകിപ്പുറയുന്നതായാൽ

മൺപ്രവാളം “ശ്രീതിരാക്കാവൃസ്ത്” എന്ന വാഹനമത തെരു സപ്പാ ഒന്നുസ രിക്കന്ന എന്നാണു് അദ്ദേഹം സമ ത്വിച്ചിലിക്കുന്നതു്. പുട്ടിനെററ കാൽമായപ്പാർഡ റസാ തുകപാരം എന്ന അരംഡം തുള്ളിട്ട കേവലമാണു ഭാഷാരീതി ഏ മാത്രം യുണ്ടായിട്ടു്;

“ദ്രോസംബന്ധതാക്ഷാനിഖാലൈമേതുകു—

ശാശ്വതവീജരേഷയുദ്ധതംപാട്ടു്”

എന്ന നീംചിത്രാ രിക്കന്ന. ഇതു ശരിയാണെന്ന പറവാൻ ചാട്ടില്ല. ഏകപിഡ്യും ലീഭാതിലക്കാതിരാഭേദം, അധികം കാലം കഴിയുന്നതിനു ആവു് പാട്ടം മൺപ്രവാളവും തയ്ക്കിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നതിനാജ്ഞ. പല യതാദാഴീകാണാണെന്നു്. തുജ്ജഗാമ ഇതിനൊരു നല്ല തുജ്ജാതമാണെന്ന. സംസ്കാരമോ മൺപ്രവാളമോ പാട്ടാക്കിത്തീക്കുന്നതിനുമാത്രം ബഹുക്കണ്ണരാണി പുരോഗ്രീട്ടിജ്ഞവർക്കുൽ കൊ ഇംഗ് രാമായണം ഇത്യപത്തിനാലുള്ളത്തെന്നെന്ന കത്താവെന്ന തോന്നുന്ന. എൻ്റെ അസ്ഥാവിതകൾ മിസ്റ്റർ നാരു യഥപണിക്കരുടെ ശ്രമതാൽ ഈ തുതിയെപ്പറ്റി വിഭപാ മാതൃട ഇടയിൽപ്പോലും ഉണ്ടായിതന്ന അസ്ഥാനത്തിലുള്ള മതിപ്പിനു സാരമായ ഉടവു് തട്ടിട്ടണ്ണെന്ന പറഞ്ഞെതാ തീന്തു. എന്നാൽ സൊൻ നിർദ്ദേശിച്ച മാതിരിയിലുള്ള നീതി പരിണാമത്തിൽ ഈ തുതിയും വളരെ വിലയുള്ളതാണു്. ആ പരിണാമം എഴുത്തച്ചേരുട്ടുടി പരിപ്പൂർത്തെന്ന പ്രാപിക്കകയാലാണു് ഇതുപേബലയുള്ള അസംഖ്യം തുതികൾ അദ്ദേഹത്തിനെപ്പറ്റി പതിഞ്ഞതു്.

എഴുത്തച്ചും പുരാണപ്പുറിയിൽ തുടിയാണ പ്രവാള തെരു വീക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിലും, ഓരോ ദശാവിഭാഗത്തേയും

ഇം ഭര്യാവലിക്കേളിയും ചുന്നംപുഷ്ടി ചെയ്യുന്നതുംപാ കല തോന്നന്നതു റീതിമാറ്റാത്മും നന്നകൊണ്ടാണെന്നു വി ശശിചൃ പറയുണ്ടതില്ലപ്പോ. പാടിൽ നില്ലാരെമന്ന ലീഡാതിലാക്കാരൻ തമ്മിശ്രൈണ്ട (ഭാഷ) റീതിയെ ഏ കൂത്തച്ചുൻ പ്രഖ്യാതമാക്കി. ദണ്ഡി പ്രഭതികർ നിർദ്ദേശിച്ച ത്രണങ്ങൾ അതിനു നൽകി രസാതകമാക്കി. ഏഴ്ത്തച്ചു കുറ കാലമാണ് ആഫേയ്യും ധപനികാരമാരായ അനന്തവ ല്ലംപ്രഭതികളുടെ കാലം കഴിയും സംസ്ഥതസാധിത്രനി തുപണ്ണനിൽ കവിതയ്ക്ക് “രമണീയാത്മപ്രതിപാദകളുണ്ട്” എന്ന ജാഗ്രനാമപണ്ഡിതരുടെ നിവചനം സ്വർഗ്ഗ മഹത്മായിതീനിന്തനു ഏന്നും വസ്തുതയും നാം സ്ത്രീകോ ണകിയിരിക്കുന്നു. പിന്നീടും സംസ്ഥതകാവ്യങ്ങളുടെ ദാതി ഏതെന്നയിതനാലും, ഏഴ്ത്തച്ചുകുറ മാത്രക പിൽക്കാ ചാത്രര വാസനാവിരിപ്പിലുമാരായ കവികളും സരസവാദ കാരമാരം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് നമ്മുടെ ഭാഷാക്ഷിത്രയെ നാം അയുന്നികനിത്രപാതയിൽ കാണുന്നതെന്നു സാരെയ മും പരായർവ്വന്നതാണ്. സെഉഡോക്കടയിൽ സന്ത്രാസ ഒവഷത്തിൽ ചെന്ന താമസിച്ച് അശ്വിനുകുറ മനോഗതി ചണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

അതല്ലിക്കേളാട്ടംളിട്ടിക്കേളികൾ കോലുങ്ങും
ഗ്രീക്കാടിമങ്ങാറരഭാവങ്ങൾ കാണുന്നും
പന്താട്ടന്നതുകണ്ണും പന്വരകളിക്കണ്ണും
ചിത്രകൾ പാട്ടന്നതും ചന്തമായാട്ടന്നതും

ചാത്ര്യം കണ്ടും അവണ വീണാടികളിൽ ശീല-
മാധ്യമ്മംകണ്ടും ഭാവഹാംഭിയ്യംകണ്ടും നേരു-
കാത്ര്യംകണ്ടും ചേരേതാവെവയുംകണ്ടും മാര
വെവകാത്ര്യംകണ്ടും വാഞ്ഛാ സൗകര്യംകണ്ടും അപ്പു
സൗകര്യമാത്രംകണ്ടുംരല്ലാവണ്ണും കണ്ടുംപുതി
ഭാക്ഷിണ്ണുംകണ്ടുംജീവിക്കും കാരണ്ണും കണ്ടും നല്ല
താരണ്ണുംകണ്ടുംഭാവവെവവവർണ്ണും കലാന്തിരതു
സ്വന്നാചിങ്ങമേരുൽ

ഓ.ബാണ്യവദാധനതിൽ:—

പാണ്യവകരാത്താണ്യീവവിലാസവും
പാണ്യുവകരാത്തപാവകവിലാസവും
പന്നഗപക്ഷിമുഹജാലങ്ങരം ദഹിതച്ചാക്കാ
സ്വന്നങ്ങളാക്കന്നരമുണ്ടായവിലാപവും
പക്ഷികൾപറന്നന്തരീക്ഷപൊന്തിട്ടുനേരം
പക്ഷണ്ണംകരിഞ്ഞവെന്തിനിയിൽപ്പതിക്കയും
പുക്ഷണ്ണംവെള്ളപൊട്ടിയലറിവീഴുന്നതും
ആക്ഷണ്ണംചാടിച്ചാടിപ്പിടിഞ്ഞുകേളുന്നതും

ഇങ്ങനെയുള്ള അഗ്രിയുടെ പരാക്രമം അടുത്തതനു
കല്ലാനവർഷം തൃട്ടേന്തിയപ്പോൾ,

നിഘ്നംതരമിടിവെട്ടിയുംതുഡിവനം
തെട്ടിയുംമരംവെള്ളപൊട്ടിയുംതെരൈതെരൈ
പുള്ളികൾമിന്നൽകൊണ്ടുനുള്ളമായുമുകയും
പുള്ളികൾക്കരികരാകാരമായുമുച്ചാരികയും
അപാരമായതവേഗാലോറോ ദിക്കകളും

വാരിയിട്ടുരഞ്ഞള്ളകിളകിമരിയുന്ന

അങ്കസമ്പ്രദായംവരന്നതുവും മറയുന്ന

വിനേമംവുണ്ടജഗതപാസികർമ്മരൂപന്ന

ഒപ്പെന്നംഭരണാദിജ്ഞാനമുഖ്യപിടയുന്ന.

എന്ന മട്ടിൽ അസ്ത്രമിതല്ലായമാക്കിയും, അവിടെന്നെന്ന,

“ഹന്തവാദനന്നബന്ധിതനിക്കം ദേശവാദനം

ബന്ധവായ് നിന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസരാജൈന്യം”

ഇതുാണി അത്രാന്താന്ത്രാസം പ്രയോഗിച്ചും, മുഖാം തന്ത്രിലെ സദ്ഗാനാഗ്രാഹിക്കാർഡി സരസതരഞ്ഞാഹിക്കും, സമുദ്രംവോലു വിസ് തുതമായ കമരുടെ സർവാംഗിനു മായ സുഖത്തിനോ സംരാംഗങ്ങോ ഹാനി വരുത്തു തെ ഒരു ഏ ഘുക്കണ്ണംപുറ്റി ചെള്ളിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ശീതിവെവരിപ്പുത്താൽ കവിതാദേവിയെ എന്നൊന്നും കോളത്തിൽ എത്തം ചെള്ളിക്കുമാറാക്കിയ ഈ മററാകവി ദേശം തനിക്കു സിലിച്ചു ആര്യസംസ്കാരം ഭാഷാസംഗമി ത്രവിഷയമാക്കി മററാക്കുകയില്ലോ ഉപയോഗിക്കാൻ സാധി ചീട്ടുണ്ടാ എന്നു സംരാംഗമാണോ. “കാർഡിനൽ സ്കൂമാൻ” പെശരസ്ത്രതെ ശീതിയെപ്പറ്റി അപെലഫിക്കുന്നതു് ഈ ഘട്ടത്തിൽ എന്നെന്നു സ്കൂരണായിൽ എത്തുന്നു.

“ആരാധനുജ്ഞിയാം പദ്മപാദിനമുഖ്യവന്നേര ആട്ട ത്രയവത്തുന്നു. ആരാധന വല്ലപാട്ടം ശീതി നിവൃത്താനെ അഭി ഡിക്കുന്നു. ഉടനെ അഡാളുടെ തുലിക ചലിച്ചുതുടങ്ങി. പ്രണയസദ്വാരമാബന്ധിൽ കോകിലംപാപമായിട്ടും, വ്യസ നവാന്ത്യാബാഹിൽ മറ്റൊരുത്തുടങ്ങമായും, കാരോ ലേ പെന്നും സ്കൂളിക്കുന്നതിൽ ശീതിക്കാരൻ അതിസമർപ്പനാം നാഭേ. ” അഭവിക്കുള്ളപ്പറ്റിയാണോ ഈ സ്കൂൾചവായെങ്കിലും

സാമാന്യമായി പെഞ്ചപ്രസന്ന പ്രസ്താവികയാൽ
സുമാൻ തന്റെ അന്തഃസ്ഥാരംഗ്രഹണയാണ് ഖാറിട വൈ
ശിദ്ദൈപ്രചത്തിയിരിക്കുന്നതു്. പരമാത്മാലോചിച്ചാൽ
എഴുത്തും കവിതയുടെ രത്നാവും ശോഖവും സ്വയം
സ്വഷ്ടിക്കാണ് ചെയ്യുന്നതു്. അല്ലാതെ മഹാഭാരതത്തിലെ
ഭാരതാ അഭാധമദുരുത്തു ശോഖം മാത്രം സ്വഷ്ടിക്കാല്ലു.
പങ്കും ഭാരതീയരെ സംഖാധിച്ചിടത്തോളം പ്രപഞ്ചമുക്ക്
രഹായ ഇതിരാസമാണു്, തന്റെ വീക്ഷണപദ്മം. ലോക
പരിചയംകൊണ്ടുള്ള ഇതാനവും മനസ്സിൽ നിക്ഷേപിച്ചി
ടണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് കാളിഭാസനന്ദപ്രാലെ ഈ മഹാ
കവിയും വാസനാവിശിഷ്ടമായ തന്റെ മനോരംഗത്തിൽ
കവിതാഭവിയെ പ്രവേശിപ്പിച്ച റത്നം ചെയ്തിക്കുന്നതിൽ
രീതിയെ സൃഷ്ടിയാരപോം വാഹിപ്പിക്കുന്നു.

“മാക്കുമരക്കുംവിവുപാനവുംചെയ്യു
ശ്രീകുമാരിക്കുകലപയുമം കേടുകേടും
വണ്ണക്കർമ്മാനംചെയ്യു മനതത്തപ്പുണ്ടു്
കൊണ്ടാടിമുരണ്ടും കണ്ണ പുഷ്പങ്ങൾഉത്തരാടു്
കണ്ണഭാവവും നീക്കി നിംബുമീച്ചിട്ടുന്നതു്
കണ്ണഭാരാനംവുണ്ടു് മധുരപാനംചെയ്യും
മമമല്ലിലകൊണ്ടു കണ്ണമുന്നചായിച്ചാവി
സമേരാഡംവള്ളുന്നുളിൽ സമേരാഹം പെതകിയും
വമലമുകളേറി നിമ്മലരിലാതാലെ
നമ്മൾമനതത്തേമല്ലെന്നും പുണ്ടുവാണും”
കഴിച്ചിട്ടിയ സ്വദാന്തരിമാരുടെ, “മധുവിയു്” എത്ര
മനോധരമായിരിക്കുന്നു. പബ്ലിപാർപ്പത്തിലുള്ള ഒക്കെ
ശാന്തപ്രദരം.

യക്ഷരാക്ഷസഹന്യവോരഗ നിശ്ചയിതം

പക്ഷിസങ്കരഹീനം രഹിതമുഹമ്മദം

പുഷ്പസംഗമ്യപ്രധാന മനമാത്ത സേവ്യം.

വല്ല ശബ്ദവുമണാക്കിയാൽ രാസിക്കുന്നതിനു

“ഭതാഗ്രഹം പാരഗതോമനദീ വാമപ്രകാശ്നാപ്പിത്രഹേമ
വേതുഃ മുഖാപ്പിത്രതകാംതലിനാംശത്രൈയവ മാ ചാപലാ
യേതിഗ്രണാർവ്വത്രൈയീത്” ഒരു നാളിക്കേൾപ്രാശൻറെ
കാരഭവ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ള എന്ന തോനം. കുള്ള്
പച്ചത്തിലെ ഭീമദ്രോസനയുഖമല്ലേ പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ
കമകളിയിലെ യുഖപ്രാദത്തിനാവേണ്ടിയുള്ള സകല ചട
ഞ്ഞകളും നിർദ്ദിഷ്ടിച്ചുതെന്നുഹിപ്പാർക്ക് വചിയുണ്ട്. ഇന്നെ
നന്ന ഓരോ റസദേശങ്ങളെ വായനക്കാരിൽ ഉത്തേജിപ്പി
ക്കുന്നതിനുള്ള ഈ മഹാകവിയുടെ ധാരവം കമകളിയിൽ
സാമാന്യമായി കാണുന്നതുപോലെ കേവലം ശബ്ദധ്യപനി
പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്ന പറഞ്ഞാണ് അവരും ഇല്ല.
ഈ രീതിയെ ദർശിച്ചു കണ്ണുകൂപ്പാർ “കവിതാരീതി
വൈശ്വമുമഞ്ഞേ” എന്ന പരബ്രഹ്മത്താഴീയുന്നതിൽ അതുകൂ
ദുച്ചവാനില്ല. രാമപാണ്ഡിവാദവാദം എന്ന് ഇവിടെ
സൂരിക്കുന്നകിലും ഇന്നതെ മാന്യ അഭ്യുക്തൻ
പണ്ണാരിക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, നബ്യാദിന
അതിന്റെസംസ്കാരാശ്വകൾക്കും സംശയിത്തവുമായിട്ടാണിരിക്കു
ന്നതെന്നും കേരളത്തിൽ കുമാഗതമായി വന്നതേന്നിട്ടുള്ള
രീതിയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള (നബ്യാക്ക്) അനാസ്ഥ നല്ല
തെളിവായിരിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചവിക്ഷണത്തിൽ ഉന്നതമ
കവികൾ ദർശിക്കുന്ന രൂത കവിതാത്രപത്രത്തെ പ്രാപിക്കു
അവാർഡ് അതിൽനിന്നും ഉൽക്കുതമാകുന്ന റസം, മുഴുവൻ

വാച്ചുമായിരിംബന്നമോ എന്നാണ് ആദ്യാചില്പാന്തരം തു്. കാളിഭാസ്ഗിൽ വൃംഗമാബന്നന്തരനു പറയാം. അതുകൊണ്ടാണോ അങ്ഗേഹത്തിന്റെ ശ്രീംഗാരാട്ടി ഉത്തുപ്പാശങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഭംഗിവിശ്വേഷം അന്നുഭൂർ പ്ലേമോയിരിക്കുന്നതു്. മാസ്യരസംപോലും വൃംഗമാക്കി യിരിക്കുന്നതു് രാക്ഷതളാൺിലെ വിദ്വാഷകപാതപ്പുള്ളി സാക്ഷ്യംവരിക്കുന്നു. നമ്പ്രാരാക്കട്ട സകലാസങ്ഘം വാച്ചുമായിത്തെന്ന വല്ലിച്ചിപ്പിക്കുന്നതുടാണിൽ ഫലിതം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു് സപാഭാവികമായിട്ടുതന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ ദോക്കുന്നും നമ്പ്രാതട തൃതികൾം പഴയ പാടുകളുടെ അടുത്ത പടിയിൽ നില്ക്കുന്നതുകാണും. അക്കുകൾ അത്യസംസ്കാരം സിലബിക്കാത്തവരെ അങ്ഗേഹ ത്രിന്റെ കവിത അകർഷിച്ചു് വശത്താക്കുന്നു. പുരാണ പ്രപഞ്ചം ഇട്ടുന്നിയ സീമകൾക്കുളിലാണു് അങ്ഗേഹം ദർശിക്കുന്നതു്. അങ്ഗേഹം ഫചിതംസമാണു് പുരജ്ഞേഖവി ഷന്തു്. അഥവാ അസംഗതങ്ങളായ റവടകാവിശ്വേഷ ഞങ്ങളാലാക്കുന്നു. സൗഖ്യഹണ്ണുകൈച്ചുതന്നിൽ അനവധി കാവടിക്കാർ വന്നതുട്ടിൽ ഒരു സാഹിപ്പും കാവടി എടുത്തുള്ളി എന്ന പറത്താൽ നമ്പ്രാതട ഒത്രാതാക്കരി ചിരിക്കും. അത് ചിരി അവസാനിക്കുന്നതിനമുൻപു് നമ്പ്രാ തട മനസ്സിൽ മററായ അശംഗതമായ സംഗതിങ്ങുന്നും. പുരാണങ്ങളിലെ കടമാബന്ധത്തിലാണു് ഈ സംഗതികൾ കടന്നതുട്ടുന്നതു്. ഇങ്ങനെ സപ്രാതത്രപ്രമായ ഒരു നീതി ആ മർഹാൻ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു് സമർക്കാമെ കിലും, പ്രീന്റേറു ഉപന്നാസത്തിലെ പല്ലവിയായിത്തീന്തി രിക്കുന്ന “നീതിരാത്മാകാവ്യസ്സ്” എന്നും വാമനമതം ഇവിടെ അവച്ചതിക്കുന്നമോ എന്നു് സംശയിക്കുന്നു.

ഈ ഉച്ചന്നാസത്തിൽ ഞാൻ ചത്രചയ്യുകൊണ്ട് വനിട്ടുള്ള സീതി സകലവിധത്തിലും ഉള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒരുള്ളയും അഭിമുഖീകരിച്ചതിന്റെപ്പേം കേരളവമ്മവലിയ കോയിന്തയുരാനോട്ടുള്ളി മലയാളഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ എതാണ്ട് സ്ഥിരമായ ഒരു നിലയെ പ്രാപിച്ചുപറിഞ്ഞ പറ ഏതുപസംഗരിക്കുകയുള്ളാതെ, ആയുനിക്കുവിതാസാത്രാജ്ഞ ത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു്, അതിന്റെ ഗതിയെ തുടങ്ങന്നതിനും ഇതു കൂടിപ്പുസമയംകൊണ്ടു് സാധിക്കാത്തപോലുത്തിൽ പ്രസന്നിക്കുന്നു.

With the kind permission of Mr. P. Ananthan Pillai M. A.

V. പഴഞ്ചാല്ലുകൾ

[ഡാക്ടർ കെ. ഗോപവൻ, എം. എ.,
പി. എച്ച്. എ. (ലണ്ണന്)

സാഹിത്യം, അല്പമായി പബ്ലേഷ്മെന്റോ ഗ്രന്ഥങ്ങോ വൃഖരച്ചിലിയുംവാൻ അസാല്പമായ വിധത്തിലും, പ്രകാശി സാധാരണമായ സംഭാഷണത്തിൽനിന്നും എത്തും വ്യത്യസ്തമായ റിതിയിലും ഉജ്ജീ ചില അസംഘാടിത്തരണുള്ളവയാണ് “പ്രത്യക്ഷീവേദിച്ചിട്ടുള്ളതും. നമ്മൾ അറിയുവാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളവും പ്രാചീന ക്രമം സാധാരണമായി വിശ്വസിച്ചപോതനു പഴയ പാട്ടുകൾക്കും മുൻപിൽ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ ഉദയ ത്തിനു ഉക്കുമായി ഏതുദേഹം പഴഞ്ചാല്ലുകൾ എടുത്തു കാണിയുംവാൻ കഴിയും. പഴഞ്ചാല്ലുകൾ മാനവസ്തു ദായങ്ങളാളുംതന്നെ സാമാജിക പഴക്കമുള്ളവയായിരിയുണ്ട്. പരിവർത്തനലരകളിൽ നവീനങ്ങളുംവയ ആവിഞ്ചിയുന്നതും മെല്ലപറഞ്ഞത്തിനു വിത്തിലെവുമല്ല. സംഭാഷണത്തിൽത്തന്നെ കാര്യഗംഭീഷണം ഹിന്ദുസ്താൻപുകൾക്കും, സദേശവരി, ഉച്ചാരണത്തിൽ അത്യധികമായ സംക്രമാരുത്താൽ സമ്പ്രസിതങ്ങളും അതുനുസരിച്ചിരംബവാക്കുങ്ങളാക്കുന്ന ‘പഴഞ്ചാല്ലുകൾ’ എന്നും ചുരുക്കത്തിൽ പറയാവുന്നതാണ്. ഏതുദേഹം പരിപ്രേക്ഷി പലതാം പറഞ്ഞു പഴക്കിയ മഹാല്ലുകൾ—വചനങ്ങൾ, എന്നണ്ണു പഴഞ്ചാല്ലുകളുടെ അനുസ്ഥിതമാണ്.

സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രാരംഭദശയ കറിയ്ക്കാവയും യും രമ്മീയവാക്ക്‌സമുദായങ്ങളിൽ, കൂട്ടികർണ്ണ ഓരോരോ കളികളിൽ ഏഴുപ്പട്ടം പ്രയോഗിയ്ക്കുന്നും വയും രഖുന്നങ്ങളുടെ പ്രാസത്തിലും മറുമല്ലാതെ അർത്ഥം തതിൽ പറയത്തക്ക ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തവയും ഏഴൊച്ച ചില കമകളുടെ രക്കപ്പങ്ങളായി അഞ്ചോസിയ്ക്കാവയും അതു പദ്ധതിയിലും, വയോദ്ദേശമന്നേ വിനോ ദാർത്ഥകമായും രാമ്പം ശക്തിയേയും നിരീക്ഷണരക്തി യേയും വർപ്പിച്ചു് ബുദ്ധിപിക്കാസത്തിനു് സാധകാംഗങ്ങും വിശ്രമാവസരങ്ങളിൽ പ്രയോഗിയ്ക്കപ്പെടുന്നവയും ശിത്ര ക്ലിക്കുടെ ഭാവനാബില്യാസംപ്രാബല അംഗത്വകരമായ കല്പ നാജാലംകാണ്ട് എന്നസ്ത്രീകരണപ്രതിഭയിൽ കവിതയെ ആവഹിയ്ക്കാവയും അതു കടങ്ങളും (riddles), ഭാരവാ മാക്സാർ തുടങ്ങി വിവിധവർണ്ണങ്ങളിലു് പ്രേക്ഷ തൊഴിലാളി കർണ്ണ തന്ത്രങ്ങളുടെ ശ്രമത്തിന്റെ വാലുകരണത്തിനായി ഒരു ശേർഷ് ഭാവാശിയ്ക്കുന്നും രഖുണ്ടാലും, കാലക്രമത്തിൽ യമാനൃഷാമായ അംഗത്വത്തിനു് പ്രസക്തി തീരാ നശിച്ചു് പ്രകരണവശാൽ ഏതെങ്കിലും സങ്കേതസിദ്ധമായ അർത്ഥം തത്തക്കറിയ്ക്കാവായും ഒരേലഭികളും പഴങ്ങുവാലുകളും ദോപ്പം തന്നെ ശ്രദ്ധയുണ്ടാക്കുന്നു. ഏന്നാൽ പ്രസ്തര സാഹിത്യാംശങ്ങളുടെ കാലികമായ പെണ്ഠ്വാപത്രം പരി ചുട്ടിക്കാവുന്നതല്ല. ഏകിലും അർത്ഥത്തിന്റെ പട്ടി പുട്ടിയായും സമാവേശത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിയ്ക്കാവും കടങ്ങൾക്കു് ഇതരാപേക്ഷയാ പ്രാചീനത്പരം നല്കു ണ്ണതാണെന്നു് വിശ്രദമാക്കുന്നതാണു്. ഏന്ന മാത്ര മല്ല, പഴങ്ങുവാലുകളും ഒരേലഭികളും പിലാക്കാലത്തെ സാഹിത്യപ്രകടനങ്ങളിൽ ഒവക്കേഷിച്ചിട്ടുള്ളതിനും വുരു മേ സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളിൽ രഖുന്നിഷ്ട

മാത്രം അത്മനിഷ്ടമായോ ഉള്ള ഏതാനിങ്ങനൊട്ടം കിട്ടി നിലച്ചുമണ്ണാണ്. കൂട്ടികളുടെ കളിമാസ്ത്രകളേയും കട്ടഞ്ഞേയും ശരാലികളേയും പഴവൈഖ്യകളേയും ചില ഉദാഹരണങ്ങൾക്കാണ് വ്യതിരക്കിട്ടി കാണിക്കുന്ന പക്ഷം ഒല്ലറഞ്ഞ തത്പരം പ്രസ്തുതമാക്കുമ്പോൾ വിചാരിയ്ക്കുന്നു.

കൂട്ടികൾ വട്ടമിട്ടിരുന്നു, ഏകയും കമ്പ്പിവെച്ചു, താഴെപറയുന്നവയും താഴെമാസ്ത്രിച്ചപാടി, ധമാക്രമം പുണ്യക്രമിൽ ഒന്നുന്ന സ്വന്നാധാരങ്ങൾക്കിൽ ഒരു കളി ഉണ്ട്:

“അരിപ്പാൻചട്ടി ഇരിപ്പാൻചട്ടി അക്കിളി പെട്ടിളി കാചുതിക്കണ്ണൻ പറ്റുണ്ടബുദ്ധമുഖം ദാരംജാട വെട്ടുക ചുവരുടെ ചീനാ കോടം ചെറാതാർക്കാഡി തുന്തിവന്നു ദേവാർഥ ചീപ്പുകൊണ്ട് റിഡാൽ ചീരുണ്ടോ? മുത്തുക്കണ്ണ്. മുത്തു അഡിയും ചൊരിക്കിട്ടി കിട്ടുന്നവും മുന്നാഴി എന്നുണ്ടു് കുടിച്ചു വരുമുണ്ടോ? അരക്കര നിക്കുന്ന ചക്കിപ്പുണ്ണികൾക്ക് കാലും കാലും മന്ദാലാനു തട്ടി മുട്ടി ചുട്ടുതുമലവത്താങ്കോ.”

ഒക്കരളുന്നതിൽ പബ്ലിക്കാലത്തു കാചുതിക്കണ്ണൻ പ്രസ്താവി ചോദായ താസ്ത്രപ്രമാണിയുടെയും അഭ്യാസിലുടെ പറ്റുണ്ണ് അറബിച്ചരാമാതാരുടെയും ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉഭാകായിരുന്നതായി പരവ്യാധാരായും യാത്രിക്കടക്കളിൽനിന്നും മരബും വിശ്വാസികൾ ഗ്രഹിച്ചതായിരിയ്ക്കുന്നും ഇന്നും അഭ്യാസമാക്കുന്ന വിക്രമത്തു യിത്തീന്നംപോയതായിരിയ്ക്കുന്നും ഇപ്പു കുമാസ്ത്രത്തിനും ഒക്കവലം അഭ്യാസത്തിനും പുറമെ ഭ്രതായാഡിലെ ഏതെങ്കിലും രക്കമായ പ്രസ്താവം ചെറിയെങ്കാൽ സംക്ഷൃദ്ധമാണോ.

കൂട്ടു്, പൊക്കിയിട്ടു്, ഏകയും നിലവത്തിച്ചു്, ഒക്കുട്ടു് താഴെ വീണംപോകാതെ ഗ്രഹിച്ചു്, അന്നേന്നു പല

ചരിപ്പുത്തികളിൽ കഴിഞ്ഞു്, ഒട്ടവിൽ പുതിയാളിയ്ക്കു് കടം വരത്തിവെയ്യുന്നമാതിരി ഫര കളിയുള്ളതിനു കുട്ടികൾക്കാണുന്നതു—

“കണം തല്ലിപ്പാറൻ
 രണ്ടം തല്ലിപ്പാറൻ
 മൂന്നം തല്ലിപ്പാറൻ
 നാലും തല്ലിപ്പാറൻ
 അരയും തല്ലിപ്പാറൻ
 അരുദം തല്ലിപ്പാറൻ
 എഴും തല്ലിപ്പാറൻ
 ഏക്കുക്കാട്ടു്, താമരമാട്ടു്
 വരുംക്കാത്തപ്പുാ കോതേച്ചി
 കോതക്കുണ്ണരാ കളിക്കാൻ പോയപ്പു്
 വൈജ്ഞാനിപ്പുന്നർ വൈജ്ഞാനിക്കിന്നും
 തല്ലിപ്പുട്ടിച്ചു കുഴുവാക്കാൻ
 കുപ്പക്കാൻ ഭാഷ പാരതീ
 ദാച്ചമരങ്ങതൽ കരിക്കിരണ്ണവി”

കടമാനം”.

ഈ രഖ്യസ ആയത്തിനും ചുന്നപാരങ്ങതത്തുപോലെ വില സംഭവണ്ണിക്കുന്ന സുചനകൾ ഉണ്ടെന്നു് കാണുവുന്ന താണങ്ങ്ലു്! കളികളുംചേന്നിന്നെങ്കി ചീല രഖ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ചുറ്റുപുറവിയ്യുന്നതല്ലാതെ, താതു്കാലികമായവികാരങ്ങളിൽ കുറയും വിചാരങ്ങളുംചെയ്യും ധവമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോ അതാക്കളിൽ വിശ്വാസവിധിയായി ഏകെന്തബില്ലും റസം ജനിപ്പിയ്യുന്നതോ അല്ലോ, കുട്ടികളുടെ ഈ കളിച്ചാല്ലുകൾ ഏന്നുള്ളതിനു് സംശയമില്ല.

കടങ്കമെ എന്നുംകൊണ്ടു് അവാറിമിത്യും പ്രത്യേകിം പ്രക്രതിത്രചുള്ളതും പരിഷ്കൃതക്കാലത്തിലെ കവികളുടെ

സങ്കേതങ്ങൾക്കാ അലക്കാര പ്രദേശഭാഷക്കാ അഭിയാസി വ്യാപാരത്തുനിന്നോ കമ്മിറംതന്നെ അസ്സ്‌പ്ലാറ്റുമാം വല്ലുള്ളതു ഒരു മുപ്പത്തിൽ ബുദ്ധിവ്യാപാരജന്തനിന്, വിഭാഗങ്ങളും ഷട്ടിപ്രായത്തിൽ, വളരെ ഉപകരിയ്ക്കുന്നതും കൈതാരാത്തിൽ ശനിപ്പൂർണ്ണിൽ കവിതപത്തിനും സഹായത്തുപത്തി എം പ്രമാഖ്യവേശം നല്കുകി മനസ്സുംപൂരാം സാധിയ്ക്കുന്നതും അക്കാദിക്കാരിയും പ്രായാന്വൃത്യുള്ളതാക്കുന്ന ചുവടെ ഉല്ലരിയ്ക്കുന്ന ഉഡാവരണങ്ങളിൽനിന്നും കടങ്കടക്കുന്നുടെ സാംഘരണപ്രകാരം വർദ്ധനയിച്ചിരിക്കാവുന്നതാണ്.

1. മാനാന്തരാത്മയിലിൻമുട്ട്: ഓടിച്ചേരുന്നാൽ കൊണ്ടുപോരാം.

2. കാട്ടിൽ പട്ടംചുടിയിരിയ്ക്കുന്ന.

3. കുടുമ്പിൽ കുറ്റിരണ്ടുവൻ കടിച്ചാൽ സണ്ടുമുറി.

4. ഇവിടെക്കുത്തിയ നാരായാ വെള്ളംചെന്ന പുറ ഏപ്പട്ടം.

5. കാഴ കിടക്കം കയറോട്ടം.

6. അതനുകരാമലാ, അതുകുറാമലാ അയിരം കാന്താ ശി പുത്തിനും.

7. കാനക്കനാറി പുത്തു കുടംചോടി.

8. കാട്ടിൽ നില്പ് കും മരം, കാട്ടാളർ വെള്ളം മരം, ഇതുവിട്ടിയ്ക്കും മരം, ഇതുകാലിൽ ഹാട്ടം മരം.

9. ഇതുകാട്ടിൽ കുത്തുപനി.

10. പെട്ടി, പെട്ടി, ചിഞ്ചാരപ്പെട്ടി, പെട്ടിതുരക്കുന്ന കായം മണക്കം.

11. മുറാന്തെ ചെപ്പിനും അടഞ്ഞിപ്പ്.

-
1. തേം. 2. പിന്തുച്ചക, കടച്ചക (Pine-apple). 3. പാ കാവെട്ടി. 4. നോൺതു. 5. മാതങ്ങ. 6. നുഞ്ഞതു. 7 എഴു ചയം. 8. വഞ്ഞം. 9. പേൻ. 10. പമ്പാത ചക. 11. കിഞ്ഞ.

12. കാട്ടിൽ കൊച്ചരി തുവി.
13. ഒരമ പെററത്തല്ലാം തൊപ്പിയിട്ട് മകൾ.
14. പചക്കിഴ പച്ചുശിന്ത്യി.
15. എനിയ്യണ്ണാലുടനെ നാലുപേരെ തിന്നണം.
16. കൊച്ചമുററത്തു ചള്ളവുക്കത്തനാ.
17. കൊക്കിൻഡിജ്യൂ, കുളം വററി.
18. മുള്ളബാം, മുത്തക്കല്ല; കയ്യും, കാത്തിരമല്ല.
19. ചതകാളി, വടിയെട്ടുക്കദങ്ങവാഞ്ചാട്ടം.
20. ഉരഗിയവാറം ഉരയിഡിട്ടുംകാലം പൊന്നിട്ടുകന്തി പണ്ണയംതരാം.
21. കരൈതതിൽ നിരച്ച വെള്ള കാളി.
22. നാലുപേരു തെവഴിക്കു പോയി; തിരിയെ വന്ന ദ്രോഡി രാഞ്ജേ ഉള്ളൂ.
23. ഇപ്പോൾ വെട്ടിയ പുത്തൻ കിണാറിൽ തുവെ തുവെ വെള്ളിം.
24. നാക്ക നാലു്, നടക്കാലു പത്തു്; മുങ്കു മുന്നു്, മുപത്താറു കണ്ണു്.
25. അക്കത്തു തിരിതെറ്റുതു; പുറത്തു മുട്ടുഡിട്ട്.
26. വെട്ടിയക്കറി കിള്ളക്കുംകാലം പൊന്നാറിട്ട് കത്തി പണ്ണയംതരാം.
27. കാട്ടിൽക്കിടന്നവൻ കൂട്ടായിവനാ.
28. പിന്നാലെ വന്നവൻ ഭീനാലെ പോയി.
29. അനയ്യും നിലയില്ല, അനക്കാരനം നിലയ്ക്കില്ല, അന്യാടിക്കൂളിലും അരംഞററം വെള്ളിം.
30. മണ്ണിൻറടിയിൽ പൊന്നയം.

-
12. മിതക. 13. ഔടയ്യ. 14. നവ ന്നിന്നെം ഔടിവശം. 15. വെ റിലേറുക്കു. 16. നെററിയിൽ ചന്നും തൊടക്ക. 17. വിളക്ക്. 18. പാവയ്യു. 19. വഞ്ചി. 20. കിന്നപാൽ. 21. പല്ലക്ക്. 22. ഏററി പത്തപ്പും 23. കരിയ്യു. 24. നിലപുട്ടുന്നതു്. 25. കരാട്ടുക്. 26. പൊക്കിൻ. 27. വടി. 28. പണ്ണു. 29. തവഴ. 30. മണ്ണയം.

മനഷ്യരിലും പാഠിക്കാതിരിക്കുന്നവാലെ, സാരാടിത്രഭ്രതിലും ക്ഷേണഭവദശ ഉദ്ദോഷമാറ്റനം തന്നെ. താംസാഹിത്യ പാഠാധികാരിയും, ചരല് ക്ഷല്ലുകളെ പൊൻകട്ടകളായും ഘൃഷിമണ്ണിനെ പാഠാന്തരായും, പിലുാവിലുകളെ കനകാ മികളായും, പാഠങ്ങളാലുകളെ തജത്താലികളായും, കടലാ സിനെ കുപ്പലായും, മുറരളു കൈട്ടിക്കിടക്കുന്ന വെള്ളം തെങ്ങ് മരംബാംഗമായും സംകല്പിയ്ക്കുവാൻമുള്ള ഭാവനാവിലു സം ശിത്രക്കാർഥങ്ങളുള്ള നമ്മകൾ ഏതൊന്നെന നിത്രാനഭവേ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നവോ അതുപൊലും അംതിലധികമായോ അമല്ലുണ്ടെന്നു കടംകമകളിലുടെ സാഹിത്രഭ്രതിന്റെ ക്ഷേണ വദശേയിലെ അക്കൗമിക്കരണവീഡിയോന്നുള്ള സവംമാ അനിയ ശ്രീതന്നേരും അതു കല്പനാഹതിവൈവേദങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതു സ്വീകരിക്കുന്നതു കഴിയും. കടംകമകളിലെ കല്പനകൾ ഒസ്യുക്കത്താണെന്നുണ്ടിലും പ്രാചീനകാല തെരു ജീവനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിൽനിന്നും പരിമിതപ്രം കൊണ്ട് കേവലം സംകച്ചിതവീക്ഷണങ്ങളായിരിയ്ക്കുന്നവും അവനുള്ളതു സമർപ്പിച്ചു കഴിയു. നിത്രപരിചിതങ്ങളായ കാഴ്കളും സംഭവങ്ങളും അല്ലെന്നെത ത്രിക്കലാ ഹ്യാനം അവയുടെ കല്പനകൾക്ക് വിഷയിപ്പേച്ചിട്ടില്ല. തെന്നും, ക്ഷതിയുള്ളക്കം, മത്രന്നം, മത്തതം തുരഞ്ഞും ചില കടംകമകൾക്ക് വിഷയമാക്കുന്നും, അതനും അടച്ചം പത്രവും പേരുകൂട്ടവും മറ്റുചിലവയ്ക്കും, നിലം പൂട്ടന്നതും വള്ളം തുഴ്യന്നതും വേട്ടയാട്ടന്നതും യേറെ ചിലവയ്ക്കും വിഷയങ്ങളാക്കുന്നതു നോക്കു! സുഖ്യാദയ തെരു കാനകനാറി ഘൃഷിക്കുന്ന ചാടിയതായും, നക്ഷത്രങ്ങൾം ആകാശത്തിലെന്നും പ്രകാശമാനങ്ങളായതിനെ

“அதனாகேராமல, அதஞ்சேகராமல, அதஸ்ரிரங்காந்தாரி பூதனி ரண்டி” உதாரணம் சிறுவன் செய்து பூதனியவர்களுடைய அதியநிக்காசத்தில்கோடும் அதாங்களின்றைத்தாயிடிரியூ ஸிலே! உபமகளோ உத்தேபுக்ஷீரங்களோ உலோப்பணங்களோ அபக்ணங்களோ அதிஶையாக்கிக்கொலோ பூலூர் சித்தையோ பசுக்கழூஷு கடங்கமக்குதீங்க அதூதுமாறுபத்தில் நழகை தஞ்சோக்கா. காலம் மாரியதுகொள்ளும் மாற்பூர்த்தெட ஜீவித வீதி அதிசாராதும் பரிசுத்தமாகதுகொள்ளும் ஹன் பூதாப்பங்களூஷு கல்லுகரி ஸுத்தலூஷங்களூஷிரியூ ஸ திதீ அத்தலைப்புத்தவானிலூ. பஞ்சோ, ஹன காளான வழுஷு தத்தாப்பமான எல்லாவத்தில்கீர பிள்ளிலாஸ் பூதுநிலவகொள்ளும் ஸமிதிசெழுஷங்கதனை ஸம்பதிதெழு தீரு.

ஸுஶாத்தி கவிதைகள் (Mystic Poetry) அவன்றத தபையும் கடங்கமக்குதெட நிம்மிதிதத்தபையும் சில அங்க ணங்குதீங்க ஏகிவேபியூ ஸவெனாஷு து வகதவூரமது. புஷு தண்டாய ரஷ்ட புஸ்மாநங்குதீலூம் ஸுஶத நல்லபோல கங்கவைப்புத்தங்களெலூ. பஞ்சோ, ஸுஶாத்தம்கவிதயும் கடங்கமயும் காரூாங்கத்தில் அதூரியிகா வியோஜியூ ஸ. வகதாவில்கீர விசாபாபாங்கரி குதுமமாய யாதொத குமத்தினாம் வியையமாகாதெ, பூஸ்ததயேங்க பரிசுத்ததி யேங்க வேங்கி புகாங்கிசாரங்கூ வியையமாகாதெ, சென ஸ்த்ரிக்கத்துக்க நையதுபமாயி வெவ்விரங்கிக்கை அதமா ஸஞ்சுதிக்குதெட கேவலபிதுண்டாஸ் ஸுஶாத்தம்கவிதயை ஸாம், கெரமலிது வஶ்ஸுவஸ்துவில்கீர ஸுஶதகொள்ளு பரங்காக்கி தூர்முறையை

രാക്ഷീകർണ്ണ! " സാമസ്യം നിരത്തായി തുട്ടിമതയ്ക്ക് ധാരാ തും പ്രശ്നരംഗവാദകി ഭാവനാവിലാസം താൽ സംകല്പിതമാ പുന്നതാണ് കടങ്കമ്മെന്നും സാമർപ്പിക്കായി അവയുടെ ഭേദം നിർദ്ദേശിപ്പാവുന്നതാണ്. കടങ്കമാ ഇന്ന നാഡ കാണാനാ ശ്രൂത്യമുഹമ്മദിത്തണ്ണാട്ട് " സാമറിത്രരസത്തിൽ സഹസ്രപം വാറിങ്ങന്നെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം.

പഴമെഞ്ചാല്ലുകൾ കടങ്കമകളുടെ അഭാവത്താബന്ധമാ യിട്ട് ചീട്ടുക്കൊണ്ടതാണ്. പ്രധാനാൽ, പഴമെഞ്ചാല്ലുകളോളം വ്യാപ്തിയില്ലാതവയും, കടങ്കമകളുക്കാളും സാമറിത്ര തതിൽ ഉന്നതാധികാരം നേടിയിട്ടുള്ളവയും, പലാപ്പും കടങ്കമകളോളം പഴമെഞ്ചാല്ലുകളോടും സാജ്ജാത്രുമാണെന്നെ തോന്തിയുള്ളനവയും അതു മററാത്തരം സാധിത്രുംഡക്ക നേരെപ്പറ്റിയും ഈ റാട്ടത്തിൽ ടരയേണ്ടതായിട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. അവയാണ് ശൈലികൾ, ഏതൊരു ഭാവയുംനേയും പുഷ്ടി അതിവുള്ള ശൈലിസന്ധ്യത്തിനെ കണക്കാക്കി നിന്ന് തിരിയ്ക്കുന്നതു സൗച്യത്തിലും അത്മത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ശൈലികളും ഉം മററാനും ഉപകരിയ്ക്കുന്നതല്ല. ശൈലികളുടെ വലി തൊരു ഭാഗം സുപ്രസിദ്ധമായ കടകളിലെ പാതനു ഒള്ളേയാ സംഭവങ്ങളേയോ അതസ്മാക്കിയുള്ളതാണ്. അതുകഴിത്താൽ, നാട്ടിലെ നടപടികളും വ്യക്തികളുടെ അഭാവങ്ങളും ശൈലികൾക്കു ഭാവയിൽ സ്ഥാനം കൊടു ത്തിട്ടുള്ളതായി പറയാം. ഈഞ്ചന ശൈലികളായിത്തീർന്ന അതു പ്രയോഗവിശദമാണെന്നും മാത്രമുപോകാതവയ്ക്കും എദ്ദെന്നതിൽ പതിഞ്ഞു " ഇന്നസാമാന്യത്തിനു പരിചിതത്തു സാമ്പത്തിനിന്നിന്ന് കാണാം.. മുത്തകം ചിലെടത്തു "

ഒരോവികൾ ഉപമാനന്മാനിക്കുന്നതും അയുക്കുന്നതും വരും. പദ്ധതിൽ ഏതായ പ്രകാരത്തിലാണോ തന്ത്രപാചകങ്ങളിൽ ശക്തിക്കുള്ള സങ്കേതിക്കുള്ള ആർഹി രിജ്ഞന്തു്, അതുപോലെ ഒരോവികളും തന്മൂലചിത്രങ്ങളായ കാര്യങ്ങളുടെ സാന്തുഷ്ടിക്കും സാദ്ധ്യതയുടെ പ്രക്രിയയാണ് ശ്വാസപ്രത്യാഖ്യ സിംഗിളു് എല്ലാജ്ഞാഫും നിഃശ്വാസമായ വരത്തുന്നത് ഓരിജ്ഞന്വയയായിത്തീർന്നപോകുന്നു. ഒരോവികളും ഒരു ചെവവിയുവും കടകക്കമകളിൽനിന്നും പഴവെശ്വാസ്സും കളിൽനിന്നും ഉള്ള ചെവജാത്രുവും അഭിപ്രായിയ്ക്കുന്നാണില്ല തുള്ളാന്മാരിൽ ഉല്ലരിജ്ഞാം:

1. ചെണ്ട കൊട്ടിരിജ്ഞക.
2. പുളിഞ്ഞറി കടിജ്ഞക.
3. ഖമ്പി കടിരിജ്ഞക.
4. പുലിവാലു പിടിരിജ്ഞക.
5. കച്ച കൈട്ടക.
6. പന്പ കടങ്കക.
7. ഭാവാളിക്കൊട്ട കടത്തക.
8. ദീപാളി കളിരിജ്ഞക.
9. ഗോപി തൊട്ടവിരിജ്ഞക.
10. കള്ളംകിട്ടിയ രോഗ്രൂപങ്ങളാംപോലെ.
11. ക്ഷരം ആവുക.
12. വെള്ളത്തിലാവുക.
13. എന്നാൽ നമ്പിടി നാട്ടനീഞ്ഞങ്ങമോ?
14. കൊൺസി പുലിക്കണ്ണപോലെ.
15. നാരാഡൻ.
16. ഹരിനുറുൻ.

17. രേകനി.
18. ഗസപതിയുടെ ക്ഷുണ്ണാശംപോലെ.
19. ദേഹമഹ്യതം.
20. സുഗ്രീവാജന.
21. കായംകൂളംപാർഡം.
22. നക്ഷത്രം പ്ലിണ്ടിയൈക്.
23. ശൈക്ഷിശി പാടിയൈക്.
24. ധനാശി പാടക്.
25. ഭൂപ്രക്തരിൽ കഴിയൈക്.
26. അദൃതതക്കുള്ളപ്പട്ടികാന്തവൻ.
27. മത്തുമുഖി കാൺക.
28. ഓടിയറവ് പറയിയൈക്.
29. തുറന്നരശായി കിടക്കക.
30. ഏനം പകിട പത്രണ്ട്.
31. കടത്തിലെ വിള ചും.
32. കുപ്പയിലിട്ട സാളിഗ്രാമം.

ശൈലികളുടെ അത്മം വിലിന്നസംഗതികളെ അദ്ദേഹം സങ്കേതിതമാക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിക്കിയൈക്, വെള്ളുത്തിലാക്കക, നക്ഷത്രം പ്ലിണ്ടിയൈക് മുതലായി ചിലതു് കേവലം പ്രത്യേകിസിലമായ അനാദ്യത്വത്തെ അധികൃതമാക്കി കുറച്ചുായ കവിതപം കലഞ്ഞി പ്രയുക്തിയെല്ലായായാണു്. കൂച്ചൈക്കുക, അരയും തലയും മുക്കെക്ക മുതലായവ പഴയകളിന്റെയും പ്രാഥമ്യത്തിൽനിന്നും, ഭൂപ്രക്തരിൽ കഴിയൈക്, ശൈക്ഷിശി പാടിയൈക്, ധനാശി പാടക് മുതലായവ കമ്പകളിൽനിന്നും ഭാവയിൽ ശൈലികളായി കടന്നതുടിയിട്ടുള്ള വയാണു്. നാരങ്ങൻ, മരിഞ്ഞുങ്ങൻ, ദേഹമപ്രയത്നം,

അഴകിയരാവണൻ ഏറ്റവിനേരെ ഏതുശ്രൂ തെളേലികൾ ചൂംപുന്നുവനകളെ അമ്പുംമാക്കി സിരിയും. നാട്ടാ മാരങ്ങേളും ഭ്രാഹ്മിതികളും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള തെളേലികൾ മുത്തകമല്ലെന്നും കീപാളി കാളിയുള്ളുകൾ, ദോശാ ഉഞ്ചകാട്ടകടത്തുക, പദ്ധതകകക മുതലാഡവ തെളിച്ചിക്കുന്നു. തെളേലികൾക്ക് കടങ്കടക്കും ഭ്രാഹ്മാലെ ഗ്രാമത്താർക്കു പഴവൈബ്ലൂകളുള്ളും ദൃഢപക്കതയോ ഇല്ല. കടങ്കടകൾ മുഖ്യപരാണ്ഡളില്ലാതെ തനിങ്ങെ നിലക്കാവാഹാണ്. പഴവൈബ്ലൂകളുടെ ഉപഭ്യാസം, വാൺതരിനെ സമർപ്പിയ്ക്കുന്നു പരിയെണ്ടതിനെ ഭേദ്യാന്തരണം പരിയു വാനോ അക്കന്നു. ഏറ്റാൻ, തെളേലികൾ അത്മാനതര നൃാസത്തിലെ അഭാന്തരവിഭാഗമായ, ‘വിഭേദംകൊണ്ടു’ സാഭാന്നം സമർപ്പിതമായുക,’ എന്ന രൂപത്തിൽ മിക്കവാ മും വർണ്ണങ്ങളൊടു ചേന്നതെന്ന നിലവകാഞ്ചുന്നു. നാം തെളേലികളും കതതിയുള്ളതുനു പലതിനേയും സൂചിത കമകളായി പരിശോഭിയുന്നതുംനന്നായിരിയും മെന്നും അഭി പ്രായപ്രേരണാടിശിഖിയിരിയും. പക്ഷേ, അത്തരത്തിലുള്ളവ സൂചിതകമകൾ ഏറ്റന നിവക്കുന്നും നിർദ്ദി ഷാമ്പത്തിൽ പറ്റവസിതമായിയുള്ളായാൽ അവ തെളേലി കൾ തന്നെയാണ്. ‘കണ്ണനകിട്ടിയ ശഭ്രൂപദരം പോലെ’, ‘എന്നാൽ നമ്പിടി നാട്ടനിന്നുങ്ങമാ’ഇത്രാദികൾ ഇയും തെളേലിപ്രായങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവയാണെല്ലാ.

തെളേലികൾക്ക് സാരാത്രുത്തിൽ വേണ്ടുന്നവയും പ്രതിജ്ഞ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതും കാലോച്ചിതം വെള്ളംകൊഞ്ചുകയും ചെയ്യും. ഏറ്റാൻ പഴവൈബ്ലൂകൾ മുഖ്യാന്നാശയിട്ടാണിരിക്കുന്നതും.

കമ്പൻനമ്പുരാരഞ്ചുഖുള്ള സരസകവികൾ അലക്കാര നിബന്ധനങ്ങളുടെ തീരുത്തിൽ അല്ലോ ഗ്രാഫേറ്റോ വരത്തി, പഴങ്ങവാലുകളുടെ മുഖമധിമയും ലോകവിത്രുതിയും അറ്റവായി ഇടയ്യിട്ടുണ്ട്. ഏകിച്ചും കാലക്രമേണ പഴങ്ങവാലുകൾ, ഉള്ളവതനെ നജ്ഞചുപ്പട്ടപോക്കുകയും പ്രചാരഭോഗത്താൽ പലതും സദ്ദിഗ്ദ്ദഭാത്മണംഖാഡിവീച്ചു് പ്രയോഗങ്ങാഗ്രത കാരണത്വായിത്തീരകയും ചെയ്യുന്നവരും തുരതാണു് ഏററവും പാർത്താപകരമാണിട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇന്ന് ഗ്രാമരുദശംഖാഡാണു് പഴങ്ങവാലുകളുടെ അവരീലുള്ള മായ സങ്കേതം ഏന്ന പരിധിനുത്തിൽ വലിയ തെറ്റിഡാക്ക വാൻ താമിപ്പു. അമുനാകമാഡ വിദ്യാഭ്രാസരിതിയും അഭിനവങ്ങളായ വ്യവസായോത്കാശങ്ങളും അസ്ഥിരങ്ങും ആയ അചാരനീതികളും മറ്റൊ പഴങ്ങവാലുകളുടെനേക്കും വേണ്ടാവാളുള്ള സമാദാത്തിനു് പ്രതികൂലങ്ങളായി ഏ നീ പരിശാധിനത്തല്ലക്കിലും തീരെ അനുകൂലതയില്ലാത്തവ യായിത്തീർന്നപോയി. പാശ്ച നാട്ടഭാഷയുടെരിച്ചണം യ ഇടക്കാലത്തെ അനാശയും പഴങ്ങവാലുകളുംപ്പോലെ യുള്ള പുവ്സന്നാളുകളുടെ രക്ഷയു് വലിയൊരിടിവു് ഉണ്ടാക്കിത്തീരുത്തവെന്നും പരയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അവിലും കൈരളിയതാഡും ഏകോപിച്ചുള്ള ശ്രദ്ധ ത്വരിതമായി പതിയുന്ന പക്ഷം ഏതുനേരം സരംഗ്രഹം പഴങ്ങവാലുകൾം ഇനിയും ഉല്ലരിക്കപ്പെട്ടവാനും അവയു് യഥാർഹം സാഹിത്യത്തിൽ പ്രാഥിപ്പി ലഭിക്കുവാനും ധാരാളം ഒക്കെയുണ്ടെന്നുള്ളതു് അല്ലോ അമുനാസകരംതന്നെ. പഴങ്ങവാലുകൾം അവയുടെ കാലപ്പൂർണ്ണമാസരിച്ചു് പുവകാലചരിത്രം

ങ്ങതയും എതാണ്ടു വെളിപ്പേടുത്തുന്നവെങ്കന്നുമീ തുംതുടി കാക്കമോറം അവയുടെ ഉദാരസം എത്രയും അപരിഹരാ രൂമായിത്തീരന്നതാണ്ടെല്ലാ.

ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയും പഴമൊല്ലുക്കെല്ല ഏതെങ്കിലും ഉപാധിക്കിങ്കൽ തരംതിരിക്കുന്നതു് കുറെ വിഷമരമാകുന്നു. ചുല്ലു പഴമൊല്ലുക്കളുടെയും അർമ്മവിഷയും മായ പൂശ്ചി സമമായിരിയ്ക്കുന്നില്ല. പരസ്യരവിതലജ്ഞിയായ പഴമൊല്ലുകൾ കാണുന്നതുകൊണ്ടു് അവ അവിം ചൊല്ലുന്നേയും തത്തപ്പങ്ങെല്ല പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലും വിഭജിയ്ക്കുന്നതല്ലെല്ലാ. പലതുക്കേയും പ്രയോഗത്താൽ അനേകതുപത സംഭവിച്ചു പഴമൊല്ലുകളും ചുരുക്കമുണ്ടു്. പണ്ഡിതന്മാർ മുതരാഖാഷയിലെ ആരാധനക്കും വിവരങ്ങം ചെയ്തു മറ്റു പഴമൊല്ലുക്കു ആളാട്ടാപ്പും തന്നെ സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുത്തവയായി ചീല തും കാണുന്നുണ്ടു്. വിഭാഗം സംസ്കാരകവി പ്രയോഗങ്ങൾ പലതും തസ്പത്രപത്തിൽതന്നെ അന്ത്യസ്ഫുരിപ്പു ആടു മുട്ടുപോലും പഴമൊല്ലുകളുായി പ്രചാരത്തിൽ ഉണ്ടു്. വാച്ചുാത്മത്തിൽ തീർം അപ്രയാനമാക്കാൻ, പഴമൊല്ലുക്കെല്ല അവക്കിൽ പ്രയുക്തിനേരുായ പദ്ധതികളുടെ നിലനിബാക്കി വിഭജിയ്ക്കാവുന്നതെ അല്ലു. പ്രചീനങ്ങളായ സമുദായസമിതികൾ പഴമൊല്ലുകളുടെ അധികാരമായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. അവ നേരെ ആ അത്മത്തെ കുറിക്കുന്നവയോ അതിലേയ്ക്കുവേണ്ടി ഉള്ളശ്രിക്കുപ്പട്ടിക്കളുംവയോ അല്ലെല്ലാം. ഇങ്ങനെ പഴമൊല്ലുകളുടെ വിഭാഗക്കരണത്തിനു് ആത്മീകമായും ശാഖീകമായും വിവിധങ്ങളായ

വൈഷ്ണവരേതു നാം അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായിട്ട് ശഞ്ചകിയും ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീകാർണ്ണമായ ഒരു പന്മാവു” അതശു റിച്ചു” പഴങ്ങ്യാലുകളിടെ വൈവിധ്യപ്രദർശനത്തിനായി ചില മാതൃകകൾ ചുവടെ ചേക്കണ.

ഉപദേശങ്ങൾ.

1. അതശുരേപ്പുാക്കണ്ടതിനുകാം താങ്ങരേപ്പുാക്കാതു” നന്നാ.
2. ഉച്ചിവെച്ച കൈയ്ക്കാണ്ടു” ഉടക്കുതിയ ചെയ്യ ആതു”.
3. എല്ലുമറിയെ പണിതാൽ പല്ലുമറിയെത്തിനാം.
4. തെമയുണ്ടകിൽ ഉല്പാദമെല്ലും കിടക്കാം.
5. കടയ്ക്കൽ നന്നേച്ച തലയ്ക്കൽ പൊടിക്കു.
6. കരിവെന്നം കത്തി വേദോളം ചവയ്ക്കുത്തതു .
7. കാചുപിടിച്ചും കാച്ചിക്കളിച്ചും കഴിയത്തതു”.
8. കൊച്ചിലേ നൗഹാത്താൽ കോടാലിക്കണാറുല്ല.
9. കൊണ്ടുകൊണ്ടു” കൂലം ദോശരാലു.
10. കൊയ്ക്കേതാളം കാതിച്ചും കൊച്ചാരാക്കണ്ണാർബം ഉറന്നുത്തരു”.
11. ചുണ്ടയ്ക്കു കൊടുത്തു” വഴുതന്നു വാങ്ങുതു”.
12. ചേര തിന്മന നാട്ടിപ്പേ ചെന്നാൽ നട്ടുക്കണ്ണം തിന്മന.
13. തല മരനെന്നു തേയ്ക്കുതു”.
14. വായിച്ചുണ്ടാകും മുൻഡു വായിച്ചുണ്ടാക്കണം.
15. തുശികൊണ്ടുകൂസുതു” തുന്പകൊണ്ടുകാരു”.

മേലും കാണിച്ചവയെല്ലാം പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ ഉപഭോഗങ്ങളാണെല്ലാ. “സത്രം പറയണം, മുതക്കമാരെ വന്നിക്കണം” എന്ന തുടങ്ങിയ ഉപഭോഗങ്ങളിൽനിന്ന് “ഇപ്രകാരമുള്ള പഴവെയ്യാല്പുകൾക്കുള്ള വൈജ്ഞാന്ത്രം കുലിയുള്ളടക്കതാണ്”. പഴവെയ്യാല്പുകളുടെ സാമാന്യലക്ഷണമായ അർത്ഥപ്രാപകതപ്രവൃം സവിശാഖാരണതപ്രവൃം തന്നെയാണ് സാമാന്യോപദേശം ദായാളിൽനിന്നും അവരെ വ്യാവർത്തിപ്പിക്കുന്ന ധമ്മങ്ങളെല്ലാം നിഷ്ടുപരിശോധനത്തിൽ വെച്ചില്ലെല്ലാതാണ്. പ്രീസാൽ അരിലും മേച്ചാളി പഴവെയ്യാല്പുകളിൽ നന്നാതൊന്ന് സാധാരണങ്ങളായ ഉഡാഡഭരങ്ങളെല്ലാം ഏതെങ്കിലും കുമം അഞ്ചൻ റിംഗ്രൂ മറററാ അക്കം പറഞ്ഞുകാട്ടുതു ധരിപ്പിക്കുന്ന തോ അനായരത്തുന്നങ്ങളെല്ലാം നിഖലുപ്പിക്കുന്നതോ അതുടുക്കുള്ള ആപത്തിലല്ല മുറില്ലെല്ലാതൊന്നുള്ളതും പ്രത്യക്ഷിച്ചും കാഞ്ഞംനെത്താണ്.

ബ്ലാക്കസ്പ്ലാവം

1. അചകളുള്ള ഹക്കാളിൽ ചുള്ളില്ല.
2. അക്കരുതു ക്രമിയും പുറത്തു പത്തിയും.
3. അക്കര നിന്നവൻ തോനി ഉത്തടി.
4. അക്കര നില്ലുങ്ങവാർഡി ഇക്കരപ്പുച്ച.
5. അച്ചിയുള്ള കൊഞ്ച പക്ഷം, നായക്ക് ഇഞ്ചി പക്ഷം.
6. തുണി കടത്താൻ മുടക്കാട്ടുശഡം തുണാ കടത്തുതും.
7. വിരഞ്ഞവൻ കണ്ണിന് ഇത്തണ്ണത്തെല്ലാം ഫേയും.
8. കട്ടക്കമിയന്നവൻ കട്ടിലൊടിച്ചു.

9. കല്പയിലിതനോൻ മാടം കുന്നാവുകാണം.
10. തേങ്ങ തോരുന്നതു് കാണകയില്ല, എങ്കിൽ
അംഗന്നതു് കാണം.
11. വില്ല് കാമാട്ടിൻ കൊള്ളാവില
12. കാകയും തൻകണ്ണതു് പോൻകണ്ണതു്.
13. കായുന സ്റ്റീറ്റു പാലുള്ളു.
14. കണാൽ കളി, കണ്ണില്ലേക്കിൽ കാരും.
15. കടവെച്ചതു കാണിച്ചാലും വാഴനാൽ.

ഈ പ്രകാശമുള്ള പഴമെഡ്യാല്പുകളെ ദോകസപ്രാവനിഞ്ചി
രക്ഷണ്ണാണിഡേഡിസ്റ്റിച്ചാറിപ്പാൻറായും തത്തെയും അല്ലോ ഫൈ
റേജണ്ടോയിട്ടാണ്. ദോകസപ്രാവം ഏന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു
ത്രം ഓഹാ അധികാര്യാധികമാണ്. ദോകരിൽ സാമാന്നു,
ന അരാത്തിപ്പിച്ചിട്ടിക്കൊണ്ടായും അതുകൊണ്ടുതന്നെ ധമാത്രമുള്ള
ഭൂതാണും അതയ കാര്യാണ്ണാണ് ലോകസപ്രാവരമന്ന പാട
യും ദോകാരി ദേഹ ഗൂഢ പദ്ധതിൽമാത്രം ദിശിക്കാവുന്നവ
യും പലപ്പോഴിം അന്വാഷ്ട്രതിന്വാസ്ത്രസംഭവത്രം പരായ ല
ക്ഷണങ്ങാണ്ടു ഉത്താൻ ബുധിതന്നെള്ളാകാവുന്നവയും എന്ന
സപ്രാവജനിക്കുന്നുണ്ട് പ്രസ്തുതനാണു പഴമെഡ്യാല്പുകൾ
ലക്ഷ്മീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സാമാന്നുജനതയുടെ ധമാത്രമെ
ഭാവങ്ങളില്ല, അല്ലെങ്കും ക്ഷണിക്കണംഡിം വിചി
ത്രങ്ങളിലും പ്രസ്താവികൾക്കും കല്പിതന്നെള്ളായ ദാവങ്ങ
ളാണ് പഴമെഡ്യാല്പുകൾക്ക് വിഷയിപ്പെിച്ചിട്ടുള്ളതു്. “അ
ങ്ങളും ചുണ്ണായില്ല” എന്ന പഴമെഡ്യാല്പു് രഹിക്കുമോ
നുള്ളിക്കാത്ത ദൈ തത്തപരതെ അല്ല പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്നു്

പറയേണ്ടതില്ലെല്ലാ. ബാഹ്യമണ്ഡളം അല്പുന്നരഹണ ണ്ണജ്ഞം ലിനായികരണങ്ങളായി എവിടെയെങ്കിലും സംഭവി ആരിക്കുന്നോടു മുഴുവൻ പശ്ചാത്യാല്ലു” പ്രയോഗിക്കാത്തക്കത്വം എന്ന് എന്നല്ലാതെ അതിൽകൂട്ടുതലായി അതിനും പ്രസക്തി കല്പിക്കാവുന്നതല്ല. “അക്കത്തു കത്തിയും പുരത്തു പത്തിയും” എന്നതു ഒരു ദുഃഖനലക്കുണ്ടെന്നതയും “അക്കാര നിന്നവൻ അതാണിയുടെട്ടിനു” “കുടക്കമിതന്നവൻ കട്ടിലോടിച്ചു” മുതലായവ ചിലതുടെ അപാരാധാരാപദ്ധതിനും കാക്കിയും തന്റുടെത്തു് പൊൻകണ്ണതു്” ഇത്യാഥികൾ സാധാരണമായ ഒരു മഴനാഹതിയെയും ചിന്തിക്കിക്കുന്നതും പുരുഷം. പശ്ചാത്യാലുകൾ, ശാസ്ത്രവാക്യങ്ങൾം ഒരാവും തത്ത്വമാതൃകനും കാത്തതു് ദോഷമല്ല, മനമാണെന്നും കൂടി മുതക്കാത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു ടെ.

നിരീക്ഷണം.

1. അപാകാരായി പുലി പുളിം തിന്നം.
2. ഓളിത്തിലും പാടിക്കാതു് മടയിൽ പായ്ക്കു.
3. ഒഴാററത്തിന് കരിക്കാട്ടുംഉണ്ടു്.
4. എല്ലുകെട്ടിശാൽ മുച്ചു നില്ക്കും.
5. നിരീക്ഷാ വിളയാട്ടം; തെന്തിനും പ്രാണാവസ്ഥ.
6. കൂക്കില്ലാരാജുത്തു് മുറിച്ചുകൾ രാജായു്.
7. ഇന്തനംബാൽ കന്നം തുലയും.
8. ചിംട്ടിൽ വെള്ളും ഉറുന്തിനും സെംഗം.
9. ചണാനി നെന്നകിൽ കല്ലുംാടി വെണ്ട.
10. ജാത്രാലുത്തു് തുന്താൽ അപാകമോ?

ഈംഗ്ലീഷ് നിരീക്ഷണപ്രധാനങ്ങളിൽ ഇതിനുമുമ്പും കാണിച്ച അഭ്യന്തരപ്രാവശ്യങ്ങളായവയെക്കും വ്യാപക

ഒഴിം അരയേക്കുറിക്കമായി ദശങ്ങളിൽ അതയ തന്ത്രങ്ങളെ നിബർന്നുണ്ടായുള്ള പഴവൈഖ്യകളിൽ ധാരാളമായിട്ടുണ്ട്. “പോകരാൻ ചുലി പൂലുംതിനം,” എന്ന പഴവൈഖ്യത സന്ന ഗോക്കക. അതു “ഗതുന്നരമില്ലാതെവരതന്നോടു ഏതു അടിമാനിയായുള്ള വന്നം കേവലം ഒരു സാധാരണനീഹാരിയാലും ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യുവാൻ നിർബന്ധിതനായിരുന്നീന്നുംപോകന്താണ്” എന്നും തന്ത്രത്തെ നിരീക്ഷാബന്ധം ചെയ്തുപോരുന്നതാണ്. ഏതു സാവത്തികമായ പ്രസക്തിയും സംഭവിക്കുന്നണ്ട്. വർഷവസ്തുവിൻറെ സമർത്ഥനാത്തിനു് ഉപകാരകങ്ങളായ ദീപ്താന്തങ്ങളും പഴവൈഖ്യകളിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾം എന്നും ഇതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

പഴവൈഖ്യകളെ മുപം പ്രമാണിച്ച നോക്കരിയും അക്കാലത്തെ ജീവത്തും സാമൂഹായികസ്ഥിതികളിൽ ശാമ്പൂണ്ടും സംബദ്ധങ്ങളായ വിശ്രദിപ്പാസനങ്ങളിൽ വിവിധങ്ങളായ ജീവികാവ്യാപാരങ്ങളിൽ അവയിൽ ഏറിയതുറും പ്രതിഫലിക്കുന്നതായി കാണുവാൻ കഴിയും. ഉപദേശങ്ങൾ, ലോകസംഭാവങ്ങൾ, തന്ത്രപരമ്പരാനങ്ങൾ എന്നിണം അംഗീകാരം പ്രാഥമായി വിശ്രിത പ്രതിപാദിച്ചതുന്നപോലെ ശ്രദ്ധനിശ്ചയം കുറക്കരുമോ കാര്യകാരിയാണോ അല്ല.

“അർജ്ജുന കത്തി പുരജ്ഞാന മുന്തി; അമ്മായി ഉടച്ചതു് മണിച്ചടി, അതമകളിടച്ചതു് പൊൻചടി; ഉത്രാടം ഉച്ചയാക്കരിയാം അച്ചിമാക്കാതെ വെപ്പാളും; അമ്മിയും ക്ഷവിയും ചവർട്ടിട്ടോ വന്നതു്; അമു ചത്രക്കിടന്നാലും വാഴയ്ക്കാരന്താലു് വാരിക്കാളിഞ്ഞിട്ടു് കരയണം; അതുമില്ലേ.

ഞാൻ പട്ടൽ, ഏതുമില്ലാണത്താർം താമി; അതശാരിയുടെ ചെല്ലു് അതഭിയും കടവും കഷ്ടം; ഇട്ടിയമു ചാടിയാൽ കൊ ക്രിയയുലംവരേ” എന്നിന്നേനെ ശ്രദ്ധാമാത്രത്തിൽ സാമു തായികഹാസ്മിതികളെല്ലാവലംബിച്ചുള്ളവയും, “അഭ്യാസമത്തെ പ്രസ്താവാരവാരങ്ങതാട്ട; കുറപ്പതാമത്തെ പെണ്ണോ് പോൻ വണം വായം; അഖണ്ഡമും അരവെവയും; അഭ്യിപ്രാം അനുഞ്ഞ മുടിക്കു; പ്രിക്കാമത്തെപ്പുണ്ണോ് അംഗങ്ങുടം മുടിയും; കൂള നെ വിശ്രദിച്ചാലും കൂളുനെ വിശ്രദിസിച്ചുകുടാ; അരബാ കടിച്ചാൽ ഉടനേ മാനം” എന്നിന്നേനയുള്ള പോതുവി ശ്രദ്ധാസ്താജും, “അടിസ്ഥാനമുറുച്ചു അത്രുംമുറുച്ചു; അ തിവിഭാഗമുണ്ടെങ്കിൽ അതിസാരം ഘറഞ്ഞു്; അതിരാം കുറ അന്താട്ടി കടിച്ചാൽ അയൽ അന്തിമാതെ പെറും” എന്നി നേനെ ശാശ്വതാക്കരികളോടു് ബാധ്യപ്പെട്ടവയും കൂൾ, കൂച്ച വടം മുതലായ തൊഴിലുകളോടു് നായാടു്, കളുച്ചിപ്പുണ്ണ റൂം മുതലായ വിനോദനം ഗ്രൂപ്പായങ്ങളോടു് കാറിക്കുന്നവയും അണം മിക്ക പഴഞ്ഞാലുകളും പ്രസാർ അധികം പ്രഖ്യാ സംകുടാതെ ധാരിക്കാവുന്നതാണു്.

പരിത്യസ്ഥിതിയുടെ സംകൂചിതത്പരാഗനിമിത്തം പ്രദ ഗണഥാലുകൾ പ്രാഞ്ചണ സാവംപ്രശ്നകിക്കപ്പെം ഇല്ലാത്തവയാ യിൽക്കിട്ടുവോയിട്ടിട്ടണു് പറങ്കുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പാങ്കു, ഇതരസാധിത്രുങ്ങളോടു് സമാനാത്മകപ്രാംകോണ്ടു് എന്നു ഇബ്രൈയപ്പെം സിലബിക്കവാൻ ഫോറ്റതയുള്ള ട്രിക്കുകൾ പ്രദ ഗണഥാലുകൾ കേരളഭാഷയിൽ കാണുന്നതു് മാറ്റംപ്രസ്തുതാ ശത്രിന്റെ ചിത്രപ്പുത്തി വിഭിന്നസ്ഥലങ്ങളിലും അടിനമാ ഹി സംഭാവ്യമാണെന്നുള്ളതിനെ നല്ലപോശവെ തെളിയിക്കു

നാശം⁹. തലജ്ജമകളിാണെന്നുള്ള സദ്ദേഹത്തിന് തൃടി അന്നാ സ്വീകരിച്ചായ പഴങ്ങേയാല്ലുകളെയാണ് ഈ പ്രക്രിയയിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളടക്കാ പറഞ്ഞുകൊണ്ടുണ്ട്. ഭാഷയിലുണ്ട് എതാനും പഴങ്ങേയാല്ലുകളേയും അവയോടും മിക്കവാറും തുല്യാർത്ഥകങ്ങളായി മാറ്റുതെങ്കിലും ഭാഷയിലുണ്ട് പഴങ്ങേയാല്ലുകളേയും ചുവടെ ഉലരിക്കാം.

1. പഗയുത്തിനാൽ പനയുംതിനാം.

Slow and Steady wins the race.

2. പനംകൈകണ്ണഡിവെത്തക്കിലേ പനാഴത്തൻ

കൊഞ്ചി.

Nothing venture nothing have.

3. അതന ചോക്കന്തരിയില്ല, കൊന്തു ചോക്കന്ത നിശാം.

Penny-wise and pound foolish.

4. ചുണ്ണി കാലപ്പുണ്ണ ചുമട്ടുവിനുകാലപ്പുണ്ണം.
The game is not worth the candle.

5. ഭാര്യാലുള്ളതു തുന്താൽ പോക്കുമോ?

What is bred in the bone cannot go out of flesh.

6. ഭാനകിട്ടിയ പത്രവിന്റെ പല്ലുന്നോക്കാറുണ്ടോ?
Look not a gift horse in the mouth.

7. പലതുള്ളി പെയ്യവെള്ളം.

Many a mickle makes a muckle.

8. ചേരതിനന്ന നാട്ടിൽ ചെന്നാൽ നടക്കണം തിന്നണം.

When you are at Rome, do as the
Raman do.

9. കാരയ്ക്കുപട്ടി കടിയ്‌ക്കില്ല.

Barking dog seldom bite.

10. കരക്കടം കൃത്രാച്ചം!

Empty vessels make the greatest sound.

ഭിന്നഭാഷകർക്കു തക്കിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് സാദ്ദരും ഭാഷാ പ്രയോഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ഒന്നു തന്നെയാണെന്നുള്ളതു കൊണ്ടും ഏല്ലോ മനസ്സുടെ ഫ്രേഡാച്ചും ബുദ്ധിയും ഹാരു നാതിരിയിൽ അണം "പ്രവത്തിപ്പുന്നതെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും സാധ്യതമാക്കും.

സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായ പറാ പഴഞ്ചേഖാലൈക്കർക്കും സാ ഹിത്രുകാരരംഗം സപക്കിശകള്ളുകളോടൊപ്പും സ്ഥാനം കല്ലുകിയിട്ടുണ്ടോ മുൻചു സുചിത്രിപ്പുവല്ലോ. ഇന്നതെ പരിഷ്വ"കൃതദശയിൽ ഉപന്നുസ്ഥാപിക്കുവാനും മറ്റും കവിവാ കൃഞ്ഞം ഉദാഹരിച്ചുട്ടുന്നതുപരാലും ഏല്ലോക്കാശാത്രതം സംഭാഷണങ്ങാശഭിരി പഴഞ്ചേഖാലൈരം പര്മാന വാക്കുങ്ങളായിതെന്ന ഉദ്ദേശാവിശദ്ധേയുടുകൂവയാണ്. അതു കൊണ്ടും കവികൾക്കും റിവിയപാത്രങ്ങളിൽ ഭാഷണ തതിൽ പദ്ധതിഭവയാലൈക്കുണ്ടും ഉചാലാനം ചെന്തുണ്ടിവ തന്നതും സ്പാഡാവികമാണെല്ലോ. ചിലഉപ്പരിം കവിയുടെ സംസ്കാരപ്രഭാന്മായ തുലിക, വുവ്യാഹികം ആക്കഷക മായ ഗ്രഹംക്കു അക്കതിരേഖാലും ശക്കിക്കൈപ്പുടത്ത-

അവന്നം പ്രകടികരിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇടയ്ക്കിട്ടു “സംദർശനം ചെയ്യാൻ സാധാരണമാണെന്നും സാധാരണമാണെന്നും മിശ്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒന്നും ഒന്നും എന്നും കാശാസാരിത്രയിൽ പരിപ്രേക്ഷിക്കാൻ കോഡാന്തം കേഡാന്തം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും”. ഒരു തുള്ളുവും കൂടുതി, അതും ആവശ്യമായി മാത്രം, റചിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്യപാർക്ക് കോയിത്തന്നുരാറം കാശാസാരിയും ദാഫും തന്നെ അളവിൽ തുടക്കൽ പഴങ്ങളുകൾ നിബന്ധിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. തുല്ലിഹാമാകത്താവും പഴങ്ങളുകൾ പ്രഭ്രാഹി ക്ഷവാൻ കിട്ടിയ സദിങ്ങൾം ഏറ്റവും വിട്ടുകളിൽനിന്നീടീ പല്ലുന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. സരസമാരായ ചില കമ്പകളിൽനിന്നും തന്ത്രങ്ങൾ സംസ്ഥാനപ്രചൃതരമായ ദോഷാരിതിയോടൊത്തുനേരു ദോഷംമാറി ചില പഴങ്ങളുകൾ പ്രഭ്രാഹിച്ചിട്ടുള്ളതു കാണാം. അതും മാത്രമല്ല, പ്രാചീനതം അധികമായം അതു പ്രസ്താവ്യം ഉത്തര സാമ്പത്രകാരമായം യദോഹിതം പഴങ്ങളുകളെ അഭരിച്ചിട്ടുള്ളവരും. ഇതിലേയും ദിംഗംമാതുമായി ചില ദേഖാന്തങ്ങൾം ഉലരിക്കുന്നതിനേ ഈ പ്രത്തന്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ.

“കരയ്ക്കും പട്ടികളുണ്ടോ കടിയ്ക്കുന്നു? നിജസ്ഥാതു-
മുരയ്ക്കുന്നോതെ വില്പയ്ക്കിരിയ്ക്കും ദ്രോഗമല്ലോ...”

...

“ഉണ്ടാക്കമെന്തിലുള്ളവിച്ചതു
വേണമെന്നിരുള്ളുന്നതീടാമോ?
താഴും കൊച്ചും ചെണ്ടയ്ക്കും
കിട്ടുംപണമത്ര മാരാമാക്കും...”

1. കരയ്ക്കും പട്ടിക കടിക്കുന്നില്ല. 2. അടിക്കുംഞ്ഞാൻ ചെണ്ട
പണമം പറംാൻ മരാൻ.

வெந்த குற்றும் பரிசேலை அது
கிடூவித்து பளிக்கைனாம்.³
முத்துமுழு பசுவையாலீடுட-
னோன்னிடுவரி வாத்தகலீடுாம்.

...
 “நண்ணெக்கானாகிலுமினாக
நிம்ரியாம் ராவித்துவது
ஸம்மதமீட்டுநூசுக்காதால்
தமத கலை சென்று போனு;
தலை யூடிக்கொத்தாலூ சுதங்கோரம்
பிழுவதெடுஞ்சு ரடுகூரூத்து.⁴
தான்கால் புரியுநூ ஜநதிள
தாநல்லின பிரான்துபோன்
வலூமகாலிலிலூமகாலி.
தெப்புவக்கும் ஸம்மதமலூ.”⁵

...
 “கொரிகிலூத்தவந் கோபு மோஹியூமோ
வரிகிலூத்தவந் பால் கடிட்டிடுமோ
விடிலுவெக்கில் விதநாஷவாடும் கிடு-
டுகிடும் கிடு கலிபுதைனாக்காம்.”⁶

...
 “கஷ்டித் கிடிய கநகதுபோக்கி-
அதியும் கொலுானிட்டியூலூ.

3. பகும் வகும் பளிக்கும்; வெந்த குற்றும் பரிசேலை”. 4. தலையூ
ஷுஷுப்பும் குடிவை ஒடு வவிடு. 5. விட்டு மூடுவெக்கில் விதங்க
வோடும் உள்ளு”.

ഇംഗ്രേസിന്റെ പാഠമായി മൊക്കേയും

പെറ്റപ്പെട്ടിരുന്നുണ്ടിങ്ക് തന്നെയരിയാണ്. 6

കണ്ണാലറിവാൻ സമർപ്പനാല്ലെങ്കിൽ നീ

കൊണ്ടാലറിയുമതിനില്ലെസംശയം.

കുന്നർമ്മദിച്ചതു അബ്ദാംകുത്തുമാ. 7

വാനരരഥാരത്തു കാട്ടനന്നമാടു. 8

...

“കെട്ടതും കണ്ണതും കാട്ടിത്തും ദിയാൽ

കാട്ടകാഴിക്കു സംക്രാന്തിയെന്നപോൽ 9

നാട്ടകാരാതം യജ്ഞഹാനനനെച്ചുറു

ക്രാഹയില്ലെന്ന വന്നകുട്ടം മുമാൽ”

(കാണ്വൻനവ്യാർ)

“അതവരെസ്സുവികയ്യും തെ തൊൻ ബലി

ആവുന്നകല്ലേത്താഴുവുമാറില്ലേടോ.” 10

...

“പുച്ചി പൊന്നതക്കീഴുന്നിടത്തു

കാഴു കാഞ്ഞാനുള്ള കാഞ്ഞം നിന്നയുക്കിൽ. 11

പെറ്റപ്പെട്ടാതെ പേരറിന്റെ നോന്നുലം

മറ്റുള്ളവരറിഞ്ഞിട്ടിനുത്തുനെന്നു” 12

...

മെട്ടിക്ക കിട്ടിയ കൂളി പുണം ഫോലെ. 13

മുട്ടിയു മോഡിപ്പതിനും വച്ചിയില്ല.

(വിഭപാൻ കോയിത്തയ്യരാൻ)

6. പൊറവക്കറിയം പിഷ്ടവരുതാം.

7. കുന്നൻ കല്ലുക്കിയാൽ

നോപ്പരം കല്ലുക്കുമോ. 8. കാട്ടകേംമിക്കശേഖര മകരസംക്രാന്തി.

9. എ വർ ഇരിക്കേ വാലിക്കല്ലിന തൊഴുണ്ട്. 10. പുച്ചവയ്ക്കുന്ന പൊന്നുക്കു

നേടുത്ത കാഞ്ഞം. 11. മെട്ടിക്ക കിഴപ്പണം വന്നുകു കഴിച്ചുട്ടുടക്കയുള്ളു

“കാക്കിൽ എന്ന്” എച്ചാന്തതു യോഗ്യമായുംവനിഞ്ചു
അപാരാക്കിര വൻപുലി പുല്ലുമെയ്യും.¹²
ആയിരംകാക്കൻ പാഷാണമാന്താൻ,¹³
വേണ്ടുന്നതെന്തു അകർമ്മം എല്ലാ.¹⁴

...

കാളിയുംബാജ്ഞുട്ടു പെറ്റക്കിടക്കന്ന
നിളമുണ്ടായൊരു പാരംകൊണ്ടാ.¹⁴
ചുന്നമുട്ടു ചാലുന വേദഭ്യോടൊക്കേമു
ഖനിഞ്ചിരംചിന്തിച്ചുചെയ്യേതല്ലോ.”

(ചെറുപ്പേരി)

“മിളിതം പദയുഗങ്ങളു
നിഗളുതയാ മാർന്നിതയാ ലതയാ.”¹⁵

...

പാമസം നിചയം വാന്നാഴിഞ്ഞളവു
അസത്രബന്ധങ്ങാഞ്ച്ചാഗമനന്തഫോടി¹⁶

(ഉള്ളായിവാന്തു)

അഞ്ജനൗഷധി തേടുമളവിലു
പാരബൈവയോഗാൽ—റീഡി
കഞ്ഞനേർമിച്ചി! കാലിലണ്ണത്തത്തു
കളയുനവരണോ?

(വിഭ്രാൻ കോയിത്തന്മുരാൻ)

മേലുംകാണിച്ചിട്ടുള്ള കവിവാക്കുഞ്ഞളിൽനിന്നും പാച
വന്നുണ്ടുകളിടുന്ന സദാദിക്ഷാപയോഗിത്തപം ദ്വിരാജമാകമല്ലോ!

12. പോക്കരാൻ പുലി പുല്ലു തിന്നം. 13. ആയിരം കാക്കയുട്ടു
കര കല്ലു. 14. കുടു പെരാനുകേട്ടു കയറാട്ടു. 15. തെടിയ വഷ്ടി
കാലിൽ ശംരി. 16. ചിം മുരിഞ്ഞിട്ടു് അണകെട്ടിയാൻ മലമെന്തു്?

പഴങ്ങ്യാലുകൾക്കിൽനം, ഒരു വക്ക് സാധിത്രുമുടക്കക്കുള്ള നണ്ണം പറയാവുന്നതാണ്. ഏതുകാലം കഴിഞ്ഞാലും പഴങ്ങ്യാലുകൾക്ക് പഴമ ഏന്നാൽ അഭാഷം സംഖ്യിച്ചു കൊണ്ടുന്നതല്ല. പഴങ്ങ്യാലുകൾക്കു ആസ്തുപദമാക്കി കേരളീയ മുതൽ സ്വന്തമായ ചുവന്നവിശേഷങ്ങളും നിർധാരണം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. സംസ്കൃതരീതിയിലുള്ള ഭാഷായൽ എങ്ങും അഭിജ്ഞാനം അഥവികമായി നാശം അലങ്കാരരാജ്ഞുകാര നായം മറ്റൊ പരിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. പഴങ്ങ്യാലുകൾ ആഴ്ചക്കൈയും ഓന്നാക്കണ്ണോർബം കേരളഭാഷയും സ്വന്ന ഭാവികങ്ങളായ അലങ്കാരവിശേഷങ്ങളുംമറ്റൊ പല അംശങ്ങളിലും ഇതരഭിന്നങ്ങളാണു് കാണാൻ കഴിയുമെന്നാണ്. ദ്രശ്മായി ഉപന്നസിക്കവാനുള്ളതു്. ഭാഷയിൽ തജ്ജമകളായി കടന്നാളിട്ടിയിട്ടുള്ള പഴങ്ങ്യാലുകളില്ലെന്നും വിശേഷവിധിയായി യാതൊന്നം പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ, അതരെയസത്രിക്കുക്കും മറ്റൊ ഭാഷകളിൽനിന്നും പലതിനോടു മൊപ്പും പഴങ്ങ്യാലുകളേയും തജ്ജമ ചെയ്യുന്നതോന്നു നിരന്നാലും അങ്ങനെന്നയുള്ളവയും രാഖലും കേരളീയക്ക് സ്വന്തമായി സിഡിച്ചിട്ടുള്ള പഴങ്ങ്യാലുകളോടു് കിടന്നില്ലവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നു് പറയുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തുടാനെ തെ ഗവേഷകമാർ ഇങ്ങനെ രണ്ട് ആകാരത്തിൽ ഭാഷയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുള്ള പഴങ്ങ്യാലുകളെ പറസ്തും മിക്കണും ചെയ്യുന്നതു് ശ്രേകരമായിരിക്കുമെന്നം തോന്നുന്നീല്ല.

എന്തല്ലും പരിവർത്തനങ്ങളും പറസ്തുവിനിമയങ്ങളും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതെവരെയും യാതൊക്കു

അക്കാദമ്യം വന്നിട്ടില്ലാത്തതുരുത് ഒരുക്കാലത്തുറ്റും വരാത്തതുറ്റും കൈരളിയുടെ തന്ത്രവാക്കുസ്പർശത്തായി എത്രേന്നും പരിലസി ചുന്നതും അതയ അസ്ഥില്ലപ്പോലെയാശാരങ്ങളാണ് പഴങ്ങുവാല്ലു കിട്ടാം. ഒക്കരളീയതുടെ ദേശാഭിമാനം, ഇപ്പോൾം അഞ്ചു ബഹുകാണ്ഡുകളുടെ അമേന വിലയം പ്രാവിച്ചുപോതുന്ന പഴ ചുവാല്ലുകളുടെ ഓർമ്മതമമായ രക്ഷജനങ്ങുവാഷജനങ്ങൾക്കു പ്രയോജ്യകമാക്കുമെങ്കിൽ അതെത്തരുതോ അഭിലഘഷണീയമായിരത്തീരുന്നതാണ്.

പഴങ്ങുവാല്ലും പതിരില്ല.

With the kind permission of Dr. K. Goda Varma

M. A., Ph. D. (London)

VI. കാതാരത്തിലെ കാസ്തഗഢി.

[കോമ്പിജുർ കെ. നീറാക്കുമ്പിങ്മു ചും. എ.]

തിരുവിനാംഗൂരിന്റെ ഭ്രതകാലചരിത്രം അദ്ദേഹപ്രശ്നി ചുഡാക്കണ്ടതു്, ഏതയോ രീതാബ്യന്തരായി അഭിനന്ദനിക്രമം ചെയ്യ ഗംഭീരമായി ശേഖരണ കാതാംഗവ നതഞ്ചിവാജീവനാഭു പഠമാത്മം, അപ്പും അതഭോഗിച്ചാൽ വേഗത്തിൽ ധരിക്കാവുന്നതാണു്. പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കുണ്ടായി ഗണ്ണിക്കുപ്പട്ടന ഇന്നുത്തെ ജനപദ്ധതാളിലും വിശ്വരമായ ഭ്രതകാലത്തിൽ കണ്ണ കടക്കാത്ത കാനനാതലഭ്യാസം പബ്ലപ്രദശങ്ങളുമായിരാണാച്ചുനാശിതു് അംഗനതൻകാടും, വഴുതകാടും, തെതയ്യുട്ടൊമ്പലും വിളിച്ചുപറയുന്നണ്ണെന്തു്. നേരംമറിച്ച കേവപം ഒറ്റുവണ്ണങ്ങളാ വന്നപ്രദശങ്ങളായി കാണാക്കാക്കുപ്പട്ടന, കാട്ടപ്രത്യാവും, പത്തനം ക്രിട്ട, മച്ചാപ്പുഴ, രാമപുരം, നിലയ്യൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ അന്നതിന്തോമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽപ്പെട്ടി അവയുടെ നാമം സൂചിപ്പിക്കാനുംപോലെ സമ്പ്രസ്തവങ്ങളായ പട്ടനാഭരായിതന്നു പറഞ്ഞ മനസ്സിലാക്കാം..

കുട്ടവാ, ഘുലി മുതലായ ദിവസുമാറ്റം അവാസരംഗങ്ങളായി, സംരക്ഷിതകാനനങ്ങളായി, മഹാരാമുണ്ടായി അസുരുംപരുകളായി ഇന്ന പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടന ഭാവാരവനാന്തരങ്ങളിൽ കടന്നണ്ണാക്കിയാണെങ്കിൽ അവിടവി ടെയായി കാണാനാ അനവധി കേഷത്തും അഭ്യം വിശ്വരവാപികളും, വർപ്പിച്ച വൈനംജ്ഞങ്ങളും, വിസ്തൃത

വീമികളുടെയും നാളുശിപ്പുങ്ങൾം നണ്ണെ അത്രുത്തശ്ശുചന്താ തിരിക്കുകയില്ലെം.

റാനി, റിസവിൽപ്പെട്ട്, നിലയ്യൻ, ഏ)അരുംകട്ടി മുതലായ ദേഹരവന്നേരം ഒരഞ്ചുറുവർഷങ്ങൾംകുംഘും പ്രതാപടിപ്പുങ്ങളായ മാതൃകാനഗരികളായിതനിരിക്കുന്ന മെന്നുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾം ഇത്തരം അവിടെ കാണുന്നണ്ട്. ഏ) വേണ്ടാ അവുക്കതമായ നിഭാനത്താൽ നിലയ്യലെ കടി പതി നായിരും ആണു. ശതാബ്ദിങ്ങൾക്കു വളരെ മുൻപുതന്നെ മുതുതായി സമുദ്രമാരി നിവാസങ്ങാലുമായ കട്ടനാടൻ പ്രകാശങ്ങളിലേക്കു സംകുമിച്ചതായി ഒരേതിയ്യും ഇങ്ങും മും പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. നഞ്ചുടെ നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗത്തും അനേകമനേകമേകാർസ്ഥലം വെട്ടിയഴിച്ചിട്ടും റഞ്ചുമനോടും തുംബി ഭീമമായ അടായാമട്ടത്തുവരുന്ന പരിശുമാരിലും സാല്യുമാരാട്ട് ചോടിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ അനുമാനം ഏ)തുക്കും പരമാത്മമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കും. പൂർക്കാല സ്വാളിൽ കേരളത്തിൽപ്രചാരത്തിലിരുന്ന ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ഒട്ടസംഖ്യം, സംധാരാമങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും കന്നുകാമം സ്വാളിലും പഴയ നാമത്തിൽ ഇന്നും ഈ വന്നാംഗങ്ങളിൽ ഒരു ശ്രീകാന്താണെന്നോള്ളുതിനും ഈ ലേപക തന്നെ ഒരു ദ്രോഗസാക്ഷിയാണ്. കേരളാവനിയുടെ രക്ഷയ്യായി നൽജുന്ന നായ ശ്രീപാത്മരാമനാൽ പ്രതിപ്പൂഖിതമായ പഞ്ചരോഗ്നാക്കണ്ണാരിൽ ഒരു അപുഡാനന്ദലൈന്റെ കൊള്ളിടെ അധി പ്പൂംനംഗമാണ് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ അത്യുക്കാവും. കേരള സ്വാം സഹിച്ചു ധാത്രചൗഢുന്നതിനും, ഘോരാരണ്ടും ഉണിൽ നന്നയുടിച്ചു കൂടാതെ വിഹരിക്കുന്നതിനും സന്നദ്ധത

യുദ്ധം അക്കം ഇന്നും അവിടെ കണ്ണാനവിയ്യോധന അൽപ്പം തഭ്യുണ്ണശൈലീപുറിയാണ്” എന്ന് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു”.

കൊതുകാവധമായ അനവധി ചരിത്രധന്യങ്ങൾ ഉറിക്കൊള്ളുന്ന പ്രസ്തുത ദേശത്തെപ്പറ്റിയും പല ചെറിയി ഹ്രസ്വക്ഷിപ്പം എന്നും കേട്ടിട്ടണായിരുന്നു. ഗവേഷണതാല്പം തുടർന്നാടെ ഒരു ദിവസം എന്നും “വന്മുള്ളോഗംഗികർം” കണ്ണാനവിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം വിജയാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനമായി ഒരു വിനോദധാത്രിയും തീച്ചുംബി. “സുപ്രഭാവണ്ണ കത്തിച്ചെത്തിയുംപ്രസ്തുതാടാപ്പം” ഉണ്ടാം നില്ലു പ്രശ്നമായ സമ്പാദകൊതുക്കേതാട്ടം യുദ്ധസഹജമായ ഉദ്ദേശ ഫേതാട്ടം എന്നും പാലതവിപ്രാന്തത്തിലേയും പ്രയാസമാണിച്ചു.

അതിക്കുടെ വിലാസരംഗമായ ആ പ്രദേശം എന്നും കുടുംബം എന്നും വലമായി അകർഷിച്ചു. വീമിയുടെ ഇരാഗവും മുക്കുപ്പും തുടർന്നും മാത്രവിലോളിതമായ ശാഖാധനങ്ങൾം നീട്ടി എന്നുംകൂടുതലും സ്വാഗതമരളി. പത്രം അഭിളിക്കും കൂടിപ്പിന്നങ്ങളും മോഹനസ്ത്രങ്ങൾം ചോഴിച്ചു കണ്ണുണ്ടാക്കും കൂടിപ്പിച്ചു. “യദമ്മാസൂർക്കുലബദ്ധതം” എന്നും മുദ്രാവാക്കും സാമ്മാജികമാറ്റും. വിസ്തൃതമായ പത്രങ്ങൾം കാട്ടി രാജകീയ പുക്കുങ്ങളായ അക്കുകൾം എന്നുംകൂടുതലും കാനനവിതനിന്നായി ക്ഷണിച്ചു.

വൻപുക്കുൾബരസംയത്തിൽ സമിതിച്ചെയ്യുകൊണ്ടു നിന്നും മുതല്ലുമാരായ വാനരമാർ അവരുടെ ശ്രദ്ധ ഭേദിച്ചതിൽ അനുഭവ്യതയും പല്ലിളിച്ചു എന്നും

ഒക്കാൽതന്ത്രംകാട്ടി. കഴുക്കളെ അനന്തരിപ്പിച്ച കാഴ്കൾ കാലുകളെ വിഷമിപ്പിച്ച ഭയ്യവഴികൾ അറിയാതെ തന്നെ ഓച്ചയ്യുന്നതിനും സഹായകമായി വേണ്ടും. അവലും വിജഗമായ കാനനത്തിലേക്കെ കടന്നതോടുകൂടി പ്രക്രിയ എ സൗമ്രാദം നിവൃംഭവുമായ അവസ്ഥാദ്വയഞ്ചലം ദേഹസ്ഥയംതന്നെ തൈഡാങ്കുക കാണാൻ സാധിച്ചു. ധാരിതോപാധി ലബ്ഷിച്ച പച്ചപ്പുൽപ്പാവാതാനികളും ഉച്ചവർ പവർത്തങ്ങളും കാഴ്മാഡിസ്റ്റരോമായ പരന്നപാരമീന്തുങ്ങളും, ആകുശരംതന്ത്രം ചുംബിയും പൊക്കനും വൻപുകഷണങ്ങളും മഹാന്തരങ്ങളും തങ്ങുങ്ങങ്ങളും കാരിൽച്ചാഞ്ചാട്ടന ലതാവല്ലീകളും, പാരുഖിൽത്തട്ടി പത്രച്ച പായുന കൊച്ചുരവികളും, തുലം ക്രത്തി പ്രവഹിക്കുന്ന ചെറു നദികളും, ഏന്നും വേണ്ട മനസ്സാവധി പ്രക്രിയിഭവണങ്ങളും അഭിരുചി സുഖദമായി തന്നെ.

യുക്ഷാനിബന്ധന മറവിൽ പത്രങ്ങിനിന്നും തന്നെക്കിഴിട്ടും കുറുനാംപിള്ളുങ്ങൾം ഒളിച്ചു കടക്കാനും, തുത്ത് ചെവികൾം പോന്നിച്ചു നിന്നിരുമെന്തുമായി കരെ സമയം നിവിച്ചും മനഷ്യർജ്ജനത്താൽ ഭയനു മുഖുകൾം പഠണ്ണു മറയുന്നതും തൈഡാംഡ സംഭാവണാവാവരഭളം ശ്രവിച്ചു സംഭേദനത്താട്ട ത്രാംഗാരഘോഡിതമായ ശരിരസ്യയർത്തി മനോഹരനയന്ത്രണാഡി കാട്ടിക്കൊണ്ടു മാൻകുള്ളുങ്ങൾം കതിച്ചുമണ്ണുന്നതും തുസലും ആണു സൂക്ഷിച്ചുനേരാക്കിനിന്നിട്ടും സവ്വും നില്ലുംരമെന്ന മട്ടിൽ ചെന്നായ്ക്കും സാവധാനം നടന്നപോക്കുന്നതും മററും കണ്ണു തൈഡരിൽ അമിതമായ അനന്തരിതത്തിൽ നിമഞ്ചരായി.

കാനനമല്ലത്തിൽനിന്നും ഇടയ്ക്കിടെ കുറവാ മുട്ടക്ക് നാതും, പുലി മുള്ളനാതും അല്ലോ മനഞ്ചാഡില്ലവും എന്നെല്ലാം ശ്രദ്ധവച്ചു കൊട്ട. കാട്ടുന്നയും കരടിയും സ്വപ്നവും സഞ്ചാരിക്കുന്ന അതു അവാരാരണ്യമല്ലെല്ലു മഹാജനപാഠിനിര ഒരു ദൃശ്യാവക്കാർ, കമുകക്കാർ, അഭ്യർത്ഥിപ്പുക്കൾക്കും മുതല പായ നാടൻതയകൾക്കും തശ്ചുവഴിൻ നില്ലുന്നതു ദർശിച്ചു സമയം അപ്പാച്ചുമായ പല ചിന്തകളും ഏജൻസി ഘോഷയ തനിൽ സ്വന്നം പിടിച്ചു. ഐദ്രണ്ണഭായ പദ്മങ്ങളും അച്ചു സുട്ടിക്കരുള്ളമായ കുളിർവാരിയും നർക്കിഡി അതിമും സ്വന്തി കരിച്ചു വണ്ടമാനമായ ഉസാധരണ്ണതാടയാണ്¹ എന്നെല്ലാം യാതു തുടക്കം.

ഇപ്പോഴേക്കു പ്രപൂതിതന്നെ നന്ന പകർക്കണ്ടു. എന്നെല്ലാം താരണംചെയ്തുകാണടിയന്ന പാത വിസ്തൃതവും നിരപ്പേരിയതുമായിരുന്നു. വഴിയുടെ ദരബാരേന്തരായി ഉള്ള നന്ന കാണകളും മറുവല്ലതു അഭ്യാധമായ കശികളും കാണും നണ്ണാധികന്നു. തശ്ചു ഭോഗത്തായി തിരുപ്പന്തപുരംപ ട്രണ്ടിൽ കൊച്ചുവിന്നേരു ഇരുക്കാകളിലും കാണാനുള്ളതു പോലെ കരിക്കൽത്തുണ്ണാകളിൽ ചേര്ത്തിട്ടുള്ള ഇരുവുദ്ദേശി കാല പ്രശ്നകണക്കാണ്ടു ഇരുവുകന്നികൾം ഭവിച്ചും പൊടിഞ്ഞും പോയിതന്നു ഏകിലും താർപ്പംത്തിന്നേരു അക്കാദമ്പത്തെ പ്രസ്താവികരിച്ചുകൊണ്ടു² കരിക്കൽത്തുണ്ണാകൾം അതേരീതി യിൽ യാതൊരു കോട്ടവുംകൂടാതെ നിന്നനിന്നും. എന്നെല്ലാം അവധാനപൂർവ്വമായ പരിശോധനയുടെ മലമായി ഇഴ വഴി ദയകാലത്തു രാജഭോഗപ്രമാധ ഒരു പാതയാധികന്നു ഏന്നു ധരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പ്രവൃദ്ധമായ ഉസാധരണ്ണതാട്ടം

അതരേയൊടും ഞങ്ങൾക്ക് മുന്നോട്ട് പാതെന്തു. തന്റിനോന്നു വിസ്താരമേറിവന്ന അ പന്മാവു് വിശാലമായ ഒരു ആദ്ദേഹത്തു ചെന്നവസാനിച്ചു.

തുച്ച പടർന്നനിന്നിൽനാം തൊട്ടാവാടി തെളിക്കേണ്ട ഒരു ലക്ഷ്യമായി ചുവട്ടി അമർത്തിക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു മഹിം വാംഗ്രു് തുടി മുന്നോട്ട് പോയി. അവേം! അതുനും! അവിടെ ഞങ്ങളുടെ നയനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചു കുഴു അരളുതാവധം തന്നെയായിരുന്നു. “സില്പിയക്കാരനാഡമണ്ഡിതമായും സിംഹവ്യാമുഖല്ലാഭിത്രഗണനിശ്ചവിതമായും” ഭീമതങ്ങളുടെ പാരിച്ചുരിതമായുമുള്ള ഈ വസ്തിച്ച കാണ്ടാരമല്ലുന്നതിൽ ഉയൻനനില്ലെന്നതായ രണ്ടു ഉച്ചൻ കരിക്കൽ മണ്ഡപങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ അക്കച്ചിക്കിടക്കു ലക്ഷ്മീ വിച്ചു. വളരെ മനോധരമായി പണിച്ചെഴുതിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മണ്ഡപങ്ങൾക്ക് പ്രസ്തുത പ്രദേശത്തിന്റെ പൂജാതന്ത്രപം വച്ചിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന രണ്ടു ശ്രീമാസ്തുംഭങ്ങൾക്ക് രണ്ടന്നുയായിരുന്നു.

മണ്ഡപങ്ങളിൽ നന്ന സാമാന്യം ചെറുതും അല്ലെങ്കിലും താൻ ചതുവിലായി കൈക്കുഴുട്ടിട്ടുള്ളതുമായിരുന്നു. അടുത്ത കണ്ണയുള്ള ഒരു ഉയൻ പാരിയുടെ മരബ്യുധായി എന്നിങ്ങനെ ഘോട്ടിരുന്ന ഒരു വലിയ മണ്ഡപം ഒരു താപസൻന്റെ ഗാംഗിയുണ്ടാക്കം നിയുലതയോടും കാണ്ടുപെട്ടു. അവിച്ചാൻ തമായുണ്ടായ ഈ കാഴ്ചയിൽ അതിരേയരേഖയായി ഞങ്ങൾക്ക് സ്കംഡിച്ചുനില്ക്കുവേ, കൂളിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഒരു സൃഷ്ടിച്ചുമാരുതെന്നും ഏവിടെനിന്നോ അതാതനായി ശ്രീതോപചാരം ചെയ്യുന്നതും ഒരു വഴിക്കാട്ടി. തുടന്നപോയ പന്മാവില്ലെന്നു

ഞങ്ങൾ വിശ്വം ഗമനം തുടങ്ങി. മതിഫോമാധനമായ ഒരു പരി മഴും ചുറ്റെപ്പുട്ടതിന്റെ നിഭാനമരിയുന്നതിനായി ഞങ്ങൾ ചുറ്റും കൂളികൾ അയച്ചു. ഏന്തോ മേഘാനിസ്പന്ധപോലോൽ ശംഖിരയപനി കേട്ട് ഞങ്ങൾ പുവ്യാധികം കൊതുക്കുന്നതോടെ ശ്രദ്ധിച്ചു.

ഞങ്ങൾ ഗതി തുടർന്നപോയ പാതയുടെ വടക്കാഡു, തൊയി പുതുതു തിമിത്തു അനവധി പനിനിർബന്ധക്കച്ചു കികൾ കാരിലാഞ്ചു നില്ലുന്നണ്ടായിരുന്നു. ഇടതുംവുള്ള സ്ഥപിടിച്ചിരുന്ന വനവല്ലികളുടെ മദ്ദു, മനോഹരമായ വിലസിനിനു ഒരു വികസിതക്കണ്ണമണ്ണൾ, പീണ്ടല്ലും ഉള്ളവങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ എഴുത്തിൽ ഉച്ചിപ്പിച്ചുവെന്നാണു കൊള്ളിടി സമീപത്താണ്ടെത്തുപ്പാർഡം ശ്രദ്ധവന്നുഡാരിണിക്കു ഇംഗ്യ കൂമാരികൾക്കുള്ളും ധാവള്ളുമെരിയ പുജ്യങ്ങൾം അഞ്ചിഞ്ചു പുഞ്ചിരി തുകി നില്ലുന്ന അനവധി വനങ്ങളും നക്കേയും ഞങ്ങൾ കർശിക്കാതിരുന്നില്ല. ഒരുക്കാലത്തു സവർച്ചുന്നരമായ ഒരു ആരാമത്തിന്റെ അവരിപ്പുങ്ങളും യന്ന ഞങ്ങൾ അഭിടെ കണ്ണതെന്നു പിന്നീട് ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായി. ചെറിയ ചെങ്കൽപട്ടത്തുകെട്ടിയിരുന്നു ഒരു കെളീയ്യമത്തിന്റെ ജീവന്നിച്ചു നാശങ്ങളും അഭിടെ കാണാൻണായിരുന്നു. ഏതുയോ വസന്തങ്ങളായി മനസ്സുന്നുണ്ടോ, പോലുമില്ലാതിരുന്നു ഒന്ന് വൻകാട്ടിൽ ആരീതകാലത്തിലെ ഏതോ ചിപ്പുസങ്ഗരേയും വധിച്ചു്, ദലായരത്തിലുടെ പുഞ്ചിരിയുടെ രാഗപരിവേഷ്ടിതരായി ഇളംകാരിൽ ആടി നിന്നിരുന്നു അതു—അണ്ണാട്ടു കുറി, പുജ്യസൗര്യത്തിന്റെ കുറിയും പരിമുള്ളതിന്റെയും വിജയപതാകകകളും, ആക

അമാധനസ്ഥനങ്ങൾ, ഏതെന്തല്ലോ പ്രക്രിയത്തെപ്പറ്റിയോ അവിപ്പിച്ചരിച്ചതു്. അതവോ! ആ രഹസ്യം അക്കണ്ഠിയാം.

അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിനെ മധിച്ച ഖുഞ്ചശൈത്യകൾിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു നേരിക്കാം അതരാമദ്ദേശത്തെ കടന്ന വലിയ മണ്ഡലത്തിന്റെ സമീച്ചം ചെന്നുമെന്നു്. അവിടെ അ സംഖ്യം ഭേദതാവിഗ്രഹങ്ങൾ സ്ഥാനത്തോടൊപ്പം വേബിളിം പുജ്ഞാടികൾ കൂടാതെ അനുബദ്ധിപ്പിച്ചെടുത്തു് മറിഞ്ഞാം തിരി ഞെരും കിട്ടുണ്ടാക്കാം എന്നുണ്ടെന്നു്. ശൈഖനിഷ്ഠിത്തമായ മണ്ഡലങ്ങൾ സാരംകാരം യാതൊരുക്കേടു ഭവിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. ചൂഡുന്നതു തുണകളിലും പടികളിലും പഴയ തമിഴ്പാലിപ്പി കളിൽ ഏഴു പദ്മ പദ്മ പദ്മ പദ്മ പദ്മ പദ്മ പദ്മ പദ്മ കളിൽ കാണുന്നവയാണുണ്ടു്, ഒക്കെന്നുത്തുപണി കളിൽ കാണുന്നവയാണുണ്ടു്.

നീറിരീരത്താശ മണ്ഡലങ്ങൾ നില്ക്കുന്നതു്. വണ്ണ നേരു പ്രശാവവാദമാരായ കാഴ്ചാവരമാക്കുന്ന ഗ്രാമപാഠാഡിനുത്തെ ശൈലാമാട്ടത്തിൽ പാച്ചപുല്ലുകളിലും ഓട്ടമു യരിച്ച പ്രഭരാട്ടിച്ചു ആ മണ്ഡലത്തലാഭൻ നേരങ്ങളിൽ സവി ദശാമായ മുഖഭ്യം അത്തരാറിനം പാതുകൾക്കി. ചെറിയ മണ്ഡലം ഗാംഗിച്ചും കുറെത്തതെങ്കിലും നിംഫാനാടംഗിയിൽ മികച്ചതാക്കാം. മണ്ഡലം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഉള്ള പാരാഡിസ് കുറിപ്പിനുകൊണ്ടു നേരിക്കാം ഗാച്ചോഗ്രാമപ്പുണ്ടാണു് എങ്കിലും അപ്പോൾ അവിടെ “അതനൊബി പുംബുളം തുമണം തുളിയുന്ന സുന്ദരിയുംതോറും തത്തിക്കു കുംകം കുളിക്കാറും, മാനസംതെളിഞ്ഞുന്ന പാക്കികളിൽ കൂടാനാവും”

ചേരംലീലാരാമങ്ങൾ ചിലഭിക്കിൽ
താമരയിലകളാൽ പച്ചവിസ്തീസ് പുതച്ചാ-

മട്ടിൽവിള്ളുന്ന പൊയ്ക്കറം ചിലപ്പിക്കിൽ
നക്ഷത്രങ്ങളെ ചുഡാംതാങ്ങളാക്കം നാനാ-
രൂക്ഷംതിന്റും ദൈവാരണ്യങ്ങൾം ചിലപ്പിക്കിൽ”

എന്ന മട്ടിൽ പ്രക്രമിച്ചിയവും, ശാന്തഹംഭീരവും,
സുത്തിനിശ്ചവ്യവുമായ ഒരു മാറ്റുക്കണ്ണരോമാധിതനു, ഞ
ങ്ങൾം കണ്ണതു”.

ഞങ്കാരേമാനത്തിന്റെ ഗമനക്കാലാധിവാരങ്ങ
നൊല്ലുന്ന ഒരു ദിഘാദിവും തന്ത്രങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധാലും സത്തകൾ
ഡിച്ചി. മന്ത്രപഞ്ചിന്റെ ദക്ഷിംഗാഡാഗത്തായി പാർവ്വതാ
പണി കാശാല്ലുട്ട് ഒരു ഉന്നതമായ പാരയുടെ കൂദാശവിൽ
നിന്നാണ് അതും ഒരു പ്രസ്തുതതു. അതു സ്വപ്നത്വത്തിൽ
ഞങ്ങൾം സാവധാനം സമീപിച്ചു. എങ്കാം പാണ്ഡു, അ
ണപൊട്ടിച്ചു അവധിക്കന്നാരുപോലെ ചതുഖ്യപരം ഞെരു
നുബാംഗങ്ങളിൽ ദിവാര, ഏകഭേദരം എററിയുമ്പെൻ്തു അടു
പോശാനിൽനിന്നാം അതിരേഖാനിയോടു പാരഞ്ഞുക്കും
തന്ത്രി കീഴുംപോരുക്കിയും പാരിയുന്ന കാഴ്ചയുടെ ഭാഗി അവാന്നു
നീജമാറു. പല ഉയരത്തിലും ചുംബക്കളിലുമുള്ള പാരമ്പര്യ
ചുങ്കൾ നിരംതരിച്ചു, അംഗീഡീമാരുത്തു വിശ്വാസിച്ചു, അതു
വിശ്വാസി പതനതലവന്തിലും അതിനുമുകളിലും ചില ചീരുളു
ണികളും ശരിവാലിവിതങ്ങളും ഞങ്ങൾം കണ്ടു. അതിനുകൊല്ല
ഞങ്ങളിലെ തന്റെ ചിവിയവിയജ്ഞീപിതാസാവഞ്ചരം അവി
ടവിടെയായി അതുവി രേഖപ്പെടുത്തി പ്രധാനം ചെയ്യു
കയോ എന്ന തോന്നമാറു” അതിനു സമീപത്തുള്ള ശരിക്ക
ളിലാശിതനു അവ ധാരാളമായി ദർശിച്ചുതു. ഉഞ്ചോട്ടും
അമാരന്തിസ്പന്നതോടും അടിയിൽ പതിച്ചു അത.....തനി

നി പിന്നീട് നാലുഭാഗവും പരന്നു മറമായിട്ടാണ് തന്റെ ഗതി തുടന്നതു്. നടിയുടെ വിസുൽത്തമായ മാൺഡിൽ അഭിഭാഷ്യമായ ഏകാഗ്രത അനുഭവിച്ചും, അന്യകാരത്തെ സന്തതമണിച്ചും, ദിഘുമുഹമദംക്ക അദ്ദേഹത്തിലില്ലോ അപ്പുമാർഗ്ഗിലെ ഭയങ്കരം ശബ്ദം കാണമാറണ്ടു്. പാരകോണ്ട മുട്ടെപ്പട്ടിനു ആ പ്രദേശം വിനോദങ്ങൾക്കു പററിയ ഒന്നായിരുന്നു. പ്രവാഹിനീയിൽ തുരുത്തു തുരക്കാളിൽ സപ്തചും വിശ്രമിച്ചും കളിപ്പാരാറിലിൽ മുഴുകി അനുഭവിച്ചും തന്ത്രം അധികസമയം അഭിഭാഷ്യത്തെന്ന വിനിയോഗിച്ചു. ധാതൃയും അംബിച്ചുപ്പോരം ക്രതിയിൽ ഒന്നു ഫലവരാരങ്ങൾക്കുണ്ടു് ഒരു കാനനാവിതനു കൂടിഞ്ഞാണു് പുംബാധികമായ ഉസാധത്താട തന്ത്രം അതിവിയും ചുറുമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ കാണുന്നതിനായി തിരിച്ചു. മണ്ണ പണ്ടാളിടുന്ന വടക്കഭാഗത്തായി കലഞ്ഞ ഒരു ചെറുജീവികൾ മുകളിൽ ഔദ്യോഗികമായി തന്ത്രം കയറിത്തുന്നു. ശീവ! ശീവ! അഭിഭാഷ്യത്രം വീക്ഷിച്ചതു് റബ്ലിനായ ഒരു മദ്ദിംത്തിന്റെ അഭിഭാഷ്യത്രം അനുയിതനു. അതീതമായ പ്രതാപകാലത്തെപ്പറ്റിയും സൂജനായിൽ പാശിച്ചു ഏറിഞ്ഞഥാജനത അശ്വിപാർവ്വതാനന്നപോലെ റാറുമായി കാണപ്പെട്ടു് ആ സൈഡം രേതിനായി കാണുന്നതിനു കാണതാരത്തിലെന്നു് റാറുന്നത് തന്റെള്ളു അഭിവൃദ്ധിപ്പിലു്. അനാനാകാലതന്ന ചാരിത്രംഹസ്യങ്ങളു് അനാഥാംഗത്തിൽ വധിച്ചു അവസാന സുപ്പിഷ്ടിയിൽ ലയിച്ചിരുന്നു എന്ന രാജാ സൈഡാവീരന്റെ അഭിഭാഷ്യത്രം അഭിഭാഷ്യപജ്ഞരങ്ങൾം തന്ത്രം അഭിഭാഷ്യവിഭാഗം അഭിഭാഷ്യപജ്ഞരങ്ങൾം തന്ത്രം അഭിഭാഷ്യവിഭാഗം അഭിഭാഷ്യപജ്ഞരങ്ങൾക്കു പ്രുശമിയും പരമ്പരയും സുപ്പുക്കമായി ഉംഖിയുംതുക്ക നിലയിലായി

അനു അതിന്റെ നൂച്ചശരിപ്പുങ്ങൾം. ഏ)തു ഏ)തു രാജിക്കുന്ന തികളുടെ ഗംഭീര രഖണുകൾ അതു വന്നുമെടയുടെ അന്തർഭേദം അലയടിച്ചിത്തനിറയ്ക്കും. ഏ)തു ഏ)തു മധുരരൂപ ഷിണികളായ രാജാംഗ്രാകളുടെ കളനിസ്പന്നങ്ങൾം അതു സൗഖ്യവരവെൻ്റെ ഫോറേന്റെ കളയ്ക്കും ചുഡാക്കിയിരിയ്ക്കും. ഏ)തു ഏ)തു ക്രത്യജനങ്ങൾക്കും അതുരാത്രുകൾക്കും അതു അരയുക്കുമായിതനിറയ്ക്കും. ഏ)നാൽ ഇപ്പോൾ അതിന്റെ ദാനീയമുഖിയിൽ നോക്കു. അഭ്യൂഷിൽ ഇതു പ്രഖ്യാപിലായിൽ, ഏതൊന്നാണു ശാസ്ത്രതം! ഇംഗ്ലൈ മായ ചിന്താവൈവിധ്യത്താൽ സ്ഥാനത്തായ ഒരു ഫോറേന്റും ടെഹ്നാണു് എങ്ങ്ങം ചരിത്രപ്രധാനമായ ഈ കാന്താരന്മാരും നിങ്ങൾ വിട്ടുപോന്നതു്.

“പശ്വതവി” ഏനു പ്രസിദ്ധിപെറ്റിതന്നു ഒരു ഭ്രാഹം “പാലതവി” ഏനു നാമത്താലുണ്ടു് ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെട്ടുന്നതെന്നും വളരെ പുരാതനമായ കാലംമുതൽ ഒള്ളു ഇം രമണീയങ്ങൾം പാണ്യിപ്പേരുമാക്കുമാതാടയും അതിനും കേരളരാജാക്കന്മാതാടയും സുവവാസങ്കേ ത്രമായി പലനാം പരിലസിച്ചിത്തുന്ന ഏനും ഒരു മുന്നു റാഡിഷൻപത്ര വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപുവരെ വേണ്ടാട്ടഡിപ്പ നാൽ പാലതവിയിൽ ഗ്രീസുകാലസൂഖ്യവാസത്തിനു വേണ്ടി താമസിയ്ക്കുന്നവരുടെയിരിയും ഏനും ചെറിയും പഠിയും. സർവ്വത്തു സുന്ദരമായ ഈ മൊഹനങ്ങൾതെന്തെ ഉപേക്ഷിയ്ക്കുന്നതിനു് അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ച സംഭവത്തപ്പറിയും സക്രമായ ഒരു കമ്മ ശ്രദ്ധിയ്ക്കാതിനിടയായി.

എത്രയോ ശതവർഷങ്ങളായി പാണ്യിപ്പുതികൾ വിനോദവാസമായി കത്തിയിരിക്കുന്ന പാലതവിയിൽ അന്ന

വയി ഒദ്ദേപ്പതിപ്പുകളും രാജക്കിലായുംവന്നാൽതെ അന്തരം പ്രതിപ്പുകളും ഉണ്ടായിരുന്ന ഏറ്റവും മുഴുകൊണ്ട് ബഹുമാന്നായ ഒപ്പനാട്ടു ചന്ദ്രൻ അവിടെ നിവാസമാരംഭിച്ചതു് ഇവക്ക് അനുബപ്പുംഡായി തോന്നുകയാൽ അത് സാന്നില്ല, മൊഴിവാക്കാനായി ഒരു മന്ത്രത്തു അന്തിമം അവരെ ദേശപ്പെടുത്തി ചുറ്റി പഞ്ചിമത്തുണ്ട് പത്രിയും വിചുന്തിയി സ്ഥിച്ചതിനുണ്ട് അദ്ദേഹം ഭീതനായി പ്രശ്നങ്ങൾ കാണിച്ചു വരുത്തി ചോദിച്ചതിൽ പാമാത്മം മനസ്സിലായി ഏറ്റവും അനുമതിൽ പാലത്താഡി ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് എന്നെന്നെന്നായ്ക്കുമായി സപ്താഞ്ചയാനിയിൽ മടങ്ങി ഏറ്റവും പെട്ടിരുന്നു. ഈ കടയുടെ വിശ്രദാസ്ത്രയൈക്കി ആളു വിചർഖം വായനക്കാക്ക് വിച്ചിനില്ലെന്ന.

പാലത്തവിയിൽ വിട്ടിരുന്ന ഓരോ ചൂഡിലും ചവില്ലുന്ന ഓരോ പത്രത്തിലും മുളിയുന്ന ഓരോ പുല്ലിലുംതുടർന്നും ഓരോതന്നചരിത്രാഭേദങ്ങൾ സൃഷ്ടിമന്യംബിക്കിട്ടുകയുണ്ട് തെളിഞ്ഞുകാണാം. ഇപ്രകാരമുള്ള അനാവലി കാര്യനാഗരികരിൽ നാമുടെ കാറ്റാരമല്ലത്തിൽ, മരത്തോു് ഇന്നും കിട്ടുണ്ട്. സകല്ലുംകുറിക്കി ഉശ്ജിതപ്രവൃത്തം പ്രവത്തനങ്ങൾതെല്ലായും ഉത്തേജകപ്രവൃത്തം യുവതപ്രവാഹിത്തിനു് അനുസരണിയും ആം ചെണ്ണായുന്ന ഒരു രോദ്ധാണം ചരിത്രാഭവഷണം. ഈ വിഷയത്തിലേയും യുവസന്ദഹാദരമായുംവന്നാൽതെ സത്പാലുംഡായ അകർഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

With the kind permission of Srimati Konniyoor
K. Meenakshi Amma, M. A.

VII. സപ്താദ്ധീതം

[വിറിക്കു കവിത]

(മുന്നാട്ട് പി. എൻ. കെൽത്തൽപിള്ള എം. എ.)

അതുംഹരിസാരിത്രാവതാശങ്കതാഭേദങ്ങൾ വിറിക്കു
സംഗ്രഹാധിക്രമിച്ചുവരി നമ്മക്ക് ഏതാണ്ടു പ്രിയമായ
കര ഇന്ത്യാനമുന്നിംഗതെന്നു പറഞ്ഞാൽ പ്രതമരീക്ഷണം
നൽകി ശരിയെന്നുംതോന്നും. കാവൃകലായിൽഅരിപ്പാധാന്മാർ
വഹിക്കുന്ന ഇം സംഗ്രഹാധി ഏതു സാധിത്രാഖിലും
കാണാവുന്നതാണ്. പ്രഭേദകമായ പേരകളിലും നിരു
പരകമാർ വിമർശനവിഷയമാശാന്തരത്തുകൊണ്ട് അഞ്ചേരം
ഈതു സംഗ്രഹാധി നശ്ചൈടയിട്ടിൽ ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതു
തെററാണ്. അതു, ധനി ഇംഗ്ലീഷ് സാധിത്രാഖിൽ
ഇല്ലെന്ന ശരിക്കുന്നതുപോലെ അയിഴ്ച്ചും. നിന്തുപണ
വിഷയമാക്കുന്നതോടുകൂടി അതിന്റെ അഭിപ്രാധിക്ക് ദണ്ഡ്
മായ വലിപ്പമുണ്ടാക്കുമെന്നു വിളാവു. ഇതു ഇംഗ്ലീഷിലും
മലയാളിലും താാതമുഖ്യമായി നിന്നോക്കിയാൽ മനസ്സിലും
ജ്ഞാവുന്നതാണ്. ഇംഗ്ലീഷിൽ ലിറിക്കു പ്രാഥമാനം അംതി
പ്രാമാണ്മാം. അർധിക്കുന്ന ഒരു സാധിത്രാഖാവയാണ്.
ലിറിക്കു കവിത മലയാളത്തിലും സംസ്കൃതത്തിലും കാണാൻ
ബണ്ണുകിലും പാശ്ചാത്യർ കല്ലിക്കുന്ന പ്രഭേദകരംന്തിലും
പ്രാധാന്യമോ വിശ്വേഷമോ ഇവിടെ നിരുപണവിഷയമാ
ക്കിയിട്ടില്ല. വണ്ണകാവുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ലിറിക്കുന്ന

ഉരംപുട്ടത്താൻ രക്ഷമാണെന്ന പറയാമെങ്കിലും ലിറി ക്ഷേപാന്ത പലതും അതിൽ ഉരംപുട്ടപോകാം. മഹാ കാവ്യം, വണ്ണകാവ്യം എന്നൊളു വിഭാഗം ദൈർഘ്യമാണ് എഴു ചെളിട്ടുള്ളതാണ്. ദൈർഘ്യം കുറഞ്ഞതായിട്ടാണ് സാധാരണ ലിറിക്കുകൾ കാണുന്നതെങ്കിലും ദൈർഘ്യം കുറഞ്ഞതെല്ലാം ലിറിക്കാണുന്ന പരഞ്ഞാൽ ഗ്രായലാൻഡ് സമുതം കിട്ടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ലിറിക്കപദംകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്ന അതും ശരിയായി പറവാൻ മുഖിട്ടു ഒരു വാക്കതന്നെയില്ലെന്നുള്ളതു് മുൻപു പറത്ത തിനു് ഉപോക്തവാകമാക്കുന്നണണ്ടേല്ലോ.

ലിറിക്ക് എന്നാൽ എന്നാണു്? അതു് ഭാരതസാഹി ത്രഞ്ഞിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ടിരുന്നുമാണോ? ഇതും കാവ്യസന്ധ്യായം ഇന്നിയും പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതാണോ? അതിൽ സവിശേഷമായ മുഖ്യപതിപ്പിക്കേണ്ട അതി പല്ലേമുണ്ടോ? എന്നല്ലോം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അല്ലോ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ മുഖിയമായ കവിത ആത്മ ഓദ്ധരം കാണാവുന്നതാണു്. അതമാവിപ്പുരണം ആയാണു് ഇതിനു നിഃനാശം. വികാരപ്രസക്തിയിൽ നിന്നാണു് ഇതിനേറ്റെ ഉല്പത്തി; ക്രാനാരാഭികളാൽ പുല്ലാ നസംബന്ധം ഇതിൽ ഉണ്ടുമെന്ന്. പ്രതിഭാഗികളെ ചിത്ര നംബച്ചു, മഹാകൃത്യങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുക, സർക്കാരുണ്ണ അഭേദ പുകഴ്ത്തുക, സ്വരാവവിശേഷങ്ങളെ വിമർശിക്കുക, വികാരാഭികളെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുക മുതലായവ ആണു് കലകരംകു് സാമാന്യമായി വിശേഷിച്ചും കാവ്യ കലാജിൽ കാരണങ്ങത്പെന്ന ഉപാഗതമാക്കുന്നതു്. ഇതിൽ

ക്രവസാനമായി പറഞ്ഞ കാരണവും തജിന്നുമായ കാവ്യ
സന്ദർഭാധികമായി അധികം വിശിഷ്ടമാ
ണ്ണന് അല്ലോ അതേവാചിത്രാൽ മനസ്സിലാക്കം. ഒപ്പ്
കാരം വിശിഷ്ടമാണ്ണന് പാഞ്ചാത്രഗിത്രപക്ഷാർ ഘൃഷ്ണ
മായി സമ്മതിച്ചിട്ടിട്ടാണ്. വികാരങ്ങളുണ്ട് രഘൂനാഥത്തിക്ക
നിഡാനം. റസമാണി കാവ്യാഖ്യാനിതം. ഇതു ഭാരതീയ
നിത്രപക്ഷാർഭിൽ ആനുഗ്രഹിക്കാൻ സമ്മതമാണ്. അതു
കൊണ്ട് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും വികാരജാതമാക്കന്ന
ഈ കാവ്യസന്ദൃഢാധിക്കുന്ന മാരാത്മകതയും അവയം
സമ്മതിച്ചിട്ടിട്ടണ്ണന്തന്നെന്ന സിലിക്കന്ന. എക്തി, അസ്ത്രം,
ചയ, അപദിഷ്ഠം, ആസ്ത്രം, അകാവം, സൗംഖ്യാദിഭാവങ്ങളിൽ
മുഖ്യമായി മനസ്സിലിട്ടും, കൂദ്ധതയിലൂടെ അംഗൾച്ച, സുഖാനം
വാദികളാൽ സജ്ജാതമാക്കന്ന അന്താംഗാംഭ്രതി, വിരഹം,
കൊണ്ടും മറ്റൊക്കെ മരിക്കാവേദനം, അത്രുതക്കുത്ര
ഞങ്ങളോ സുന്ദരാക്തതികളോ കാണാനോപാർ ഉണ്ടാക്കന്ന വിസ്മ
യാദ്ദോദ ചിത്രപ്പുത്തികൾ ഇതെല്ലാം ഭംഗിയായി പ്രത്യക്ഷ
ചൂടുത്തന്ന സന്ദൃഢാധികിക്കാൻ ഇതെല്ലാം ഭംഗിയായി പ്രത്യക്ഷ
ലക്ഷണം ചെയ്താൽ ഇതു നമ്മൾ “അറിയാവുന്നതാണെന്നു”
സാധിത്രാദിമാനീകളുമ്പാം സഭരിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കണം.
ഇതരപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും ഇതിന്റെ ഭംഗിസ്ഥമയോ അസ്ത്ര
മയോ വരാതിരിക്കയും ഇല്ല. ഭരതിയനാടകങ്ങളാൽ
നാടകീയമായ റസത്തിന് “അപേക്ഷാർഘം വരത്തകവബ്ലാം”
തന്നെ ഇ ഭംഗി വന്നപോക്കണാണെന്നെന്ന പാഞ്ചാത്രഗിത്ര
പക്ഷാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടിട്ടണ്ണന്ന പ്രത്യേകം പറയേ
ണ്ടിയിരിക്കന്ന. ഉത്തരരാമചരിതം, വിക്രമോവരീയം,
ആട്ടങ്ങിയുള്ളവ ഇതിനു പ്രത്യേകം ഉദാഹരണങ്ങളാണ്

കാനും. ഉന്നതരാമചാരിത്രത്തിൽ ‘മായാസീതാംകം’ പ്രത്യേകിച്ചും കാംഗ്രഷിൽ വരുന്നു. അവിടെ പ്രത്യേകിച്ചുള്ള വികാരത്തിലൂടെ അസാമാന്യമാണ്. നാടകത്തിൻറെ ധമ്പതി പിശ്ചാവിച്ചുതന്നെ വേദ്യത്വിവികാരാവിശ്വാണ്ടന്തിനു സന്നദ്ധനാബന്നു. ശ്രീരാമൻ കരയുന്നു. മായനക്കാരും കണ്ണനിൽ വർഷിക്കുന്നു. ഹാ! അതു നാടകമല്ലോയിൽനാണ് കുറി ഏഴു നല്ല കവിതയായിരിക്കുമായിരുന്നു.

“തള്ളിത്തിന്തിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കുകുമശലിനെ-

തൈല്ലോതുക്കുന്നതിനാ-

യുള്ള തതിൽത്തൽക്കുന്നം ഞാൻവെള്ളവിധിരുതെ-

യുന്നയതാതൈരുല്ലാം!

വെള്ളത്തിൽവേഗമേറ്റു ശതിമണിലണായെ-

തന്ത്രിനീക്കുന്നപോലെ-

തള്ളിത്തണ്ണിപ്പരക്കുനിഹബത! വല്ലതാ-

യുള്ള ചെതോവികാരം.”

മായാസീതയുടെ കാസ്തുർത്തിൽ “കരക്കിപ്പിഴി ഞതു” എന്നാംഗൾറു കരിങ്ങാളുള്ളുരമൊഴിച്ചിട്ടുള്ള നൽകാരങ്ങും എന്നു പറയുന്ന ശ്രീരാമൻറെ ദിഃവായിക്കും നമുക്കും എതാണ്ടു പ്രത്യേകിച്ചുള്ളുണ്ടു്. വിക്രമാവർണ്ണിയ അതിലും ഇതുപോലെതന്നെ പുതുവയസ്സിൻറെ വിരഹത്തിലൂടെ പുക്കരാക്കുന്നു.

സമ്പ്രക്ഷിതിഭ്രതാംനാമ! ഒപ്പാസർവ്വാംഗസൂര്യൻ!

രാമരമേവനാനേത്യസ്ഥിന് മയാവിരംഭിതാതായാ!

എന്നും ഒരു ഫ്ലോക്കത്തിൽ രാജ്ഞാവിൻറെ ചോദ്യസ്കും പഹ്യത അതിൻറെ ഉത്തരവും അടക്കി കാളിഭാസൻ രാജ്ഞാവിൻറെ

റിരഹവേദനായ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതാൽ തുടങ്ങുന്നു. ഈ അപൂർത്തപ്രസ്ഥാവം ഖണ്ഡന നില്ക്കുന്നു. ഭാരതീയമായ ഇതരസാധിത്രപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും ഖതിന്റെ സകലനമുണ്ടെന്ന കാണിക്കുംവേണ്ടിമാത്രം ഖണ്ഡന തെറവിമാറി മിച്ചതു പറഞ്ഞുപാശ്വനേനു ഉള്ളൂ. സംസ്കൃതശാസ്ത്രകാരിയുടെ സ്വന്നാശമനസ്സിൽ “പുത്രമനാസാരമഃ” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വിഷയം തുടരാം.

“ലിറിക്ക്” എന്ന പദം ഗ്രീക്കഭാഷയിൽനിന്നും വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. Lyre ‘ലായർ’ എന്നാൽ ഒരു സംഗ്രഹിതയുമാണ്. ഏതാണ്ടു വിജ്ഞപ്പാലെയാണെന്നു നിർദ്ദേശിയ്ക്കുമ്പോൾ തുടർന്നു തോന്നുന്നു. അതിന്റെ തന്ത്രികളിൽ സൂര്യ രണ്ടും നാഞ്ഞുള്ളണാക്കുന്നതിനെ അനുസരിച്ചു ഗാനത്രം പമായ കവിതകൾ ചൊല്ലുന്നതു പൂരാതനഗ്രീസുകാക്ക് ഒരു സാധാരണ പതിവായിരുന്നു. അതു സംഗ്രഹിതയുടെ അനുസരിച്ചു ഗാനം ചെയ്യുന്ന കവിതകൾക്കാണ് “അതല്ലോ ലിറിക്ക്” കവിതകൾ എന്നു പേരു കല്പിച്ചിരുന്നതു. അദ്ദേഹയുള്ള വികാരാവിഷ്ണുരണ്ടുപ്രധാനങ്ങളായ ചെറിയ കവിതകൾക്ക് അതു പേരു തുല്യമായിത്തീർന്നു. അല്ലെങ്കിലും പല സാഹിത്യങ്ങളിലും ഖതിൽ ഉൾപ്പെട്ടുന്ന തായി ഗ്രീസിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഖതിൽ ‘സാഹോ’ എന്ന ഒരു കവയിത്രിയും ഫിന്ഡാർ എന്ന ഒരു മഹാകവിയും പേരുകൾ സവിശേഷമായി കാംഡിൽ വരുന്നു. സാഹോയുടെ ജീവിതംതന്നെ വികാരപരവാദമായ ഒന്നായിരുന്നു. അതു മഹതിയുടെ പ്രേമഗാനങ്ങൾം അതിവിശിഷ്ടമെന്നാണ് വിഭ്രാംാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു.

തങ്ങാട് സ്നേഹമില്ലാത്ത ഒരു യുവാവിനെ അതിയാളി സ്നേഹിച്ചുനം, അവസാനം നിരാശകാണ്ടു ഉന്നതമായ ഒരു പാറക്കിൽനിന്നു ചാടി അത്തുല്യത്രുടെയെല്ലാമാണ് സാഹ്യാധ്യപൂർവ്വി ഒരു ചെറിയപ്രഭുത്വം.

റൂത്'പത്തിയെല്ലപൂർവ്വി ഇതുമാത്രമേ പറയാൻ സഹാ വും സമയവും അനവദിക്ഷനാജ്ഞി. ഇതിന്റെ സാമാന്യ സ്വന്തുപരവും സ്വഭാവവും ചുന്നതാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാം. പുണ്ണമായ ഒരു ലക്ഷണനിവ്വചനം ഇക്കാൽജീവിൽ പ്രാണി സമാണം. വഴുരെ ദേംബുമ്പരിലെല്ലുന്ന സാമാന്യമായി പറയാമെങ്കിലും ചിലഫ്രോറി ദീർഘമായ ലിറിക്കകളും കാണുന്നാണ്. 'In memoriam' എന്ന ടെനിസ്സൈറ്റിന്റെ വിലാപകാവ്യം പല വണ്ണനാളായി തിരിച്ചിട്ടുള്ളും വളരെ നീണ്ടതാണ്. ഒരു വിഷയത്തെ അഡിക്കരിച്ചു എഴുതിയിട്ടുള്ള പച്ച വണ്ണനാളാണ് അതെന്നും പറയാം. സംഗ്രഹിതത്രാവായിത്തുടങ്ങിയ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനും സംഗ്രഹിതം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നതു് നിർബന്ധമാണെല്ലാ. അതുകൊണ്ടു പല്ലുവിപോലെ ഒരേ വരിയുടെ അവവർത്തന വും മറ്റൊരു ചിലഫ്രോറി കാണാറും. ടെനിസ്സൈറ്റിൽ 'ഇന്ന സീ' എന്ന കവിതയിൽ ഓരോ വണ്ണികയും അവസാനിക്കുന്നതു് മിക്കവാറും "Another Idea....." തുടങ്ങിയുള്ള ഒരുവരികൊണ്ടുതന്നെന്നയാണ്. സ്നേഹിസർ എന്ന കവി സ്വപ്നിവാരമംഗളാശംസചെയ്യുന്ന ഏപ്രിൽത്തലാമിയൻ (Epithalamion) എന്ന കവിതയിലും ഇതേ സന്ദൃഢായം അനവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ദൈവസം എന്ന കവിയുടെ "അലക്കൂർഡേച്ചുസ്" ഫീസ്റ്റ്" (Alexander's Feast) എന്ന കവിതയിൽ—

“None but the brave, none but the brave
None but the brave deserve the fair”
എനം,

“fallen, fallen, fallen, fallen,
fallen from his high estate”

എനം അവത്തിച്ചു് ഈ ഡേവിതത്തിയിരിക്കുന്നതു നോക്കു. സംഗ്രഹിതാലംബിയായ സ്വരംജീവന്യും പ്രാസ വൈചിത്ര്യം സാമാന്യത്തിൽ കൂടുതലായി നിഷ്ടപ്പയോ ട ചെയ്തുകാണം. ഈതിനു മലയാളത്തിൽനിന്നും തെറ്റാടു രണ്ടം കാണിക്കാം:—

“ഹാമന്തതികൾഡിവിഡാവോ—നല്ല
കോമലിത്താമരപ്പു് വോ”

എന്ന തുടങ്ങുന്ന ഗാനംതന്നെ നോക്കു. ഈ ഡേവിയായ ഒരു ലിറിക്കുകവിത മച്ചയാളിത്തിൽ വേരെയി ല്ലേണ്ടതനെന്നയല്ല, ഈതരസാധിത്രുത്തിലും ചുത്തകമായേ കാണുകള്ളും. മച്ചയാളിത്തിൽനിന്നും ഉള്ള ഉഭാദാരണം കൂറ ചു മുയിൽക്കു അഥിച്ചപ്പാണു കുറഞ്ഞിക്കു. മനസ്സിൽ ഉള്ളിക്കയറി ഉയർന്നവനുകൊണ്ടു് കാലമാക്കുന്നതിനു മുൻപു റംഗപ്രവേശം അതു പിരിച്ചുനേരു ഉള്ളു. നിവചനം തുടർന്നാം. ചെപ്പുറിയുടെ ഗാനംദാളിച്ചുള്ള സ്വരംഡംഗി തപ്പിശ്ശെന്നുരോടു് പറത്തതിനിലിക്കുണ്ടു് കാഞ്ഞമില്ല. ഒപ്പക്കല്ലീകരിക്കുന്നതു നാടകദാളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ചെറിയ ഗാനത്തിൽ പ്രത്യുക്കിപ്പെട്ടുന്ന കവിതാരകുലങ്ങൾ ഫലാകാതിരായികളാണു്. ഒരു വികാരങ്ങേതയോ ഒരു ചെറിയ സംഖ്യയേന്തെങ്കും, അടിനിശ്ചാനപ്പെട്ടുത്തി എഴുതുന്നതായും സ്വതന്ത്രം നീതിനൊന്നു ഏകതാനതയും സ്വതന്ത്രം

പുസ്തിമയും കാണം. അതു പുസ്തിമയും എക്കതാനതയും വിച്ചേഴ്സംവത്തുന്ന വല്ലതും ഇടയിൽ പറയുന്നതു രസവി അരിത്തിക്കു കാരണമാക്കും. ഒച്ചിത്രമുള്ള കവിതകൾ അഭ്യന്തര ചെയ്യാറില്ല. തന്നീമിഷ്ടിൽ കവിപ്പുടയ തിൽ പ്രത്യുക്ഷമാക്കുന്ന ഒരു ഒരു രവികാരത്തിന്റെ അന്തഃ്ക്ഷീരയാരാധിരിക്കും അതു”.

“O my Love’s like a red, red rose
That’s newly sprung in June;
O my Love’s like a melody
That’s sweetly played in June”

പ്രിന്റ തുടങ്ങുന്ന വേണ്ടിന്നിന്റെ ചെറിയ കവിതാ ശൈലം നോക്കുക. ഇതിന്നിന്റെ ഭാഷാന്തരം ദിന്യാധമായ തുടക്കാണ്ട് താന് ആ സാഹസത്തിനു തുടങ്ങുന്നില്ല. വൈദും വികാരപ്രകടനം അതുമുള്ള വാജകൾക്കാണ്ട് മാത്രം സാധിച്ചുന്നവരികയില്ല. അഭ്യന്തരയുള്ള സർവ്വം നേത്രിൽ ബുദ്ധി നിംത്മകങ്ങളെല്ലാം പ്രത്യുക്ഷമാതും തോന്തരം പദ്ധതികളും മാത്രം ഉപയോഗിച്ചും കവികൾ കാണ്ടും നേടാറുണ്ട്”.

“Spring the sweet spring, the year’s pleasant
[king
Then blooms each thing, then maids dance in
[ring,
Cold doth not sting, the pretty birds do sing
Cuckoo, jug—jug, pu—we to—witta—woo”

ഇതുതന്നെ നോക്കുക. ഇതിൽ നിംത്മകമായ അംത്യപാദത്തിൽത്തന്നെന്നയാണ് “എന്തെങ്കിലും കവിതയു സംക്ഷിപ്തിൽ ഉള്ളതെന്നു നിഷ്പക്ഷപ്രതികൾ സമ്മതിക്കും.

“Hey nonny nonny nonny
Hey nonny nonny nonny”

എന്ന പേരാറിട്ടു കാണുന്നതും നോക്കു
“ഒം ടണം ട്ടം ട്ടണം” എന്നോ “ഹൃഷി ഹൃഷി ഹൃഷി”
എന്നോ പറയുമ്പോഴിം ഈ സന്ദൃഖാധമല്ലെ അനുഭൂതിക്കു
ന്നതും. “രാരിരാരാരാരോ” എന്ന താംട്ടചൊല്ലുമ്പോൾ
ഉത്തേ പല്ലുവി വാസല്പ്രധാരയ്ക്ക് കൈ ബഹി:പ്രകടനം
സാധിക്കാനാവിക്കുവേണം പിചാരിയേണ്ടതും. ഇനിയും
ഇമ്മാരിപിശ്ചു വികാരങ്ങൾ പദ്ധതുചൗതിചാണും സാധാ
രണ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുന്നതുനുതും ശുശ്രീയേണ്ടതാണും.
ഖാംബിബാൻറു ചീറ്റി ഉപന്നാസങ്ങൾ ഇമ്മാരിപി പുണ്ണല
ക്ഷണം ഇംഗ്ലീഷിൽബാനും എനിജ്ജു തോനിഡിക്കുണ്ടു്. ഏ
നാലും മുത്തനിബന്ധന മിക്കവാറും ഒഴിച്ചുകൂടാതെ കൈ
ഉപാധിയാജ്ഞനും പഠാംഗങ്ങിമിനിക്കുണ്ടു്. ഗൃഹത്തിനേരം
പരമപരിപിശയും തരണം ചെയ്യുന്ന ചില ഭംഗികൾ പദ്ധ
ത്തിനാണെന്നോ അൻഡാതത്തെന്ന സമ്മതിച്ചുവോകും. ഗൃഹ
ത്തിനേരു മാഹാത്മ്യത്തെ കൊണ്ടുകയല്ല; പദ്ധതിനേരു
പരമമായ ഭംഗിയെ സമ്മതിക്കുകയെ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.
ഇക്കാല്യം തതിൽ പദ്ധതിപ്പണിക്കുത്തമിൽ ഏതാണ്ടു സ്കീച്ചു
പണ്ഡാർത്ഥക്കിളും വൃശ്ചികാസമുഖങ്ങൾ പാശാം. പുതഃപണ്ഡി
ശാഖി സുഖംനാശാഖും സർജ്ജമായ ചില വിലാസങ്ങൾക്ക്
സ്കീകൾക്കുള്ളതും അവരു സാമാന്യമായി അപ്രാപ്യമായി
തത്തെന്നായിരിക്കും. ഈ തത്പരത അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതി
യാണും സാഹിത്യസാരത്തിൽ “ചരണോനിബലമായ നീര
സുശ്യാര” എന്ന സപ്താംഗീതത്തെ നിവർച്ചിച്ചിട്ടുണ്ടു്.
സ്വതന്ത്രനിബന്ധന ഇത്തരം കവിതകൾക്കും കരവല്ലുമായ

ഉപാധിയാണെന്നോ സിലേക്കനോ. ദിനാലീനങ്ങളായ വികാരങ്ങളെ അത്രക്കണ്ണുചുട്ടാൻ സമർത്ഥമാരായ കവികൾ യോഗ്യങ്ങളായ മുത്തങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ണടക്കത്തെന്ന അസ്പദിക്കനോ.

“Half a league half a league” എന്ന തുടങ്ങി ന വരികളിൽ ടെന്റില്ലുണ്ട് സാധിച്ചിട്ടുള്ള മുത്തങ്ങവെച്ചി ത്രും നോക്കുക. ഭാരതീയ സാഹിത്യത്തിൽനിന്നും ഒരു ഉദാഹരണം കാണിക്കാം. ഇയാദവവൻ്റെ “ഗീതങ്ങാ വിഡം” സുഖത്താത്മാണെല്ലു. ദിറിക്കകവിതയ്ക്ക് സംസ്കാരം തസാധിത്രുതനിലെ മുഖ്യാലിഷിക്കാഡാധരണം അതാണ്. അതിൽ മുത്തവിഷയകമായി സാഹിച്ചിട്ടുള്ള വെച്ചിത്രും അതി വിസ്തൃതാവധമാണ്. ദിറിക്കിനും മുവിടെ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഏല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളും അതിലെ ഗാനങ്ങളിൽ മുന്നോടിയോടെ കാണാം. വികാരപ്രദർശനമോ, ഗാനമധൂരിമഴുാ, പ്രാസംഗിജയാ, മുത്തങ്ങവെച്ചിത്രുംഘാ, അവ വർത്തനസാമർപ്പണമോ ഏതൊണ്ടും അവിടെ തുടക്കലെന്ന നിശ്ചിയ്ക്കുക പ്രഥാസമാണ്. “സദംഗ്രഹിംഗിരാജാ നീതേ ഇയാദവ ഏവ്” എന്ന സ്വയം അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ടും ഓക്ഷാടികളായ മധൂരസാഡനങ്ങൾക്കും ലഭജാകാരനാമായ സ്വവാഹംവെച്ചവെത്തെ അത്രക്കണ്ണുപെട്ടുള്ളൂന്ന ദിയ ദേവൻ ഭാരതീയ ദിറിക്കും പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സുവർണ്ണപത്രാക്കരാണും. ഈ ശാപാച്ചംകുമണം മുത്തങ്ങനെ നിൽക്കുന്നു. മുത്തവിഷയകമായി മുഞ്ഞാതിരി കവിതകളിൽ കാണണ്ന ദേഹി മുത്തുംകൊണ്ടും സിലേക്കമായെല്ലു. സമാധിയംഗി, പദവിയത്തിലുള്ള അതവത്തനംഗി, ക്ഷേരവരിതന്നെ തിരിച്ചും മറിച്ചും പ്രഭ്യാഗിയ്ക്ക് എന്ന തുടങ്ങി പദ

വിധസന്മാധ്യങ്ങളിലും സൗകര്യം പ്രയോലുക കവികൾ പ്രയോഗിച്ചാണ്. താഴെ കൊട്ടക്കുന്ന ചിലാ അറ്റാക്കങ്ങൾ എന്നാക്കുക:—

“ഭക്തക്കിഴ്ച്ചംകൊട്ടക്കം ത്രവന്മാനനിനിൻചെമ്പേയാ—
ടിക്കം ചൊടിക്കും
ഒപ്പത്രമാരാഫ്രാടിക്കം വിത്തിനമിതളിൽ പേർ മുടിക്കം
മുടിക്കം
അത്താടിക്കംതടിക്കംതചിരുംടലവഹരിക്കുതടടിക്കം തടിക്കും
മല്ലുംള്ളപ്പാമടിക്കം ഗണപതിവിച്ചവാനായുമടിക്കം—
മടിക്കം”

ഇതിലെ നേരി! എന്നോ?; ഒരു സൂര്യാന്തരാക്ഷാംശം അഞ്ചലവികാരം ഏണ്ണെന്ന പ്രത്യക്ഷിപ്പുന്നുന്നതു എന്നാക്കുക:—

എന്നുംഗാരത്തിന്റെനാമ്പേയാ! നസിക്കത്തെയാഴ്കി—
ഫ്രോക്കവാനാളിത്തുനേയുാ!

ഒസ്തംപുഞ്ചിന്റെവന്നേയാ! മദനംസചിതാനം പുന്നത്തെ ക്ഷണങ്ങുാ!

ബുഹാവിന്റെസുച്ചിവന്നേയാ! നയനസുവച്ചത്—
യുദ്ധനന്തരങ്ങൾക്കുക്കുങ്ങുാ!

കാക്കന്താൻവിട്ടാൻങ്ങുാ! ത്രിഭവനവിജയത്തി—
നീവൻഡോചിയന്നുാ!

ഖുത്താന ദേരു. വിശദാനീജ്ഞതകാംശ മതിമറന്ന താം ഓചതനാ ഓചതനാപ്രയും മറന്ന കാട്ടിൽക്കണ്ണ ചെടിക്കെള്ള അണിസേജുവായനം ചെയ്യുന്ന തത അറ്റാക്കത്തിന്റെ പദ്ധതിനും എന്നാക്കുക:—

“ജാതി!ജാതാനകമ്പാദവ; ശ്രേണിമദ്ദേ മല്ലികേ!

മുദ്ധംകൈതെ

കൈക്കേതെ! കൈക്കേതെരമിയ്യോം ക്രമരയിലണിവാൻ
കൈക്കുലാക്കം ദരായാം
ഖേദാനേതാൻ മടിയാനലർശരഹപരിതാപോ-
അങ്ങാനാശ്രൂ നീതാൻ
നീതാൻ നീതാനാണന്തിയ്യുകചട്ടലമഷി..

ക്ലെന്റിതൻ ക്ലെന്റുലേ. ”

ഇന്തെന ഉടാധരാണഞ്ചം ഉല്ലരിയ്യാനാണാക്കിൽ
കട്ടുവയി അക്കാം. അംഗിനിവിടെ സ്ഥലവുമില്ല; സൗക
രൂ മുമ്പില്ല. ഇതും തിശുഭർശനം ചെരുത്തേന്നുള്ളൂ.
ഇവിലും റോഹിയായ ഉടാധരാണഞ്ചം വായനക്കാക്ക്തനന
ആനന്നാണാക്കിയിര്യാം. ഇനിയും വിസ്തരം അവശ്ര
മില്ല.

ഈത്തുംകൊണ്ടു് എത്തപ്രിഷയകമായ സാമാന്ന
അതാനുഭബായെന്നു ചിരുപ്പസിക്കുന്നു. ഇനിയും ഭാത
ത്തിൽ ഈ അസ്ഥാനത്തിനു വന്നിട്ടുള്ള അഭിപ്രായിയെ
സാമാന്നമായ് നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു് വിശമിയ്യാം.

ദോക്കത്തിലുള്ള സകല സാഹിത്രണങ്ങളും ഏടുത്ത
നോട്ടി ശാൻ ഇത്തുംത്തിലുള്ള കവിത ആക്രമായുഭബായതു്
ഭാരാജതിലാണെന്നു വരുന്നതു് നമ്മുകൾ അഭിമാനകരമാ
ണാല്ലോ. ആജുപറത്തിലെ സൃഷ്ടിങ്ങളും ഇത് തുരത്തി
അംഗപ്രസ്താവനാം സാമാന്നമായിപ്പറയാം. Devotional-
al lyrics അണ്ണാതുണ്ടിനു എന്ന ഇനത്തിൽ ഉംഗൈപ്പുട്ടനവ
ഡാണം ആഞ്ചേപ്പണ്ണുക്കത്തുണ്ടം. പ്രക്തി റേണികളിൽ നമ്മു
ടു പുർണ്ണിക്കണാക്കണായ അത്യാദാനത്തിനെന്നു മലമാണം
ഇവരെല്ലാം. ഉഷസിനെന്നുറി റാനംചെയ്യുന്ന ഭാഗ
ജും അതിവിശ്വേഷമായ സാഹിത്രമാണെന്നു സവംസമ

കമാണു്. ഇമാതിരി ഉപാസനാഗാനങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഏനും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണു്. ഇംഗ്രേഷരാഖാസ നാപരങ്ങളായ അതിവിശ്വേഷങ്ങളായ കൃതികൾ ഇതര സാഹിത്യത്തെ അതിരേച്ചിയ്ക്കുമാറു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. സംസ്കൃതത്തിൽ ഇമാതിരി ‘ലിറിഷകൾ’ അനുബദ്ധിയുണ്ടു്. ശ്രീകൃഷ്ണക്ലാഭതം തുടങ്ങിയുള്ള ക്ലാഭ മുത്തുങ്ങൾ, ഗംഗാലഫറി തുടങ്ങിയുള്ള ലഫറികൾ, ഇതെല്ലാം വളരെ പ്രസിദ്ധങ്ങളും മാണഡലും. ഇത്തരത്തിലുള്ള കവിതകളിൽ രേഖാചാര്യരുടെ കവിതകൾ സവിശ്വേഷ ശ്രദ്ധയെ അർദ്ദിയുള്ളൂവാഹാണു്. വാക്കിനം അത്മത്തിനും ഒരു ഒരുപാലു ഓഡിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാതനത്താണും സർവാലോകാദാനീയങ്ങളായിന്നീസ്ഥിതിയുണ്ടു്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇന്ന ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള മഹാ പണ്ഡിതനാത്തെ ശബ്ദനാപ്രസംഗതിയിൽ പ്രവ കാംബാങ്ങളാലും കനിപ്പികാധിപ്പിച്ചു. നാർമ്മനാഡ് മി. വി. ആർക്കിപ്പിൾസ് അവർക്കൾ ദേവരിച്ചുവാച്ചിട്ടുള്ള അചാര്യസ്വാമികളുടെ വിശ്വാസങ്ങളായ സ്ഥാതനങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കണക്കാക്കാണു് അവരെപ്പറ്റി ഏന്തിയും ആശ്വാസമായ ദോധനാശങ്കാകാഡിക്യായതു്. അദ്ദേഹം അവുംലൈല്ലാം അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതായാൽ അതു സമൂദ്ധരണാക്കി അതുനും കടപ്പാടിനു വകയാക്കുന്നതാണു്. അചാര്യസ്വാമികളുടെ സ്ഥാതനങ്ങൾ അതിപ്രസിദ്ധങ്ങളായതുകൊണ്ടും സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താലും അവരെയാണും ഇവിടെ ഉല്പരിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുന്നില്ല. ഇമാതിരി കവിതകളുടെ കൂട്ടത്തിൽത്തന്നെ നാരായണിയും ഉർഭവല്ലുടുത്താമെന്നു തൊന്നും. ഏതാണും ചില വിശ്വേഷങ്ങൾം അവരുമാക്കമെന്നിങ്ങാലും നാരായണ

നന്നേപ്പാലെ കൈ മഹാകവി കേരളത്തിൽ ജനിച്ചിട്ടില്ലെന്ന പാശാം. നാരായണനീയത്തിലെ നാഞ്ചരാ ദശകവും ഏതു അസ്പദാദ്ധമാക്കി രിക്ഷവന്നുമോ പറയാതെതന്നെ വില്പാവക്കം അറിവുള്ളതാണ്. “അങ്ഗരുപരൂപി” എന്ന തൃടങ്ങനെ അഭ്യർത്ഥനകും, രാസകൃഡിയാദശകും, ഇവയെല്ലാം വിമർശനപരിയിൽ അതിക്രമിച്ചുതന്നെ നിൽക്കുന്നു.

“യത് തന്റെപോക്കുമഹിഷസാപിമഹിതം

സദ്ധാഹനം ഫോഹനാൽ

കാന്തം കാാരിനിധാനാഭതാപിമയും

ശാധുന്നധുന്നാദപി

സൗംഖ്യാത്താഭതാപി സുദരംതരം

ത്രപ്രചമാഖയന്നതോ

പ്രാഞ്ചം ഭവനനകസ്യകതുകം

ചുമ്പാതിവിഞ്ഞാവിഞ്ഞാ!”

ഇതിൽ വിശദം മഹാശിഖിട്ടും അവന്നു മായ കൈ മഹാഭാഗ്നിനെ ഏവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്! ഇഞ്ചാതിരി സ്നേഹം സാഹിത്യഭാഗി നിബന്ധതാളിത്തോന്തരം മഹാഭാഗി ആമുഖം.

“കാഴെന്തിങ്ങനോടം വിളങ്ങുമ തിരക്കിട്ടി” എന്ന തൃടങ്ങനെ ഭദ്രകും “ദിവ്യംകിഞ്ചന വൈജ്ഞാജിഞ്ചു്” എന്ന ഇതും ഏന്ന തൃടണി ഏതു ഏതു രഹം ഭദ്രകഞ്ജം കീർത്തനാജം നഞ്ചുടെ ഭാഷാവിഘ്നം. ഇതെല്ലാം സാമാന്യമാണും അഭിഭാവുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ ദിഗ്ഭർഘനം ചെയ്യുന്നതുജുണ്ടു്.

സംസ്കൃതത്തിൽ മറ്റു പല ഇന്നണ്ണാളിൽ ഉഠണ്ണപ്പട്ടനു ലിറിക്കുകളും ഉണ്ടു്. ശ്രദ്ധാരാദിരസങ്ങളെ അടി

സ്ഥാനഭൂപട്ടണത്തിയുള്ള അനവധി കറ ഭേദങ്ങളിലും, ദേഹം സഞ്ചരം, ആക്രമണം, ഭാമിനീവില്ലാസം, പെത്രപ എന്നാശീകരിക്കുന്നതിയുള്ള അനവധി അഭിവിശിഷ്ടങ്ങളായ പണ്യകാവ്യങ്ങളിലും കാണുന്നുണ്ട്. ഗ്രീതഗാവിഡത്തിന്റെ കാര്യം മുമ്പുതന്നെ പഠിക്കുന്നതിലുണ്ടോള്ളു). ഭർത്തുറഹിക്കു സംസ്കൃതത്തിലുള്ള സ്ഥാനം വളരെ ഉന്നതമായ കന്നാ ണം. ശ്രൂതാരം, നീതി, വൈരാഖ്യം ചുന്നീ മുന്നു വിഷ സ്വന്നഭേദ അധികരിച്ചു മുന്നു തേക്കങ്ങളായി അദ്ദേഹം വിജിക്കപ്പെടാനുത്തരിൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ള വിജയം അനുഭവം കേന്തനെന്ന്.

യാംകാമഡാമിമയി സാചവിന്ധുകാമാ
സാചാന്ത്രമിഷ്ടി സചാന്ത്രവയുപ്പസക്തഃ
മർക്കാരഗോന പരിക്രഷ്ടികാമിഡന്നാ
ധിക്കതാം ചതം ചമദനം ചളമാംച മാംച.

ചുന്നീ അലാക്കസർവസപദ്ധതിയും അരക്കുചവിക്കാരം, ശ്രൂതാരാചി സംസ്കാരഭേദ അതിരസകാമായി വല്ലിയ്ക്കാരം, ഗ്രായവാദം ചെയ്യാൻ, വേദാതവിഹാരം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ പിശേഷണം. ഇതിൽ കൂടുതൽ നേരം ഇവിടെ വിസ്തീരിയ്ക്കാൻ സാധ്യമല്ല. കവിയുടെ അഭ്യസസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഘൃഷ്ണപ്രതിഫലനമാണ് ഇതിലെ ചും സവിശേഷമായി തെളിഞ്ഞുകാണുന്നതു. അതായും വികാരങ്ങൾ നഗരാവത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ശ്രോതാക്കര കൂൽ തത്തപ്പിയങ്ങളായ ഭാവങ്ങളെല്ലാക്കണം. ഭാരിച്ച വിഷയകമായി തനിയ്ക്കുള്ള സകടത്തെ ഒരു കവി ദേവാ നേരിപ്പിയ്ക്കുന്നതു നോക്കു:—

“അതേസൗഖ്യതാനഗർഹിനാനലമലമതുതാദിഖര മാനാൻ

കൂട്ടുണ്ട്

സപാമിന്ന! ദാനിപ്രുമാപൽപദമധര! മഹായാത്രവദ്-

ബാധകമാം

തല്ലക്ഷ്മിപ്രാഭാസ്യരാഗാൻ മയിവികിരക്തതോത്താരുളംരാജൈ-

ഭാസ്പ്രഭാംഗാ—

നംഗാപാംഗാൻ രദ്മാംഗായുധയർ! ശ്രവൻപാദി

ശംഗാധിനാമി!!

ഹാ! കഷ്ടം! ഏനെതാഴ ദാതണവിലാപമാണോ ഈതു!

സംസംക്രതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചതു ഇന്നങ്ങനെ വിശ്വി
ച്ഛിയുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ്ചിലുള്ള ലിറിക്കകവിതകളെപ്പറ്റി
അല്ലെങ്കിലും പറയുന്നതിനു ശ്രദ്ധമില്ല. ചെല്ലി,
കുഡായുംവത്തു തുടങ്ങിയുള്ളവക്ക് ഈ പ്രസ്താനത്തിൽ
കിട്ടിയിട്ടുള്ള വിജയം അത്തുതാവധമാണോ. ലിറിക്കകവിത
കളിൽ ചെല്ലി ലോകസാഹിത്യഗണനയിലും പ്രധമാവകാ
ശരിയാണോ. കീററിസിന്റെ ചില കവിതകളും അസാക്ഷാ
സ്വഭാവി കലന്നവയാണോ. എന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റി
കനം പറയാൻ തീരെ സമയമില്ല. മലയാളത്തെപ്പറ്റി
മാത്രം രണ്ട് വാക്കുകൾ പീരണതുകാണ്ട് വിരമിച്ച
കൊള്ളും.

മുഖ്യതന്നെ മറ്റുകാരുണ്ണങ്ങൾ ഉദാഹരിയ്ക്കുന്നതിനിട
യിൽ മലയാളത്തിനിന്നും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനു ചീല
ഉപാധരണങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടിട്ടിട്ടില്ലോ. അംഗവസാധി
ത്രാത്തിന്റെ അവതരണത്തിനു ശ്രേഷ്ഠമെ ലിറിക്ക് എന്താ
ണെന്നുള്ള ഷൃംഗാരവായം നമ്മുക്കൾക്കായുള്ളു എന്ന പറയു
ന്നതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ ലിറിക്കകവിതകൾം

അതിനു മുൻപും ശ്രവിട്ടെങ്കായിരുന്നു. ഇഷ്യിടല്ലോ ഇംഗ്ലീഷ് ദൈവതിനു അനുകരിച്ചു പലതം ഉലയാളിത്തിൽ കവിതയെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതാണെൻ്റെ സ്വീംഗുപ്പയും, വളരു ഞതാളിന്റെ സാഹിത്യത്രം ജൈവിയിലെ കവിതകളിൽ ഏറ്റവും യൗദം, ഉള്ളാഖിന്റെ ചില കവ്യതകൾ ഇവയെല്ലാം ഇത്തന്നും ഉംബൈക്കന്നതെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഇതിൽ മിക്കരിനാം മുൻപുരുത്തു ചുറ്റിലക്ഷണങ്ങൾ ദേഹം ആഡിയുല്യതാണോ.

“പാതിവിനലാക്കമുംരുന്നു! പെട്ടെന്നുംബൈ. ദിക്കം ദതിാവികളുടീങ്കം മാതതൻ സഖ്യവിക്കം, അതിലപരംസ്വാപിക്കാറുള്ളനൃജായായുംതാനൊന്നിക്കി. കഫിതിയിനിമതമാതും ജീവിതംഞാരമാതും.”

എന്ന ഭ്രാക്കത്തിൽ വാക്കിപ്പുള്ള വികാരാധിക്രൂർ കവിയുടെ മനസ്സിലുണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു നമ്മക്ക് വേദ ത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, “പോരംയീരതചീതാമേ, പ്രിയമെഴുന്നൊന്നമുംപാ..”

ഡാറ്റിംഗിം

ഞതാരായ്ക്കൊക്കുട്ടപ്പത്രമതിലിക്കാണാനുക്കാക്കാരം നേരാമായതുനേരതനെന്നുണ്ടായിക്കൂട്ടു സാധുവെൻമാത്രലൻപാരിൽപ്രാണിഗളിലൂസ്ഥയാം മുതിമരിക്കാമുഖരാഘാതുരു. ” എന്നതിലെ വികാരപ്രകടനയും വചനംഗിയും ഒരു പോലെ സുവമായിട്ടുണ്ട്.

“അംഗൈകിൽ കനിവേതെന്നിക്കവിരുദ്ധങ്ങൾാൽത്തയാം

താചയ താൻ

തെള്ളം മാ! ഗണിയാതയിനിത്തപതാണോളം കഴിച്ചും ജൂഡൻ.”

എന്ന വരികളിലെ വികാരമുഖത്തെ സവിശേഷം ശ്രദ്ധിച്ചുമാണ്.

മലയാളത്തിലുള്ള കവിതകൾ സാധാരണ അറിയാ ചുന്നതായതുകൊണ്ട് അധികം ഇവിടെ ഉല്ലരിപ്പിക്കേണ്ട വിചാരിപ്പിനില്ല. അതിൽ ചിലതെല്ലാം അതിവിശദം മായ ഒഴിയുള്ളവയാണ് എന്ന സമ്മതിച്ചേരു തീരു. “പിന്നീറ ഗ്രന്ഥാമൻ,” “മാതൃവദനം” തുടങ്ങിയ കവി തകൾ പ്രത്യേകം അതരാധനാർഹങ്ങളായി തോന്തിയിട്ടുള്ള താണ്. മുഖകവികളിൽ മുപ്പുനായ മിസ് റിക്ക കൊന്സൈന്റനായതുടെ വിശ്വാസിനി സാഹിത്യാഭിരാമികളിൽ ഒരു ശ്രദ്ധയൂട്ടുന്ന വിഷയമാക്കുന്നതാണ്.

“ചെറുമത്തുതരംഗമെ! മനത്തിലുണ്ടെല്ലം മമജീവി-

നാമതന്ന്

നാടു ചക്രത്തൻറ പാട്ടനീജെവുതെതെ തല്ലുമാണി

ക്കാലാസവേ!”

എന്ന പട്ടം ഒന്നമാതും അദ്ദേഹത്തിൻറെ പദസ്പാച്ചിനതല്ലോ അതരയലാളിത്തുത്തിനും ലക്ഷ്യമായി ഉല്ലരിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ഈതു പാട്ടം വിഷയത്തിൻറെ സ്വന്തവും സ്വന്താവധിയും വ്യക്തമായിട്ടുണ്ടോ വിശ്വസിപ്പിനും. ഇമ്മാതി നിയുള്ള കവിതകളിൽ അധികൃംകൊണ്ടാണ് ഒരു സാഹിത്യത്തിൻറെ മേഖല ശണ്മിശ്രംബന്ധത്തെന്നു ചില ടണ്ടിയിൽ നാക്കുന്നു. അഭിപ്രായമുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ തരത്തിലുള്ള കല്പ കവിതകൾ നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൽ ഇന്നും ഒരു ദിക്കം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു പ്രത്യേകം പരിയണമെന്നു സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

VIII. സർ അതുരുതോഷ്മയകർജി.

(കെ. എ. കെ. കെമ്പാക്കരമൻനാൻ.)

വിവിധങ്ങളായ പ്രസ്തിരംഗങ്ങളിൽ വിസ്തയായ ഹിയും വിശ്വേശാത്തരവുമായ വിജയം സമ്പാദിക്കുകയും, സവതോമവമായ പാണ്ഡിത്യവൈദ്യത്വത്താണും, ഉജപലമായ പ്രത്രഭാവിലാസന്താഠം, സുചുർല്ലുഭമായ സ്വാദിപ്രായ ദൈഹംത്വത്വാലും, തീക്ഷ്ണംഖായസ്ത്രാത്രഞ്ചത്രഞ്ചത്രയാലും ഭാരതീയത്തുടയാളം, യുദ്ധാപ്രധാനരംഗങ്ങളും അഭൈക്കതവമായ അഭിനവനത്തിന് പാത്രിവേക്ഷകയും ചെയ്ത നായകകലാവത്തംസമാം സർ അതുരുതോഷ്മയകർജി. സത്രാന്നപ്രഷകൻ, ചണ്ണിതഞ്ചരുപ്പുൻ, അഭിഭാഷകൻ, പ്രാധാന്യപാകൻ നിയമനിംബന്ധാവു്, വിഭ്രാംഭാസപ്രവർത്തകൻ, ഒഴാളിമാനി, വിദ്യപ്രശ്നസംബന്ധങ്ങൾടെ രക്ഷാധികാരി, ദയ വോധന ഗവേഷണകലാരാലയുടെ ശ്രദ്ധാവു് പ്രജനീ നിലകളിലെല്ലാം അതുരുതോഷ്മയകർജി നാമുടെ ശ്രദ്ധാരും അകർഷിക്കുകയും അദ്ദേഹവിനെ അതഭ്രജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈനന്നവും വിഭ്രാംഭാസവും.

ഇദ്ദേഹം കല്പക്കാജ്ഞാസമീച്ചുള്ള ഭവാനിച്ചുരം പ്രിന്ന സ്ഥലത്തും ട്രാഫിക് റോഡ്-ഓഫീസ് ഭൂപർമ്മാസം റൺ-ാന്തിയതി ഭ്രഘാകജാതനായി. അതുരുതോഷ്മൻറെ പിതാവായ ഗംഗ പ്രസാദമുകർജി സുപ്രസിദ്ധനായ ദയ വൈദ്യുകലാവിശാ, നദനായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ സ്വാത്രഞ്ചപ്രതിപത്തിയും വിജയാനസവാദനാരുജ്ഞയും, ധീരതയും പുതുനിൽ സംകു-

മീച്ച സമ്പ്രസിക്കുന്നതിനിടയായി. കമാനായകൻറെ വിദ്രൂലയങ്ങൾവിൽ ഭാസ്യരമായിതന്നു. കണക്കശാസ്ത്രത്തിൽ അത്രുതോഷൻ അതുട്ടതുകരമായ പ്രാഗത്ത്രം പ്രഥമിപ്പിച്ചു. ബുദ്ധനാഡുവീതിയും പ്രഥമിപ്പിച്ചു. ബുദ്ധത്തിലെ ചില പ്രമാണങ്ങൾ ഇങ്ങനെറം കണക്ക് പിടിക്കുകയും ഉത്തരം സംബന്ധിച്ചു ഗമകത്താവിനു ഒരു കത്തയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഗമകാരൻ “തെററു നിഹിജ കുളം” ഷേക്കുറ്റിയർ തുതികൾ മുഴുവൻ പാരിശരാഷ്ട്രിക്ക മായി വില്പാത്മിക്കായ അത്രുതോഷൻ അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കണക്കശാസ്ത്രസംബന്ധമായി കമാനായകൻ നടത്തിയ ഗവേഷണങ്ങളിൽ മെബ്ലേറി “Nilekerji’s Theorems” എന്ന ഓരോൽ ഭോകപ്പെടുത്തി നിയുക്തിക്കുയും, കേംബ്രിഡ്ജ് സർക്കാരാലുവക്കാർ ഇവയെ അഭ്യ കുട പാഠപാലത്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തച്ചൻ-ൽ ഇങ്ങനെറം കൽക്കട്ടാ സർക്കാരാലുഡിലെ പ്രഭവരണപ്പരിക്ഷയിൽ പ്രാണ്ടമായ വിജയം നേടുന്നതാണിടയാണി.

മഹാവർ-ൽ അത്രുതോഷൻ പ്രസിദ്ധൻസി കാര്ണേ, ജീൻ ചേർണ്ണ. കാര്ണേജ്ഞസാഹിത്യസമേളനങ്ങളിൽ ഇങ്ങു ദിം ഉസാധചൂവം പങ്കെടുത്തു. അന്നതരകാലത്തു കമാനായകനിൽ പ്രകാശിച്ച ഏഞ്ചാംഗമമായ വാഗ്രഹപ്രവർത്തനിന്റെയും യൂക്രിവാദ നൈപുണിയുടേയും പരിശീലന രംഗമായിതന്നു പ്രസ്തുത സാഹിത്യസമാജം. ബി. എ. എ. എ-എന്നീ പരീക്ഷകളിലെ വിജയികളിൽ സ്ഥാപിച്ച അതിമിസ്യാനം കരസ്ഥമാക്കി. കണക്കശാസ്ത്ര പരമായ ചില ഗവേഷണപ്രശ്നങ്ങളെ വിശദിക്കിയിട്ടും

ഇങ്ങേറം ഇംഗ്ലീഷിലെ ചില പ്രസിദ്ധപത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രൗഢ്യങ്ങവന്നും അഭിജ്ഞനംമാതട അഭിനവന്നതിന് പാത്രികയിക്കുകയും, റാണ്ടനിലോ കഹാക്ക ശാസ്ത്രസംഘം, റാജകീയ റബ്ബിരാണ്ടുസംഘം ചുന്നി വിഖ്യാതസിമിതികളിലെ മെഴ്സ്റ്റു ആയി. ഈങ്ങേറെത്ത നതാഞ്ഞത്തുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു “അപൂർവ്വരം ദായ മാറ്റ വിഭ്രാത്മിവേദനം” മത്സരപ്പരീക്ഷയിലെ വിജയത്തിനും മഹാമായി ഇങ്ങേറെത്തിന് പുണ്ണം രൂപായും ഒരു സ്വന്തമെ ഡബ്ലിച്ച്.

വിഭ്രാഭ്രാസകാംജിജ്ഞിഭൂത താളിയ്യ് ..

യുഖാവാധിതന കാലത്തുനെ വിഭ്രാഭ്രാസപരങ്ങ ഇംഗ്ലീഷു അത്രുംതാപ്പനും ഓരോധമായ വിച്ചി നെന്നതിനും പിമർശന തനിനും വിഷദ്വീഭവിച്ചിരുന്നു. വിഭ്രാമദിനങ്ങളിൽ അഭ്യൂതപക്ഷനാരെ നിയമിക്കുന്നരിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുത്തേം മാനദണ്ഡം തന്മാത്മമായ പാണ്ഡി ത്രുമാജ്ഞനും, ഈ കാംജിൽ ദേശീയമോ വർദ്ധീയമോ അയ ചീറ്റകർംക നാം ടരിക്കപ്പെടുവാംവരുക്കരെതനും അയിതനും ഇങ്ങേറെത്തിൻ്റെ സ്ഥിരമായ അഭിപ്രായം. അനും കൽക്കട്ടാ വൈദക്കാർട്ടിലെ ഒരു ജഡ്ജിയാഡി തന രഫേറ്റമിത്രൻ ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിലെ കാര്യാളജ്ഞകളിൽ യുറോ പ്രസ്തുതപ്രാധാന്യരഹിത നിശ്ചിക്കുന്നതിലും അനുശചി ത്രുതത്തുപുറി രബസരത്തിൽ പ്രസ്തുതവിക്കുകയുണ്ടായി. ഉടൻതനെ ഈ അഭിപ്രായത്തെ യുക്തിചൂപം വണ്ണിച്ചു കൊണ്ട് അത്രുംതാപ്പൻ “അസ്സറുംസൂം” പത്രത്തി അല്ലെന്നു ഒരു ലോവനമഴരി. അനും സെന്ററിലും സിൻ

ഹിങ്കരവിലും അംഗങ്ങളായിരുന്നവർ വിദ്യാഭ്രാസകാര്യത്തിൽ റണ്ടിനീയമായ വിജ്ഞാനമോ, ബുദ്ധിപ്പൂർവ്വമായ താല്പര്യമോ ഇല്ലാത്ത പ്രഥമാരായിരുന്നു. സർവകലാശാലയിൽനിന്ന് ഉന്നതബിംബങ്ങൾ സന്ദർഭിക്കുന്ന ഡിഷ്ടാസനവും ഡിഷ്ടാസനാരാധും നിയമിച്ചു് വിദ്യാഭ്രാസപരമായ നയത്തിന്റെ അപവല്ലാഖനത്തിനാം സർവകലാശാലയുടെ നിയത്രണത്തിനാം അവക്ഷേപം അവസരം നിംഫേണ്ടതിന്റെ അതരാസ്യത്തെപ്പറ്റി ഇതുവേം വാഴിച്ചു. അധികംനാം കഴിയുന്നതിനു മുൻപു് അതിനുംതോന്തരമുകളാണു സപ്രകാശാഖാപരീക്ഷകനാധും, എന്നറിബെ അംഗമാധും നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അനും ഇതുവേംത്തിനാം ഇതുപത്തിനാഥ്വയസ്സു മാത്രമേ പ്രാഥമ്യഭാഗിരുന്നു എന്ന വസ്തുത പ്രത്യേകം സ്ഥരണീയമാണു്.

അഭിഭാഷകൻ—നൃായാധിപൻ.

മഹാപാ-ൽ നിസ്‌റർ മുക്കർജ്ജി ബി. പ്രിൽ ബിത്തു് സന്ദർഭിക്കുന്നും, ഉടൻതന്നെ വകീൽവൈദഗ്ദിൽ പ്രദേശിക്കുന്നും ചെയ്തു. മഹാബ-ൽ ഇതുവേംത്തിനാം “ഡാക്ടർ അഫ്-ലാ” എന്ന വൈദ്യമതി സിലിച്ചു. അചിരോണ അഭിഭാഷകപ്പത്തിയിൽ അതുനാതമായ സ്ഥാനത്തെ ഇതുവേം പ്രാപിക്കുന്നതിന് ടയാറി. മഹാബ-ൽ മി. മുക്കർജ്ജി കൽക്കട്ടാ ഏകദേശാടനത്തിയിലെ ജീഡ് ജീയാധി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പത്തൊൻപതു സംവസ്താരക്കാലം ഇതുവേം ഇംഗ്ലീഷാം വഹിച്ചു. വിസ്‌തൃതമായ ഈ കാലപരിധി ജൂളിൽ, നിയമരാജ്യത്തിന്റെ വിവിധശാഖകളെ

സുഫറിയൂനതായ റണ്ടായിരത്തിൽപ്പരം “വിധി”കൾ ഇഴുവും “പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.” ഒരു നീതിന്മാന്യാധിപൻറെ നിലയിൽ മി. മുകാർജ്ജി പ്രഥമരിപ്പിച്ചു അഭാധമായ നിയമവാണ്ഡിത്രവും, അതുതാവധമായ രാമ്പരക്തിയും, അക്ഷീണമായ പരിപ്രേക്ഷാലിവും, അനുകരണാർമ്മായ നിഷ്പപക്ഷപാതിപ്രവൃത്തം സകലതദേഹങ്ങൾ അവ്യാഖ്യമായ അതഭവിന്തു ധാരാളത്തുമാവുകയും, ഇൻഡ്യയിലെ വൈദഗ്ദ്ദാട്ടതി ഇഷ്ടിക്കിമാറിൽ പ്രമാണം നാന്ദിനി അംഗീകാരത്തിൽ അഭ്യർത്ഥനയും ചെയ്തു.

രാഷ്ട്രീയകാർണ്ണം.

രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷാഭനിലൈയിൽ ഇഴുവും ഏറിക്കലും ഭാഗഭാക്കായിരുന്നില്ല. അനാദ്യോദയസമ്മാനിയുന്നപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസകാർണ്ണം ഇഴുവെത്തിപ്പെട്ടിരുന്നു എക്കാലമായ ശ്രദ്ധായ ശതകമിച്ചതിനാലും ഷൈല്യാഗ്രികൾവിതന്തിൽ കാണിപ്രായസപാതപ്രവൃത്തം ഇല്ലാതിയന്നാരിനാലും ആയിരിക്കാം രാഷ്ട്രീയംഗത്വത്തിൽ നേതൃത്വം വധിക്കവാൻ മുക്കർജ്ജിയും സാധിക്കാത്തതും. കൽക്കട്ടാ സവകലാഭാവം മുഴുവന്നും കാർപ്പുരോഷങ്കരയും പ്രതിനിധിയായി ചുംഗാർഡി നിർമ്മാണങ്ങളിലേയും, ആ സഭയുടെ പ്രാബിനിയും വധിക്കുന്നതിനായി സാഭ്രാജ്ഞനിയമസഭയിലേയും ഇഴുവും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം മി. മുകാർജ്ജി പൊതുക്കാരുണ്ടെങ്കിൽ ഇന്നപക്ഷത്തുനിന്നുണ്ടുണ്ട് മുന്തിരം മായ നിർദ്ദേശങ്ങൾം നൽകുകയും ചെയ്തു.

വൈസ് ചാർസലർ.

മന്ദിര മുതൽ മന്ദിരം വരെ ഇഴുവും കൽക്കട്ടാ സവകലാഭാവയിലെ വൈസ് ചാർസലർ സ്ഥാനം

വാറിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗം സവകലാശാലാഹരി അതിൽ നബ്രൂപ്പും പ്രകാശമാനവുമായ ഒര ഘട്ടത്തെ പ്രാഞ്ചമാടനംചെയ്യു. അക്കുത്തിമമായ ഫോറ്മാസിനം, അംബിഗ്രാനതമായ അംബപ്രാനം, സ്പ്രൈറ്റേജ്സെമ്പ്പും, ധന്തയീം, പെസ്റ്റേഷം, പാഡിപ്പൂരങ്ങാഡു. കൂടു മുത്താശി മി. മുകൾജിക്കണ്ടായിരുന്ന അംഗ്രോബലൂഡിനിംഗ്രേഡിനാൽ പ്രതിഫാറിച്ചു പ്രകാശിച്ചതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സവകലാശാംഗം തനിലാളിയന്നു. എന്ദെങ്കാടതിയുടെ വെങ്കെ ഷണകാലത്തു് പ്രകൽ തു മണിച്ചുരാൽ രാത്രി പു കണിവരെ ഇദ്ദേഹം സെന്റാറ്റു് മന്തിം ത്രിം നിംബാതാമാശി അജ്ഞാവി തെയ്യുടെകാണിനിക്കു പതിവാക്കിരുന്നു. മി. മുകൾജി തന്നെ ഒവസനാത്തിൽ മുപ്പകാരാ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. “സ പ്രകാശാംഗവുംടെ അദ്ദീനതേയെ പുരസ്താവിച്ചു പ്രപൂജയ കംപിക്കാഡി, എൻ ദ വേഷണത്തിനാം അഭ്യസന ത്തി രമ്പുള്ള ആവശ്യങ്ങളും, തത്പരങ്കി ഓട്ടുംബാലങ്ങൾ കൂടുള്ളും സ്ലൈസിൽവരുത്താരുംയും താല്പര്യങ്ങളുംയും; നിന്മയ മാർബി, — എൻ പ്രസന്നങ്ങളുമുഖ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു നു — പ്രിൻസീപ്പ് റേറീറാറരാഗ്രേഡേയും വൈറിക്കിച്ചിട്ടുണ്ടു്.” എംഗാളിഭാവായെ ഷുന്നതല്ലവിക്കുന്നതിനാം പഠി ഓപ്പവിച്ചിട്ടിട്ടുന്നതിനം, സവകലാശാലയയിൽ അതു ഭാഷ വാസ്തവത്തിൽ അർഹിക്കുന്ന ഉന്നതസ്ഥാനം അതിനു നൽകുന്നതിനം ഉള്ള ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയും സഹാരങ്ങളായി. സിത്രുഡയാരിക്കർക്കു് വിവിധവിജ്ഞാനാശാഖാക്കളിൽ സ്പ്രചരണമായി ദവേഷണങ്ങൾം നടത്തുന്നതിനുള്ള സൗകര്യശസ്ത്രം ഇം സർവകലാശാലയയിൽ സ്ഥാപിച്ചതു് മി. മുകൾജിയാണു്. ദവേഷണത്തിനു വിഡേ

അമായിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളുടെ വൈവിധ്യവും പരിപ്രമാണി മഹാരാജ പണ്ഡിതുന്നാതുടെ പ്രയത്നമുച്ചതിന്റെ മഹ ഗിയതയും പാരിഗണിക്കുന്നോട്, കൽക്കുട്ടാ സർവകലാ ശാല തു അബ്ദിലഭാരതപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗദർക്ക സ്ഥാനവും നേരുപദാവിയും അർത്തിക്കുന്നവെന്ന ആക്ഷം അനുഭാവങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉപഭ്രതാതാവെന്നാണുള്ള വിലയിലാണ് കടാനാ യക്കാൻ നാമദയയം ശാപപ്രസ്തുതാവിശ്വാസി ഉമാഖരതീയവാൻ ഖടയുള്ളതു്. കൽക്കുട്ടാ സർവകലാശാലയിലെ ഒരു ഘൂഷാധിപാടി ഇന്ന പ്രധാനവിഷയങ്ങളെ പ്രതിനിധി കരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഹാലി, ദിവസവിലേയും ചെച്ചനായില്ലയും ഭാഷകൾ, ഘൂഷാതന ഭാഷത്വരിതു്, മുഖ്യമന്ത്രം, ഇസ്ലാം മതം, ഭാഷാ ഉ ഭദ്രഭാഷകൾ, ദേശാഭാസ്തു്, പ്രാദേശികക്കമ്പള്ളാസ്തു്, വാണിജ്യം, ഘൂഷാവിശ്വാസം തുണ്ടി ചിലതു ശാന്തമാണു്.

ഒ. വർഷക്കാവശ്യത്താളു്. വിദ്യാഭ്രാസത്തിന്റെ ചുഡാഗമനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള നിസ്പാതംസേവന തത്തിനായി ജീവിതാനുഭ്യുംനേച്ചയ്ക്കു മഹാശയനാണു് അത്രുതോഷമുക്കർജി. അലോചന സ്വത്തപ്രയത്നത്തിനാം സൗതു ക്കാപ്പത്തിനാം സംസ്കാരികമായ സൗഖ്യാരണ്യം അത്രുതാ ക്കുപക്ഷിത്തമാണുണ്ടു് ഇതേരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഉംഖു ഘൂഷമായ ഇം ഉദ്ദേശത്തെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപകരണമായി സർവകലാശാഖയെ ഇതേരും ഉപഭ്രാന്തിച്ചു്. സ്വന്തം ഭാഗദയയത്തെ യദേശ്വരിം ത്രാവാത്തകരിജ്ഞന്തി നാശു പരിപൂർണ്ണമായ അഭ്രന്തരഭരണസ്വാതന്ത്ര്യം തു സർവകലാശാലയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കുണ്ടതാണുണ്ടു് മി. ആക്കർ

ഈ ദുർഘട്ടം വിശദപരമായി അവന്നേണ്ടിക്കൊണ്ട് പ്രവൃത്തികൾ മുഴുവൻ ആവശ്യമായി സ്വന്തമായി പ്രവർത്തിച്ചു. അവന്നേണ്ടിക്കൊണ്ട് പ്രവൃത്തിയാണ് ഇതു അവന്നേണ്ടിക്കൊണ്ട് പ്രവൃത്തിയാണ് അവന്നേണ്ടിക്കൊണ്ട് പ്രവൃത്തിയാണ്.

“പൊരസ്ത്രസംഘം”

മന്നം മുതൽ മന്നം വരെ മി. മുകൾജി “പൊരസ്ത്രസംഘം” ത്വിക്കൊണ്ട് അല്ലെങ്കിലും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു സംഘം ത്വിക്കൊണ്ട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു സംഘം ആയിരം ചെറു പ്രസംഗങ്ങൾ വിവിധമായ ഏവഭ്യം ത്വിക്കൊണ്ട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന പുരാതന ഏവഭ്യം വിവരാഖ്യാനത്തിക്കൊണ്ട് സംഘിത്യത്തിനും ചാറിത്രാഖ്യാനത്തിലും പല മന്ത്രങ്ങളും അകാദമീപ്പാഠങ്ങൾക്കും തിരിച്ചായി ടിബററിൽ ഭാഷയും, മരംകൂലിൽ നിന്മത്തിനും വിരുദ്ധീകരണത്തിനും തദ്ദോരാ ഭാതിശനിയമഫോകത്തിലെ ഒരു പ്രധാനമുന്നുന്നതയുടെ കൂരികരണത്തിനുമായി അംഗവിഭാഗങ്ങളും, രാജപുട്ടാജായുടെ ചരിത്രാഖ്യാനത്തിനും എല്ലാത്തരം മാനസികവിജ്ഞാനങ്ങളും മായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അതുകൊണ്ട് വീരദാരാഭിമാനികളുടെ കൂത്രങ്ങളും കീർണ്ണങ്ങൾക്കും പുരാതനാശാഹകൾ വ്യിഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭാഷയും പറിങ്ങണാത്തിനും ആവശ്യകതയുള്ളവർ മി. മുകൾജി ഈ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഒന്നും ഉൾപ്പെടെയില്ലാത്തു. ശാസ്ത്രീയവർക്കുംണ്ണം കൂടുതലും മലമായി വെളിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും നവീനതപരമായുള്ള ഇതു അവന്നേണ്ടിക്കൊണ്ട് പ്രവൃത്തിയാണ് അവന്നേണ്ടിക്കൊണ്ട് പ്രവൃത്തിയാണ്. കൽക്കാട്ടായിൽവച്ചു നടത്തപ്പെട്ട മുമരാസ്ത്രിയാഖ്യാനമുള്ളതിനും പ്രോത്സാഹനക്കും നിരാധിച്ചതും ഇതു അവന്നേണ്ടിക്കൊണ്ട് പ്രവൃത്തിയാണ്.

നടത്തിയ കാൺവൈഫോഷൻ പ്രസംഗങ്ങൾ, അത് ഭാഷ ഹിൽ അദ്ദേഹത്തിനാണോ അതനുബന്ധമായ അവധു റബ്രെ വിശദമാക്കി.

നില്ലുഹകരണപ്രസ്ഥാനം.

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നില്ലുഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിൽ സ്വന്തനം പ്രവർത്തനമായി ഫർമ്മ-ൽ വിദ്യുത്തമിക്രോ പിദ്യുലയങ്ങൾ അഭ്യവക്രംഘണം ചെയ്യുവാൻ ആരംഭിച്ചു. മഹാത്മജിയുടെ രാജീവകാംപാടിയിൽ വിദ്യുലയ പാവജ്ജിനാം ഉറിപ്പെടുത്തിയതു “ ബുദ്ധിപൂർവ്വമല്ലെന്നായി തന്നെ. മി. മുകൾജിയുടെ അഭിപ്രായം. അനേകവർഷക്കും ലം താൻചെയ്യു അന്നസ്യ തമായ യത്രഞ്ഞുടെഫലമായി ആ ശസ്ത്രനിലപയിലാതാഡി വിദ്യുല്യാസക്രൂണ്ടുകളുടെ ഓന്നതയുടെ താല്പാലികമായ വികാരവികേൾഡം നികിത്തം പരിപ്രേക്ഷ ഞേജാകവാൻ ഇങ്കേവം അന്വേച്ചിച്ചില്ല. സവകലാശാലയ വിദ്യുല്യാസത്തിൽ ഗുന്നതകളുണ്ടെങ്കിൽ, അത് വിദ്യുല്യാസ തെരു മീറ്റുജിക്കേയപ്പേബു, ഒരുശ്ശേരായ പരിവർത്തനത്തിനു അഭാവിന വിഡേയിമാക്കേയാണ് വേണ്ടതെന്നും ഇങ്കേവം വിദ്യുത്തമിച്ചുവരുത്തേ ഉപദേശിച്ചില്ല.

സ്ഥാനീയമായ ഒരു സംഭവം.

മി. മുകൾജിയുടെ ഡിംബണാരുവെവഭവത്തയും പാണ്ഡി ത്രപ്രഭാവത്തെയും പററി അന്ന് “ ഇൻഡ്യയിലെ വൈദ്യുതിയിലും അഖാഡിതനു കഴഞ്ഞുപുള്ളിനു” അക്കുത്തിമമായ അഭദരം സെറ്റയിത്തുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് “വിദ്യുല്യാസത്തിനും പ്രചൂരപ്രചാരംനിമിത്തം ഭാരതീയക്ക് സിഡിച്ചിട്ടുള്ള സാന്നിഡനമും രംഭംത്തിനും പരിമാണം പാന്നൊത്രുൾ നേരിട്ട് അഭി

ക്കന്തിനായി മി. മുകർജ്ജിയെ യുറോപ്പിലേയ്ക്ക് അരയ ചൂണ്ടെക്കാളും കമ്മാർ കഴുപ്പും അതുവിച്ചു. പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രപദ്ധതിനാം നടത്തുവാൻ മുകർജ്ജിയെ പ്രീ പ്ലീജിനാതിനായി “സർ ജാൺവുഡ് അബ്ബോൾ” നിയുക്ത നാഡി. സൗദിദുരാഖാം അവിഹിതമാണെന്നും തന്റെ മാതാപിംഗൾ സുദി ശശാഖ അഭിപ്രായത്തെ അനാദിയ്ക്ക് പ്രൂഢിക്കാവാൻ വിചാരിക്കണമെല്ലാം അഭിപ്രായിൽ നുകൾ ഫീഡുടെ മറുപടി. ഒരുവിൽ കഴുപ്പും പ്രഭുത്വം ദൈ അഭിമുഖ്യപാംഭാധിനാതിനായി മുകർജ്ജിയെ ക്ഷാമിയ്ക്കു. ഗവാസ്ത്രായി തന്റെ അല്ലത്മൊരു അതിവർത്തിക്കുകയും മുകർജ്ജി സ്വപ്നാവിംഗ് പ്രതിക്രൂഢാമായ മരാനാഭാവത്തെ അതുവും മാക്കി അംഗിന വീണ്ടും നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്ഷീജ്ഞ നായ പ്രഭു ഒരു പിൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഇൻ സ്വർഘട എവല്ലുകയും റവർബ് ജനറലുമായ അദി, യുറോപ്പിന്റെ ഒപ്പാക്കാറിനും അവതരണ മക്കനാടും അതാണാപിഡനാബനും നിങ്ങളുടെ ഭാതാറിനോട് പാരുകു” ഉടൻതെന്ന ശാഖാവും സംശയവും തുടാ തൊ അതബന്ധമായ സ്വന്തത്തിൽ മുകർജ്ജി മറുപടി പറഞ്ഞു: “അംഗദനാശാജാക്കിയും തന്റെ പുത്രനും കരജ്ഞന നാംകുന്നതിനാജും അധികാരം തനിക്കല്ലോകെ ഇൻഡ്യയും ടെ എവല്ലാമായിക്കൊ അതിനേക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന അളളിനോ “ ഇല്ലെന്നാജും പാമാത്മത്തെ ഏംഗൾ മാതാപിനാഭവാടി തോൻ ഇൻഡ്യയും ഗവാസ്ത്രായിക്കൊ പരിയുന്നും പരിയുന്നും മാതൃഭക്തിപ്രഭ്രാതകയുമായ ഇം മറുപടി നേന്മാത്രം മതി അലാക്കന്തിലെ വീംച്ചുക്കയാതരു പംക്തിയിൽ മുകർജ്ജി കു പ്രീ പരമോന്നതമായ തെ സ്ഥാനംനംകുന്നതിനും.

ചരമം.

ഫൻഡറാമണ്ട് ഫേമാസം റെ.ബാലീയരി തന്റെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വയസ്സിൽ മി. മുകൾജി പാലോക പ്രാപ്തനായി.

വ്യക്തിവൈഖലിപ്പം.

ചീതാരാക്കരത്തിലും പ്രസിദ്ധിരംഗത്തിലും തെരോ ചെ നേരും പാ വാദിക്കാനാവിനു ഒരു യോഗ്യതയാൽ ഒന്നൊ അനുഗ്രഹിച്ചായ ഈ മാറ്റം ശ്രദ്ധിപ്പിക്കുന്നും അതിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യിക്കാതിരിക്കുന്നതിൽ അത്തുരുക്കരമായ മനോഭാർഘ്യം പ്രഭാപ്രസ്തുതിച്ചു കണ. സ്വയ്യിപരമായ ദിവി സാരോഹിച്ചാണ് ഇങ്ങുമുന്നോടി മുംബായിരുന്നു. അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചു കൂട്ടാരാതയും മി. മുകൾജി തന്റെ ജീവിരാജിൽ പ്രസിദ്ധീപ്പുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാഭാക്രിക്കവും വള്ളീ അവുമായ മനോഭാർഘ്യം സപ്പചിതമായ ദേശീയതപ്രവൃം ഇങ്ങുവരെതെ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നില്ല. മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രശ്നാ ചന്തയിൽനിന്നും പ്രാഥിംഗിച്ചു സ്വപ്നരൂപസ്വയമ്പ്രയും ഇങ്ങു എത്തിനെ അത്തമമിന്നും അജീഞ്ഞാരാത്യും അക്കാദിത്തിന്തീരുന്നു. നിന്ത്യാഖപത്രം പാശയും ഏതാനിന്നിത്തിട്ടില്ലാത്ത വീരയോലാവായിരുന്ന ശ്രീ പുതായരം. ഇങ്ങുവരെതെ കുറ അഭ്യാസമായ ഈ പ്രാബിശ്രൂതാസവും അനാസംഖ്യ മായ ജീവിതശിതിയും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യവും പ്രംബനാ വിവുക്കാക്കുന്നു. റിസ്വീതാരാധനാക്കുന്നും ശാസ മായ അതിരവുണ്ടായിരുന്നു. സാമുദായികകാർണ്ണങ്ങളിൽ അത്മക്രൂന്നാരാധനയും അചാരങ്ങളെ അനുസ്ഥാനിക്കുന്നും അനുഭവ ത്തിച്ചു കൈ യാമാസ്യമിതികന്നല്ലായിരുന്നു മി. മുകൾജി. ചാഷ്ട്രീയിപ്പിക്കുന്നും സാമുദായികാചാരങ്ങളെ ലംബിക്കു

നന്തിൽ പൊതുജനാദിപ്രായപ്രാതിക്രിയയിൽ ഇതേരൂപം ശബ്ദമാക്കിയില്ല. ഇൻഡ്യയുടെ ഫ്രാജപലമായ വുവ്വച റിതും അഭിമാനപ്രഭാവിലായ സ്വർണ്ണകളെ ഇതേരൂപത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി ഉദ്ധീപിപ്പിച്ചു. ഫുന്നാൽ നാം നമ്മുടെ ചുരാതനസംസ്കാരത്തിന്റെ മഹനീയതയെ അനുസ്ഥിച്ചു് അതനും കോണ്ടിക്കന്നാൽ പൊരുന്നം പ്രാചീനപ്രാഭാവിലായ അതചാരങ്ങൾക്കും അതശ്ശയങ്ങൾക്കും കാലാന്തരവായ മാറ്റങ്ങൾഈ വരത്തുകയും നവീനപരിപ്പും തുലിക്കും വുവ്വലങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളേയും നാം സ്വീകരിക്കുകയും, ചെയ്യുകയും വെക്കിൽമാത്രമേ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനു അഭിനന്ദനിലെ മറ്റൊരും നാശങ്ങളുടെ തുട്ടത്തിൽ വീജക്കും ഗണനീയമായ തെസ്മാനം ലഭിക്കുകയുള്ളൂച്ചുവെന്നും മി. മുകുർജി ദ്രശ്മായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

കീത്തനീയചരിതനായ ഈ വീജനൊടാവിന്റെ അത്മാവു് നിത്യനിർവ്വാണത്തെ പ്രാചീനക്കട്ട!

IX. യുവഭോക്കയും സാഹിത്യരൂപം.

[ഡി. അനന്ദമാളി അർഥം, പ്രി. എ. (ബാണേഷ്‌സ്).]

“യുവത്തെ” പ്രധാ മനോഹരാശ്വലതിൽ പ്രതി ചെയ്തു ഗംഗീരഭാവങ്ങളും, രോദപതാദർശങ്ങളും അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. സന്ധൂർജ്ജത്തിൽ വിടവും പ്രവൃത്തം മുഴുവൻം പരിമളം പരാഞ്ഞതാണ് ദേഹതാബോജ്ഞകളും യി കവിക്കലം യുവഭോക്കത്തെ ദർശിക്കുന്നു. ജീവിതാരക കൂടേയും നവീനാദയങ്ങളും ഫൈറ്റിലായും യുവാളും ഒപ്പാരുത്തുന്നു. എത്രാലോകഭരണയും, അനന്ദപ്പുണ്ടായ സ്വപ്നങ്ങളും പുരീക്ഷിക്കുന്ന അഭ്രാകേരുങ്ങളും മറന്നു മല്ല. മനംഭവംശത്തിന്റെ ഭാവിയിലെ ചെറുശ്രദ്ധയും മുഴുവൻ നികുഷപിച്ചിരിക്കുന്നതു “യുവത്തെ”ത്തിലാണെന്നും, അതാശലഭമുകാരനായ ‘വികാശംസുംഫീൽഡ്’ ആണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു “പ്രതിഭാ പരമാത്മമാണും”.

ഭോക്കചരിത്രം യുവജനങ്ങളിടെ പ്രവർത്തനസംഗ്രഹമാകുന്നു. രാജ്യീയമായും, സ്ഥാപായികമാണും, ഇതു സകലവിയ അടിസ്ഥാനിയും പരിപ്പാരങ്ങളും, വിപ്പവങ്ങളും യുവതെ ത്തിൽ ലഭിച്ചുകിടക്കുന്ന അപ്രമേയരക്തതികളിടെ പ്രവർത്തനവും പ്രഭർശനവുമാണു. പരിതാപകരങ്ങളായ കാലാവി രക്കംക്ക ചിലപ്പോൾ യുവജനങ്ങൾ കാരണമായിത്തീർന്നാലും, നഞ്ഞുന്ന മാതൃദേശമിയും നാനാഴിവങ്ങളായ അഞ്ചു യത്തിനും, ഭാവിതേരുയ്യുണ്ടിനും നിഭാനും അവർ തന്നെയും സെന്നും പുരാതനചരിത്രം നമേം അനുസൃതിപ്പിക്കുന്നു.

ബോക്സാഹിത്രത്തിന്റെയും ഒട്ടരുക്കാൻഡാഹര്യും “യുവതപ”ത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠ ഉത്തരം. യുവാവികാരങ്ങൾം കവിതകളായും, യുവചാപല്ലാങ്ങൾം കമകളായും, യുവബോക്കനപടികൾം ഭര്യകവനങ്ങളായും, അവത്തെ അപ്പാർപ്പിസംഗമം ജീവചരിത്രങ്ങളായും റീത് ഭാവകചരിത്രത്തിൽ അനന്തരാഹായ ഒരു സ്ഥാനം യുവദാക്കന്നിരാ നൽകപ്പണണ്ട്. ഷൈക്ക് സ്കീയത്തെ മഹത്തായ Tragedies (ഭിരാപത്രം സാഹികളായ നാടകങ്ങൾ) ഫിലൂം മല്ലപരമല്ല കഴിത്തെ ദശയം റചിക്കെപ്പട്ടകവ്യാഖ്യകളിലും, അംവാലിലെ പ്രതിപാദ്ധ്യവിഷയം യുവദാക്കന്റെ ചേപ്പുകളിൽ എടുത്തുനാകളുമാക്കുന്നു. ദ്വിജർ രാജാ-ചുവാ വദ്ധുവാഞ്ചായികനാഖനക്കിൽ, അങ്ഗേധത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ ഭിരാപസംപ്പളന്ന് മാക്കുന്നതും, അത്യുഹരികളും, സാഹസികളുമായ ചില യുവരീയുവാക്കന്മാരും, അങ്ഗേധത്തിന്റെ അന്ത്യത്രഭ്രംശകൾം ചെയ്യുന്നതും പിതൃവാസല്യം വഴിത്തെഴുക്കുന്നു. യുവാനിയായ കോർഡിലിയായുമാണ്. ദിൽക്കൻ ചുന മഹാകവി അന്ത്യകാലാദായിൽ റചിച്ച “പരദീസാന്ത്യം” (Paradise Lost) ചുന മഹാകവ്യം പാപ്രചുന്നുകക്കണ്ണിറിയുടെ പ്രാണത്തടാതെ സാധാരണമായി വായിക്കുക പത്രിവില്ല. ഏന്നാലോ, അങ്ഗേധത്തിന്റെ യുവദാശിലേ ഉസാധസം പുണ്ണിങ്ങളായ കവനങ്ങൾം വായിക്കവാൻ ചുവന്നം പ്രദത്രുകമായ ഒരു കൗതുകമുണ്ട്. യുവസപഭാവത്തിനു സഹജമായുള്ള മനോധാർമ്മഭാവാന്തരപ്പത്തിന്റെയും, പ്രതിഭാവിലാസത്തിന്റെയും ശക്തിമത്തായ പ്രബന്ധനം, ഷൈക്കി, കീററംസ് തുടങ്ങിയ സാധസികളായ യുവകവികളുടെ അതിജീവിതങ്ങളിൽ ഭര്യകവനം. യുവതപത്തിന്റെ തുള്ളിച്ചയും, സപ്താത

ആര്യവാന്നരജും ക്ഷേരണ്ടിന്റെ തുടികളിൽ പ്രതിഫലിച്ചു കാണാനണിക്കും.

അതാഖാദിസാഹിത്രത്തിലെന്നപോലെ, നമ്മുടെ സാഹിത്രത്തിനേയും, യുവവദ്ധനപ്രക്രിയ ഉള്ള പ്രമാണങ്ങളാണ്. യുവാദ്ധനപ്രക്രിയയിൽ മനോധരഭാവങ്ങൾ പാശ്ചാണ്ഡിയും വാഡി, യുവത്പ്രക്രിയയിൽ പ്രതിഫലിച്ചുവരുമ്പോൾ മനുഷ്യസമജങ്ങളായ ദ്വിഷ്ട പിചാംങ്ങളെല്ലാം സമർപ്പിക്കാവുന്ന കഴിവരോടു ഭേദാരാടി വിജ്ഞം പ്രാപ്തിക്കൊണ്ടാതകമുണ്ടാക്കുകയും യുവഭാജത സ്ഥാനകൾക്കു കൊണ്ടു തിന്തിയിരിക്കുന്നു. യുവത്പ്രക്രിയയിൽ ഒരു മരനാ രംഭാവമാണ് അഭിമന്നു. യുവചാപാപ്പണങ്ങളാൽ വബന്ധി തന്നാകാതെ, രൂഗത്താച്ചും, സരൂപനിശ്ചിയാലും പ്രേരിത നാഡി ക്ഷണപ്രഭാവരൂപങ്ങളായ നൃവഞ്ചലങ്ങളെല്ലാം തുടിച്ചു, ജീവിതാശ്ശ്രദ്ധത്തിൽ പ്രാവശ്യിച്ചു യുവാവും, സാഹസപ്രകാശിയായ ലക്ഷ്മണന്റെ സഹകരണം തന്ത്രാടെ, യുവാദ്ധന നൈർമ്മാണക്കുമ്പുമാക്കുന്ന സരീത്പരണ, ദ്വിഷ്ടപ്രേരണകളായ രാക്ഷണ്യരിങ്കിനും രക്ഷാക്കന്ന തീറ്റം, ശ്രീരാമചരിതമായി, പെണ്ണസ്ത്രീക്കുന്നു. വടക്കൻപാട്ടകൾ, തച്ചുഞ്ഞിപ്പാട്ടകൾ, ഏന്നിവയെല്ലാം യുവക്കേസരിക്കും താരായ തേജസ്ത്രികളുടെ ചരിത്രപ്രാന്തങ്ങളാകുന്നു. പ്രായം കൊണ്ടു പരിപാക്ത വന്നിട്ടുള്ള രാമരാജ്യവർദ്ധൻ, കേരള വപിള്ള ദിവാൻജി, പകിപ്പുനികൾ എന്നീ ഗ്രതംഗരാജൈ നൈത്രത്രം തുടിയും ലോകം പ്രായിക്കുന്നവരുമായ യുവതീയിലും കമാപാത്രങ്ങൾ.

മാത്രാബ്യവർദ്ധനയാക്കു, അഞ്ചുമാരു യുവരക്കണിയുടെ
പ്രഖ്യാഹംതന്നെ. തൃശ്വരിയായ യുഖാവിശൻറു അതന്മഹറി
ആഗത്തെ ഉള്ള മധ്യകവി പ്രശംസിക്കുന്നൊരും, കാട്ടി
പക്കിപ്പുട്ടെതക്കിലും, മോഹറിനിയുടെ ചാട്ടവചനങ്ങൾക്ക്
പഴിപ്പുടാതെ, സന്ദൃശ്യാവദന്തതിനു സ്വന്തമാക്കുന്ന
ജീവിപ്പുടുന്ന യുഖാവിശൻറു അതന്മസംഘമന്തതെ കീർത്തി
ചെയ്യും, ശാമയുടെ കാഴുകശൻറു യുവചാപിപ്പുത്തെ അപല
ചീച്ചും, ധർമ്മത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കുവാൻ ഭാവി
ജ്ഞന നാഗിലാക്കമിതാവിശൻറു അസ്ഥിംതചയ പഴിച്ചും,
യുവലോകത്തെ പരുത്തേന്താർഡ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. അതിനോ
അന്നും യുവത്രുദയത്തിലെ വിചാരങ്ങളുംയും, വികാരങ്ങൾ
ഒളിയും, ശേഷികളുംയും, പ്രേമസന്ധത്തിങ്ങളും ഏന്നെന്നെന്നു
ജ്ഞാനയി പ്രതിജ്ഞിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പരിഞ്ഞോയിക്കുന്ന
പക്ഷം, ലോകസാധിത്രും ഏറിയതും, യുവലോക
ജനത്തിന്റെ അതിരയങ്ങളുടെയും, അതഭർശങ്ങളുടെയും, അംഗി
പ്രൂഢിയങ്ങളുടെയും, വികാരങ്ങളുടെയും രണ്ടുത്തരം കാമാബന്നു
കാണാം.

ഈ വിധത്തിൽ യുവതപ്രത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമായി
കാണുന്ന സാധിത്രുതേതാട്ട് അഭിഭേദ്യുമായ പല കത്തവ്യ
ജീവിക്കുന്ന യുവസ്ഥാധിത്തിനണ്ണുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയമായും സാമൂഹികമായും, സാമ്പത്തികമായുമുള്ള പ്രമുഖതയെങ്ങനെപോ
ക്കാ, കേരളീയസംസ്കാരത്തിന്റെ ഘുനതലാരണ്ണത്തിനു
പുതിയല്ലപ്പുട്ടവരും യുവതീയുവാക്കാബാനും സമ്മതി
ജ്ഞാതെ തന്മില്ല.

എത്ര രാജുത്തിനേൻറെയും പുഞ്ചാഗതിക്ക് നിജാനും അ
നീളിലുള്ള വരുടെ പദ്ധതിയമന്സമിതിയാണ്. വാദ്യമായ

സ്വപ്നശിപ്രതം കൊണ്ടുമാത്രം വലിയ മെച്ചപ്പെടുത്താൻമില്ല. നാഷ്ടഭീഷണങ്ങാഭാവത്തെയും, സമൃദ്ധാധനങ്ങളായത്തും, പ്രവർഷംകാം ഇച്ചുപിക്കുന്നവർ, അഭീയങ്ങളായ സകല നീങ്ങും അരാധിക്കണം. നഞ്ചെട ഘുവ്വികൾ നഞ്ചകായി അജ്ഞിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ള ലളിതകലകൾ, സാഹിത്യം, ഭാശാഭിരാഗിക്കുന്നവർ തുടങ്ങിയ അന്വേച്ചനവും കരികൾ നാം അഭിരാഗംപും സംരക്ഷിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഇൻഡ്യയിൽ നല്ല താഴി വല്ലതുമുഖങ്ങൾ ന്യാപിക്കണമെങ്കിൽ—ഗീതയുടെ മാഹാത്മ്യം തുടി വിരോധമാക്കണമെങ്കിൽ—വെള്ളുക്കാ രക്കി സർട്ടിഫിക്കറ്റ തുടാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്ന ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമി രഹസ്യരത്നത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. പരമാത്മമാണതാണ്.

ദോഹനിസ്ഥപ്രധാനം, യോഗഹൈക്കനിരതയം, ആശിവത്തുക്കമായ മഹാമാത്രങ്ങൾ ചിന്താസമൂഹമായ സാഹിത്യം; ഏകാന്തവിഷയത്തെ അമൃതാക്കി, എല്ലാത്തെ സംസ്കാരി ആം, അത്മാവിനെ ബ്രഹ്മാനന്ദപദവിയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന സാഹിത്യം, അ സാഹിതീജവിക്കണ്ണാ ഭാതിമതവ്യത്യാ സണ്മാർഖം. ദിവ്യചൈതന്യം വിതറി, മഹാദേഹങ്ങളെ പ്രതിഭാവിലാസങ്കാട്ടുട്ടിപ്പാമരഹാക്ഷവേണ്ടി സ്ഥിരപ്പ തിശുനക്ഷബാൻ നാജാപി അതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹാ ത്രഞ്ചിളായ സാഹിതീക്കേരഹാർ സ്വപ്തതികൾ ഏതുഭാഷ തിൽ രചിച്ചാലും അമൂല്യസ്വയുതനെന്ന ലോകത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

വെള്ളക്കാരിശൈ കണ്ണിട്ടു ഭേദിച്ച സ്വന്തം മാതാവി നെ വിസ്തരിക്കുന്നവരായിരിക്കയില്ല, സ്വപ്നശിപ്രതം സ്വപ്നശിപ്രതാന്വ്യാക്ഷിളായ ഇന്നത്തെ യുവലോക്യം

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്രാസാരാമത്തിലെ മറ്റമാത്രത്തിനുപോം അൻഡ് ബോക്കണ്ടൊറം, നമ്മുടെ കമ്മ്പ്രൈമിറയെയും, അതിന്റെ മങ്ഗാധരഭാഷയെയും വിസ്തൃതിക്കുകയും ചെയ്യാം എങ്കിലോ ഒരു കളിൽ ഏതുതന്നെ ദൈവാച്ചന്നും സഹാദിച്ചാലും, എഒലും വള്ളക്കമാണ് നമ്മുടെ മാതൃഭാഷാസാഹിത്യത്താട്ടം, നമ്മുടെ മതത്തിന്റെ ദേശാഭാരമായ പരിപാവനസംസ്ഥാനത്താട്ടം പ്രതിപത്തിക്കും ഭംഗവത്കരയോ? ദൈവം വത്തിൽ കിളിക്കാണുകൾ ഏതുതുപത്തിൽ? മുള്ളുഖലാക്കൂട്ടി നമ്മുടെ മെയ്റിൽ കനായിച്ചേരുന്ന് അനുത്രും ഏതാണെന്നും? ആ മാതൃഭാഷയും അതിലെ സാധിത്യവും, നമ്മുടെ ശാതാവിനെപ്പാലെ, നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയും അതിലെ സാധിത്യവും, യുവജനങ്ങളുടെ ഭക്ത്യാദംബരങ്ങൾ പാതമാവേണ്ടതല്ലോ. അതിന്റെ ഉല്പാദനം നമ്മുടെ കർത്തവ്യമല്ലോ.

ആംഗലസാഹിത്യത്താട്ട കിട്ടിൽക്കവാനുള്ള യോഗ്യത നമ്മുടെത്തിന്റെനേരം തൊൻ അഭിമാനിക്കുന്നില്ല. ഒരു വലിയ സാമ്രാജ്യത്തിലെ രാഷ്ട്രീയഭാഷ, സ്വതന്ത്രവും വിസ്തൃതവുമായ ഒരു കേന്ദ്രത്തിലെ പ്രജകളുടെ ഭേദവീജാമാ, അങ്ങനെകംകൊല്ലുങ്ങളായി യാതൊരു കോട്ടവും കൂടാതെ വളരുന്നവതനു ആംഗലഭാഷ, അംഗത്വാനും വ്യാപ്തിയും ശക്തിയുമുണ്ടാക്കാ, വിവിധരീതിയിലുള്ള ഭരണവാടനയ്ക്ക് അടിമല്ലെട്ട്, പലവിധത്തിൽ ജീവിച്ചുപോകുന്ന മുന്ന് രാഷ്ട്രീയവിഭാഗങ്ങളുടെ നാട്ടഭാഷയ്ക്ക്, തങ്ങസാഹിത്യത്തിനും ഉണ്ടാകുന്നു? ഏതൊലും, നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയിലും യുവരൂപയഭവിക്കുകയും തതസ്പാദ്യതരവും, അഭിലൂപ്താധകവുമായ അനാംശാന്തങ്ങൾ തീരെ ഇല്ലാതില്ല. ദിവ്യകവിയായ ഏഴുത്തച്ചനേയും, സരസകവിയായ നമ്പ്രാരേയും പ്രശ്ന

കവിവച്ചനായ ഉള്ളായിയെയും, പണ്ഡിതസാമുഖമനായ കേരളവർഷരാജനേയും, കേരളിരോമൻഡിയായ ഷുന്താന അതാൾ, നിറിക്ഷണപട്ടവായ സി. വി. ദേയും, പ്രേമഗാ യകനായ അരംഭാദ്ധനയും, ലാളിത്രാംബാധകനായ വള്ളം അന്താ ശ്രീനേയും, പണ്ഡിതസാത്രാട്ടായ ഉള്ളം റിനേയും പ്രസവിച്ച കൈരളീജ്വവി, യുവലോകം അഥവികന അതഭർവ്വം, അതാദവും പ്രഭാനംചയയുത്തെന സാഹിത്യസന്തുത്ത കര സ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ടെനുത്ത നിർവ്വിവാദമാണ്. കേരവ സ്വല്പനാജാ ശ്രീകൃഷ്ണൻ, സദോദാദാപ്രേമസ്വനനായ രേതൻ, എറാത്താവായ ഭീമസേനൻ, ഭവതാരിശാമണിയായ പ്രസ്ത്രാഭൻ, സതീത്രത്തിന്റെ നിത്യപരമദൃത്തികാരമായ സീശാഫദവി, ശ്രീശക്രിയുടെ പ്രസിദ്ധയായ സുദേ, സപരാ ജാഗ്രിമാനിയായ ഓബൈദുക്കിപ്പിള്ളി, അതാനവിജ്ഞാന്ത്ര മനഃപ്രശ്നായ രേഖരാഹാത്തർ, ദിവ്യപ്രേമം വീത്രന ദിവ്യകാർ, ശ്രീനിങ്ഗനെ ഏ) അ ഏ) അ സാഹിത്യാദർഘ്നങ്ങളാണ്, യുവലോകം ദർശിക്കുന്നതു്. ശ്രീതത്ത്വം കുവിനാസപ്രാസപ്രധാന്യും, അബ്ദ്രാത്മികതപരഭർത്താവും, നമ്പ്രാദ എ എ) അയും, ചെറുപ്പുരിയുടെ മാധ്യത്തും, ഏ) ഏ) ഏ) യുവദേവരാസുകർമ്മാണു് അതാദംഗംത്രം പ്രഭാനംചയയു വരുന്നതു്.

എത്തരത്തിലുള്ള വില്പാല്പാസമായിരുന്നാലും, എത്തരിയത്തിൽ ശ്രദ്ധസമാനവും, നീറസജ്ജനകവുമായ തൊഴി ലുകൾ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നാലും, യുവജനങ്ങൾം കരിക്കലും, സാഹിത്യത്താട്ട വിശിഷ്ട മാതൃസാധിത്യങ്ങളാട്ട നിവർത്തിക്കുന്നുകൾ കടപ്പാട്ട വിസ്തൃതിക്കയില്ല. സാഹിത്യരസികതയെ പുലത്തുക മാതൃമല്ല, യുവലോകം

അതിനീറ കത്തവ്യം. സാഹിത്യസ്മൃതിയിലും, ഭാഷാപോഷണത്തിലും, യുവലോക്തിനീറ ശ്രദ്ധ തുട്ടതൽ പതിയെങ്ക കാലം അതികുമിച്ചിരിക്കുന്നു.

സാഹിത്യപോഷണസംബന്ധമായി യുവലോക്തി നേരു ചുമതലകൾ വിവിധങ്ങളാക്കുന്നു. നമ്മുടെ അവിസ്തൃതമായ സാഹിത്യാന്തരീക്ഷത്തെ ഇംഗ്ലീഷ്‌വില്യാല്പാസ്‌നഡവങ്ങൾക്കാണും, അന്യസാഹിത്യങ്ങളുമായുള്ള നിരന്തരപരിചയംകൊണ്ടും, വിപുലമാക്കവാൻ ഉന്നതവില്യാല്പാസം സിഖിച്ചിട്ടുള്ള സാഹിത്യാരാധകരായ യുവതീയുവാക്കമാക്കി സുസാല്പുമാണ്. ശാസ്ത്രഗമ്പങ്ങളെ വിവർിച്ചാം, അദ്ദേഹവാദാശയിലുള്ള പോലെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ, പത്രാവലികൾ, ഗ്രന്ഥാടകങ്ങൾ, യാത്രാവിവരങ്ങൾ, സാഹസികക്കമനങ്ങൾ, പഠിക്കാസകവനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവർ രഹിച്ചും സാഹിത്യത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ അധ്യനികസാഹിത്യത്തിനോള്ളുന്ന കടന്ന കൂടിച്ചുള്ള കൂദ്യങ്ങളെ പരിശരിക്കുന്നു കടമയും, യുവസുമുട്ടായത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ അവചാരങ്ങൾക്കും സാമുദായികനിലയ്ക്കും അറബിയാജ്‌മല്ലാത്ത തദ ജീവിതരീതിയെ അസ്ഥാപനാക്കി ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും നാമമാത്രമായാണ് പാത്രങ്ങളാടുന്നതും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാടുള്ള നോവലുകളും ഇന്നയികം കാണാറു പതിവും. ഏന്നാൽ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ വേണ്ടതു ചുരുക്കേണ്ണാൻ, സി. വി. തുടങ്ങിയവർ ഗ്രന്ഥസാഹിത്യത്തിനു പ്രാഥം ചെയ്തിട്ടുള്ള റിതിഹിൽ സാമുദായികാപ്രായികകളും, പാശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തിൽ വെർന്നാഡ്യോഷാ, ഇംഗ്ലീഷിൽ തുടങ്ങിയവരുടെ കൂതികളും സമുദായപ്പണങ്ങളായ പ്രസ്തുതവന്നുള്ളൂണ്ട്.

നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൽ കണ്ണുവരാറുള്ള ഖമ്മാതിരി കുറവുകളെ പരിഹരിയ്ക്കും ദയമും വിദ്രാല്പാസംകാണ്ടു മനോവികാസം സിഡിച്ചുവരും, ഉസാധികളും, സ്പതാരും ബുദ്ധിശാലികളും, പാതയശ്വേയമുള്ളവരുമായ യുവജനങ്ങൾക്കും.

സാഹിത്യം പോഷിപ്പിക്കുവാൻമുള്ള യത്താണും സാഹിത്യത്തെ ഭൂഷിപ്പിക്കാൻ ഖടവരാത്രെ സൃഷ്ടിക്കണം. ഭൂഷിപ്പിതയും, പൊട്ടതല്ലവും ഉപേക്ഷിക്കുവാൻവരും അപേക്ഷിക്കുവാൻവരും യുവാക്കരിതനെ. ആട്ടകളുടെ കമ്പ പറത്തത്തുപോലെ, ഒരാട്ടപോയ വഴിയെ പററം മുഴുവനം പോകുന്ന രീതി ആശാസ്പൃകരമെന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. 19-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ്കിലുണ്ടായ ഫ്രേമ് റീതി (ലിറ്റർ) കളുടെ മാതൃരി അഭ്യന്തരം യുവക്കമന്നും ഖനം പത്രവാംക്രമികളിൽ കാണാറുണ്ട്. ഒരാളും പക്കത്തി മററാരാറി ചുഡിതുന്നവെന്നല്ലാതെ, ഷ്യൂപ്പിലും സീംഗ് തുടങ്ങിയ ഫ്രേമാരായക്കമാരെപ്പോലെ പ്രണയന്തിരിൽ മാറ്റാത്തുമോ, സുന്ദരത്പ്രമോ ഗവന്തയോ ഇംഗ്ലീഷുകവികൾം അഭ്യന്തരിച്ചിരുന്നുണ്ടോ മനസ്സിലാക്കിയോ അല്ല, കവിത ചമച്ചിട്ടുള്ളതും. തങ്ങളുടെ പ്രണയത്തിനു കേന്ദ്രമെന്ന സ്വപ്നംകാണുന്ന യുവതിയെ ചില ഭാമനങ്ങളും തകരിച്ചേതും വിളിച്ചും അതെല്ലാം ‘നാൽക്കാലി’യിൽ അക്കാഡിയാൽ ഫ്രേമാറ്റികളിലാക്കുമെന്നും ഇംഗ്ലീഷുകൾ കവികൾ വിചാരിക്കുന്നവക്കിം അതു വെറും അഭ്യാസമാണെന്നു പറവാനുള്ളൂ. തപഃപ്രാവത്തോട്ടുകിയ ഫോറികളുടെ ആരാധനാസങ്കേതമായ സാഹിത്യക്കൂട്ടുത്തെ അലങ്കാലപ്പെട്ട ത്താത്തെ അതുന്നും കേതുയോട്ടും പറമവിശ്വാസത്തോട്ടും സാഹിതീപ്പജി നർവഹിക്കപ്പെടുമെന്നും. മാരുലുകളെ ലംഘി

എന്നും നവീനാശയങ്ങളും അനുസരിച്ചു അവത്തിക്കുന്ന സാധിത്രാരാധകങ്ങൾ വെറും പാശ്ചാദ്യങ്ങളും നാസ്തികങ്ങളുമായി ഘുഠവാരാധന ചടങ്ങുകളെയെല്ലാം വിവേകചീല്ലാതെ പ്രണയിക്കുവാൻ ക്രിയൈട്ടുന്നതും ആരോസ്യമല്ല.

“കവിക്കാശസിദ്ധരാശവുണ്ട്

പൊട്ടക്കവിതപോഴിച്ചു” മറ്റൊരു ദൃഢാഭിപ്രിക്കുന്നവോലെ മഹാപാപം വേരോന്നില്ലെല്ലാ.

ഭാവിച്ചിൽ ലോകോപകാരികളായി ജീവിക്കുവാൻ യുവതീയുംബന്നമാർക്കും ഉത്തമമാർക്കും തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു. ഒന്നാമതു സത്യപരമായ രാഷ്ട്രത്തിലീവരം, രണ്ടാമതു, ആരംഭാന്തപിതമായ സാധിത്രജീവിതം. നവകേരളത്തെ സ്വപ്നിക്കേണ്ട മഹാദ്വാർക്കികളിൽ ഇവ രണ്ടിൽ നിണ്മാണം ഉട്ടവിക്കേണ്ടതും.

യുവഭ്രാക്കത്തിനു സിഖിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും, അവർ സാധിത്രപോഷണത്തിനു വേണ്ടി പ്രയതിക്കേണ്ട ചില രീതികളെ പരാമർശിച്ചുമുള്ള ഏൻ്റെ ചില വിനീതാദിപ്രായങ്ങളെ യുവജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്ഥാവിച്ചുതെങ്കും. യുവഭ്രാകം സാധിത്രത്തിന്റെ ആധുനിക നിലയ്ക്കും ഏങ്ങനെ സ്ഥായിച്ചിട്ടുള്ളെണ്ണും സാധിത്രം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലേയ്ക്കും അവർ ഏന്തെല്ലാം പ്രഭാനം ചെങ്കിട്ടെണ്ണമുള്ള സംഗതികൾ വേരോരവസരത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കാം.

കേരളത്തിലെ പത്രഭ്രാകമാണും യുവഭ്രാദയങ്ങളിൽ തിന്തിനിങ്കുന്ന സാധിത്രമധുവിനെ നക്കെന്ന് തു

ലോകത്തെ മധ്യരതരമാക്കണമെന്നു്. യുവതെ ചത്രന്മാം തുളി നുന്ന അപ്പുർവ്വം ചിലർ നവീനാദയ സമുച്ചിയും മു ദ്രോഗകാരന്മാരു ഫ്രോസാഹിപ്പിക്കണമെന്നു്. അവത്തെ സാഹിത്യപ്രശ്നികൾക്കു അഭരിക്കയും, ഉത്തേജിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. പക്ഷേ സാഹിത്യദശങ്ങൾപ്രക്രമിപ്പിക്കാൻ അഭ്യന്തരാധികാരിക്കുന്ന മാസികകളും, പത്രങ്ങളും, കേംഡി ത്തിൽ അപ്പുർവ്വമല്ല. ഈ മാട്ടുപ്രിയന്മാർ യുവസാഹി രൂപംബന്ധങ്ങളു നിരാദ്ധേക്കണിക്കേണ്ണു വല്ലിച്ചിടാതിരന്നാൽ കൈരളിക്കു ഭാഗ്യമായി.

ഉൽക്കുപ്പുമായ ഭാവിപ്പ് മുലക്കുലുംവെന്തിൽ സംജ്ഞാത മാറി, ജോലിസമേഖാദരിയായ തമിഴിന്റെ ലാളിന കർക്ക വഴി, സംസ്കൃത സോഭരങ്ങാടു് ഇണ്ണങ്ങി പരി ചുറ്റാറുവിന്നിയായ അംഗിളിയേംബാടു് സമ്പർക്കംകൊണ്ട് സ്വന്തമായി, യുവതെ ചത്രന്മാവക്കംകൊണ്ട് കൂതാത്മയായി, കൈരളി ദേവി അനന്തരാത്മജാസ്തും യുവതുഭയങ്ങളു അരുളാടി പുണിച്ചു പ്രഭാബിക്കമാറാക്കു! ചെചനയിലെ യുവാക്ക മാർ കുറ കുറ ലക്ഷ്യം അക്കാദാജുംകായിരുന്ന അവത്തെ ഭാഷ യെ സംസ്കരിച്ചു പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീരു. വംശസാഹിത്യത്തിനു ബുംഗാളി യുവാക്കമാർ നവചലനം നല്കി. യുവകരങ്ങൾം അധുനിക അംഗലഭാഷയെ സാഹിത്യമാരണങ്ങൾം അണിയിക്കുന്നു. കൈരളിയുടെ ചുന്നതല്ലാരണ ത്തിനും ചെറുപ്പെറ്റത്തിനും കാരണമായിത്തീരേണ്ടതും സ്വന്തമായുണ്ടിയും, തങ്കൾടവും, പാകതയും, സ്വരാജ്യം ദിമാനവും, സ്വദാവംനമ്മല്ലവും, സന്മാധ്യമേഖലയും, പണക്കവും, സത്രനിഘ്നങ്ങളും യുവജനങ്ങൾം തന്നെ.

ഉന്നതചിത്രാല്പാസങ്കിൽനിന്നും കാസമമായിട്ടുള്ള ബുദ്ധി വിഡാസവും, റാസ്താല്പാസനമുള്ള സിദ്ധിത്രിരിജനാ നവീനാദൈഖങ്ങളും, സാഹിത്യാസ്പദനംവഴി അഞ്ജിത്രി കൂട്ടു പരിപാക്തയും, റസിക്തയും സഭ്മാളിച്ചു, യുവാട ദയത്തിൽ ത്രസ്തുലമായിക്കിടപ്പുള്ള ആത്മവൈഷ്ണവം, സപാതഗ്രേച്ഛാ, പ്രേമസവത്തു്, ചിന്താൾിലം, ഉസാധം, ഉദ്ഘോഷം, ചൈതന്യം എന്നിവയിൽ പ്രതിഫലിക്കു വേബാർഥ ഉള്ളവാക്കന സാഹിതീങ്ങലേ ഒക്കരളിയെ മനോഹരയാക്കും. റാഷ്ട്രീയംഗത്തിലായാലെറ്റു്, സമാധാനത്തിലായാലെറ്റു്, സാഹിത്രസ്പർശത്തിലായാലെറ്റു്,

“യപസ്ത്രിവനമാം ദാസ്ത്രം, നിന്തലാ
ചുത്രപരത്തിയുയന്തിയാണും
ഇക്കമ്മുമിത്രൻ പിണ്ഡകാർഖോത്തരമേ
ക്ഷണംനാക്കാക്കുവുട്ടിന്താ ഫാൻ.

ശ്രീ | ४० .

